

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. 2. 2016 v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kurfiřta a soudců přísedících Jaroslavy Vavrouchové a Marie Novákové, **takto**:

1. **P. S. ,**
nar. XXXXX, invalidní důchodce, trvale bytem ve XXXXX,
2. **P. Z. ,**
nar. XXXXX, dělník, trvale bytem XXXXX,
3. **P. K. ,**
nar. XXXXX, nezaměstnaný, trvale bytem XXXXX
4. **V. Š. ,**
nar. XXXXX, telefonistka, trvale bytem XXXXX
5. **I. B. ,**
nar. XXXXX, nezaměstnaná, trvale bytem XXXXX
6. **L. D. ,**
nar. XXXXX, nezaměstnaný, trvale bytem XXXXX

7. J. S.

nar. XXXXX, nezaměstnaný, trvale bytem XXXXX

8. V. P.

nar. XXXXX, zaměstnaného ve firmě XXXXX, trvale bytem v XXXXX,

9. J. J.

nar. XXXXX, OSVČ, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,

10. P. T.

nar. XXXXX, prodavač, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,

jsou vinni, že

obžalovaný **P.S.**, jako jednatel společnosti XXXXX, XXXXX, IČO XXXXX (dále „XXXXX“),

1A) dne **5. 2. 2010** uzavřel na pobočce **České spořitelny a.s.** v Pelhřimově, Smlouvu o úvěru č. XXXXX (později vedenou na č. ú. XXXXX) na částku ve výši **10 000 000,-Kč**, s dobou čerpání úvěru do 31. 3. 2010, kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, a v době čerpání a trvání úvěru, vědomě předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost předkládaných dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se výsledků hospodaření a stavu pohledávek za předložená účetní období společnosti XXXXX konkrétně:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2008, ve kterém bylo uveden výsledek hospodaření zisk 8 317 226,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznávala ztrátu **1 104,-Kč**,

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2009, ve kterém byl uveden výsledek hospodaření zisk 6 822 165,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznával zisk 98 204,-Kč,

- falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za roky 2008 a 2009, odpovídající výsledkům v předložených falešných daňových přiznáních,

na jejichž základě došlo k čerpání úvěru, čímž způsobil České spořitelně, a.s., IČ: 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4 (dále „Česká spořitelna“), škodu ve výši **9 967 953,-Kč**,

obžalovaný **P. S.** jako jednatel společnosti XXXXX, po domluvě a spolupráci s obžalovaným **J.J.**,

1B) dne **8. 4. 2010**, uzavřel na pobočce **Komerční banky, a.s.** v Jihlavě, Smlouvu o revolvingovém úvěru č. XXXXX na částku ve výši **8 000 000,-Kč**, s dobou čerpání úvěru do 7. 4. 2011 a rámcovou smlouvu o zástavě pohledávek ze dne 8. 4. 2010, č. XXXXX, přičemž

před uzavřením této úvěrové smlouvy, a v době čerpání úvěru, vědomě předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost předkládaných dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se výsledků hospodaření a stavu pohledávek za předložená účetní období společnosti XXXXX, konkrétně:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2008, ve kterém bylo uveden výsledek hospodaření zisk 8 317 226,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznávala ztrátu **1 104,-Kč**,

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2009, ve kterém byl uveden výsledek hospodaření zisk 6 822 165,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznával zisk 98 204,-,

- falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za roky 2008 a 2009, odpovídající výsledkům v předložených falešných daňových přiznáních,

- nepravdivé měsíční seznamy pohledávek do splatnosti za jednotlivá období od dubna do listopadu 2010, vykazované společností XXXXX k postoupení Komerční bance, jako zajištění za poskytovaný úvěr a podmínka dalšího čerpání úvěru, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje o výši a existenci pohledávek za firmami XXXXX IČ: XXXXX, L.D. IČ: XXXXX, XXXXX(dříve XXXXX) IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX,

na jejichž základě došlo k čerpání úvěru, čímž způsobil Komerční bance a.s., IČ: 45317054, se sídlem Na Příkopě 969/33, Praha 1 (dále „Komerční banka“), škodu ve výši **8 000 000,- Kč**,

obžalovaní **P. S.** a **P. Z.**, jako jednatele společnosti XXXXX, po vzájemné domluvě a spolupráci s obžalovanými **L.D.**, **V.P.**, **J.J.** a **P. T.**, fungujícími jako organizovaná skupina,

1C) (1c, 2a) dne **13. 12. 2010**, uzavřeli jednatele společnosti XXXXX P.S. a P.Z., na pobočce **České spořitelny**, a.s. v Pelhřimově, Smlouvu o úvěru č. XXXXX (později vedenou na č. ú. XXXXX) na částku ve výši **5 000 000,-Kč**, s dobou čerpání úvěru do 12. 12. 2011 a rámcovou smlouvu o zástavě pohledávek ze dne 17. 12. 2010, č. XXXXX z důvodu zajištění daného úvěru a úvěru ze dne 5. 2. 2010 č. XXXXX ze strany České spořitelny, a.s., kdy před uzavřením této úvěrové smlouvy a v době čerpání úvěru za součinnosti shora uvedených osob, předkládali do banky doklady, případně potvrzovali pravdivost předkládaných dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se výsledků hospodaření a stavu pohledávek za předložená účetní období společnosti XXXXX konkrétně:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2009, ve kterém byl uveden výsledek hospodaření zisk 6 822 165,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznával zisk 98 204,-Kč,

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2010, ve kterém byl uveden výsledek hospodaření zisk 6 637 322,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznávala ztrátu 138 215,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za roky 2009 a 2010, odpovídající výsledkům v předloženém falešném daňovém přiznání,
- měsíční seznamy pohledávek do splatnosti za jednotlivá období od listopadu 2010 do prosince 2011, vykazované společností XXXXX k postoupení České spořitelně, jako zajištění poskytnutého úvěru a podmínka čerpání úvěru, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje o výši a existenci pohledávek za firmami XXXXX IČ: XXXXX, L. D. IČ: XXXXX, XXXXX(dříve XXXXX) IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX IČ: XXXXX, XXXXX a.s. IČ: XXXXX, XXXXX s.r.o. IČ: XXXXX, XXXXX a.s. IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, R. Ž. XXXXX IČ: XXXXX,

na jejichž základě došlo k čerpání úvěru, čímž společně způsobili České spořitelně škodu ve výši **4 950 000,- Kč**,

obžalovaní **P.Z.**, jako jednatel společnosti XXXXX, po vzájemné domluvě a spolupráci s obžalovanými **V.P., J.J., L.D.** a **P.T.**, fungujícími jako organizovaná skupina

1D) (2b) v průběhu projednání Žádosti o podnikatelský úvěr společnosti XXXXX **Komerční bankou** ze dne 5. 4. 2011, na částku 8 000 000,-Kč a ústně vzneseného požadavku na zvýšení úvěru o 15 mil. Kč, předložil P.Z. v součinnosti s ostatními obžalovanými osob dne **10. 10. 2011** v Jihlavě, pozměněný a neúplný výpis z Centrálního registru úvěrů, vydávaný Českou národní bankou, se dnem vystavení 3. 10. 2011, shrnující informace o poskytnutých úvěrech bankovními ústavy společnosti XXXXX, ve kterém byly pozměněny výše úvěrů a vynechány některé úvěry poskytnuté bankovními ústavami, konkrétně byla pozměněna:

- výše úvěru poskytnutého Českou spořitelnou, a.s. ze dne 5. 2. 2010 na částku 5 000 000,-Kč, kdy ve skutečnosti měl být údaj uveden na částku 10 000 000,-Kč,
- vynechány údaje o poskytnutém úvěru Českou spořitelnou, a.s. ze dne 13. 12. 2010 na částku 5 000 000,-Kč a informace o příslibu úvěru ze strany České spořitelny, a.s. na částku 5 000 000,-Kč, které směřovalo k možnosti získání navýšení úvěru o částku ve výši 15 000 000,-Kč,

přičemž k dokonání tohoto jednání nedošlo z důvodu ověření daného dokumentu ze strany Komerční banky a zjištění, že se jedná o pozměněný dokument, který neobsahuje veškeré informace důležité pro řádné posouzení žádosti o navýšení úvěru,

1E) (2c) dne **31. 10. 2011** v Jihlavě, požádal P. Z. u pracovníka **České spořitelny**, o úvěr ve výši 6,5 mil. Kč na koupi nemovitosti v XXXXX, určené k podnikání společnosti XXXXX, kdy za součinnosti shora uvedených osob, v průběhu roku 2011, předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se

výsledků hospodaření a stavu pohledávek za účetní období roku 2010 společnosti XXXXX, konkrétně:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2010, ve kterém byl uveden výsledek hospodaření zisk 6 637 322,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznávala ztrátu 138 215,-Kč,
- měsíční seznamy pohledávek do splatnosti za jednotlivá období od listopadu 2010 do prosince 2011, vykazované společností XXXXX k postoupení České spořitelně, jako zajištění poskytnutého úvěru a podmínka čerpání úvěru, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje o výši a existenci pohledávek za odběrateli,

přičemž k dokonání tohoto jednání nedošlo, z důvodu nepředložení dalších požadovaných dokladů ze strany společnosti XXXXX,

obžalování **P.Z.**, jako jednatel společnosti XXXXX, po vzájemné domluvě a spolupráci s obžalovanými **L.D.**, **J.J.** a **P.T.**, fungujícími jako organizovaná skupina,

1F) (2d) dne **23. 11. 2011** na pobočce **České spořitelny** v Jihlavě podepsal P.Z. Dodatek č. 2 ke Smlouvě o úvěru č. XXXXX ze dne 13. 12. 2010 se stanovením nové částky úvěru ve výši **10 000 000,-Kč**, kdy za součinnosti uvedených obžalovaných osob, v průběhu roku 2011, předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost dokladů, v kterých byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se výsledků hospodaření za účetní období 2010 společnosti XXXXX, konkrétně:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období roku 2010, ve kterém byl uveden výsledek hospodaření zisk 6 637 322,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost přiznávala ztrátu 138 215,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za rok 2010, odpovídající výsledkům v předloženém falešném daňovém přiznání,

na jejichž základě došlo k čerpání úvěru až do výše 9 969 814,-Kč, čímž společně způsobili České spořitelně škodu ve výši **5 019 814,- Kč**,

2) (3) Obžalovaný **P. K.**, jako jednatel společnosti XXXXX, následně XXXXX, IČ: XXXXX (dále jen „XXXXX“), po vzájemné domluvě a spolupráci s obžalovanými **J.S.**, **V.P.**, **J.J.** a **P.T.**, fungujícími jako organizovaná skupina,

A) dne 7. 9. 2010 uzavřel P.K. na pobočce **České spořitelny** v Jihlavě, Smlouvu o úvěru č. XXXXX na částku ve výši **3 500 000,-Kč**, s dobou čerpání úvěru do 6. 9. 2011, kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za pomoci a součinnosti shora uvedených obžalovaných osob, předkládal do banky doklady, případně

potvrzoval pravdivost dokladů, v kterých byly uvedeny nepravdivé a hrubě zkreslené údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy mimo jiné bylo předloženo:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období 2009, s výsledkem hospodaření zisk 1 334 377,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období předloženého na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala ztrátu 6 245 271,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát, rozvahy za rok 2009, a dále falešných výkazů zisků a ztrát a rozvah k datu 31. 3. 2010, 30. 6. 2010 a 31. 7. 2010, ve kterých opakovaně vykazovala zisk, ačkoliv z účetních podkladů společnosti vyplývá, že ke stejným datům hospodařila se ztrátou,

na jejichž základě došlo k vyčerpání úvěru, čímž společně způsobili České spořitelně škodu ve výši **3 500 000,-Kč**

B) dne 20. 10. 2010 uzavřel P. K. na v Jihlavě, pobočce **Československé obchodní banky, a.s.**, IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, Praha 5 (dále „ČSOB“), Dodatek č. 2 ke Smlouvě o úvěru č. XXXXX ze dne 4. 12. 2006 a Smlouvu o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. XXXXX ze dne 20. 10. 2010, z důvodu zajištění daného úvěru, základě kterého došlo ke zvýšení limitu čerpání kontokorentního úvěru o 1 mil. Kč z původního limitu 1,5 mil. Kč na nový limit **2 500 000,-Kč**, když s pomoci a součinnosti uvedených obžalovaných, předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé týkající se výsledků hospodaření a stavů pohledávek za předložená účetní období společnosti XXXXX, konkrétně:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období 2009, s výsledkem hospodaření zisk 1 334 377,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období předloženého na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala ztrátu 6 245 271,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát, rozvahy za rok 2009, odpovídající výsledkům v předloženém falešném daňovém přiznání,
- falešné výkazy zisků a ztrát, rozvaha za období k 31. 7. 2010 s výsledkem hospodaření zisk 795 000,-Kč, přičemž z účetních podkladů je zřejmé, že tato společnost ke stejnému datu hospodařila se ztrátou 2 540 000,-Kč,

obžalovaný P. K.

při zajišťování úvěru podle Smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám a potvrdil svým podpisem Seznam pohledávek, vykazovaný společností XXXXX k postoupení ČSOB a.s., ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje o výši a existenci pohledávek, případně pohledávky s jinými čísly faktur a data odebraného zboží, vůči svým odběratelům, v seznamu pohledávek za období srpen 2011 - leden 2012

na jejichž základě došlo k vyčerpání nového limitu úvěru, čímž společně způsobili ČSOB škodu ve výši **1 000 000,-Kč**,

C) dne 4. 11. 2010 uzavřel P.K. na pobočce **Komerční banky** v Jihlavě, Smlouvu o revolvingovém úvěru č. XXXXX na částku ve výši **3 000 000,-Kč**, s dobou čerpání do 18. 10. 2011, kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, jakož i po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za pomoci a součinnosti shora uvedených obžalovaných osob, předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé či hrubě zkreslené údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy bylo poškozené bance mimo jiné předloženo:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období 2009, s výsledkem hospodaření zisk 1 334 377,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období předloženého na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala ztrátu 6 245 271,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát, rozvahy za rok 2009, a dále falešných výkazů zisků a ztrát a rozvah k datu 31. 3. 2010, 30. 6. 2010, 31. 7. 2010 a 30. 9. 2010, ve kterých opakovaně vykazovala zisk, ačkoliv z účetních podkladů společnosti vyplývá, že ke stejným datům hospodařila se ztrátou,

na jejichž základě došlo k vyčerpání úvěru, čímž společně způsobili Komerční bance škodu ve výši **3 000 000,-Kč**,

D) dne 16. 5. 2011 uzavřel P. K. na pobočce **Komerční banky**, a.s. v Jihlavě, Smlouvu o revolvingovém úvěru č. XXXXX na částku ve výši **10 000 000,-Kč**, s dobou čerpání do 13. 5. 2012, která byla použita ke splacení původního úvěru u Komerční banky a.s., ze dne 4. 11. 2010 ve výši 3 000 000,-Kč a poskytnutí nového úvěrového limitu ve výši 10 000 000,-Kč, kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, jakož i po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za pomoci a součinnosti shora uvedených obžalovaných osob, předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé a hrubě zkreslené údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy bylo poškozené bance mimo jiné předloženo:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období 2010, s výsledkem hospodaření zisk 4 192 090,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období předložené na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala ztrátu 4 192 090,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát, rozvahy za rok 2010, a dále falešný výkaz zisků a ztrát a rozvalu k datu 31. 3. 2011, ve kterých opakovaně vykazovala zisk, ačkoliv z účetních podkladů společnosti vyplývá, že ke stejným datům hospodařila se ztrátou, přičemž část těchto dokladů byla již dříve použita při získání úvěru ze dne 4. 11. 2010,

na jejichž základě došlo k vyčerpání úvěru, čímž společně způsobili Komerční bance škodu ve výši **7 000 000,-Kč**,

E) dne 29. 9. 2011 uzavřel P.K. na pobočce **České spořitelny** v Jihlavě, Smlouvu o úvěru č. XXXXX na částku ve výši **3 500 000,-Kč** do 31. 10. 2011, která byla účelově určena na splacení závazku vzniklého ze Smlouvy o úvěru č. XXXXX ze dne 7. 9. 2010 (bod 2A) a na částku 1 000 000,-Kč, s dobou čerpání úvěru do 29. 9. 2012, kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, v době čerpání a trvání úvěru, za pomoci a součinnosti shora uvedených obžalovaných osob,

předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost dokladů, v kterých byly uvedeny nepravdivé a hrubě zkreslené údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy do banky bylo mimo jiné předloženo:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období 2010, s výsledkem hospodaření zisk 4 192 090,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období předložené na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala ztrátu 4 192 090,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát, rozvahy za rok 2010, a dále falešný výkaz zisků a ztrát a rozvahu k datu 31. 3. 2011, ve kterých opakovaně vykazovala zisk, ačkoliv z účetních podkladů společnosti vyplývá, že ke stejným datům hospodařila se ztrátou, z nichž část byla použita při sjednání úvěru ze dne 7. 9. 2010, a zároveň sloužily České spořitelně k posuzování daných úvěrů před poskytnutím úvěru a v době čerpání úvěru,

na jejichž základě došlo k opětovnému vyčerpání částky 3 500 000,-Kč,

3) (4) Obžalovaná V. Š. (dříve T.), jako jednatelka společnosti **XXXXX**, IČ: XXXXX (dále „XXXXX“), po vzájemné domluvě a spolupráci s obžalovanými **J.J.** a **P. T.**, fungujícími jako organizovaná skupina,

A) dne 27. 8. 2010 uzavřela V. Š. na pobočce **České spořitelny** v Jihlavě, Smlouvu o úvěru č. XXXXX na částku ve výši **4 000 000,-Kč**, s dobou čerpání úvěru do 31. 8. 2011, kdy před uzavřením dané úvěrové smlouvy, jakož i po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za aktivní pomoci a součinnosti shora uvedených obžalovaných, předkládala do banky doklady, nebo potvrzovala pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé či hrubě zkreslené údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy bylo poškozené bance mimo jiné předloženo:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období 2009, s výsledkem hospodaření zisk 1 294 334,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období předloženého na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala ztrátu 392 518,-Kč, podle opravného daňového přiznání zisk 20 527,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za rok 2009, k 31. 3. 2010 a k 30. 6. 2010, odpovídající výsledkům v předloženém falešném daňovém přiznání,

na jejichž základě došlo k vyčerpání úvěru, čímž společně způsobili České spořitelně škodu ve výši **4 000 000,-Kč**

B) dne 3. 8. 2011 uzavřela V. Š. na pobočce **Komerční banky** v Jihlavě, Smlouvu o revolvingovém úvěru č. XXXXX na částku ve výši **6 000 000,-Kč**, s dobou čerpání úvěru do 26. 7. 2012, kdy před uzavřením dané úvěrové smlouvy, jakož i po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za aktivní pomoci a součinnosti shora uvedených obžalovaných, předkládala do banky doklady, nebo potvrzovala pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé či hrubě zkreslené údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za

předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy bylo poškozené bance mimo jiné předloženo:

- falešné daňové přiznání k XXXXX společnosti za zdaňovací období 2010 s výsledkem hospodaření zisk 5 755 331,-Kč, přičemž v daňovém přiznání za stejné zdaňovací období předloženého na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala zisk 2 340 011,-Kč,
- falešné výkazy zisků a ztrát a rozvaha za rok 2010 a k 31. 3. 2011, odpovídající výsledkům v předloženém daňovém přiznání,

na jejichž základě došlo k vyčerpání úvěru, čímž společně způsobili Komerční bance škodu ve výši **6 000 000,-Kč**

C) dne 22. 8. 2011 uzavřela V. Š. na pobočce **České spořitelny** v Jihlavě, Smlouvu o úvěru č. XXXXX na částku ve výši **4 000 000,-Kč** do 29. 9. 2011, která se postupně měla snižovat až na částku 2 900 000,-Kč do dne 30. 8. 2012, která byla účelově určena na splacení závazku vzniklého ze Smlouvy o úvěru č. XXXXX (bod 3A), kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, v době čerpání a trvání úvěru, za aktivní pomoci a součinnosti shora uvedených obžalovaných, předkládala do banky doklady, nebo potvrzovala pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé a hrubě zkreslené údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy bylo poškozené bance mimo jiné předloženo:

- falešný výkaz zisků a ztrát a rozvaha k 30. 6. 2011 s výsledkem hospodaření zisk 2 994 000,-Kč, přičemž z vlastních účetních evidencí společnosti vyplývá, že společnost ke stejnému datu ve skutečnosti hospodařila s výsledkem ztráta 1 193 000,-Kč,

na jejichž základě došlo k opětovnému vyčerpání částky 4 000 000,-Kč,

4) (5) Obžalovaná I. B., jako jednatelka společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, (dále „XXXXX“), po vzájemné domluvě a spolupráci s obžalovanými **L.D.** , **J.J.** a **P.T.** fungujícími jako organizovaná skupina,

dne 23. 3. 2011 uzavřela I.B. v Jihlavě, na ulici Brněnská v pobočce **Citibank Europe plc**, se sídlem v Dublinu, North Quay 1, Irsko, registrovaná pod číslem XXXXX, provozující obchodní činnost v ČR prostřednictvím Citibank Europe plc, organizační složky, IČ: 281 98 131, se sídlem v Praze 5, Stodůlky, Bucharova 2641/14, smlouvu o revolvingovém úvěru Ready credit – financování pohledávek č. XXXXX na částku ve výši **4 000 000,-Kč**, zajištěnou smlouvou o zastavení pohledávek ze dne 23. 3. 2011 č. XXXXX a prohlášením ručitele společnosti XXXXX ze dne 23. 3. 2011 č. XXXXX, kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za pomoci a součinnosti uvedených obžalovaných, předkládala do banky doklady, případně potvrzovala pravdivost dokladů, v kterých byly uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje týkající se výsledků hospodaření společnosti XXXXX za předložená účetní období, kdy bylo poškozené bance mimo jiné předloženo:

- falešné daňové přiznání k XXXXX této společnosti za zdaňovací období roku 2009 s výsledkem hospodaření zisk 1 933 165,-Kč, přičemž v daňovém přiznání k XXXXX za stejné zdaňovací období předloženého na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala zisk 43 298,-Kč, falešný výkaz zisků a ztrát a rozvahu za rok 2009, odpovídající výsledkům v předloženém falešném daňovém přiznání,

- falešné daňové přiznání k XXXXX této společnosti za zdaňovací období roku 2010 s výsledkem hospodaření zisk 1 799 237,-Kč, přičemž v daňovém přiznání k XXXXX za stejné zdaňovací období předloženého na příslušný finanční úřad tato společnost přiznávala zisk 1 258,-Kč, falešný výkaz zisků a ztrát a rozvahu za rok 2010, odpovídající výsledkům v předloženém falešném daňovém přiznání,

- předložila bance sestavy faktur dokumentujících pohledávky, které podle smlouvy o zastavení pohledávek zastavuje ve prospěch banky a podepsala dne 30. 5. 2011 Dodatek č. 3 ke smlouvě o zastavení pohledávek, jehož součástí byl seznam zastavených pohledávek, ve kterých byly uvedeny pohledávky za obchodními společnostmi XXXXX, XXXXX a XXXXX založené na nepravdivých fakturách za období od února 2011 do květen 2011,

na jejichž základě došlo k vyčerpání úvěru, čímž společně způsobili Citibank Europe plc, se sídlem v Dublinu, North Quay 1, Irsko, registrovaná pod číslem XXXXX, provozující obchodní činnost v ČR prostřednictvím Citibank Europe plc, organizační složky, IČ: 281 98 131, se sídlem v Praze 5, Stodůlky, Bucharova 2641/14, škodu ve výši **4 000 000,-Kč**,

přičemž obžalovaní L.D., J.S., V.P., J.J. a P.T. vědomě, se znalostí rozdělení dílčích rolí a úkolů, vědomi si propojení a organizace jednotlivých činností ve společnostech XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, společně organizovali součinnost zúčastněných osob a společností, aby vytvořili před bankami klamnou představu fungujících a prosperujících společností, s cílem dosáhnout sjednání úvěrových smluv, vyčerpání poskytnutých úvěrových prostředků, plnili rozdílné úkoly a do podvodného sjednávání a uzavírání úvěrových smluv se zapojili následujícím způsobem:

Obžalovaný L.D. se jednání popsaných v bodech 1C - 1F) a 4) účastnil vědomě s cílem vylákat úvěrové prostředky od poškozených bank prostřednictvím společností XXXXX a XXXXX, zejména:

- zajistil jako jednatele obchodní společnosti XXXXX obžalovaného P.Z., aby P.Z. mohl vystupovat jako statutární orgán při jednáních s bankami, instruoval obžalovaného P.Z. o výběru peněz z účtu XXXXX a předal P.Z. doklady pro jednání na Finančním úřadu v Trutnově;

- nabídl obžalované I. B. zapojení společnosti XXXXX mezi firmy obchodující s pneumatikami a přivedl obžalovanou na jednání s obžalovanými J. a P., kteří obžalované nabídli vyjednání úvěru u banky;

- průběžně po dobu sjednávání a čerpání úvěrů zajišťoval dovoz a odvoz obžalovaného P.Z. a I. B. k některým jednáním v poškozených bankách;

Obžalovaný J. S. se jednání popsaných v bodě 2) účastnil vědomě s cílem vylákat úvěrové prostředky od poškozených bank prostřednictvím společnosti XXXXX, zejména:

- převzal obchodní podíl ve společnosti XXXXX, určil jednatelem společnosti P.K., fakticky řídil veškerou činností společnosti XXXXX, instruoval obžalovaného P.K. k jednotlivým úkonům za tuto společnost, doprovázel P.K. na jednání v bankách a vyjednával o požadovaných úvěrech, prováděl za společnost obchodní i finanční transakce na účtech vedených u Komerční banky č. XXXXX a XXXXX, a vedeného u České spořitelny č. XXXXX;
- využili s K. nabídky P. a J., aby uzavřeli úvěrové smlouvy a vyčerpali poskytnuté prostředky;
- zapojil společnost XXXXX do obchodu s pneumatikami s dalšími předem dohodnutými fyzickými a právními osobami, aby tím falešně zvyšoval obrat na bankovních účtech XXXXX prostřednictvím falešných faktur, aby plnily podmínky již získaných úvěrů a tvořily podklad pro další žádosti o úvěry;
- předával s K. P. a J. odměny a provize za získání úvěrů pro XXXXX;

Obžalovaný V. P. se jednání popsaných v bodech 1C - E) a 2) účastnil vědomě s cílem vylákat úvěrové prostředky od poškozených bank prostřednictvím společností XXXXX a XXXXX, zejména:

- formálně převedl obchodní podíl ve společnosti XXXXX na obžalovaného P.S. a ve společnost XXXXX na obžalovaného P.K., přesto i nadále fakticky řídil a vystupoval za společnost XXXXX v jednání s obžalovanými Z., S., K. a T.;
- obžalovaný P. s J.T. rozhodovali, kde a kdy bude vyřízen úvěr pro společnosti XXXXX a XXXXX, určovali Z., S. a K., kdy a kam se mají ke sjednání úvěru dostavit, načež vyžadovali vyplacení provizí a odměn za zprostředkování těchto úvěrů;
- pověřil obžalovaného T. vedením obchodní činnosti firmy XXXXX, domlouval s J. možnosti čerpání nových úvěrů a požadoval po T. zvyšování obratu společnosti prostřednictvím falešných faktur o obchodu s pneumatikami mezi spolupracujícími společnostmi, aby plnily podmínky již získaných úvěrů a tvořily podklad pro další žádosti o úvěry;
- zapojil společnost XXXXX do obchodu s pneumatikami a instruoval S. a K., jak si přitom mají počínat, aby tím zvyšovali obrat na bankovních účtech zapojených obchodních společností;
- věděl, že J. při vyjednávání o úvěrech XXXXX a XXXXX používá nepravdivé údaje a dokumenty;
- domlouval se s obžalovaným D. na zajišťování přítomnosti obžalovaného Z. při vyjednávání o úvěrech a potřebných úkonech, instruoval Z. D. k výběru a vkladu peněžních prostředků na účtech XXXXX;
- používal internetové bankovníctví XXXXX u České spořitelny a Komerční banky i v době, kdy neměl ve společnosti žádnou oficiální funkci nebo pozici;
- rozhodl o převedení obchodního podílu ve XXXXX z Z. na A. M. N.;

- podílel se s obžalovaným J. na vytvoření falešného potvrzení ČNB z Centrálního registru úvěrů, tím že zajistil razítko ČNB;
- předával části účetních dokladů XXXXX účetní společnosti i bez vědomí obžalovaných K. a S. jako představitelů společnosti;

Obžalovaný J.J. se jednání popsaných v bodech 1B - F), 2), 3) a 4) účastnil vědomě s cílem vylákat úvěrové prostředky od poškozených bank prostřednictvím společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, zejména:

- falšoval a upravoval údaje v daňových přiznáních, daňových výkazech a listinách společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, předkládaných poškozeným bankám v souvislosti s podáváním žádostí o úvěry a jejich následným čerpáním, připravoval žádosti o úvěr další doprovodné dokumenty k žádostem, přičemž věděl, že tyto nepravdivé skutečnosti a dokumenty budou sloužit k rozhodování poškozených bank, zda bude žádajícím společností schváleno poskytnutí úvěru a povoleno čerpání schváleného úvěru,

- jednal se zaměstnanci poškozených bank, dojednával podmínky schválení a čerpání úvěrů, přitom předkládal bankám falešné podklady za společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX;

- jednatele společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX – obžalované P.S., P.Z., P.K., V. Š. a I. B. doprovázel při jednání v bankách, dával jim rady a pokyny, jak se mají v bankách při sjednávání úvěrových smluv chovat, aby působili věrohodně před bankéři poškozených bank;

Obžalovaný P. T. se jednání popsaných v bodech 1C - F), 2), 3) a 4) účastnil vědomě s cílem vylákat úvěrové prostředky od poškozených bank prostřednictvím společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, zejména:

- převzal od P. řízení obchodní činnosti společností XXXXX a fakticky řídil veškerou činností XXXXX, jednal za tyto společnosti s obchodními partnery;
- obžalovaný T. s J.P. rozhodovali, kde a kdy bude vyřízen úvěr pro společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, určovali Z., S. a K., načež po nich požadovali vyplatit provizi za zprostředkování těchto úvěrů;
- nejprve do poloviny roku 2011 s P. a později sám, prováděl finanční transakce na účtech společností XXXXX na účtu České spořitelny, a.s. č. XXXXX a Komerční banky, a.s. č. XXXXX, a dále prováděl finanční transakce na účtech společností XXXXX vedených u Komerční banky, a.s. č. XXXXX a u České spořitelny, a.s. č. XXXXX;
- při vedení společností XXXXX a XXXXX, se aktivně podílel na fiktivním obchodování se společnostmi XXXXX, XXXXX, a s dalšími předem dohodnutými fyzickými a právnickými osobami za účelem falešného navyšování obrátů jednotlivých společností na jejich bankovních účtech;

t e d y :**obžalovaný P. S.**

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 1A – 1C);

obžalovaný P. Z.

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 1C – 1F);

obžalovaný P. K.

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodu 2);

obžalovaná V. Š.

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchala takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodu 3);

obžalovaná I. B.

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchala takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem značnou škodu (v bodu 4);

obžalovaný L. D.

- úmyslně zosnoval, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 1C – 1F);
- úmyslně zosnoval, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem značnou škodu (v bodu 4);

obžalovaný J. S.

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodu 2);

obžalovaný V. P.

- úmyslně zosnoval a řídil, aby se jiný dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvede nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchá takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu, k jehož dokonání nedošlo (v bodech 1C – 1E);
- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodě 2);

obžalovaný J.J.

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 1B, 1D – 1F, 2C, 2D, 3B a 4);
- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem značnou škodu (v bodu 1C),
- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem značnou škodu (v bodech 2A, 2B, 2E),
- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem značnou škodu (v bodech 3A, 3C),

obžalovaný P. T.

- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 1C - F),
- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodu 2),
- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiný při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodu 3),

- úmyslně zosnoval a řídil, aby jiná při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedla nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, spáchala takový čin jako člen organizované skupiny a způsobila takovým činem značnou škodu (v bodu 4),

t í m s p á c h a l i :

obžalovaný **P. S.**

- zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodech 1A - 1C),

obžalovaný **P. Z.**

- zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodech 1C – 1F),

obžalovaný **P. K.**

- zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodu 2),

obžalovaná **V. Š.**

- zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodu 3),

obžalovaná **I. B.**

- zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), c) trestního zákoníku (v bodu 4),

obžalovaný **L. D.**

- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodech 1C – 1F),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), c) trestního zákoníku (v bodu 4),

obžalovaný **J. S.**

- zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodu 2),

obžalovaný **V. P.**

- organizátorství pokusu zločinu úvěrového podvodu podle § 21 odstavec 1, § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodech 1C - 1E),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodu 2),

obžalovaný **J.J.**

- zločin úvěrového podvodu podle § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodech 1B, 1D – 1F, 2C, 2D, 3B a 4),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), c) trestního zákoníku (v bodu 1C),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), c) trestního zákoníku (v bodech 2A, 2B, 2E),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), c) trestního zákoníku (v bodech 3A, 3C),

obžalovaný **P. T.**

- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodech 1C - F),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodu 2),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), odstavec 6 písmeno a) trestního zákoníku (v bodu 3),
- organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 24 odstavec 1 písmeno a) a § 211 odstavec 1, odstavec 5 písmeno a), c) trestního zákoníku (v bodu 4),

a z a t o s e j i m u k l á d á :

obžalovanému **P.S.**

podle § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **trest odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se obžalovaný P. S. zařazuje pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do věznice s **ostrahou.**

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti,

člena statutárního orgánu obchodní společnosti nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu **5 (pěti) let**.

Obžalovanému **P.Z.**

za tento zločin a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku, za jehož spáchání byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově, č. j. 1 T 77/2012-50, který nabyl právní moci dne 10. 5. 2012,

podle § 43 odstavec 2, § 58 odstavec 4 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku ukládá **souhrnný trest odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému P.Z. výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 43 odstavec 2 a § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **souhrnný trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **2 (dvou) roků a 10 (deseti) měsíců**.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **souhrnný trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, člena statutárního orgánu obchodní společnosti nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu **5 (pěti) let**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **ruší** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Trutnově, č. j. 1 T 77/2012-50, který nabyl právní moci dne 10. 5. 2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu.

Obžalovanému **P.K.**

podle § 58 odstavec 1 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **trest odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému P.K. výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, člena statutárního orgánu obchodní společnosti nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu **5 (pěti) let**.

Obžalované **V.Š.**

podle § 58 odstavec 1 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **trest odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované V.Š. výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobila.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, člena statutárního orgánu obchodní společnosti nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu **5 (pěti) let**.

Obžalované **I.B.**

podle § 58 odstavec 4 a § 211 odstavec 5 trestního zákoníku **trest odnětí svobody** v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované I. B. výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobila.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, člena statutárního orgánu obchodní společnosti nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu **5 (pěti) let**.

Obžalovanému **L.D.**

podle § 43 odstavec 1 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **úhrnný trest odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se obžalovaný L. D. zařazuje pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do věznice s **ostrahou**.

Obžalovanému **J. S.**

za tento zločin a za sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odstavec 1, 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2009, za jehož spáchání byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě, č. j. 10T 109/2011 – 631, který nabyl právní moci dne 19. 3. 2015,

podle § 43 odstavec 2, § 58 odstavec 4 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **souhrnný trest odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému J. S. výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 82 odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 43 odstavec 2 a § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **souhrnný peněžitý trest** ve výši 20 (dvaceti) denních sazeb, denní sazba peněžitého trestu se stanoví ve výši 1 000,-Kč (tisíc korun českých), tedy celkem ve výměře **20 000,-Kč** (dvacet tisíc korun českých).

Podle § 43 odstavec 2 a § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **souhrnný náhradní trest odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) měsíců**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jihlavě, č. j. 10T 109/2011 – 631, který nabyl právní moci dne 19. 3. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu.

Obžalovanému **V. P.**

za tyto zločiny a za sbíhající se trestný čin pojistného podvodu podle § 250a odstavec 1, 3 trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2009, za jehož spáchání byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě, č. j. 1 T 107/2012-515, který nabyl právní moci dne 6. 2. 2013,

podle § 43 odstavec 2 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **souhrnný trest odnětí svobody** v trvání **6,5 (šesti a půl) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se obžalovaný V. P. zařazuje pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do věznice s **ostrahou**.

Podle § 43 odstavec 2 a § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **souhrnný peněžitý trest** ve výši 515 (pět set patnácti) denních sazeb, denní sazba peněžitého trestu se stanoví ve výši 1 000,-Kč (tisíc korun českých), tedy celkem ve výměře **515 000,-Kč** (pět set patnáct tisíc korun českých).

Podle § 43 odstavec 2 a § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **souhrnný náhradní trest odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jihlavě, č. j. 1 T 107/2012-515, který nabyl právní moci dne 6. 2. 2013, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu.

Obžalovanému **J. J.**

podle § 43 odstavec 1 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **úhrnný trest odnětí svobody** v trvání **7 (sedmi) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se obžalovaný J.J. zařazuje pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do věznice s **ostrahou**.

Podle § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 500 (pět set) denních sazeb, denní sazba peněžitého trestu se stanoví ve výši 1 500,-Kč (tisíc pět set korun českých), tedy celkem ve výměře **750 000,-Kč** (sedm set padesát tisíc korun českých).

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Obžalovanému **P. T.**

za tyto zločiny a za sbíhající se přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odstavec 1 trestního zákoníku, z jehož spáchání byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Třebíči, č. j. 1 T 36/2013-775, který nabyl právní moci dne 2. 9. 2014,

podle § 43 odstavec 2, § 58 odstavec 1 a § 211 odstavec 6 trestního zákoníku **souhrnný trest odnětí svobody** v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno c) trestního zákoníku se obžalovaný P. T. zařazuje pro výkon uloženého trestu odnětí svobody do věznice s **ostrahou**.

Podle § 67 odstavec 1, § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 100 (sto) denních sazeb, denní sazba peněžitého trestu se stanoví ve výši 1 000,-Kč (tisíc korun českých), tedy celkem ve výměře **100 000,- Kč** (sto tisíc korun českých).

Podle § 69 odstavec 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody** v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Třebíči, č. j. 1T 36/2013-775, který nabyl právní moci dne 2. 9. 2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný P. S., nar. XXXXX, trvale bytem ve XXXXX, povinen zaplatit poškozené České spořitelně, a.s., IČ: 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4, částku **3 038 328,99 Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný J.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, povinen zaplatit společně a nerozdílně s P.S., nar. XXXXX, poškozené Komerční bance, a.s., IČ: 45317054, se sídlem Na Příkopě 969/33, Praha 1, částku **2 481 313,36 Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní:

P. S., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. Z., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
L. D., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
V. P., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené České spořitelně, a.s., IČ: 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4, částku **4 950 000,-Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalovaní:

P. Z., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
L. D., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené České spořitelně, a.s., IČ: 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4, částku **5 019 814,- Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalováni:

P. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. S., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
V. P., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené České spořitelně, a.s., IČ: 45244782, se
sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4, částku **2 429 423,60 Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalováni:

P. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. S., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
V. P., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené Československé obchodní bance, a.s., IČ:
00001350, se sídlem Radlická 333/150, Praha 5, částku **1 000 000,- Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalováni:

P. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. S., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
V. P., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené Komerční bance, a.s., IČ: 45317054, se
sídlem Na Příkopě 969/33, Praha 1, částku **10 000 000,- Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalováni:

J. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně s V. Š., nar. XXXXX, poškozené České spořitelně, a.s.,
IČ: 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4, částku **3 073 838,30 Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalováni:

J. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně s V. Š., nar. XXXXX, poškozené Komerční bance, a.s.,
IČ: 45317054, se sídlem Na Příkopě 969/33, Praha 1, částku **6 000 000,-Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou obžalováni:

I. B., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
L. D., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
J. J., nar. XXXXX, bytem XXXXX,
P. T., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, adresa pro doručování XXXXX,
povinni zaplatit společně a nerozdílně, poškozené Citibank Europe plc, se sídlem v Dublinu,
North Quay 1, Irsko, registrovaná pod číslem XXXXX, provozující obchodní činnost v ČR

prostřednictvím Citibank Europe plc, organizační složky, IČ: 281 98 131, se sídlem v Praze 5, Stodůlky, Bucharova 2641/14, částku **2 742 167,55 Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozené Česká spořitelna, Komerční banka a Československá obchodní banka odkazují se zbytky svých nároků vůči všem obžalovaným na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písmeno c) trestního řádu se obžalovaní **V. P., J.J., L. D. a P. T. z p r o š t ů j í** obžaloby KSZ v Brně – pobočka v Jihlavě sp. zn. 4 KZV 14/2013 podané na ně v části **1/a)** pro skutek spočívající v tom, že:

společně s obžalovaným P. S., jako jednatelem společnosti XXXXX, XXXXX, IČO XXXXX, po vzájemné domluvě a spolupráci s dalšími dosud neustanovenými osobami, fungujícími jako organizovaná skupina,

a) dne 5. 2. 2010 uzavřel obžalovaný P. S. na pobočce České spořitelny a.s. v Pelhřimově, úvěrovou smlouvu č. XXXXX na částku ve výši 10 000 000,-Kč, s dobou čerpání úvěru do 31. 3. 2010, kdy před uzavřením úvěrové smlouvy, a rovněž po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za součinnosti shora uvedených osob, vědomě předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost předkládaných dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za předložená účetní období společnosti XXXXX, kdy mimo jiné bylo předloženo:

- zfalšované daňové přiznání k XXXXX této společnosti za zdaňovací období 2008, s výsledkem hospodaření 8 317 226,-Kč, přičemž ve skutečnosti, na základě správného daňového přiznání k XXXXX za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost hospodařila v roce 2008 s výsledkem -1.000,-Kč,
- zfalšované daňové přiznání k XXXXX této společnosti za zdaňovací období roku 2009, s výsledkem hospodaření ve výši 6 822 165,-Kč, přičemž ve skutečnosti, na základě správného daňového přiznání k XXXXX za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost hospodařila v roce 2009 s výsledkem 98.204,-Kč,
- výrazné nadhodnocení hospodářských výsledků v podobě zfalšovaných výkazů zisků a ztrát, rozvahy za rok 2008 a 2009,

v důsledku čehož došlo k vyčerpání úvěru ve výši 10.000 000,-Kč a to ke škodě poškozené České spořitelny, a.s.

ve kterém státní zástupce spatřoval ve spojení s dalšími skutky u těchto obžalovaných spáchání pomoci a organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 trestního zákoníku,

neboť, nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní V. P., J. J., L. D. a P. T..

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená Česká spořitelna odkazuje se svým nárokem na náhradu škody v této části vůči obžalovaným V.P., J. J., L.D. a P.T. na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písmeno c) trestního řádu se obžalovaní **V. P., L. D. a P. T. z p r o š ť u j í** obžaloby KSZ v Brně – pobočka v Jihlavě sp. zn. 4 KZV 14/2013 podané na ně v části **1/b)** pro skutek spočívající v tom, že:

společně s obžalovaným P.S., jako jednatelem společnosti XXXXX, XXXXX, IČO XXXXX, a J.J., po vzájemné domluvě a spolupráci, případně dalšími dosud neustanovenými osobami, všichni fungující jako organizovaná skupina,

b) dne 8. 4. 2010, uzavřel obžalovaný P. S. na pobočce Komerční banky, a.s. v Jihlavě, smlouvu o revolvingovém úvěru č. XXXXX na částku ve výši 8 000 000,-Kč, s dobou čerpání úvěru do 7. 4. 2011 a rámcovou smlouvu o zástavě pohledávek ze dne 8. 4. 2010, č. XXXXX, přičemž před uzavřením této úvěrové smlouvy, a také po jejím uzavření, v době čerpání a trvání úvěru, za součinnosti shora uvedených osob, vědomě předkládal do banky doklady, případně potvrzoval pravdivost předkládaných dokladů, ve kterých byly uvedeny hrubě zkrácené a nepravdivé údaje týkající se jednotlivých výsledků hospodaření za účetní období společnosti XXXXX, a nepravdivé údaje týkající se zástavy pohledávek, kdy bylo mimo jiné předloženo:

- zfalšované daňové přiznání k XXXXX této společnosti za zdaňovací období roku 2008, s výsledkem hospodaření 8 317 226,-Kč, přičemž reálně, na základě pravdivého daňového přiznání k XXXXX za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost hospodařila v roce 2008 s výsledkem -1000,-Kč

- zfalšované daňové přiznání k XXXXX této společnosti za zdaňovací období roku 2009, s výsledkem hospodaření ve výši 6 822 165,-Kč, přičemž reálně, na základě pravdivého daňového přiznání k XXXXX za stejné zdaňovací období, předloženého na příslušný finanční úřad, tato společnost hospodařila v roce 2009 s výsledkem 98 204,-Kč,

- výrazné nadhodnocení hospodářských výsledků v podobě zfalšovaných výkazů zisků a ztrát, rozvahy za rok 2008 a 2009

- fiktivní měsíční seznamy pohledávek do splatnosti, vykazované společností XXXXX k postoupení Komerční bance (forma záruky za poskytnutý úvěr), ve kterých byly uvedeny zcela fiktivní pohledávky vůči svým odběratelům, konkrétně v seznamu pohledávek s datem vystavení faktur:

- duben 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 5 983 829,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 3 271 646,-Kč,
- květen 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 8 002 515,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 5 763 683,-Kč,
- červen 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 6 489 801,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 5 881 208,-Kč,
- červenec 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 5 243 034,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 4 403 336,-Kč,

- srpen 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 6 410 744,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 5 354 566,-Kč,
- září 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 7 339 154,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 6 470 489,-Kč,
- září 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 7 089 481,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 6 035 051,-Kč,
- říjen 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 5 538 294,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 4 860 840,-Kč,
- listopad 2010 uvedeny faktury za odebrané zboží jednotlivými odběrateli v celkovém objemu 4 418 428,-Kč, z toho zcela fiktivní faktury v celkovém objemu 1 361 145,-Kč,

na základě kterých došlo k vyčerpání úvěru ve výši 8 000 000,-Kč ke škodě Komerční banky, a.s.,

ve kterém státní zástupce spatřoval ve spojení s dalšími skutky u těchto obžalovaných spáchání pomoci a organizátorství zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 trestního zákoníku,

neboť, nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní V. P., L. D. a P. T..

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená Komerční banka odkazuje se svým nárokem na náhradu škody v této části vůči obžalovaným V.P., L.D. a P.T. na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaní P. S. a P. Z. jako jednatelé XXXXX, samostatně nebo společně po domluvě, spolupráci a pomoci s obžalovanými D. , P., J. a T. ve vymezených částech bodu 1) žádali jednotlivé bankovní instituce o poskytnutí úvěru, vyjednávali o poskytnutí těchto úvěrů, předkládali doklady, které banky k jednání o úvěru vyžadovaly a na základě těchto jednání uzavřeli v České spořitelně a Komerční bance označené smlouvy o úvěru. Bylo prokázáno, že před uzavřením úvěrové smlouvy, v době čerpání a trvání úvěru vědomě předkládali do banky doklady, případně potvrzovali pravdivost předkládaných dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé údaje týkající se výsledku hospodaření a stavu pohledávek XXXXX za vymezená účetní a zdaňovací období. Zejména šlo o nepravdivá přiznání k XXXXX za jednotlivá zdaňovací období, falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za uvedená účetní období a seznamy pohledávek postupovaných k zastavení, na jejichž základě došlo k uzavření smluv o úvěrech a k čerpání úvěrů. Tímto jednáním způsobili České spořitelně a Komerční bance uvedené výše škody.

V bodu 2) rozsudku soud považuje za prokazané, že obžalovaný P. K. jako jednatel XXXXX, obžalovaný J. S. jako společník stejné obchodní společnosti, po vzájemné domluvě, spolupráci a s pomocí obžalovaných P., J. a T. fungujícími jako organizovaná skupina, stejným způsobem žádali a vyjednávali o poskytnutí úvěrů v České spořitelně, ČSOB a Komerční bance. Při těchto jednáních před uzavřením smlouvy, při uzavírání smlouvy, v době čerpání a

trvání úvěrů předkládali do banky doklady, případně potvrzovali pravdivost dokladů dříve předložených, ve kterých byly uvedeny nepravdivé a zkreslené údaje týkající se výsledků hospodaření XXXXX za jednotlivá daňová a účetní období, konkrétně nepravdivé přiznání k XXXXX, falešné výkazy zisků a ztrát, nepravdivé seznamy pohledávek s údaji o výši a existenci pohledávek, na jejichž základě došlo k uzavření vymezených smluv o úvěru nebo revolvingovém úvěru, na jejich základě XXXXX vyčerpala poskytnuté úvěry a tím způsobili jednotlivým bankám uvedené škody.

Soud dokazováním zjistil v bodu 3) rozsudku, že obžalovaná V. Š. jako jednatelka XXXXX po vzájemné domluvě, spolupráci a s pomocí obžalovaných J. a T. vyjednávala v České spořitelně a Komerční bance o poskytnutí úvěru nebo revolvingového úvěru. Při vyjednávání před uzavřením úvěrové smlouvy, v době čerpání a trvání úvěru za pomoci a součinnosti uvedených obžalovaných předložila do banky doklady, nebo potvrzovala pravdivost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé či hrubě zkreslené údaje týkající se výsledků hospodaření společnosti XXXXX, zejména nepravdivé přiznání k XXXXX za vymezená zdaňovací období, falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za uvedená účetní období, na jejichž základě dosáhla uzavření smluv o úvěrech, XXXXX poskytnuté úvěry vyčerpala a způsobili tím jednotlivým finančním institucím vymezené majetkové škody.

V bodě 4) rozsudku soud dospěl k závěru, že obžalovaná I. B. jako jednatelka XXXXX ve spolupráci, po domluvě a s pomocí obžalovaných D., J. a T., fungujících jako organizovaná skupina, vyjednávali o poskytnutí revolvingového úvěru u CitiBank Europe plc. Před uzavřením úvěrové smlouvy, v době čerpání a trvání úvěru za pomoci a součinnosti uvedených obžalovaných předkládala do banky doklady, případně potvrzovala správnost dokladů, ve kterých byly uvedeny nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje týkající se výsledků hospodaření společnosti XXXXX, zejména nepravdivá přiznání k XXXXX za jednotlivá zdaňovací období, nepravdivé sestavy faktur dokumentujících pohledávky společnosti, přičemž na základě těchto nepravdivých skutečností došlo k uzavření smlouvy o revolvingovém úvěru a jeho vyčerpání, čímž způsobili CitiBank Europe plc. majetkovou škodu v uvedené výši.

Obžalovaní S., Z., K., Š., B., S. a J. se tohoto činu dopustili jako přímí pachatelé, jako jednatelé obchodních společností, kteří vyjednávali úvěrové smlouvy a podepisovali jednotlivé smluvní dokumenty, formálně stvrzovali uzavření smluv, případně čerpání jednotlivých úvěrových tranší, předkládali nepravdivé doklady, případně potvrzovali a předstírali pravdivost již dříve předložených nebo jinými osobami předložených dokladů, které byly nepravdivé nebo hrubě zkreslené, případně jako přímí účastníci vyjednávání o úvěrové smlouvě. Obžalovaní D., P. a T. se takto bezprostředně nepodíleli na samotném uzavření úvěrových smluv, přesto soud shledal, že jejich jednání nese znaky účastenství na spáchání daného trestného činu.

Konkrétně obžalovaný L. D. se jednání ve vymezených bodech účastnil s vědomím a s cílem vylákání úvěrových prostředků od poškozených bank, prostřednictvím XXXXX a XXXXX. Pro tyto účely zajistil v bodu 1) jako nového jednatele XXXXX obžalovaného Z., aby vystupoval jako statutární orgán při jednání s bankami, instruoval Z. k výběru peněz z účtu XXXXX a předal Z. doklady k jednání na finančním úřadu. V bodu 4) nabídl obžalované B. zapojení společnosti XXXXX mezi firmy obchodující s pneumatikami a přivedl obžalovanou na jednání s obžalovaným J. a P., kteří obžalované B. nabídli vyjednání úvěru u

banky. V průběhu sjednávání a čerpání úvěru zajistil dovoz a odvoz Z. a B. k jednání v poškozených bankách.

Obžalovaný J. S. se jednání popsaných v bodu 2) rozsudku účastnil s vědomím a cílem vylákání úvěrových prostředků od poškozených bank prostřednictvím společnosti XXXXX na základě uvádění nepravdivých skutečností o hospodaření společnosti. Zejména převzal obchodní podíl v XXXXX, zajistil nového jednatele obžalovaného K., přičemž obžalovaný S. fakticky řídil veškerou činnost společnosti. Přitom instruoval obžalovaného K. k jednotlivým úkonům za společnost, doprovázel K. na jednání v bankách a vyjednával o požadovaných úvěrech a prováděl za společnost obchodní a finanční transakce vedených u Komerční banky a České spořitelny. Společně s obžalovaným K. využili nabídky obžalovaných P. a J., aby uzavřeli úvěrové smlouvy a vyčerpali poskytnuté prostředky. Obžalovaný S. zapojil XXXXX do obchodů s pneumatikami s předem dohodnutými osobami, aby falešně zvyšoval obrat na bankovních účtech prostřednictvím nepravdivých faktur, aby tím splnil bankovní podmínky získaných úvěrů a vytvořil podklady pro další žádosti o úvěry. S obžalovaným K. předávali P. a J. odměny a provize za získání úvěru pro XXXXX.

Obžalovaný V. P. se jednání popsaných v rozsudku v bodech 1C) – 1E) a 2) účastnil s vědomím a cílem vylákání úvěrových prostředků od poškozených bank prostřednictvím XXXXX a XXXXX na základě uvádění nepravdivých skutečností o hospodaření jmenovaných společností. Nejprve formálně převedl obchodní podíl v XXXXX na P.S. v XXXXX na P.K., ale nadále fakticky vystupoval v XXXXX při jednáních s obžalovaným Z., S., K. a T.. Společně s J. a T. rozhodovali, kdy a kde bude vyřízen úvěr pro XXXXX a XXXXX, určovali Z., S. a K., kdy a kam se mají ke sjednání úvěru dostavit, načež požadovali vyplacení provizi a odměn za zprostředkování těchto úvěrů. Obžalovaný P. pověřil T. obchodním vedením XXXXX, domlouval s J. čerpání nových úvěrů a požadoval po T. zvyšování obratu společnosti prostřednictvím falešných faktur o obchodu s pneumatikami mezi spolupracujícími společnostmi, aby plnili podmínky již získaných úvěrů a naplnili předpoklady pro další žádosti o úvěry. Dále zapojil XXXXX do obchodu s pneumatikami a instruoval S. a K., jak si přitom mají počínat, aby zvyšovali obrat na bankovních účtech propojených společností. Vždy pracoval s vědomím, že obžalovaný J. při vyjednávání o úvěrech XXXXX a XXXXX používal nepravdivé údaje a dokumenty. Domlouvali s D. přítomnost Z. při jednání o úvěrech a potřebných úkonech a instruoval Z. a D. k výběru a vkladu peněžních prostředků na účtech XXXXX. Při ovládnutí XXXXX používal internetové bankovníctví České spořitelny a Komerční banky, i když neměl ve společnosti žádnou oficiální funkci nebo pozici a rozhodl o převedení obchodního podílu v XXXXX. Podílel se s J. na vytvoření falešného potvrzení České národní banky z centrálního registru úvěrů tím, že zajistil razítko České národní banky a předával části účetních dokladů XXXXX účetní společnosti bez vědomí K. a S. jako představitelů společnosti.

Obžalovaný J. J. se jednání popsaných v bodech 1B) – 1F), 2), 3) a 4) rovněž účastnil s vědomím a cílem vylákání úvěrových prostředků od poškozených bank prostřednictvím XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX na základě uvádění nepravdivých skutečností o hospodaření společnosti. Přitom opatroval a vytvářel nepravdivé daňové přiznání, účetní výkazy a listiny společností XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX předkládaných poškozeným bankám v souvislosti s žádostmi o úvěry a jejím následným čerpáním. Připravoval

žádosti o úvěr a další související dokumenty k žádostem, přičemž věděl, že obsahují nepravdivé údaje o hospodaření společností a budou sloužit k rozhodování poškozených bank, jestli schválí poskytnutí úvěru a povolí jeho čerpání. Jednal se zaměstnanci poškozených bank, dojednával podmínky schválení a čerpání úvěru, přitom předkládal bankám falešné podklady za uvedené obchodní společnosti. Jednatele společností obžalované S., Z., K., Š. a B. doprovázel při jednání v bankách, dával jim rady a pokyny, jak se mají v bankách při sjednání úvěrových smluv chovat, aby působili na banky věrohodně a dosáhli sjednání úvěrové smlouvy a čerpání poskytnuté úvěrové částky.

Obžalovaný P. T. se účastnil jednání v bodech 1C) – 1F), 2), 3) a 4) s vědomím a cílem vylákat úvěrové prostředky od poškozených bank prostřednictvím uvedených společností na základě uvádění nepravdivých skutečností o hospodaření společností. Převzal od P. vedení společnosti XXXXX, fakticky řídil činnost XXXXX a jednal za tyto společnosti s obchodními partnery. Společně s J. a P. rozhodovali, kdy a kde bude vyřízen úvěr pro XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Společně určovali Z., S., K. a Š., kdy a kam se mají k jednání dostavit, načež po nich žádali vyplatit provizi za zprostředkování těchto úvěrů. Do poloviny roku 2011 společně s P. a později sám prováděl finanční transakce na bankovních účtech XXXXX a XXXXX. Při vedení společnosti XXXXX a XXXXX se aktivně podílel na fiktivním obchodování se společností XXXXX, XXXXX a dalšími předem dohodnutými fyzickými a právníckými osobami za účelem falešného navyšování obrátů jednotlivých společností na jejich bankovních účtech.

K těmto závěrům soud dospěl na základě následujících důkazů a skutečností. Prvním okruhem jsou listinné důkazy. Na prvním místě je nutné zmínit důkazy, které předložily poškozené finanční ústavy. Jsou to listiny a dokumenty, které byly předloženy žadateli a příjemci úvěrů před sjednáním úvěrů, při podání žádostí, při jednáních o úvěrech před jejich schválením, a později jako podmínky při čerpání a splácení úvěrů. Jedná se především o daňová přiznání a účetní výkazy XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, které jednotliví obžalovaní při jednáních o úvěrech předložili jako pravdivé doklady, obsahující údajně nezkrácené skutečnosti o stavech hospodaření a jmění obchodních společností a o výši jejich daňové povinnosti. Všechny zmíněné obchodní společnosti předkládaly přiznání k XXXXX za jedno nebo více předcházejících zdaňovacích období, výkazy zisků a ztrát a rozvahy za odpovídající účetní období. Tyto stěžejní důkazy jsou doplněny souvisejícími materiály k jednotlivým úvěrům, jako jsou např. profesní životopis žádajících osob, analýza žádosti o úvěr, potvrzení o bezdlužnosti obchodních společností, smlouvy o zajištění poskytnutých úvěrů, smlouvy o zastavení pohledávek, blanco směnky, o vyplňovacím právu směnečném, dodatky ke smlouvám o úvěr, žádosti o poskytnutí úvěru, výpisy z centrálního registru úvěrů, ocenění zajišťovaných nemovitostí, žádosti o čerpání úvěrů, doklady o vyčerpání úvěrů, záznamy a emailová komunikace mezi finančními institucemi a jednajícími osobami, výpisy z úvěrových účtů, samotné smlouvy o úvěrech, obchodní podmínky poskytnutých úvěrů, doklady vyžadované k čerpání úvěrů, trestní oznámení, které jednotlivé finanční instituce adresovaly orgánům činným v trestním řízení s podezřením na spáchání trestného činu úvěrového podvodu. V dokladech byly obsaženy klíčové hospodářské a ekonomické údaje, zejména výsledek hospodaření daného subjektu za příslušné zdaňovací nebo účetní období, přehledy pohledávek vyplývajících z vydaných faktur apod. Právě z těchto údajů se rozvíjelo uvažování finančních

institucí o poskytnutí úvěru, vyčerpání některé jeho části, prodloužení úvěru, případně dalších souvislostí s úvěrem spojených. Ostatní dokládají celou administraci okolo úvěrových případů.

Druhá velká skupina listinných důkazů byla vyžádána v trestním řízení z příslušných finančních úřadů, ke kterým XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX podávaly daňová přiznání, doprovázená účetními výkazy. Tyto listiny byly vyžádány za stejná zdaňovací období, za které je inkriminované společnosti předávaly finančním ústavům, aby je bylo možné vzájemně porovnat. Z porovnání plynou zásadní rozdíly mezi klíčovými listinami (daňovým přiznáním a účetními výkazy) poskytnutými bankovními institucemi obchodními společnostmi a mezi stejnými listinami, které společnosti odevzdávaly finančním úřadům. Tyto rozdíly jsou vyjádřeny ve výroku rozsudku. Porovnání těchto dvou základních zdrojů prostupuje všechny body odsuzujících částí rozsudku.

Třetím zdrojem listinných důkazů shromážděných v trestním řízení, byly věci nalezené a zajištěné v průběhu domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, které dokládají zapojení jednotlivých obžalovaných do skutkového děje, zejména u těch, kteří zcela popírali svou účast na spáchání skutků kladených jim za vinu. Tyto ojediněle svědčily přímo k jednotlivým úvěrovým případům. Častěji sice nemohly přímo potvrdit části skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku, ale podporovaly výpovědi jiných obžalovaných, kteří se ke spáchání činů přiznali a svými výpověďmi usvědčovali ostatní spoluobžalované z účasti na spáchání popsaného skutkového děje. Dílčím způsobem přispělo k prokázání skutkového děje, zejména k falešnosti a nepravdivosti daňových přiznání, účetních výkazů a seznamů pohledávek obchodních společností předkládaných finančním institucím, porovnání s účetními přehledy a výkazy, které vedly vlastní účetní zúčastněných společností a které tyto účetní záznamy pro trestní řízení vydaly policejnímu orgánu. Jedná se o knihy pohledávek a závazků a přehledy vydaných a přijatých faktur za jednotlivá účetní (zdaňovací) období, které obchodní společnosti vedly pro vlastní účely a jejich porovnání se seznamy, které byly předloženy do finančních ústavů spolu s žádostmi o úvěr. Na to navazují části seznamů a přehledů vydaných a přijatých faktur, případně knihy pohledávek a závazků třetích společností, které měly mít závazky vůči obchodním společnostem žádajícím o úvěr, ze kterých vyplývají neexistence těchto závazků vůči žádajícím obchodním společnostem.

K poznání širších souvislostí sloužily zprávy bank, jaké běžné či úvěrové účty byly pro inkriminované společnosti vedeny, kdo měl k bankovním účtům přístup fyzicky, jestli bylo zřízeno internetové bankovníctví a komu byl svěřen přístup, zda byly k účtům vydány platební karty a výpisy běžných a úvěrových účtů. Policejní orgán rovněž zjišťoval IP adresy, ze kterých bylo přistupováno do internetových bankovníctví u jednotlivých společností a komu byly IP adresy přiřazeny. Ze srovnání těchto údajů lze dovodit, kdo měl internetovým bankovníctvím přístup k účtům zúčastněných společností, případně kdo s internetovým bankovníctvím pracoval. Předměty zajištěné při domovních prohlídkách byly podrobeny zkoumání a vyplynuly z nich skutečnosti, které především nepřímo podporují výpovědi obžalovaných, kteří usvědčují další spoluobžalované ze spáchání označených skutků, např. elektronické doklady třetích společností, výkazy zisků a ztrát, případně daňová přiznání nebo seznamy pohledávky. Tyto třetí společnosti sice nefigurují v popisu skutkového děje, ale dokreslují činnost některých obžalovaných, zejména možnost zacházet s takovými typy dokladů a soulad nalezených dokladů, které byly o těchto společnostech získány opět z finančních úřadů. Ukazuje se, že i

v těchto případech byly nalezené doklady v rozporu s dokumenty předkládaných finančním orgánům, což podporuje Tvzení obžalovaných (např. Z., S., K., Š., T., B.), že doklady a listiny pro banky zajišťoval a upravoval podle potřeby obžalovaný J., s vědomím P. a T.. Dalším dílčím zdrojem důkazů byly odposlechy a záznamy zpracované v jiné trestné věci, které bylo možné podle § 88 odst. 6 trestního řádu poslední věta, použít i v tomto trestním řízení, zejména pokud se týká vztahů jednotlivých osob a věrohodnosti jejich výpovědi, či obhajoby v trestním řízení. Též otázky se potom týká i rozsudek a další listinné důkazy, které v této jiné trestní věci byly vypracovány a zajištěny pro trestní řízení.

Druhým velkým okruhem důkazů, který sloužil soudu ke zjištění skutkového stavu, byly výpovědi osob, a to v první řadě výpovědi svědků. Z nich na prvním místě vystupují výpovědi pracovníků jednotlivých bank, kteří měli na starosti projednání žádostí či návrhů na poskytnutí úvěrů, kteří se stýkali s osobami vystupujícím za obchodní společnosti, kteří rozhodovali o poskytnutí nebo čerpání úvěrů, kteří dostávali a předávali listiny a dokumenty, komunikovali s osobami zastupujícími obchodní společnosti, a kteří tím pádem mají nejlepší přehled, jak probíhala jednání o poskytnutí a čerpání úvěrových prostředků. Druhou skupinou svědků jsou osoby, které se podílely na fungování inkriminovaných společností, aniž by se jednalo o obžalované, tzn. zaměstnanci, členové statutárních orgánů, účetní, osoby spolupracující s těmito obchodními společnostmi, ze kterých je možné usuzovat na účast jednotlivých obžalovaných při jednání a rozhodování jednotlivých obchodních společností.

Další výraznou skupinou jsou osoby, které jako představitelé třetích subjektů vstupovali do obchodních vztahů s inkriminovanými společnostmi nebo s jednotlivými obžalovanými. Z výpovědi těchto svědků je důležité, jaké dohody či doklady mezi těmito svědky a obžalovanými existovaly, nebo byly vyměněny, jestli se jednalo o doklady pravé či pozměněné, anebo jak se doklady nalezené při domovních prohlídkách u obžalovaných ocitly a v jaké podobě. V této skupině nemohly výpovědi sloužit přímo k prokázání skutkového děje uvedeného v rozsudku. Soud je využil při úvahách, který z obžalovaných vypovídá věrohodně, jak měli být obžalovaní zapojeni do spáchání skutku ve věci popsané v rozsudku a jestli lze brát výpovědi obžalovaných usvědčující spoluobžalované za bernou minci.

Třetím okruhem důkazů jsou výpovědi obžalovaných. Mezi obžalovanými jsou ti, kteří využili svého práva a v průběhu přípravného řízení nebo řízení před soudem nevypovídali (S., D.). Ve druhé skupině jsou obžalovaní, které vystupovali jako spolupracující obvinění už v přípravné fázi řízení a v tomto postavení vypovídali i před soudem (Z., B., S.), nebo obžalovaní, kteří sice nebyli státním zástupcem označeni jako spolupracující, ale rozhodli se už v přípravném řízení nebo v řízení před soudem vypovídat ke své účasti na spáchání projednávaných skutků a vypovídat i o podílu ostatních obžalovaných (K., T. a s určitou výhradou i Š.). Poslední skupinou jsou obžalovaní, kteří legitimně uváděli skutečnosti a důkazy na svou obhajobu a svou vinu popírali (P., J.).

U obžalovaných obecně se dá říct, že takové výpovědi jsou nejméně spolehlivé. Soud musí mít vždy na paměti, že obžalovaní mají různé zájmy, mohou zaujímat různé pozice a podle toho také vypovídat v trestním řízení. Při hodnocení těchto výpovědí tedy soud obezřetně vážil jednotlivé výpovědi, porovnával je s ostatními obžalovanými a s dalšími provedenými důkazy. Když soud zjistil, že výpovědi obžalovaných jsou podporovány ostatními důkazy, mohl je

považovat za součást souboru důkazů, které usvědčují obžalované ze spáchání trestné činnosti a to nejen ty, o jejichž výpovědi se jedná, ale i další obžalované, kteří svoji vinu popírali a které výpovědi spoluobžalovaných usvědčují ze spáchání skutků popsanych ve výroku rozsudku.

V bodu 1A) rozsudku soud závěr o průběhu skutkového děje zakládá na listinných důkazech, zejména žádosti o poskytnutí úvěru podané XXXXX u České spořitelny, včetně profesního životopisu, analýzy a potvrzení bezdlužnosti (čl. 16 – 34); žádost je podepsána obžalovaným S.. Na to navazuje smlouva o poskytnutí úvěru mezi Českou spořitelnou a XXXXX č. XXXXX (čl. 35 – 37), podepsaná tehdejším jednatelem P.S. a za Českou spořitelnu svědkem L. (čl. 35 – 37). S ní souvisí smlouva o zastavení pohledávky z bankovního účtu (čl. 38 – 40), dodatky ke smlouvě o úvěru č. 1 – 3 (čl. 46 – 52). O vyčerpání úvěru svědčí příkazy k úhradě jednotlivých částek čerpaných z úvěru na základě předložených faktur, ve kterých XXXXX figuruje jako odběratel a částky mají být směřovány na její dodavatele (čl. 55 – 84). Vyčerpaná výše úvěru je vidět z Výpisu z úvěrového účtu (čl. 85-87). Podkladem žádosti o úvěr bylo přiznání k XXXXX XXXXX a výkazy zisků a ztrát za uplynulá tři účetní období, tedy mimo jiné roky 2008 a 2009, jak je XXXXX předložila České spořitelně (čl. 243a – 256, 257 – 271). Jak bylo uvedeno v obecné části, tyto doklady soud srovnal s listinami, které XXXXX předložila za stejná zdaňovací období finančnímu úřadu (čl. 4416 – 4428, 4429 – 4443). Ze srovnání je zřejmé, že daňová přiznání a účetní výkazy předkládané České spořitelně se výrazně liší od stejných dokumentů předkládaných finančnímu úřadu v základních hospodářských údajích a odvozených veličinách, takže spořitelně je prezentován výrazný zisk, zatímco finančnímu úřadu ztráta, případně zisk výrazně nižší oproti tomu, který je uváděn České spořitelně. Listinné důkazy propojuje výpověď svědka J. L. (čl. 9204 – 9216, 11 100 – 11 108), který měl sjednání úvěru na starosti. Z výpovědi vyplývá, že za XXXXX vystupoval obžalovaný S.. S tímto obžalovaným svědek jako s jediným jednal. Obžalovaný S. byl seznámen se všemi okolnostmi a souvislostmi poskytnutého úvěru, usiloval o úvěry, předkládal potřebné doklady k vyčerpání úvěru. Svědek si neuvědomil nikoho dalšího, kdo by za XXXXX jednal. Z těchto důkazů vyplývá závěr, že obžalovaný S. jako jednatel XXXXX aktivně vystupoval při sjednání úvěru v České spořitelně směřujícího k uzavření smlouvy o úvěru ze dne 5. 2. 2010. Při těchto jednáních předložil doklady s údaji, které jsou v zásadním rozporu s údaji přiznaných finančnímu úřadu. Hospodářské a účetní ukazatele uvedené v daňových přiznáních a účetních výkazech jsou výrazně nadhodnocené oproti daňové povinnosti a výsledku hospodaření přiznané finančnímu úřadu. Jediným zjištěnou a zodpovědnou osobu, která se na sjednání úvěru ze strany XXXXX podílela, je právě obžalovaný S.. Účast žádného dalšího z obžalovaných u tohoto bodu prokázána nebyla. Proto soud uzavírá, že se právě obžalovaný S. se dopustil skutku popsaneho v tomto bodu rozsudku. Z výpovědi ostatních obžalovaných nebo svědků nevyplývá, že by se na spáchání tohoto skutku podílel i některý z dalších obžalovaných. Je zde sice podobnost skutku s následujícími skutky, která zavdává podezření, že mohly být spáchány obdobným způsobem stejnými osobami, neschází o tom ale žádné důkazy, a proto není možné činit žádné jiné závěry.

V bodu 1B) rozsudku v případě smlouvy o revolvingovém úvěru č. XXXXX uzavřené u Komerční banky dne 8. 4. 2010 soud vycházel z listinných důkazů, konkrétně z žádosti o úvěr podané XXXXX dne 30. 3. 2010 s podpisem obžalovaného S.(čl. 342 – 343), samotné smlouvy o revolvingovém úvěru (čl. 344 – 349), rovněž podepsané obžalovaným S. a za Komerční banku svědkem V.. S úvěrovou smlouvou souvisejí další dokumenty, úvěrové podmínky

(čl. 351 – 357), smlouva o vinkulaci pojistného plnění, smlouva o zajištění úvěru blanco směnkou (čl. 344 – 369). O čerpání úvěru svědčí kontroly žádostí o čerpání a příkazy k úhradě jednotlivých částek (čl. 373 – 382) a výpisy z úvěrového účtu za období od počátku úvěru do března 2012 (čl. 416 – 427). Podkladem pro poskytnutí úvěru byly daňová priznání XXXXX za zdaňovací období roku 2008 a 2009, v podobě předložené do Komerční banky (čl. 472 – 483, 484 – 502) a s nimi spojené výkazy zisků a ztrát a rozvahy za stejné účetní období. Tyto listiny soud porovnával s priznáními k XXXXX a účetními výkazy, které XXXXX předkládala za stejná zdaňovací a účetní období finančnímu úřadu (čl. 4416 – 4443). Na nich je vidět, stejně jako v předchozím případě, zásadní rozdíl mezi hospodářskými výsledky XXXXX prezentovanými finančnímu úřadu a výsledky představených Komerční bance; údaje předkládané bance jsou výrazně „optimističtější“, než údaje uváděné finančnímu úřadu. Svorníkem listinných důkazů a zároveň svědectvím označujícím osoby, které se měly skutku dopustit, jsou výpovědi zaměstnance Komerční banky svědka J.V. (čl. 9164 – 9191 a 11079 – 11094). Z výpovědi svědka je jasné, že osoby, se kterými se svědek setkal a jednal, které vystupovaly za či jménem XXXXX, byli obžalovaní S. a J.. Svědek popsal v jaké oblasti obžalovaní působili, co měli na starosti, jak vůči svědkovi vystupovali a co řešili. Obžalovaný J. sám potvrzuje, že se vyjednávání o tomto úvěru zúčastnil. Pokud jde o zapojení obžalovaného J. do tohoto skutku, soud vychází nejenom z prokázané skutečnosti, že se obžalovaný zúčastnil vyjednávání o tomto úvěru, ale také podpůrně z výpovědi dalších spoluobžalovaných Z. a T., nepřímou i z výpovědí jednatelů dalších obchodních společností, kteří v jiných souvislostech na obžalovaného J. ukazují jako na toho, kdo připravoval daňová priznání, účetní výkazy a ostatní dokumenty pro banky tak, aby obstály při podání žádosti o úvěr, v podobě, která byla nakonec bankám v tomto případě předložena. Proto soud nepochybuje, že se obžalovaný označeným způsobem zúčastnil spáchání tohoto skutku. Na podporu výpovědi svědka V. svědčí i výpověď svědka T. (čl. 11 185 – 11 190), který podporuje výpověď svědka V. o průběhu úvěrového vztahu mezi XXXXX a Komerční bankou i zapojení obžalovaného J. do těchto jednání. Ve spojení s výpověďmi spoluobžalovaných a dalšími důkazy svědčících proti obžalovanému J., které budou uvedeny později v odůvodnění, soud nemá pochyb o účasti obžalovaného J. na spáchání tohoto skutku. U obžalovaného S. je situace prakticky stejná jako v bodě 1A) rozsudku. Obžalovaný S. byl v té době jednatelem XXXXX, účastnil se všech jednání a relevantní svědkové i listiny jeho účast na těchto jednáních potvrzují. Svědkové vypovídají, že obžalovaný S. skutečně za XXXXX jednal, vystupoval, případně předkládal doklady, nebo byl účasten jednání, na kterých byly tyto doklady rozebírány a ve spojení s postavením obžalovaného S. v XXXXX soud nepochybuje ani o jeho účasti na spáchání tohoto skutku.

Kromě nepravdivých skutečností a listin, které XXXXX předložila před a při uzavření úvěrové smlouvy pro výši způsobené škody jsou důležité také nepravdivé skutečnosti, které XXXXX sdělovala Komerční bance v průběhu čerpání úvěrové částky, zejména v podobě nepravdivých seznamů pohledávek do splatnosti, které XXXXX postupovala Komerční bance jako zajištění za poskytnutý úvěr a podmínku dalšího čerpání úvěru. Údaje na měsíčních seznamech pohledávek se v porovnání s dalšími důkazy ukázaly taktéž jako nepravdivé. K tomuto závěru vede srovnání na jedné straně rámcové smlouvy o zástavě pohledávek a přehledy zastavených pohledávek, dílčí smlouvy o zástavě pohledávek a dílčí seznamy pohledávek (čl. 428 – 447 a také čl. 4810 – 4830) v porovnání s knihami závazků XXXXX, XXXXX, XXXXX (čl. 5201 – 5205, 5322 – 5326, 5377), výpisy z živnostenského rejstříku a daňová priznání podnikající fyzické osoby L. D. za rok 2009 – 2011 (čl. 5429 – 5447), kniha

závazků společnosti XXXXX (dříve XXXXX) (čl. 5670 – 5675), společnosti XXXXX, zejména seznam přijatých faktur od XXXXX (čl. 5690 – 5697), z účetních dokladů pocházejících z účetnictví společnosti XXXXX, zejména knihy závazků za příslušný rok (čl. 5504 – 5508, 5509 – 5571), účetních dokladů XXXXX, zejména knihy došlých faktur (čl. 5724 – 5736), přehledu přijatých faktur společnosti XXXXX (čl. 5740 – 5741) a výsledku osob, které za tyto obchodní společnosti vystupovaly (např. M., C., M., Č., B.), které potvrzují pravdivost vlastních účetních dokladů a opakem nepravdivost pohledávek, které společnost XXXXX postupovala Komerční bance k zajištění čerpaného úvěru jako pohledávky neexistující a tedy falešné. Výši způsobené škody soud odvozuje z výpisu úvěrového účtu, ze kterého je patrné, že došlo k vyčerpání celé úvěrované částky (čl. 416 – 427).

K bodu 1C) rozsudku (pozn. původně body 1c) a 2a) obžaloby) se soud opírá o následující důkazy. V prvé řadě se jedná o důkazy listinné, zejména obsahující dokumentaci poskytnuté Českou spořitelnou ke smlouvě o úvěru č. XXXXX na částku 5 mil. Kč uzavřené dne 13. 12. 2010. Konkrétně jde o žádost o poskytnutí úvěru ze dne 21. 11. 2010 podepsanou obžalovaným S. (čl. 93a – 100) a s tím související přílohy (profesní životopis a prohlášení klienta) podepsané oběma tehdejšími jednateli XXXXX S. a Z. (čl. 101 – 107). Na to navazuje smlouva o úvěru mezi Českou spořitelnou a XXXXX podepsaná dne 13. 12. 2010 opět obžalovanými Z. a S. (čl. 108 – 115) a s tím související doplňující dokumenty, smlouva o zastavení pohledávky z bankovního účtu, smlouva o vyplňovacím právu směnečném, směnka, bankovní záruka a dodatek k této smlouvě (čl. 116 – 127). Nedílnou součástí úvěrové dokumentace byly daňové a účetní výkazy, které obžalovaní v průběhu jednání s Českou spořitelnou, konkrétně daňová přiznání XXXXX za roky 2009 a 2010. Těmto daňovým přiznáním odpovídají výkazy zisků a ztrát za stejné roky. Podle smlouvy o zastavení pohledávek byly předkládány měsíční seznamy pohledávek po splatnosti za jednotlivá období čerpání nebo trvání úvěru, ve kterých byly vykazovány pohledávky, které měla mít XXXXX za odběrateli a tyto pohledávky měly být zastaveny České spořitelně pro zajištění úvěru podle smlouvy, souvisejících dokumentů a dodatku (čl. 166 – 215). Daňová přiznání a účetní výkazy za roky 2009 a 2010, které v průběhu sjednání úvěru XXXXX u České spořitelny byly bance předloženy, jsou vidět v kopiích poskytnutých Českou spořitelnou (čl. 257 – 271, 272 – 288, 289 – 315). Pro srovnání slouží daňové a účetní výkazy, které XXXXX předkládala za stejná období finančnímu úřadu za roky 2009 a 2010 (čl. 4429 – 4443, 4444 – 4456). Z porovnání dokladů předkládaných XXXXX v bance a finančnímu úřadu plyne rozdíl, který soud vyjádřil ve výroku rozsudku. Z výpisu z úvěrového účtu a aktuálního stavu úvěrového účtu (čl. 228 – 236) plyne, že na poskytnutém úvěru byla vyčerpána částka 4.950.000,- Kč (čl. 228 – 336). Další rozdíl mezi údaji, které XXXXX předkládala České spořitelně, soud vidí v seznamech pohledávek, které XXXXX prezentovala v měsíčních seznamech pohledávek po splatnosti za období od listopadu 2010 do prosince 2011 podle smlouvy o zástavě pohledávek zajišťujících tento úvěr včetně jejich dokladů, jak je XXXXX postupně překládala (čl. 4795 – 4808). Tyto seznamy pohledávek porovnané s účetními výkazy a přehledy jednotlivých obchodních partnerů, jejichž závazky jsou v seznamech uvedeny jako pohledávky XXXXX, se rovněž ukazují jako nepravdivé a neodpovídající. Soud přitom vycházel z knih vydaných faktur společnosti XXXXX, společnosti XXXXX a XXXXX, daňového přiznání podnikatele L.D., knihy závazků společnosti XXXXX v letech 2010 a 2011, seznamu přijatých faktur společnosti XXXXX, knihy závazků společnosti XXXXX, knihy závazků a daňového přiznání firmy XXXXX, přehledu přijatých faktur společnosti XXXXX, knihy závazků společnosti XXXXX,

knihy závazků XXXXX, seznamu přijatých faktur XXXXX a firmy XXXXX, včetně výsledku jednání či zástupců jmenovaných obchodních společností (stejně jako v předchozím bodu), kteří se vyjadřovali k (ne)existenci závazků těchto subjektů k XXXXX, jak je prezentovala u České spořitelny.

Dalším důkazem je výpověď svědka L., který zastupoval spořitelnu při jednání s XXXXX. Svědek potvrdil, že z XXXXX jednal s oběma jednatelem S. i Z., dále s J. jako s ekonomickým poradcem a T. jako obchodním zástupcem. Svědek v rámci možností popisoval průběh jednání o prvním a druhém úvěru, který s obchodní společností sjednával. K účasti obžalovaného P. na jednání okolo těchto úvěrů svědek řekl, že v případě jednoho úvěru mu prvotní poklady k úvěru donesl právě P., přičemž S. avizoval, že doklady někdo přinese. Tedy svědek se domníval, že to byl právě P., jehož fotografii později viděl vyobrazenou v médiích v souvislosti s jinou kauzou. Svědek rovněž potvrdil, že při samotném sjednání úvěru obžalovaní T. a J. vystupovali spíše pasivně. Když se svědek později obrátil na obžalovaného Z., dostal od něj kontakt na obžalované T. nebo J., aby dostal potřebné doklady k pokračování úvěru. Nebylo to tak, že by mu tyto dva jmenovaní podklady předali, ale po jejich vyrozumění či upozornění mu byly podklady doručeny např. elektronickou cestou.

Dalším okruhem důkazů, které v tomto i v následujících bodech byly pro soud rozhodující, jsou výpovědi obžalovaných Z. a T.. Obžalovaný P. Z. ve výpovědích (čl. 8764 – 8771, 8772 – 8795 a 8801 – 8803 a 10750 – 10765) podrobně popsal způsob, jak se stal jednatelem XXXXX, který z obžalovaných se podílel na vzniku jeho funkce (zejména svědek V., obžalovaný D.), a jak byl seznámen s obžalovanými S., T., J. a P.. Jak se obžalovaní vůči němu chovali, co ostatní obžalovaní dělali v přítomnosti obžalovaného Z., či jak se podíleli na spáchání jednotlivých skutků. Tuto výpověď v kontextu ostatních důkazů, o kterých dosud byla řeč, i důkazů které budou zmíněny později v odůvodnění, považuje soud za věrohodnou. Obžalovaný Z. vypovídal v průběhu celého trestního řízení prakticky shodně. Ve všech jeho výpovědích se vždy objevují shodné podstatné skutečnosti, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem. Obžalovaný Z. úplně přiznává svůj podíl viny na spáchání označených skutků a nesnaží se svalit svůj díl viny na jiné osoby. Výpověď je ve shodě s listinnými důkazy, které dokládají jeho účast jako jednoho ze dvou nebo jediného jednatele XXXXX na spáchání činů. Je ve shodě s výpověďmi svědků, kteří jednali za banky a kteří zaznamenali obžalovaného Z. při páchaní těchto skutků. Jeho líčení je také ve shodě s výpověďmi svědků a obžalovaných, kteří se vyjadřovali k vnitřnímu chodu XXXXX. Výpověď je ve shodě i s výpovědí obžalovaného T., zejména v aranžmá, smyslu a náplni účasti obžalovaného Z. na spáchání všech skutků i podílu ostatních osob na jejich spáchání. Ve výpovědi obžalovaného Z. soud nezaznamenal žádné podstatné odchylky nebo výrazné nesrovnalosti. S odstupem času je možné, že jeho výpovědi nejsou podány vždy stejnými slovy, ovšem na podstatě a vyznění výpovědi obžalovaného se v průběhu celého trestního řízení nic nezměnilo. Proto soud výpověď obžalovaného Z. bere za jeden z dílčích prvků pro ustálení skutkového stavu a na závěr vyřknutý právní závěr rozsudku.

Obdobné hodnocení lze také uvést u výpovědi obžalovaného P. T., který původně v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal (čl. 9158 – 9160). Teprve v řízení před soudem se rozhodl k věci vypovídat (čl. 10841 – 10871). Tato výpověď byla z pohledu soudu nejotevřenějším vyjádřením ze všech obžalovaných v projednávané věci. Obžalovaný se

nejdřív obsáhle vyjádřil k důvodům, které ho k výpovědi vedly. Poté velmi zevrubně vypovídal o svých vlastních zkušenostech a skutečnostech, které se dozvěděl o věcech projednávaných v tomto řízení. Uvedl, jak a kdy se seznámil s jednotlivými obžalovanými, co měl s nimi společného, jak se angažoval v XXXXX a XXXXX. Ze svého pohledu podrobně popsal mechanismus, jaký fungoval při sjednání úvěrových smluv těchto společností u finančních ústavů, jak se který z obžalovaných na tomto společném „úsilí“ podílel, kdo měl na starosti jaké úkoly a jakou roli plnil. Obžalovaný T. vysvětlil jakým způsobem a na základě jakých nepravdivých skutečností byly sjednány úvěrové smlouvy, jak byly doloženy nepravdivé podklady, které byly podmínkou pro sjednání úvěrové smlouvy, jak byly úvěrové prostředky vyčerpány a jak byly dále přesouvány mezi jednotlivými zúčastněnými společnostmi. Zejména obžalovaný T. řekl, že třemi rozhodujícími osobami, které se na tom nejvíce podílely, byl právě on sám, obžalovaní P. a J.. Ostatní obžalované, tedy S. a Z. (XXXXX), K. a S. (XXXXX), Š. (XXXXX), B. (XXXXX) označil za lidi, kteří se také podíleli na spáchání projednávaných skutků. Vymezil ovšem, jak kooperoval s obžalovanými S., K., B., jak se na činnosti XXXXX podílela Š., jeho nevlastní dcera a jak vše fungovalo mezi jednotlivými společnostmi navzájem. Z jeho výpovědi soud nejvíce zajímaly okolnosti sjednávání úvěrových smluv, které byly podstatou a klíčem k uchopení projednávané věci a popis účasti dalších obžalovaných na těchto skutečích. Obžalovaný T. podal obsáhlou výpověď, ve které soud neshledal žádné významné nesrovnalosti nebo zjevné nesprávnosti. Obžalovaný výstižně vyjádřil svůj významný podíl na spáchání trestné činnosti a ze svého pohledu vymezil také činy a podíly ostatních spoluobžalovaných. Jeho výpověď dává zřetelný náhled na spáchání projednávaných skutků, zejména vnitřní fungování XXXXX, resp. kooperaci s ostatními zainteresovanými obchodními společnostmi. Výpověď T. také objasňuje podíl jednotlivých obžalovaných na spáchání skutku, byť u některých jejich účast nebyla formálně nebo zvenku viditelná a nebyla formalizovaná (obžalovaní J. a P.). T. také objasnil, jak probíhalo vyjednávání úvěrových smluv, předkládání nepravdivých údajů či podkladů k těmto úvěrům. Výpověď tohoto obžalovaného je ve shodě s dalšími provedenými důkazy, zejména s důkazy listinnými, o kterých tady byla řeč, nebo budou v tomto odůvodnění zmíněny. Je ve shodě s výpověďmi svědků, ale především s výpověďmi spoluobžalovaných Z., K., S., B.. Proto soud výpověď obžalovaného T. bere jako důležitý prvek k ustálení skutkového stavu a k vyvození skutkových a právních závěrů v této trestní věci. Na základě těchto dílčích důkazů soud nepochybuje o průběhu skutkového děje v bodu 1C), jak je popsán ve výroku rozsudku i v dalších uvedených bodech. Výši způsobené škody soud vyvozuje z výpisu z úvěrového účtu (čl. 228 – 236), ve které je vidět výše vyčerpaného úvěru. Obžalovaný T. koncept své výpovědi u hlavního líčení předložil soudu písemně (čl. 10881 – 10886). Obsah těchto poznámek se v podstatné části shoduje s tím, co obžalovaný přímo vypověděl u hlavního líčení.

V bodu 1D) rozsudku (v obžalobě bod 2b), soud svůj závěr vyvozuje v první řadě z listinných důkazů, konkrétně z další žádosti o podnikatelský úvěr převzatý pracovníkem Komerční banky 5. 4. 2011 (čl. 383 – 384) na částku 8 mil. Kč signovanou za XXXXX obžalovaným Z., dále z kopie originálního výpisu z centrálního registru úvěrů vedeného u České národní banky pro XXXXX (čl. 463 – 465) zachycující skutečnou podobu takového výpisu, ve kterém jsou obsaženy všechny závazky XXXXX u finančních ústavů, zejména úvěr u Komerční banky a České spořitelny. Oproti tomu stojí listina předložená za XXXXX obžalovaným Z. při ústním jednání s pracovníky Komerční banky (čl. 466 – 468), ve kterém jsou zmíněny výše původního úvěru poskytnutého Českou spořitelnou v únoru 2010, jsou

vynechány údaje o dalším úvěru poskytnutém Českou spořitelnou v prosinci 2010 a informace o příslibu úvěru od České spořitelny rovněž z prosince 2010. K tomu se váže jednání vedené pracovníky banky svědky T. a V. s XXXXX, kterého se kromě Z. účastnil obžalovaný J., při kterém byla konstatována nepravdivost výpisu z centrálního registru úvěrů předloženého XXXXX, ke kterému se obžalovaní nijak nevyjádřili a navíc byli informováni o tom, že navýšení úvěrové angažovanosti Komerční banky nebude realizováno (čl. 469 – 470).

Na listinné důkazy navazují výpovědi svědka J.V. (čl. 11 079 – 11 095), ve kterých se podrobně vyjádřil k veškerému jednání s XXXXX, včetně jednání o žádosti o navýšení dříve poskytnutého úvěru, při kterém svědek XXXXX požádal o předložení výpisu z centrálního registru úvěrů, při jehož kontrole zjistili, že byl zfalšován. Proto pak došlo k vymáhání celé dlužné částky. V tomto případě svědek jednoznačně potvrdil, že se jednání za XXXXX zúčastnil, kromě Z., také obžalovaný J.. Okolnosti této žádosti o prodloužení a navýšení původního úvěru potvrzuje i svědek J.T. (čl. 11 185 – 11 190), který vypověděl, jak se vedle svědka V. účastnil jednání s XXXXX ohledně jednotlivých úvěrů, konkrétně žádosti o navýšení úvěru, včetně vyžádání záznamu z centrálního registru úvěrů, který se ukázal jako falešný. Potvrdil přítomnost obžalovaných Z. a J. u tohoto jednání a reakce banky na uvedené zjištění. O výpovědi svědků V. a T. soud nemá žádné pochybnosti, tyto výpovědi jsou v souladu s listinnými důkazy, které je potvrzují, jsou také ve shodě navzájem, vzájemně se podporují, proto z nich soud může vycházet. Třetím balíčkem důkazů v tomto bodě jsou výpovědi obžalovaných Z. a T., jak je soud představil a hodnotil v odůvodnění předchozího bodu. Soud tyto výpovědi považuje za věrohodné důkazy o průběhu skutkového děje, zejména o zapojení ostatních obžalovaných do spáchání skutku, včetně obžalovaných P., J. a D.. Toto hodnocení a zjištění vyplývající z výpovědi obžalovaných Z. a T. platí zcela shodně i pro tento bod, a proto soud i v tomto případě o uvedené výpovědi opírá svá skutková zjištění, že se všichni uvedení spoluobžalovaní podíleli svou částí na spáchání tohoto skutku.

V bodu 1E) rozsudku (původně bod 2c) obžaloby) soud vycházel obdobně z listinných důkazů, konkrétně z materiálů předložených XXXXX České spořitelně při žádosti o nový úvěr ve výši 6,5 mil. Kč na koupi nemovitostí v XXXXX. Šlo o žádost o poskytnutí úvěru, výpis z centrálního registru úvěrů, znalecký posudek na ocenění nemovitostí a návrh smlouvy o budoucí kupní smlouvě mezi XXXXX a XXXXX (čl. 129 – 155), ke kterým byly kromě již zmíněných dokladů připojeny přiznání k XXXXX za předcházející období roku 2010, včetně výkazu zisků a ztrát a rozvahy (čl. 272 – 288), seznamy pohledávek a smlouva o zástavě těchto pohledávek, které předkládala XXXXX České spořitelně k zajištění poskytnutého úvěru, ve kterém byly nepravdivé údaje o výši a existenci těchto pohledávek za vyjmenovanými odběrateli (čl. 166 – 215). Ve srovnání s doklady o zajišťování uvedených pohledávek Českou spořitelnou mezi označenými dlužníky těchto pohledávek, Česká spořitelna dlužníky kontaktovala, a ti jí obratem sdělovali, že údajné pohledávky označené XXXXX, ve skutečnosti neexistují a byly již uhrazeny, nebo nikdy neexistovaly – viz odpovědi XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX (čl. 313 – 330) a porovnání postoupených a zastavených pohledávek s knihami závazků, knihami přijatých faktur, účetními doklady společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX, L. D., XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a další. O těchto listinných důkazech soud nepochybuje, svědčí jednoznačně, že XXXXX podala žádost o další úvěr ve výši 6,5 mil. Kč u České spořitelny a tuto žádost doložila listinami, které Česká spořitelna vyžadovala, které se ve srovnání se skutečnými doklady opět ukázaly jako nepravdivé. Na

listinné důkazy navazuje výpověď svědka M.Š. (čl. 11095 – 11100) zaměstnance České spořitelny, který se účastnil vyjednávání s XXXXX. Svědek popsal, jak se dostal do kontaktu s XXXXX prostřednictvím svědka L., jakých jednání se zúčastnil, kdo na těchto jednáních byl za XXXXX, zejména jmenoval obžalované Z., J. a T.; o jakých úvěrech a úvěrových částkách vyjednávali, které úvěry a za jakých podmínek byly XXXXX poskytnuty, a jakým způsobem došlo k poruchám ve splácení úvěrů a nakonec k jejich sesplatnění. Dále se vyjádřil k činnosti České spořitelny, jak o úvěrech vyjednávala, jaké podmínky a záruky si spořitelna kladla, jak ověřovala solventnost žadatele a věrohodnost poskytovaných údajů. I v tomto bodu soud vychází z výpovědi obžalovaných Z. a T., kteří popisují nejen své zapojení do získávání úvěrů, ale vůbec celý mechanismus, jakým XXXXX úvěry získávala, který z obžalovaných se na této činnosti a jak podílel, kdo celou záležitost z pozadí řídil (P.), kdo zajišťoval vyjednávání s bankami a předkládal listinné materiály, které banky vyžadovaly (J.), jak se na zajištění Z. jako jednatel XXXXX pro jeho přítomnosti při jednání v bankách podílel obžalovaný D., jak sám obžalovaný Z. vystupoval za XXXXX, který byl ostatními instruován a veden k tomu, aby dokončil jednání o úvěrech, podepisoval úřední dokumenty a obžalovaný T. organizoval obchodní činnost XXXXX, aby vypadala dostatečně solventní pro zajištění těchto úvěrů. Výpovědi těchto obžalovaných ve spojení s výpovědí svědka, listinnými a dalšími důkazy, které budou zmíněny v tomto rozsudku, soud považuje za věrohodné pro zjištění skutkového stavu, uvedeného v tomto bodě rozsudku.

I v bodě 1F) rozsudku (původní bod 2d) obžaloby) soud vychází z listinných důkazů, konkrétně z Dodatku č. 2 ke smlouvě o úvěru (čl. 157 – 164) ze dne 23. 11. 2011, za XXXXX podepsanou Z., včetně smlouvy o podmínkách zajištění závazků směnkou a dohodou o ukončení platnosti předchozí smlouvy. I v tomto případě byly podkladem pro sjednání Dodatku k původní smlouvě o úvěru doklady, které ukazovaly hospodářské výsledky XXXXX za tři předchozí zdaňovací období, zejména v tomto případě nově přiznání k XXXXX za rok 2010, včetně výkazů zisku a ztráty a rozvahy za stejné období, ve kterém byl uveden kladný výsledek hospodaření před zdaněním více než 6 mil. Kč (čl. 272 – 288), ačkoliv v daňovém přiznání za stejné období podaném finančnímu úřadu XXXXX přiznala ztrátu ve výši 138.215,- Kč (čl. 4444 – 4456). Obžalovaný Z. v součinnosti ostatních obžalovaných překládal do banky tyto doklady, nebo potvrzoval pravdivost předložených dokladů, ve kterých byly tyto nepravdivé údaje uvedeny. Na jejich základě došlo k čerpání úvěru ve výši 9.969.814,- Kč, což je vidět z výpisu o čerpání úvěru (čl. 228 – 236). Výši škody v tomto bodě tvoří pouze rozdíl, o který byl úvěr navýšen nad původně vyčerpanou částku úvěru, tedy nad 4.950.000,- Kč vyčerpanou v bodu 1C) rozsudku, škoda v tomto případě činila 5.019.814,- Kč. Kromě listinných důkazů se soud opírá o výpověď svědka Š., jak je zmíněna v odůvodnění k předchozímu bodu tohoto rozsudku, a také o výpovědi obžalovaných Z. a T., rovněž jako v odůvodnění k předchozím bodům rozsudku.

V tomto bodě je nutné ještě zmínit navazující usnesení o zastavení trestního stíhání v části týkající se obžalovaného P., protože se ukázalo, že připisovaný skutek v tomto bodě obžaloby, vykazuje alespoň částečnou totožnost se skutkem, pro který byl obžalovaný P. souzen Krajským soudem v Hradci Králové sp. zn. 4T 3/2013 a je nutné na tento skutek hledět jako na věc rozhodnutou. Proto podle zásady „ne dvakrát v téže věci“ soud trestní stíhání obžalovaného P. v tomto bodě zastavil.

V bodu 2A) – E) rozsudku soud v závěru o skutkovém ději vychází z výpovědi obžalovaných P. K. a J.S.. Obžalovaný J. S. (čl. 10 790 – 10 813) obsírně popsal převzetí XXXXX od P. i další podnikání této obchodní společnosti. Dále vypovídal o získávání jednotlivých úvěrů v bankách, kdo přicházel s iniciativou k získání úvěrů, kdo se podílel na vyjednávání úvěrů, kdo k němu zajišťoval podklady, kdo úvěry sjednával, podepisoval, kdo z nich vybíral peníze a jakým způsobem peníze putovaly k dalším zainteresovaným osobám. Zejména v této souvislosti zmiňoval účast obžalovaných P., J. a T. na spáchání označených skutků a jejich role při naplňování společného cíle.

Obžalovaný S. při svém výslechu v přípravném řízení jako obviněný svůj výslech doplnil předložením řady listinných důkazů, které podporovaly jeho výpověď (čl. 8901 – 8973). XXXXX vystavovala faktury pro XXXXX a následně XXXXX pro XXXXX, které představují ony transakce, o nichž obžalovaný S. hovoří jako o fiktivních, které byly prováděny pouze na oko, fakturačně, aby na účtech bank probíhaly obraty, aby společnosti mohly vyčerpat, udržet nebo žádat o další úvěry. Při následujícím výslechu v postavení obviněného obžalovaný S. předal další listinné důkazy, konkrétně daňová přiznání k XXXXX za rok 2010, dodací listy a faktury a konkrétně upozornil, že tato přiznání byla předána finančnímu úřadu a oražena stejnými razítky jako na fakturách např. z let 2006 nebo 2008, přičemž za působení obžalovaného S. v XXXXX tato razítka neužívala, na starších dokladech je v razítku uvedena adresa XXXXX, na novějších dokumentech razítko, které obžalovaný S. nepoužíval, je pouze změněna adresa na XXXXX č. 588. Stejně razítko, které obžalovaný S. s K. nepoužívali, je i na notářském zápisu z České spořitelny o zástavní smlouvě. Proti obžalovanému S. byla vedena řada exekučních řízení, jak o tom svědčí listiny jednotlivých exekutorských úřadů (čl. 9028 – 9047). Ještě v průběhu hlavního líčení obžalovaný S. (čl. 10834 – 10839 předložil kopii emailu, který byl na adresu XXXXX odeslán z adresy XXXXX (příloha č. 1 – čl. 10834) a kopie faktur vystavených XXXXX, XXXXX, XXXXX a přehled knihy vydaných faktur pro odběratele XXXXX v roce 2011 (čl. 10835 – 10838), kterými obžalovaný dokládal svou výpověď.

Na výpověď S. navazuje výpověď obžalovaného P. K. (čl. 10 920 – 10 938), který rovněž ve své výpovědi popsal převzetí společnosti XXXXX a její další podnikání, přičemž hlavní roli v tom připsal obžalovanému S.. Dále odpovídal na otázky ohledně bankovních účtů, které převzali od předchozího jednatele P., o získávání jednotlivých úvěrů u bank. Z výpovědi obžalovaného K. je vidět, že jeho postavení vůči obžalovanému S. bylo spíš podřízené. Rozhodujícím činitelem byl obžalovaný S.. Proto se obžalovaný K. nemohl detailněji vyjádřit, jak se který z dalších obžalovaných na získávání úvěrů podílel. Vypovídal spíše v tom směru, že o tom jednal obžalovaný S.. Ze svého pohledu K. jmenoval obžalované P. a J., se kterými obžalovaný S. jednal. Obžalovaný K. potvrdil, že při uzavírání úvěrů je k bance doprovázel P. a právě P. byla předána první částka, která byla z účtu úvěru vybrána, i když K. přesně nevysvětlil, proč vlastně peníze z úvěru P. dávali. Obžalovaný K. také zmiňoval, že později se ze získaných úvěrů vyplácely i další částky a předávaly P. v Jihlavě. Ani v tomto případě obžalovaný K. nevěděl, proč se to dělo, dělal to podle pokynů S.. Obžalovaný K. potvrdil výpověď S. v tom smyslu, že on se S.o úvěry primárně sami neusilovali, spíše byli k úvěru nasměrováni dalšími, podle K. to řešil S. s P. a J.. Ve vyjednávání úvěru se podle K. angažoval právě obžalovaný J.. Informace o dalších obžalovaných obžalovaný K. získával od obžalovaného S.. Obžalovaný K. je třetí, po T. a S., kdo objasňuje způsob, jak společnosti vykazovaly vysoké obraty, kde se braly nepravdivé údaje o pohledávkách mezi zúčastněnými

firmami a jak obchodní společnosti předkládaly finančním institucím údaje o obratu, které nebyly pravdivé. Všichni se shodují, že v určité míře existoval obchod s pneumatikami, zejména u XXXXX a XXXXX skutečně prostřednictvím prodejny a internetového portálu pneumatiky prodávali. Vedle toho existoval fingovaný koloběh zboží a peněz vedený pouze papírovým způsobem mezi XXXXX, XXXXX, XXXXX a dalšími společnostmi, který simuloval skutečný pohyb zboží, který měl být zástěrkou nebo navozovat dojem vyšších obrátů u všech společností, které snadněji mohly předkládat bankám údaje o vysokých obratech, o nepravdivých pohledávkách za obchodními partnery a tím si vytvářely podmínky pro získání úvěrů. Tomu sloužily i převody peněžních částek, o kterých mluvil obžalovaný K., který musel na pokyn S. vybírat větší částky peněz, tyto odvézt fyzicky do Jihlavy, tam je předat např. P. proto, aby byl dostatečný pohyb peněz na účtech, aby byly banky spokojené.

I u těchto výpovědí si je soud vědom, že se jedná o výpověď spoluobžalovaných, kteří nemusí vypovídat pravdu. Proto je nutné tyto výpovědi porovnávat s ostatními provedenými důkazy a hodnotit je v tomto světle. Především soud vidí soulad mezi výpověďmi obžalovaného S. a K., jak ohledně fungování XXXXX, jejího převzetí, podnikání, spolupráce s ostatními společnostmi i v určení lidí, kteří na této spolupráci participovali a vedli XXXXX a obžalované S. a K. k získávání úvěrů u bank. Dílčí drobné nedostatky nebo nepřesnosti, které tyto výpovědi mohou obsahovat, soud přisuzuje odstupů času, se kterým jsou výpovědi podány a mnohosti dějů, o kterých tito obžalovaní vypovídají, což může vést k zaměnění dílčích aktů, nebo k jejich nesprávnému časovému seřazení. V celkovém vyznění soud považuje tyto výpovědi v podstatných bodech za souladné a věrohodné. Kromě toho je nutné vidět podobnost těchto výpovědí s výpovědí Z., týkající se fungování XXXXX a získávání úvěrů touto společností, popsané v bodu 1) rozsudku. Shodují se, že existovala skupina obžalovaných, jmenovitě P., J. a T., kteří buď neformálně a z pozadí anebo z míst, které nenesou přímou odpovědnost, usměrňovali činnost, v jednom případě Z. v XXXXX, ve druhém činnost obžalovaných S. a K. v XXXXX, aby se tito formální zástupci obchodních společností zúčastnili vyjednávání a získání úvěrů, které byly vyčerpány a peníze z úvěrů dále přesouvány.

Důležité je i porovnání výpovědí S. a K. s výpovědí obžalovaného T.. Obžalovaný T. potvrzuje, že odkazy S. v jeho výpovědi na obžalovaného T. souhlasí. Co vypovídal obžalovaný S. o činnosti T. a potažmo i ostatních obžalovaných, sám obžalovaný T. potvrzuje jako pravdivé. V podstatných bodech také objasňuje, na jakém principu a jakým mechanismem došlo ke spáchání jednotlivých skutků, na kterých skutcích se podílel přímo obžalovaný T. na kterých nikoliv, jak se na spáchání těchto skutků podíleli ostatní spoluobžalovaní. Zejména T. hovořil o obžalovaných P.J.. Rovněž soud zaznamenal, jak T. popisuje jednání Z.. I mezi těmito dvěma obžalovanými soud vidí podstatnou shodu obsahu jejich výpovědí. To je tedy první okruh důkazů, o které soud v tomto bodě opírá svůj závěr o průběhu skutkového děje a úvahy na téma věrohodnosti výpovědí obžalovaných S. a K..

V bodu 2A), původně 3a) obžaloby, soud dále vychází z listinných důkazů, konkrétně se jedná o žádost o poskytnutí úvěru ze dne 17. 8. 2010 (čl. 619 – 625), podepsanou obžalovaným K., včetně souvisejících dokladů, zejména analýzy, výkazy zisků a ztrát, rozvahy, výkazů cash flow, hodnocení rizika celkového přehledu a souhrnu úvěrové analýzy (čl. 626 – 654). Na základě této žádosti byla uzavřena smlouva o úvěru č. XXXXX (čl. 655 – 670), podepsaná dne 7. 9. 2010 zástupci banky a obžalovaným K., včetně všeobecných úvěrových

podmínek, smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, smlouvy o zastavení pohledávek z obchodního styku (čl. 671 – 680). Jako podklady k vyhodnocení úvěru sloužily přiznání k XXXXX za zdaňovací období roku 2009 předložené XXXXX (čl. 813 – 825), ve kterém vykazovala výsledek hospodaření ve výši 1.334.377,- Kč, ačkoliv v daňovém přiznání podaném za stejné období na finanční úřad (čl. 4461 – 4477) společnost za stejné zdaňovací období přiznala ztrátu ve výši 6.245.271,- Kč. Daňovému přiznání odpovídaly nepravdivé výkazy zisků a ztrát a rozvahy za účetní období roku 2009 přiložené k daňovému přiznání a průběžné hospodářské výsledky zobrazené v účetních přehledech výkazů zisků a ztrát a rozvahy za období k 31. 7. 2010 (čl. 853 – 856), ačkoliv ve stejném období, jak plyne ze čtvrtletních výkazů společnosti, stejná společnost vykazovala ztrátu ve výši 2.540.000,- Kč. Jedná se o nepravdivé výkazy zisků a ztrát a rozvahy za rok 2009 a průběžné výkazy zisků a ztrát společnosti sestavované v průběhu roku 2010 k jednotlivým čtvrtletím 31. 3., 30. 6. a mimořádně k 31. 7. 2010 v porovnání se stejnými výkazy, které byly získány přímo z účetnictví společnosti (čl. 847 – 856 versus čl. 4510 – 4548). Výše vyčerpaného úvěru je vidět z výpisu aktuálního stavu úvěru ke dni 28. 5. 2013 (čl. 744 – 745). Jedná se tedy o vyčerpání celého úvěru ve výši 3.500.000,- Kč.

V bodu 2B) rozsudku, původně 3b) obžaloby, soud vychází z Dodatku č. 2 ke smlouvě o úvěru č. 6731//06/5198 (čl. 892 – 893) podepsané 20. 10. 2010 obžalovaným K., navazujícím na předchozí Smlouvu o úvěru ze dne 4. 12. 2006 (čl. 872 – 882), mimochodem tehdy za ČSOB podepsanou obžalovaným J.. Podstatou Dodatku k původní úvěrové smlouvě je navýšení limitu čerpání kontokorentního úvěru o 1 mil. Kč, z původního limitu 1,5 mil. na nový 2,5 mil. Kč limit. Podkladem pro čerpání zvýšeného limitu kontokorentního úvěru bylo přiznání k XXXXX XXXXX za zdaňovací období roku 2009, které v podobě předložené ČSOB vykazovalo výsledek hospodaření zisk 1.334.377,- Kč (čl. 910 – 925), ačkoliv skutečně daňové přiznání podané finančnímu úřadu za stejné zdaňovací období vykazovalo výsledek hospodaření ztrátu ve výši 6.245.271,- Kč (čl. 4461 – 4467). Tomu odpovídaly i nepravdivé výkazy zisků a ztrát a rozvahy, průběžné účetní přehledy k datu 31. 7. 2010 s výsledkem hospodaření zisk 795.000,- Kč (čl. 930 – 938), oproti skutečnému výkazu zisků a ztrát ke stejnému datu vyplývající z účetních podkladů společnosti XXXXX vykazujících ztrátu 2.540.000,- Kč (čl. 4537 a násl.). Obžalovaný K. při zajišťování úvěru, kromě podepsání dodatku ke smlouvě o úvěru, potvrdil podle smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám seznamy pohledávek vykazovaných XXXXX k postoupení ČSOB jako zajištění úvěru, ve kterých jsou uvedeny nepravdivé údaje o výši a existenci pohledávek, případně pohledávky s jinými čísly faktur a daty odebraného zboží za odběrateli za období srpna 2011 – ledna 2012 (čl. 903 – 904, 4831 – 4832), což je vidět při porovnání s knihou přijatých faktur společnosti XXXXX za roky 2011 (čl. 5336 – 5345), se sdělením společnosti XXXXX (čl. 906) i v porovnání s knihou vydaných faktur XXXXX za rok 2011 (čl. 5216 – 5221). Výše vyčerpaného úvěru vyplývá z přehledu historie běžného úvěrového účtu kontokorentního úvěru (čl. 868 – 868a).

V bodu 2C) soud vycházel ze žádosti o úvěr podané XXXXX dne 27. 10. 2010, podepsané obžalovaným K. (čl. 942 – 957), ve které žádá o úvěr ve výši 3 mil. Kč. Na to navazuje Smlouva o revolvingovém úvěru uzavřená s Komerční bankou č. XXXXX a podepsaná dne 4. 11. 2010 o úvěru ve výši 3 mil. Kč (čl. 958 – 960). Podkladem k vyhodnocení bonity a poskytnutí úvěru bylo do Komerční banky předložené přiznání k XXXXX XXXXX za zdaňovací období roku 2009, s výsledkem hospodaření zisku 1.334.377,- Kč (čl. 1150 –

1155), ačkoliv z daňového přiznání XXXXX a odpovídajícího výkazu zisků a ztrát a rozvahy za rok 2009 i průběžných zisků a ztrát a rozvahy ke čtvrtletím roku 2010 vykazovala XXXXX za stejné zdaňovací období roku 2009 ztrátu 6.245.271,- Kč resp. hospodařila se ztrátou i v roce 2010, jak je to patrné z přiznání podaného na finanční úřad (čl. 4461 – 4477) a z účetnictví společnosti, výkazů a čtvrtletních výkazů za rok 2010 (čl. 4510 – 4548). Výše čerpání úvěru je vidět z výpisů z úvěrového účtu k 5. 8. 2013 (čl. 991 – 997).

V bodu 2D) rozsudku soud vychází ze Žádosti o podnikatelský úvěr, včetně doplňujících listin (čl. 1016 – 1028). V tomto bodě lze jenom poukázat na údaj uvedený v hodnocení XXXXX jako kreditního klienta, ve kterém se zmiňuje obžalovaný J. jako důležitý článek v řízení XXXXX (čl. 1023). Z této žádosti vzešla Smlouva o revolvingovém úvěru č. XXXXX, podepsaná 16. 5. 2011 (čl. 1029 – 1031). Podstatou smlouvy je navýšení poskytnutého úvěru na novou úroveň ve výši 10 mil. Kč, fakticky prodloužení čerpání úvěru o jeden rok, přičemž část poskytnutého úvěru byla použita ke splacení původního úvěru ze dne 4. 11. 2010 ve výši 3 mil. Kč (v bodu 2C) rozsudku). Podkladem pro poskytnutí tohoto úvěru bylo opět nepravdivé přiznání k XXXXX XXXXX za rok 2010, podané do Komerční banky v podobě prezentující výsledek hospodaření zisk 4.192.090,- Kč (čl. 1156 – 1176) a tomu odpovídající falešné výkazy zisků a ztrát a rozvahy za rok 2009 a průběžný výkaz zisků a ztrát a rozvahy k 31. 3. 2011 (čl. 1183 – 1200), ačkoliv na finančním úřadu XXXXX prezentovala přiznání k XXXXX za rok 2010 v podobě přiznávající ztrátu ve výši 4.192.090,- Kč a tomu odpovídající výkaz zisků a ztrát, rozvahy a průběžné účetní výkazy (čl. 4478 – 4492, 4510 – 4548). Výše vyčerpaného úvěru do maximálního limitu 10 mil. Kč je vidět z výpisu z úvěrového účtu ke dni 2. 8. 2013 (čl. 1135 – 1142).

K bodu 2E) rozsudku soud vychází z listinných důkazů, konkrétně ze Smlouvy o úvěru č. XXXXX podepsané obžalovaným K. 29. 9. 2011 s Českou spořitelnou (čl. 783-789), po předložení žádosti XXXXX o poskytnutí úvěru ze dne 1. 9. 2011 (čl. 747-782), včetně podnikatelského plánu, potvrzení bezdlužnosti, úvěrové analýzy. Podkladem pro vyhodnocení žádosti a uzavření smlouvy byly, kromě již uvedených příloh žádosti o poskytnutí úvěru, také nepravdivé přiznání k XXXXX za zdaňovací období roku 2010, ukazující bance výsledek hospodaření XXXXX, zisk 4.192.090,- Kč (čl. 826-842), ačkoliv v přiznání podaném finančnímu úřadu stejná společnost za stejné zdaňovací období vykazovala ztrátu nominálně ve stejné výši. Tomu odpovídaly nepravdivé výkazy zisku a ztráta, rozvahy a stejné účetní výkazy, přehledy průběžně vyhotovené k 31. 3. 2011, ve kterých společnost vykazovala zisk (čl. 847-856), ačkoliv jak vyplývá z jejího vlastního účetnictví ve stejných zdaňovacích obdobích, vykazovala ztrátu (čl. 4510-4548). Výše čerpání úvěru je vidět z aktuálního stavu úvěru k 15. 5. 2012 (čl. 798-799). Nutno také připomenout, že podstatou této uzavřené smlouvy nebylo čerpání nového úvěru, ale úvěrovaná částka byla účelově určena ke splacení závazků vzniklého z předchozí smlouvy o úvěru (bod 2A) rozsudku), tedy jakési prodloužení úvěru.

Ke všem listinným důkazům zmiňovaným v odůvodnění vztahující k bodu 2A) - 2E) rozsudku soud může konstatovat, co již uvedl u dříve zmíněných listinných důkazů. Jedná se o materiály a dokumenty, které banky obdržely od XXXXX jako žadatele o úvěr, od lidí vystupujících a jednajících za tuto společnost. Dále se jedná o listiny, které vyhotovila samotná banka, ať už v době uzavírání úvěru, v době čerpání úvěru nebo později v souvislosti s úvěry. O věrohodnosti těchto listinných důkazů soud nemá pochybnosti. Dokumenty předložené

bankám v souvislosti s projednáváním úvěru, byť se při dokazování v trestním řízení ukázaly jako nepravdivé, ve srovnání s jejich podobou obsaženou ve vlastním účetnictví nebo podanou na finanční úřad, jsou věrohodným obrazem skutečnosti, jak se tehdy udála. Tedy stručně řečeno, že bance byly předkládány daňová přiznání, účetní výkazy a další listiny, které uváděly nepravdivé skutečnosti, právě v této zkreslené podobě. Na základě těchto nepravdivých skutečností se banka rozhodla jednotlivé úvěry poskytnout.

Mimo uváděné listinné důkazy, soud k bodu 2A) - 2E) rozsudku vycházel také z výpovědí svědků, v první řadě z výpovědí pracovníků bank, které s žádajícím subjektem vešli v kontakt, projednávali s ním podanou žádost, uzavírali s ním úvěrovou smlouvu, případně se podíleli na čerpání těchto úvěrů. Konkrétně se v této části jedná o svědka V. v bodech týkajících se Komerční banky (2C, 2D), který v průběhu výslechu popsal, jak vešel do kontaktu se zástupci XXXXX, XXXXX a XXXXX, se kterými osobami jednal, kdo z jednajících měl jakou úlohu, jak se na sjednávání úvěru podílel a za jakých okolností byly úvěry schváleny, uzavřeny a vyčerpány (čl. 11 078–11 095). I v tomto případě svědek označil jako osoby, se kterými v této věci vyjednával jednatele K., společníka S. a kromě toho také obžalovaného J., u kterého doslova zmínil, že ekonomiku dával dohromady právě s ním. Svědek dále popisoval postup své činnosti při administrování úvěru. Výpověď tohoto svědka je ve shodě s listinnými důkazy i s výpověďmi obžalovaných K. a S., proto soud nemá ohledně věrohodnosti tohoto svědka žádné pochybnosti a plně z jejího obsahu vycházel při ustálení skutkového děje v bodech 2C) a 2D) rozsudku. Na podporu výpovědi svědka V. stojí výpověď J.T. (čl. 11185-11190), který všestranně potvrzuje to, co o věci vypovídá svědek V.. Pouze svědek T. z pohledu své funkce, kterou v té době zastával v Komerční bance, o těchto skutečnostech hovoří v obecnější rovině. V bodu 2B) rozsudku soud vychází také z výpovědi svědka R.V. (čl. 11 137-11 146), který pracoval v ČSOB od roku 2008 a mezi jeho klienty patřila i XXXXX. Tento svědek uvedl, jak se seznámil s původními jednatelem XXXXX, jak mu byla oznámena změna ve vedení společnosti a s kým jednal v další fázi. V této první fázi mluvil o obžalovaném P., v druhé fázi o obžalovaných K. a S.. Podobně jako ostatní zaměstnanci bank, popisoval projednávání žádosti o poskytnutí úvěru, šíři podkladů, které banka od žadatele vyžadovala a způsob jejich ověření. Ve větší či menší konkrétnosti vypovídal o jednání se zástupci XXXXX, jejich podílu na podání žádosti, vyjednávání úvěru, podepsání, uzavření úvěrových smluv a čerpání úvěrů. V tomto směru svědek hovořil především o obžalovaných K. a S.. Ani o výpovědi tohoto svědka soud nemá žádné pochybnosti. Svědek vypovídal podle svých možností a vzhledem k odstupu času soud chápe, že si nemusí pamatovat všechny detaily událostí, které pro něj v danou dobu nebyly nějak mimořádné nebo výjimečné. Z jeho výpovědi je důležitý mechanismus jednání o smlouvě a určení osob – obžalovaných, kteří se na vyjednávání účastnili, což výpověď svědka splňuje. Takže i tuto výpověď soud bere za věrohodnou a vychází z ní při ustanovení skutkového děje. Posledním pracovníkem finančního ústavu, s jehož výpovědí se soud seznámil v souvislosti s bodem 2) rozsudku je výpověď svědkyně J. V., dříve C. (čl. 11283-11292), která pracovala v České spořitelně a na tomto místě se podílela na uzavření úvěrových smluv se XXXXX. Svědkyně ve své výpovědi vymezila, koho z obžalovaných zná a případně odkud a koho nezná vůbec. Dále se vyjádřila k poskytnutí jednotlivých úvěrů XXXXX, tedy jak došlo k jednání o úvěru, kdo se ho účastnil, jaké podklady vyžadovala Česká spořitelna, kdo podklady předával či předkládal, jak probíhalo vyjednávání o úvěru, uzavření úvěrové smlouvy a čerpání úvěru. U svědkyně V. je výrazným omezením její výpovědi dřívější vztah s obžalovaným J., který vede soud, aby k jejímu hodnocení přistupoval velmi obezřetně a ostražitě. Pokud jde o samotný

obsah výpovědi, ta se v zásadních bodech neliší od srovnatelných výpovědí svědka V., T. nebo V.. Jednání kterékoliv z postižených institucí, bylo v zásadě ze strany zaměstnanců bank stejné.

Soud zachytil určitý nesoulad mezi výpověďmi svědků V. a V., a výpověďmi obžalovaného S. a zčásti K.. S. s K. tvrdí, že před uzavřením úvěrové smlouvy sami v bankách nevyjednávali a dostavili se vždy až k samotnému uzavření úvěrové smlouvy. Zatímco svědkové V. a V. uvádějí, že všechna jednání, ať už při uzavření nebo v průběhu čerpání úvěru, probíhala vždy s obžalovanými S. a K.. Tyto výpovědi by do určité míry potvrzovaly, to co tvrdili obžalovaní P. a J., kteří se buď měli jednání účastnit pouze do doby, než byl převeden obchodní podíl obžalovaného v XXXXX z obžalovaného P. na K., případně vůbec popírali, že by se vyjednávání o úvěru u České spořitelny účastnili (J.). Faktem je, že všechny listinné důkazy, které k této věci mají vztah, zejména žádosti o úvěr, úvěrové smlouvy, případně další listiny, které měl podepsat jednatel XXXXX jsou podepsány K., případně S. Takto zjevně můžeme potvrdit pouze přítomnost obžalovaných K. a S. při vyjednávání úvěru. Z výpovědi svědků V. a V. není kategoricky dáno, že by se vyjednávání neúčastnil někdo jiný, svědkové připustili, že v případě úvěru v ČSOB (svědek V.), banka byla seznámena s historií společnosti a pouze doplňovala podklady, které k poskytnutí úvěru byly zapotřebí. Svědek si přitom nebyl jistý, zda mu nebyly doručeny pouze elektronicky nebo někým z obžalovaných osobně. Podobně vypovídala i svědkyně V., která zcela detailně dotázána, kdo s ní vyjednával konkrétní úvěry nebo kdo jí předkládal dokumenty, uvedla, že to si přesně nepamatuje. Vzápětí pouze dovozovala, že vždycky jednala pouze se S. a K., tak by to měl být některý z nich. Vzhledem k časovému odstupu soud chápe, jak nejistotu ve výpovědi svědků. Stejně soud chápe i nedokonalosti ve výpovědích K. a S. zvláště, pokud si uvědomíme, že z jejich strany se mělo jednat především o podepisování listin a během celého období měli jednat ve více bankách a při více příležitostech. Nebylo by tedy divu, pokud by ne zcela přesně popsali vyjednávání o jednotlivých úvěrech. Ani tato nedokonalost soud nezviklala v jeho přesvědčení, že výpovědi S. a K. jsou v podstatných bodech věrohodné. Uvedení obžalovaní vypovídají nejen o účasti ostatních obžalovaných na spáchání projednávaných činů, ale zcela otevřeně přiznávají, že oni sami se těchto skutků dopustili. Navíc výpovědi obžalovaných K. a S. jsou v souladu s tím, co o obdobných případech v bodech 1), 3), 4) vypovídali obžalovaní Z., T. nebo B.. Tímto způsobem soud dospěl k závěru o průběhu skutkového děje v bodu 2) rozsudku.

V bodech 3A) – 3C) rozsudku (původně 4) obžaloby) soud závěr odvíjí z listinných důkazů. Ve skutku 3A) soud vychází z žádosti o poskytnutí úvěru podanou XXXXX u České spořitelny s datem 5. 8. 2009, včetně životopisu a úvěrové analýzy (čl. 1236-1259). Z ní vzešla Smlouva o úvěru č. XXXXX uzavřená dne 28. 8. 2009, podepsaná obžalovanou Š. (čl. 1270-1289), včetně všeobecných podmínek poskytování úvěru a smlouvy o vyplňovacím právu směnečném. Podkladem pro vyhodnocení žádosti a uzavření smlouvy o úvěru bylo přiznání k XXXXX XXXXX za zdaňovací období 2010 v podobě předložené České spořitelně (čl. 1640-1647), ve kterém byl uveden výsledek hospodaření, zisk ve výši 1.294.334,- Kč. V přiznání XXXXX k XXXXX podané na finanční úřad za stejné zdaňovací období bylo uvedena ztráta ve výši 392.518,- Kč a podle opraveného daňového přiznání zisk ve výši 20.527,- Kč, což je v rozporu s údajem uvedeným v přiznání předloženém bance (čl. 4582-4603). Daňovým přiznáním předloženým bance odpovídaly i výkazy zisku a ztrát a rozvahy za stejné období a průběžné účetní přehledy za rok 2009 (čl. 1640-1647, 1657-1666). Porovnáním daňových přiznání, výkazů zisku a ztrát a rozvah se čtvrtletními výkazy XXXXX získané přímo od účetní

společnosti je vidět nepravdivost účetních výkazů předkládaných České spořitelně (čl. 4637-4650, 4651-4684).

Obdobně v bodu 3B) rozsudku soud vycházel z Žádosti o podnikatelský úvěr podaný XXXXX u Komerční banky s datem 26. 7. 2011, včetně dokladů podaných současně s žádostí, jako je zpráva, rozvaha a výkazy (čl. 1680-1701). I v tomto případě je Žádost podepsaná obžalovanou Š.. Od této žádosti se odvinula Smlouva o revolvingovém úvěru č. XXXXX mezi Komerční bankou a XXXXX (čl. 1702-1704), podepsaná dne 3. 8. 2011 opět obžalovanou Š., včetně smlouvy o zajištění blankosměnkou, rámcové smlouvy o zástavě pohledávek a směnky (čl. 1705-1712). Podstatou smlouvy o revolvingovém úvěru bylo poskytnutí úvěru ve výši 6 milionů Kč, s čerpáním do jednoho roku od schválení úvěru. Rozhodujícím podkladem pro poskytnutí úvěru byla přiznání XXXXX k XXXXX za rok 2010, které v podobě předložené bance ukazovalo zisk ve výši 5.755.331,- Kč (čl. 1732-1747), ačkoliv daňové přiznání předložené stejnou společností za stejné zdaňovací období na finanční úřad přiznávalo hospodářský výsledek za stejné zdaňovací období ve výši 2.340.011,- Kč (čl. 4603-4618). Tomu odpovídaly i nepravdivé výkazy zisku a ztrát rozvahy za rok 2010 a průběžné výkazy zisku a ztrát rozvahy za část roku 2011, které byly bance předloženy v podobě se ziskem 2.247.000,- Kč (čl. 1766-1771), ačkoliv z účetních podkladů společnosti za stejné období byla uvedena ztráta ve výši 632.000,- Kč. To je možné vidět z účetnictví získaného přímo od účetní společnosti svědkyně C. (čl. 4651-4684, 4685-4718).

V bodu 3C) rozsudku soud vycházel z následujících listinných důkazů. Na úvod to byla žádost o poskytnutí úvěru podaná XXXXX u České spořitelny 21. 7. 2011, včetně analýzy výkazů a výkonových ukazatelů (čl. 1465-1476), návrh na poskytnutí úvěru a další související materiály (čl. 1477-1490), včetně potvrzení bezdlužnosti. Od toho se odvíjela Smlouva o úvěru č. XXXXX o poskytnutí úvěru ve výši 4.000.000,- Kč, která se měla postupně snižovat až na částku 2.900.000,- Kč ke konci srpna 2012. Smlouva o úvěru byla podepsána 22. 8. 2011 za XXXXX obžalovanou Š.. Se smlouvou byly svázány obchodní podmínky (čl. 1491-1497), smlouva o zastavení pohledávek (čl. 1496-1499). Podkladem pro uzavření smlouvy byly kromě jiných nepravdivé výkazy zisku a ztrát, průběžný nepravdivý výkaz zisku a ztrát k 30. 6. 2011 (čl. 1674-1676), který byl v České spořitelně předložen se ziskovým výsledkem hospodaření 2.994.000,- Kč, ačkoliv z účetních podkladů je zřejmé, že tato společnost ke stejnému datu hospodařila se ztrátou 1.193.000,- Kč (čl. 4707-4708). Na základě tohoto nepravdivého údaje byl Českou spořitelnou poskytnut úvěr. O čerpání úvěru svědčí aktuální výpis aktuálního stavu úvěru 15. 5. 2013 (čl. 1621-1622). Z těchto listinných důkazů je zřejmé, že XXXXX Českou spořitelnu falešně nebo výrazně zkresleně informovala o výsledcích svého hospodaření, a tak se jí podařilo přimět Českou spořitelnu k poskytnutí úvěru v uvedené výši, který byl také skutečně čerpán. Je na místě dodat, že poskytnutá úvěrová částka byla účelově určena na splacení závazku ze smlouvy o úvěru v bodu 3A) rozsudku.

I v těchto bodech soud vycházel z výpovědí zaměstnanců banky a spořitelny, kteří měli konkrétní jednání s XXXXX na starosti. V případě 3A) a 3C) se jedná o výslech svědkyně V., dříve C. (čl. 11283-11292), ze kterého vyplynulo, že svědkyně vždy jednala s obžalovanou Š.. Na samotný průběh jednání si svědkyně podrobně nepamatovala. Svědkyně uvedla standardně, jaké doklady požadovala banka při vyjednávání o úvěru, jaké bylo zajištění úvěrů, kde svědkyně s obžalovanou Š. jednala, jestli a v jaké výši byl úvěr vyčerpán, jak banka zjistila

nesplácení úvěru a co se s úvěrem odehrávalo dál. V případě XXXXX svědkyně byla několikrát dotazována, zda se při jednáních setkávala i s dalšími osobami, např. T.. To svědkyně nepotvrdila, pravidelně jednala pouze se Š. a s T. pouze jedenkrát, kdy byl úvěr již po splatnosti. Na stejný dotaz směřovaný na J. svědkyně připustila, že věděla o pomoci J. této firmě s rozjezdem, ale záležitosti v bance podle svědkyně řešila obžalovaná Š.. I v tomto případě je třeba brát v úvahu, že svědkyně V. byla kdysi v přátelských vztazích s J.; svědkyně tento vztah situovala do dřívějšího období, než vůbec pracovala v České spořitelně. Jinak výpověď svědkyně zapadá do výpovědí ostatních pracovníků bank a není v ní nic, co by její obsah zpochybňovalo, proto z ní soud může vycházet.

V bodu 3B) rozsudku soud vycházel z výpovědí svědka J.V. (čl. 11088-11095), zejména z částí, kde svědek vypovídal o úvěrech XXXXX. Sám zmínil, že byl v této věci osloven obžalovaným J., bylo poukázáno na spolupráci s XXXXX. Vyjednávání o úvěru proběhlo standardně, doklady předala obžalovaná Š. prostřednictvím J.. V tomto případě byla podle svědka její role větší, obžalovaná měla povědomí o firmě a její ekonomiky. Při sjednání úvěru byla sjednána i zástava osobním ručením, byl přijat osobní aval směnky a úvěr byl rovněž zajištěn postoupením pohledávek. Svědek v tomto případě několikrát kontroloval typ a objem zboží a zpočátku nic nenasvědčovalo podvodnému jednání. Kromě Š. se v případě objevoval ve větší míře i T., který měl na starosti provoz XXXXX. Ekonomiku společnosti svědek řešil s J.. Úvěr byl podle svědka zcela vyčerpán. U tohoto svědka soud nemá žádné vážnější pochybnosti. Svědek spontánně a podrobně vypovídal, kdo se do vyjednávání o úvěru ze strany XXXXX zapojil, jaká byla role těchto osob, jak vyjednávání probíhalo, jak došlo k uzavření smlouvy a jejímu vyčerpání. Případně jaký byl její další osud u poskytnutých úvěrů. Proto soud tuto výpověď ve spojení s listinnými důkazy staví za základ svých skutkových zjištění v tomto bodu rozsudku.

V bodu 4) rozsudku soud vychází z listinných důkazů, konkrétně z trestního oznámení Citibank, včetně doplňujících informací z 27. 2. 2012 a z 2. 4. 2013 (čl. 1784-1798), Smlouvy o běžném účtu a souvisejícím účtu, který XXXXX uzavřela v Citibank (čl. 1799-1803) a Smlouvy o úvěru mezi Citibank Europe plc a XXXXX ze dne 23. 3. 2011. Podkladem pro uzavření úvěrové smlouvy bylo ze strany XXXXX předložení přiznání k XXXXX za roky 2009 a 2010 (čl. 1885-1899, 1900-1914), včetně výkazů zisků a ztrát a rozvah za uvedené roky, které v předložené podobě předstíraly, že XXXXX za rok 2009 dosáhl hospodářského výsledku 1.933.165,- Kč, ačkoliv z daňového přiznání podaného finančnímu úřadu XXXXX přiznal zisk pouze 43.298,- Kč (čl. 4722-4729), V přiznání za rok 2010 předložené bance XXXXX předstírala výsledek hospodaření se ziskem 1.799.237,- Kč, ačkoliv v daňovém přiznání podanému finančnímu úřadu přiznávala výsledek ve výši 1.258,- Kč (čl. 4730-4737). Současně s uzavřením úvěrové smlouvy byla uzavřena také smlouva o zástavě pohledávek (čl. 1827-1831), podle měla XXXXX na zajištění úvěru podle jednotlivých dodatků smlouvy zastavovat pohledávky, které zástavce (XXXXX) předá a předloží zástavnímu věřiteli (Citibank Europe plc) k zastavení. Podle Přílohy 3 Dodatku k zástavní smlouvě XXXXX, zastoupená obžalovanou B., předala k zastavení pohledávky uvedené v seznamu zastavených pohledávek (čl. 1832-1836), přičemž z účetnictví XXXXX, XXXXX, XXXXX a z vyjádření společnosti XXXXX nebo XXXXX je zřejmé, že předkládaný seznam pohledávek je nepravdivý (čl. 5377-5380, 1839-1841, 1842-1845).

Listinné důkazy spojuje do uceleného příběhu výpověď svědkyně A. M. (čl. 11108-11114), zaměstnankyně Citibank, která jako zaměstnanci jiných bank, podle svých možností popsala kontakt, vyjednávání a uzavírání smlouvy a čerpání úvěru XXXXX u Citibank. Svědkyně označila obžalované, se kterým jednala, nejvíce mluvila o obžalovaných J. a B.. Vedle toho se setkala i s obžalovanými Z. a T., popsala přitom účast a roli jednotlivých osob na vyjednávání. Dále mluvila o podkladech, které byly nezbytné pro sjednání úvěru, způsob získávání těchto dokladů a jejich předávání bance. Svědkyně uvedla, kdy a jak došlo k uzavření smlouvy, k vyčerpání poskytnuté částky a nakonec, jak v bance zjistili, že úvěr není splácen a jak se tato situace v bance a s XXXXX dále řešila. O výpovědi této svědkyně soud nijak nepochybuje, svědkyně nemá žádný vztah k obžalovaným a k projednávané věci má vztah pouze takový, že byla na druhé straně jednání s XXXXX. Její výpověď vyznívá obdobně jako výpovědi např. svědka V., L., V. apod. Vyjednávání o úvěrech byly ve všech bankách podobné, proto i výpovědi těchto svědků jsou podobné.

Kromě toho soud v této části skutkového děje vychází také z výpovědi obžalované I. B. (čl. 10 732–10 748), která uvedla, kdo ji zapojil do obchodu s pneumatikami (D.), jak se setkala s P. a J., kteří ji nabídli získání úvěru a domluvili jí schůzku v Brně v Citibank. Jak jí zejména obžalovaní J. a D. doprovázeli, jak probíhala jednání se Citibank a s XXXXX, kdo z XXXXX s ní jednal (T. a J.), jak probíhala spolupráce s XXXXX, kdo jí předával peníze za tuto společnost a s kým vším z XXXXX jednala. Obžalovaná ozřejmila, kdo se podílel na jednání v Citibank a jak pokračovaly vztahy mezi Citibank, XXXXX, XXXXX a dalšími firmami, jak se konkrétně obžalovaní P., J. a T. podíleli na vyjednávání s obžalovanou a činnosti XXXXX, XXXXX, jak obžalovanou a XXXXX přiměli k žádosti o úvěr a k nákupu a prodeji pneumatik a jaký důvod to podle obžalované mělo. Tomu předcházela už výpověď obžalovaného P. T. (čl. 10 841–10 871), který se ze svého pohledu podrobně popsal činnost jednotlivých obžalovaných, jejich spolupráci, podíl na získávání úvěrů XXXXX, XXXXX a XXXXX, činnosti jednatelů a společníků těchto společností a jejich podíl na získávání úvěrů, způsob získávání úvěrů, soulad předkládaných podkladů s realitou, jak byly doklady vytvářeny, kdo je vytvářel a kdo se podílel na vyjednávání a získávání úvěrů těchto společností v bankách. Mezi výpovědi obžalovaných B. a T. panuje významná shoda, stejně jako u předchozích případů. Soud odůvodněně na základě této shody, shody s listinnými důkazy i podobnosti tohoto případu s předchozími případy, ve kterých vycházel z obdobných důkazů, má za prokázané, že se stal skutek popsáný v tomto výroku rozsudku. Na základě těchto přímých důkazů soud učinil závěr o průběhu skutkového děje. Doposud zmíněné důkazy podporují a korespondují s dále uvedenými důkazy, které třeba nepřímou činí věrohodnými tyto hlavní důkazy.

Výpověď svědkyně I. G. (čl. 11 306–11 308) se týkala záruky, kterou poskytla Českomoravská záruční a rozvojová banka při úvěrech XXXXX. Při jednáních se svědkyně setkala s jednatelům XXXXX obžalovaným S.. Jednání o záruce proběhlo, obžalovaný S. normálně konal a smlouvu o záruce s bankou podepsal. Následně měla být záruka prodloužena a měl se dostavit nový jednatel (pravděpodobně obžalovaný Z.), ale s tím se svědkyně nesešla. Ekonomickou situaci žadajícího subjekt XXXXX ČMZRB neprověřovala.

Soud vyslechl řadu svědků, kteří nemohli svědčit přímo ke skutkům popsáným v rozsudku, ale vyjadřovali se k širším souvislostem podnikání obžalovaných a zmiňovaných obchodních společností. Mezi tyto svědky patří P. K. (čl. 11 122-11 129), dlouholetý obchodní

společník obžalovaného P., který obžalovanému P. převedl společnost XXXXX (později XXXXX), byl společně s P. jednatelem XXXXX, který později převedli na S. a K. a následně s P. založil akciovou společnost XXXXX. Svědek se v uvedených společnostech staral o techniku, autoprovoz, opravy a pojištění. Všechny ostatní záležitosti účetní, finanční, administrativní, obchodní a měl na starosti P., jak v XXXXX před převedením na S. a K., tak v XXXXX a později v XXXXX. I když byl svědek jednatelem, společníkem nebo akcionářem, měl jen velmi povšechnou představu, jak se vyvíjejí obchodní vztahy, pohledávky a závazky, hospodářská činnost a ekonomické výsledky společností. Jak sám řekl, staral se jen o svou vlastní činnost. Ještě obecněji se svědek mohl vyjádřit k ostatním obžalovaným, z nich některé vůbec neznal. Svědek pouze věděl, že XXXXX S. a K. převzali se záměrem podnikat v dovozu vína ze Španělska. K obžalovanému Svobodovi ví pouze, že byl dalším společníkem v XXXXX po P.. K T. svědek řekl, že podnikal v XXXXX v obchodu s pneumatikami. U J. se svědek domnívá, že se podílel na vyřizování úvěru XXXXX a XXXXX společně s P., když tam byl svědek společníkem nebo akcionářem. Část dotazů na tohoto svědka byla směřována k ukrajinským aktivitám obžalovaného P. ve společnostech XXXXX a XXXXX. Ani o těch nebyl svědek podrobně informován. Když byl obžalovaný P. ve vazbě, zajišťoval svědek K. převoz smlouvy o půjčce z Ukrajiny, která se měla týkat P. domu v XXXXX, i když ten dům byl již tehdy postaven. Z výpovědi tohoto svědka se obecně potvrzuje celková dominance obžalovaného P. ve společnostech, kde byl společníkem či jednatelem; všechny rozhodující činnosti (finanční, účetní, obchodní) měl na starosti právě obžalovaný P., jak v XXXXX, XXXXX a XXXXX, když tam zároveň působil i svědek K..

Soud dále vyslechl svědkyně, které zpracovávaly nebo se podílely na zpracování účetnictví v probíraných společnostech. První z nich byla M. H. (čl. 11 129–11 134). Svědkyně nastoupila do firmy u obžalovaného P. jako účetní již někdy v roce 2000, zpracovávala mimo jiné účetnictví XXXXX. Zpracovávala účetnictví XXXXX, když se jeho podnikání účastnil P., i později, když XXXXX bylo převedeno na S. a nakonec svědkyně zpracovávala účetnictví i v XXXXX. I tato svědkyně potvrdila, že původně byli v XXXXX rozhodujícími činiteli P. a K., finanční záležitosti spravoval právě P.. Později byli činiteli S. a K., svědkyně již nebyla schopna si uvědomit, kdo měl na starosti finanční záležitosti. Účetní doklady vystavoval S., svědkyni je předával S. nebo K.. K daňovým příznáním XXXXX svědkyně řekla, že ona zpracovávala pouze podklady, příznání dělal daňový poradce B.. Výkazy zisků a ztrát zpracovávala v účetním programu. Předložené výkazy a rozvahy (čl. 801 – 864, 1177 – 1220) nejsou originální výkazy zisků a ztrát a rozvahy, protože jsou zpracovány v jiném programu. Na doplňující dotaz státního zástupce svědkyně potvrdila pravdivost své výpovědi z přípravného řízení (čl. 9268), že zahrнула do účetnictví XXXXX i faktury, které jí přinesl obžalovaný P.. Svědkyně nepotvrdila, že by jí S. nebo K. žádali o podklady pro žádost o úvěr, takové jim svědkyně nevypracovávala, ani si není vědoma, že by tyto dva za XXXXX o úvěr někdy žádali. Z výpovědi svědkyně plynou skutečnosti nesouvisející přímo s projednávanými skutky, které ale podporují výpovědi některých obžalovaných. Zaprvé skutečnost, že obžalovaný P. si zachoval určitý vliv na účetnictví XXXXX i poté, co již nebyl společníkem nebo jednatelem této společnosti. Svým vlivem mohl zařadit, aby do účetnictví společnosti byly i zahrnuty faktury, o kterých nemuseli vědět tehdejší jednatel nebo společník. Dále vyplývá, že účetní XXXXX není nic známo, že by se S. a K. připravovali na podání žádosti o úvěr, svědkyně pro ně nevypracovala žádné podklady, netiskla jim žádné účetní závěrky či přehledy, i když by se to v případě, že by právě tyto obžalovaní měli tuto záležitost na starosti, nabízelo jako první.

Zároveň svědkyně potvrdila, že účetní podklady, které jsou přílohou žádosti o úvěr XXXXX, nepocházejí z jejího pracovního prostředí a z jejího účetního programu, ale mají jiný vzhled, jinou hlavičku, pocházejí z jiného zdroje, než od ní.

Další vyslechnutá účetní svědkyně J. C. (čl. 11 277–11 283) dodavatelsky vedla účetnictví XXXXX. K tomu řekla, že pouze zpracovávala účetnictví, bankám žádné výkazy nepředávala, zpracované účetní doklady předávala nejčastěji T., s ním komunikovala nejčastěji. Kromě toho zpracovávala příznání k DPH pro XXXXX. Ostatní firmy XXXXX a XXXXX si svědkyně pamatuje jako názvy ve zpracovávaných fakturách. Z obžalovaných znala S., Z., T., Š., D., P. a J.. Svědkyně vymezila období, ve kterém zpracovávala účetnictví a daňová příznání pro jmenované obchodní společnosti. Svědkyně označila v jakých situacích, nebo za jakých okolností se s obžalovanými setkala. Z. a S. pouze zahlédla, žádný pracovní kontakt s nimi neměla. Š. byla její nadřízená, dávala jí pracovní úkony od pololetí 2012 až do roku 2013 v XXXXX. Společnost podle svědkyně řídil právě T.. S obžalovaným D. se pouze několikrát setkala. Obžalovaný P. jí byl představen jako zástupce XXXXX, se kterým se domlouvala na zpracování příznání k DPH koncem roku 2010 nebo v roce 2011. Dále svědkyně vykreslovala předávání účetních dokladů a předávání již zpracovaných dokladů či přehledů. Příznání k DPH, které zpracovávala pro XXXXX, předávala přímo P., jinak ho nechávala v deskách, kde mu ho zaměstnanci předali. S nikým jiným než s P. v této souvislosti nejednala a nikoho jiného neznala. Obžalovaný J. v XXXXX působil jako ekonomický poradce. Také jemu předávala čtvrtletně zpracované podklady XXXXX. Nejvíce svědkyně komunikovala s T. za XXXXX. Svědkyně zaznamenala, že mezi XXXXX a XXXXX existovala určitou dobu spolupráce, když se rozjížděl prodej pneumatik. K úvěrovým případům a úvěrovým smlouvám svědkyně nebyla schopna nic říct. Z obžalovaných nikdo žádné účetní nebo daňové doklady nebo přehledy po svědkyni nežádal, svědkyně zpracovávala pouze roční uzávěrku, rozvahu a výsledovku, ale neví o tom, jaké doklady byly později předkládány bankám. Svědkyně byla při jednáních se zaměstnanci Komerční banky, kteří přišli do XXXXX; z obžalovaných byl tehdy přítomen Z., Š. a svědkyně. Svědkyně se účastnila daňových kontrol, v tom případě věc řešila s T.. Daňová příznání svědkyně předávala u XXXXX V.Š., u XXXXX několikrát P.. Pro XXXXX svědkyně zpracovávala daňová příznání v roce 2010 nebo 2011. Pro stejnou společnost rovněž zpracovávala příznání k XXXXX v období roku 2010 nebo 2011.

Výpověď svědkyně soud shledává jako věrohodnou. Svědkyně nemá žádnou přímou vazbu na obžalované, ani viditelný zájem na výsledku trestního řízení. Z výpovědi bylo pro soud důležité, že svědkyně jako účetní a zpracovatelka některých daňových příznání jednala se zástupci XXXXX a XXXXX a mezi ně řadila především T. a P. u XXXXX a T. Š. XXXXX; zmínila rovněž J. jako ekonomického poradce. Naopak ve výpovědi svědkyně se v pozadí ocitají S. a Z., ačkoliv měli být v dané období jednateli a společníky XXXXX. Angažmá obžalovaného P. se zjevně týká období, kdy podle jeho obhajoby s XXXXX už neměl mít dávno nic společného. Svědkyně potvrzuje, že právě P. s ní zařizoval vypracování daňových příznání k DPH a XXXXX a zpátky obžalovanému P. zpracované daňová příznání předávala. Důležité je rovněž, že právě formální jednatelé XXXXX (S. a Z.) nikdy po svědkyni nežádali čtvrtletní nebo častější hospodářské výsledky společnosti, ačkoliv by se to z frekvence podávání žádostí o úvěr a četnosti dokladů, které postupně XXXXX předložila jednotlivým bankám, nabízelo nebo bylo možné očekávat. U XXXXX je dominantní role obžalovaného T. ve shodě s jeho

vlastní výpovědí. Naopak u obžalované Š. svědkyně C. potvrzuje významnější roli obžalované, zejména od poloviny roku 2012, kdy jí měla obžalovaná Š. jako nadřízená vysloveně úkolovat.

Dalším zaměstnancem zainteresovaných obchodních společností byl svědek T. R. (čl. 11 147–11 151). Pracoval v XXXXX jako správce internetového obchodu, byl ve styku především se Š. a T., od vidění znal i Z., S., B., P. a J.. V XXXXX pracoval v letech 2010 a 2011. Svědek popisoval fungování XXXXX, zejména činnost jejich vedoucích a řídicích osob, tj. obžalovaných T. a Š.. U obou potvrzuje, že byli činní v této společnosti, podíleli se na řízení a chodu a rozhodovali. Svědek také potvrdil, že v roce 2011 existovala úzká spolupráce mezi XXXXX a XXXXX. Svědek v XXXXX skončil v roce 2011, celkem tam pracoval asi dva roky. Při spolupráci se svědek seznámil s činností XXXXX, z ní se objevoval P. a příležitostně J. jako ekonomický poradce. Ti zaměstnancům nebyli oficiálně představeni, se zaměstnanci nekomunikovali, vše šlo přes T.. K činnosti XXXXX svědek zmínil, že společnost nakupovala pneumatiky pouze od XXXXX (XXXXX), dalším společností pneumatiky pouze prodávala. Svědek si není vědom toho, že by XXXXX ve větší míře od jiných společností nakupovala pneumatiky. Svědek zároveň potvrdil svou výpověď z přípravného řízení (čl. 9309), ve které uváděl, že po navázání spolupráce XXXXX s XXXXX se P. v kancelářích společností vyskytoval velmi často, třikrát až čtyřikrát do týdne a rozhodně častěji, než v době, kdy tyto dvě obchodní společnosti spolu nespolečně pracovaly. Podle vnímání svědka byl vztah P. a T. takový, že P. diktoval T., co má dělat. K tomuto pozorování svědek P. dva postřehy. Nejprve když se P. u nich objevoval častěji a zaměstnanci se na něj ptali, sdělil jim T., že P. má být pro ně „neviditelný.“ Druhou událostí bylo, že když si svědek s T. měli vyzvednout účetnictví XXXXX, bylo jim sděleno, že účetnictví připravené není, objevil se P. a jednal s T.. Nakonec svědek s T. z místa odjeli bez účetnictví. V návaznosti byl svědek upozorněn T., že strká věc do cizích věcí, když chodí do kanceláře, kde jedná T. s P. a byl kamarádsky napomínán, že by se mu mohlo něco stát, kdyby to dělal dál. Stejné upozornění se podle svědka dostalo i skladníkovi K.. Ke vztahům P. a T. svědek dodal, že většinou se dostavil P., jednali s T. za zavřenými dveřmi a poté T. začal rozdělovat nové úkoly, nové reklamy, nabídky a začal znovu pracovat s nabídkami a cenami. Ani výpověď tohoto svědka nemůže výrazně přispět k objasnění skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku. Soud ji bere jako podpůrný důkaz k hodnocení ostatních důkazů, zejména výpovědí obžalovaných, aby si ověřil, který z přímých důkazů, případně, který z obžalovaných je věrohodný nebo nikoliv. Svědek nefabuluje, nevyjadřuje se k událostem, u kterých nebyl. Poctivě označuje, které události má z vlastního pozorování, a které zprostředkovaně. Výpověď se týká nejvíce XXXXX a doby, kdy spolupracovali s XXXXX. Dále se týkala angažovanosti jednotlivých obžalovaných v řízení a činnosti těchto společností. Nejvíce se výpověď tohoto svědka přimyká k výpovědi obžalovaného T.. Podporuje T. v tom, jak se obžalovaní podíleli na řízení obchodních společností a jejich krocích. Naopak výpověď svědka zpochybňuje obhajobu P. ve smyslu, že se na řízení a chodu obchodních společností, zejména XXXXX, vůbec nepodílel a neměl s nimi nic společného.

Z okruhu zaměstnanců byla vyslechnuta svědkyně L. F. (čl. 11389 – 11395), která od roku 2010 pracovala v XXXXX v internetovém prodeji pneumatik. Z obžalovaných znala J., P., T., S., B. a Š.. Původně pracovala jako prodáváčka, později fakturovala za práci a pneumatiky a obstarávala internetový prodej. Začátkem roku 2011 přišla XXXXX a zaměstnancům bylo řečeno, že přinesla kapitál, aby se mohl rozšířit internetový prodej. Za

XXXXX vystupoval a podepisovali obžalovaný S. a Z., za XXXXX obžalovaný T.. Podle svědkyně byl hlavním hybatelem obžalovaný T., ale o všem se radil se Š. a rozhodovali společně. XXXXX nakupovala pneumatiky od společnosti XXXXX, případně od jiných dodavatelů a následně je prodávala individuálním kupujícím. Svědkyně zadávala faktury do počítače, daňové věci obstarávala svědkyně C.. Ještě k obžalované Š. svědkyně řekla, že když studovala, objevovala se ve firmě sporadicky, ale rozhodně se podílela na chodu firmy, účastnila se porad, nebylo zřejmé, že by T. nebo Š. měli vymezené pravomoci. Proto bylo určité překvapení, když nakonec obžalovaný T. převedl firmu na Š.. Internetový prodej realizovaly obě firmy (XXXXX i XXXXX), na internetu byl veden internetový obchod XXXXX, který pneumatiky nabízel. Fakturovalo se buď na XXXXX nebo XXXXX, jak to určil T.. Čtvrtletně se fakturovalo buď na jednu nebo či druhou. K dalším společnostem (XXXXX a XXXXX) si svědkyně vzpomněla, že těmito společnostmi prodávali pneumatiky. Z toho důvodu svědkyně jednala s obžalovanou B.. K jednatelům XXXXX svědkyně řekla, že se s nimi setkala ojedinele, třikrát nebo čtyřikrát se setkala se S. a podobně často s Z.. Svědkyně nevěděla o úvěrových smlouvách, zaznamenala pouze, že jednatelé jednali s nějakými úředníky z banky. Svědkyně neměla trvalý přístup k bezhotovostním převodům nebo k platebním kartám. K dosud nejmenovaným obžalovaným svědkyně řekla, že D. nezná; P. jezdil na XXXXX a mluvil s obžalovaným T.; obžalovaný J. měl kancelář vedle T. a jeden čas tam pracoval. Po předestření výpovědi z přípravného řízení (čl. 9 288–9 298), svědkyně potvrdila pravdivost tehdejších odpovědí, lépe si tehdy skutečnosti pamatovala. Tehdy svědkyně výslovně potvrdila, že za XXXXX vídala pouze jednoho člověka, a to obžalovaného P., až následně jí byli představeni S. a Z.. Svědkyně nemůže přesně určit, kdo danou firmu řídil, ale jako vůdčí osobu vnímala P.. Sama zažila, že P. řešil věci spojené s XXXXX s T., těchto jednání se přímo neúčastnila. Stejně potvrdila, že počátkem roku 2011 předávala účetní doklady XXXXX právě obžalovanému P., jednalo se o faktury, které tehdy za XXXXX vystavovali, které obžalovaný P. chtěl, jelikož XXXXX měla svoji účetní. Do třetice potvrdila, že obžalovaný T. ohledně P. chtěl po zaměstnancích, aby P. tzv. „neviděli“. Svědkyně dosvědčila, že proběhla dvě jednání s bankou, kterých se účastnili kromě S. také J., P. a T.; svědkyně nebyla blíže seznámena s obsahem jednání. V této výpovědi svědkyně soud nevidí žádné podstatné rozpory či nesprávnosti. Jedná se o další z podpůrných výpovědí, která sice sama nemůže nic říct o získávání úvěrů, ale může vypovídat o vztazích mezi obžalovanými a jejich účasti na činnosti XXXXX a XXXXX. Svědkyně k úvěrům samotným nic bližšího říct nemůže, protože měla na starosti pouze samotný prodej a chod internetového obchodu, nikoliv finanční toky nebo získávání či splácení úvěru. Dobře se z její výpovědi dá vyčíst, že zatímco výpověď obžalovaného T. se této svědkyni velmi blíží, obhajobu J., ale především P. tato svědkyně významně zpochybňuje nebo přímo vyvrací.

Dalším vyslechnutým zaměstnancem XXXXX byl I. K. (čl. 11 319–11 323). Ten znal pouze obžalované S., T. a P.. V XXXXX pracoval někdy v letech 2008 a 2009. V daném období sháněl práci a dodával lidi XXXXX. Jednal přitom s obžalovaným S.. S touto činností svědek skončil v letech 2010 nebo 2011. Svědek se staral o lidi, kteří pracovali v kartonářské výrobě a na stavbách, ale byli to zaměstnanci XXXXX. XXXXX se zabývala pneumatikami, ale s tím svědek neměl nic společného. Podle svědka byl řídicím pracovníkem S., s tím svědek vždycky jednal. Za práci byly vystavovány faktury, které svědek předával odběratelům. Peníze za faktury přišly na účet, svědek měl přístup k bankovnímu účtu, peníze vybíral a platil jednotlivým zaměstnancům. Když do firmy nastoupil T., byl přístup k bankovnímu účtu

svědkovi zrušen. K obžalovanému P. svědek řekl, že firmu XXXXX měl před tím, než patřila S.; v té době tam svědek nepůsobil. Kromě toho byl P. jednatelem v XXXXX a XXXXX. V XXXXX byl akcionářem P. a K., svědek K. tam byl jednatelem. I tato společnost se zabývala stavebními pracemi a dodáváním zaměstnanců dalším společnostem. Výpovědi tohoto svědka z širšího okruhu XXXXX nepřináší nic významného. Lze z nich dovozovat, že se obžalovaný S. účastnil na činnosti XXXXX, každopádně svědek K. neměl bližší informace o fungování společnosti, o její podnikatelské náplni a dalších souvislostech.

Soud vyslechl také svědka P. K. (čl. 11228 – 11231), ten byl naposledy zaměstnán ve firmě XXXXX. Důvodem jeho výslechu bylo objasnění řízení finančních a jiných transakcí v XXXXX. K ostatnímu svědek nebyl schopen nic uvést. Svědek potvrdil předmět činnosti XXXXX. K řízení jmenovitě uvedl, že společnost řídili P. a K.. K peněžním tokům svědek řekl, že internetové bankovnínictví obstarával P.. Při prohlídce jiných prostor v Brně na ulici Znojemská byla zajištěna čtečka platebních karet České spořitelny, která patřila XXXXX; používal ji P. k placení; svědek sám ji nepoužíval a myslí si, že ani nikdo jiný.

Další pohled na činnost obžalovaných a obchodních společností představuje výpověď svědka R. S., obchodního ředitele XXXXX, která byla dodavatelem pneumatik pro XXXXX a XXXXX (čl. 11 157–11 162). Svědek popsal obchodní spolupráci s těmito společnostmi. Především jmenoval osoby, které za jednotlivé společnosti obchodovaly. Nejprve začala spolupráce s XXXXX, za tuto společnost jednal T. a spolu s ním několikrát J.. Posléze byla navázána spolupráce i s XXXXX a za tu vystupoval T. a ve vedení této společnosti byla T.. Svědek se proto vyjadřoval i ke vztahům mezi uvedenými osobami, zejména mezi T. a J.. Svědek nabyl přesvědčení, že sice J. nemá detailní povědomost, jak běží jednotlivé obchody, ale z diskusí, kterých se J. zúčastnil, byl svědek přesvědčen, že J. vystupuje jako člověk nějakou formou nadřízený T.. Svědek rovněž potvrdil obsah své výpovědi z přípravného řízení (čl. 9338 – 9393), ve které mluvil o jednáních T. a J., zejména v tom smyslu, že se J. představoval jako osoba jednáající za XXXXX, má bohaté zkušenosti s finančnictvím a je plně oprávněn jednat za XXXXX ohledně financování. T. naopak jako člověk, který má na starosti provoz a prodej e-shopu. Z výpovědi svědka plynulo, že při jednáních J. vystupoval tak, že zastřešuje agendu financování XXXXX. U tohoto svědka soud nemá žádné pochybnosti o věrohodnosti jeho výpovědi. Svědek není nijak spřízněn s žádnou stranou řízení, ani s obžalovanými a je skutečně neutrální pozorovatel. Výpověď svědka potvrzuje účast jmenovaných obžalovaných na jednání týkajících se XXXXX a XXXXX, zejména účast T., T. a J.. Tato výpověď opět potvrzuje a podporuje výpověď T., zejména pokud se týká rolí jednotlivých obžalovaných, především T. a J.. Vyvrací obhajobu J., že byl pouze jakýmsi nestranným a externím odborníkem, ale že byl do činnosti XXXXX a XXXXX zainteresován mnohem více, než on sám přiznává. Proto výpověď svědka S. bere soud jako podpůrný důkaz, který podporuje výpověď obžalovaného T..

Soud také vycházel z výpovědi svědka J. N. (čl. 9 347–9 355). Jednalo se o regionálního ředitele a obchodního zástupce XXXXX. Společnost od září určitého roku (pravděpodobně 2011) dodávala pneumatiky panu T.. Postupem času začaly být realizované odběry zajímavé, protože rozjížděli internetový obchod. Proto povolili prodej zboží na faktury. Následně do obchodu vstoupila XXXXX, která si na odběr většího množství pneumatik zajistila bankovní garanci. Objednané zboží bylo dodáno, zboží bylo vždy zapláceno, pouze T. určoval, na kterou

společnost (XXXXX nebo XXXXX) má být faktura vystavena. Platby se pouze opožďovaly, což svědek N. urgoval. Někdy dokonce přímo před svědkem T. posílal peníze elektronicky z účtu. Svědek zaznamenal výměnu jednatelů z obžalovaného S. na Z.; obžalovaný Z. také byl asi třikrát přítomen obchodnímu jednání. Těch se účastnil kromě T. a Z. také obžalovaný J.. Později bylo objednáno menší množství zboží kryté směnkou a na volný kredit. Po rozkolu mezi XXXXX a XXXXX spolupráce prakticky ze dne na den přestala, XXXXX nebyla schopna za objednané zboží uhradit, svědek požadoval vrácení zboží. Na to mu bylo řečeno, že XXXXX zboží někam odvezla. Svědek potvrdil, že XXXXX fakticky řídil T., i když formálně byla v jeho čele obžalovaná Š.. Za XXXXX svědek jednal vždy s obžalovanými J., T. a Z.. J. jednal poměrně nezávisle, vypadal spíše jako partner. Fakticky rozhodoval T., jednatelé společností podle svědka o pneumatikách vůbec nic nevěděli. J. fungoval jako ekonom, spravoval finance XXXXX. Obžalovaný T. zajišťoval funkci portálu a samotný obchod. K placení a finančním transakcím svědek řekl, že byl osobně přítomen, když T. ovládal internetové bankovníctví obou společností, tj. XXXXX i XXXXX. Později začaly problémy XXXXX, T. se odmlčel, následně začala do situace vstupovat obžalovaná Š.. I po XXXXX zůstal dluh za odebrané pneumatiky, který nakonec uhradil pan P.. Závazek XXXXX zůstal nesplacen. Výpověď svědka potvrzuje fungování XXXXX a částečně i XXXXX v době jejich obchodů s pneumatikami. Svědčí o tom, že praktickým organizátorem obchodu byl obžalovaný T., případně později se do činnosti XXXXX zapojila i obžalovaná Š.. Naopak formální jednatelé byli spíše nastrčení lidé, kteří o skutečném chodu společností příliš nevěděli. Z dalších obžalovaných vůči svědkovi vystupoval ještě obžalovaný J., jako ekonom nebo člověk spravující finance XXXXX.

K okolnostem podnikání měla také vypovídat svědkyně M. K. (čl. 11 395-11 397), manažerka spravující nemovitosti, dříve tzv. XXXXX, ve kterém byla v pronájmu firma XXXXX. Kromě obžalovaného T. a Š. svědkyně znala XXXXX, která byla následně pronajímatelem podnikatelských prostor. Z obžalovaných svědkyně jednala pouze s obžalovaným T.. Dále byla předvolána svědkyně P. R. na návrh jednoho z obžalovaných (čl. 11 398), svědkyně odepřela vypovídat vzhledem k tomu, že je proti ní samotné vedené trestní stíhání v přípravném řízení ve věci úvěrového podvodu.

Velkým důkazním okruhem byly výpovědi představitelů třetích stran, firem a obchodních společností, které měly spolupracovat s inkriminovanými společnostmi a jejich závazky se objevovaly jako pohledávky inkriminovaných společností zastavované bankám při žádostech o úvěr nebo v průběhu čerpání úvěru. Svědka J. Č. vypovídal o spolupráci s obžalovaným J., resp. k listinám a dokumentům nalezeným při domovní prohlídce v objektech užívaných obžalovaným J. (čl. 11 167–11 174). Svědek potvrdil, že zná některé obžalované – T., J., P., T. a S.. Vyjádřil se také, jak přišel do kontaktu a s uvedenými obchodními společnostmi. Potvrdil, že společnost XXXXX skutečně obchodovala s XXXXX a XXXXX, nakupovala, ale i prodávala inkriminovaným společnostem. V určité míře tedy skutečně byly pohledávky a závazky mezi těmito společnostmi a XXXXX skutečné. Vedle toho byly svědkovi už v přípravném řízení předloženy faktury a upomínky z bank o závazcích, které měla mít XXXXX vůči inkriminovaným firmám, u kterých svědek Č. jednoznačně řekl, že i po konzultaci se svou účetní tyto faktury nejsou pravdivé, nebyly v jejich účetnictví evidované, zboží na těchto fakturách svědek nepřebíral. O jejich existenci ho informovala banky, kterým musel svědek odpovědět, že tyto závazky nejsou skutečné. Svědek vypověděl, že žádné dluhy

z tohoto obchodování nezůstaly, to znamená všechny závazky, které z obchodování vzešly, také XXXXX uhradila.

Druhá část jeho výpovědi se týkal spolupráce s obžalovaným J.. V té svědek potvrdil, že J. požádal o pomoc při zvýšení kontokorentu, které již měl v bance sjednán, přičemž k žádnému poskytnutí úvěru nebo zvýšení kontokorentního limitu nedošlo. Svědek ovšem rázně uvedl, že J. nepředával žádné účetní nebo daňové podklady, maximálně mu předával výpis z obchodního rejstříku, ke kterému předložil daňové přiznání, které ovšem Česká spořitelna a GE Money bank zamítla. Svědek pak s J. nikde nebyl a nic nevyřizovali, takže z jejich mandátní smlouvy sešlo. Svědek také řekl, že J. neměl možnost si u jeho účetního nebo daňového poradce získat podklady pro získání úvěru, a svědek ani nedával žádný pokyn, aby takové podklady účetní J. předal. Daňové přiznání svědek odevzdával rovnou do banky a nikoliv J.. Obžalovaný J. po svědkovi žádné doklady, účetní sestavy, nebo přiznání nepožadoval. Svědkovi byly předloženy doklady nalezené při domovní prohlídce v objektu čp. XXXXX na ulici XXXXX (vlastněné rodiči obžalovaného J. a užívané mimo jiné také obžalovaným) týkající se společnosti XXXXX (zejména čl. 3287 – 3364). K předloženým dokladům svědek řekl, že tyto určitě J. nepředával. Nalezené listiny neviděl a nejedná se o tiskopisy, které podávala jeho účetní, nejedná se o originály a vůbec neví, o jaké dokumenty se v tomto případě jedná. Na přímou otázku uvedl, že neví, jak se tyto doklady dostaly do dispozice J.. Svědek vysloveně popřel, že by mu takové doklady donesl nebo předal.

Výpověď svědka Č. je důležitá z obou zmíněných důvodů. Zaprvé potvrzuje výpověď obžalovaného T. v tom směru, že mezi zainteresovanými společnostmi, a to nejen těmi, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku, existovalo kromě skutečného obchodování i obchodování fiktivní, kdy byly vystavovány faktury mezi těmito společnostmi navzájem, které měly jediný smysl a účel, a to je zajistit dostatečnou výši obrátu, která by vyhověla podmínkám bank pro čerpání nebo zajištění úvěru, případně pro získání úvěrů nových. Z této skupiny jsou faktury, o kterých svědek jednoznačně mluvil jako o falešných. Druhý okruh informací se týká dokladů, účetních přehledů a účetních sestav společnosti XXXXX, nalezených při domovní prohlídce v objektu užívaného mimo jiné obžalovaným J.. O těch svědek Č. vůbec nic nevěděl a J. je nepředal. To je důležitý podpůrný důkaz pro ty výpovědi, které ukazují J. jako toho, kdo měl zajišťovat doklady, které nebyly pravdivé, nebo dokonce označili J. za člověka, která falešné doklady vytvářel a upravoval.

Do stejné skupiny patří i svědectví R. S. (čl. 11 174–11 178). Tento svědek podnikal jako fyzická osoba, z obžalovaných znal pouze J.. Svědek sháněl vyšší úvěr, než mu nabízely banky, někdo mu J. doporučil a svědek obžalovanému předal skutečné účetní a daňové doklady. Po nějaké době mu byl z banky skutečně úvěr schválen. Ostatní obžalované i zainteresované firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX svědek vůbec neznal a neměl s nimi nic společného. I tomuto svědkovi byly předloženy listinné důkazy. Kromě bankovních dokumentů, které svědek S. skutečně obžalovanému J. předával, byly při prohlídce jiných prostor automobilu obžalovaného J. nalezeny i kopie daňových přiznání, které neodpovídaly skutečným daňovým přiznání svědka (čl. 3385 – 3389). Svědek to výstižně komentoval, že takovou daň vůbec neplatil a zároveň nechápe, jak se tyto doklady k obžalovanému dostaly a on sám mu je nepředával. Následně byly svědkovi předloženy listiny zajištěné u obžalovaného J. v počítači (čl. 6991 – 7058). K těm svědek jednoznačně řekl, že to nejsou jeho daňová

přiznání, nejsou to jeho výkazy zisků a ztrát a rozvahy, nejedná se o jeho doklady, vůbec neviděl, takové daňové přiznání v žádném případě nepodával. Při výslechu v přípravném řízení svědek S. předal policejnímu orgánu kopie knihy přijatých faktur a knihy vystavených faktur za roky 2010 a 2011 (čl. 9333 – 9426), které také sloužily k porovnání pravdivosti účetních dokladů a přehledů, které byly nalezeny při domovní prohlídce v prostorách a objektech užívaných obžalovaným J. s dalšími, ke zjištění jejich pravdivosti a opodstatněnosti. Toto svědectví je opět důležité jako podpůrný důkaz. Zejména z výpovědi svědka vyplývá, že nespolečnicoval s žádnou inkriminovanou společností a pokud se v seznamech pohledávek objevují pohledávky těchto společností za tímto svědkem, jedná se evidentně o pohledávky falešné a prefabrikované. Druhý okruh je podobný jako u svědka Č.. Odpovědi svědka ohledně listin, které byly nalezeny při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor u obžalovaného J., dosvědčily, že se nejedná o svědkovy doklady, neodpovídají jeho dokladům a nechápe, jak se u J. ocitly. Opět se potvrzuje, že obžalovaný J. má u sebe doklady týkající se jiných obchodních společností, což samo o sobě není nic zvláštního, ale už po několikáté zaznívá, že doklady neodpovídají skutečným a pravdivým dokladům a vypovídající si neuměli vysvětlit, jak se u obžalovaného tyto nepravdivé doklady vůbec vyskytly. Podporuje to výpovědi, které ukazovaly na J. jako na toho, kdo opatřoval nebo dokonce připravoval nepravdivé a falešné doklady pro jednání v bankách a pro uzavírání úvěrových smluv.

Do stejné skupiny lze zařadit i výpověď svědka J. C. (čl. 11 193–11 195), který podnikal ve společnosti XXXXX (dříve XXXXX). Svědek znal obžalované J., P. a T., obchodně měl co do činění jen s T., s XXXXX a obchodem s pneumatikami. Z výpovědi vyplynulo, že mu sice T. obchod nabídl, ale žádný se neuskutečnil, zboží dodáno nebylo a faktury byly stornovány. Opět lze dovodit, že pokud byly někdy uvedeny pohledávky XXXXX za XXXXX (později XXXXX), po určité době se docela jistě jednalo o pohledávky nepravdivé a neexistující. Se souhlasem stran soud přečetl úřední záznam o podání vysvětlení Ľ.M. (čl. 5 657–5 661). Z vysvětlení svědka vyplývá, že působil ve firmě XXXXX (dříve XXXXX), která se zabývala distribucí chlazené zeleniny. K zainteresovaným obžalovaným a obchodním společnostem svědek znal pouze XXXXX, která společnosti XXXXX opravovala nákladní vozidla, proto byly v účetnictví XXXXX založeny dvě přijaté faktury. O žádných jiných obchodech XXXXX s XXXXX svědek nic nevěděl. Vysloveně uváděl, že XXXXX nikdy neobchodovala s pneumatikami, ani s náhradními díly do vozidel. V tomto se svědek odvolával na knihy závazků za roky 2010 – 2011, ve kterých jsou obsaženy právě dvě přijaté faktury od XXXXX, o kterých svědek mluvil. V tomto ohledu je zajímavé srovnání výpovědí svědků C. a M.. Každý ze svědků hovoří jinak o obchodních záležitostech této společnosti. Zatímco C. mohl jednat s T. ohledně prodeje pneumatik, ale zboží společnosti nebylo dodáno, a když byl C. vyzván, aby faktury uhradil, faktury stornoval a spolupráci ukončil. Svědek M. potvrzuje, že mělo dojít ke dvěma obchodním případům, kdy XXXXX měla provádět opravy nákladního vozidla XXXXX tyto dvě pohledávky byly potvrzené a oprávněné.

Dalším ze stejného okruhu byl svědek V. M. (čl. 11 195–11 196). Ten znal pouze obžalované J., T. a P. a obchodně XXXXX. Svědek byl společníkem a jednatelem XXXXX od roku 1994. Ve společnosti XXXXX jednal pouze s P., XXXXX si pronajímala zaměstnance na manuální práce, a to v letech 2008, 2010 nebo 2011. Faktury tedy vystavovala XXXXX a XXXXX za ně požadovanou částku řádně zaplatila. S žádnou jinou osobou z XXXXX svědek M. nejednal. Na závěr byly svědkovi předloženy faktury (čl. 5690 – 5697), které měla XXXXX

vystavit XXXXX za propůjčení zaměstnanců v měsících lednu až červenci 2010. Svědek M. skutečně potvrdil, že tyto faktury přijal a zapůjčil si tak pracovní síly k výkonu svých činností. Podstatné je to, že se to dělo v roce 2010 a jak vyplývá z výpovědi svědka, jediným s kým svědek jednal, byl právě obžalovaný P.. Významným způsobem to podporuje výpověď obžalovaného T. a dalších obžalovaných a svědků, kteří hovoří o tom, že obžalovaný P., byť neměl žádnou formální funkci v XXXXX a jako společník a jednatel skončil v XXXXX v roce 2009, ve skutečnosti si ve firmě zachoval neformální postavení či vliv, čehož důkazem jsou právě uvedené práce, o kterých svědek M. jednal právě s P.. Z opačného úhlu to naopak vyvrací obhajobu obžalovaného P., který tvrdí, že poté, co převedl obchodní podíl v XXXXX na obžalovaného S., již s touto společností fakticky neměl společného.

Dalším svědkem z této kategorie byl M. B. (čl. 11 197–11 200). Tento svědek potvrdil, že zná obžalovaného J.. Když měl svědek potíže ve firmě, J. mu nabídl možnost obchodování s T., což dvakrát nebo třikrát proběhlo. Obchody probíhaly vždy pouze fakturačně, svědek nakoupil pneumatiky, které vzápětí dále prodal, nikdy pneumatiky fakticky nepřevzal a nepředával. Faktury byly řádně zaplacený. Z dalších obžalovaných zná svědek pouze P., ale s tím obchodně neměl nic společného. Dále u hlavního líčení dosvědčil věrohodnost knihy závazků za roky 2010, 2011 (čl. 5704 – 5708) a na to navazujících faktur (čl. 5709 – 5720). Jediné obchody, které skutečně proběhly, jsou uvedeny v knize závazků a odpovídají uvedeným fakturám. Jakékoliv jiné obchody, než které jsou v dokladech zaznamenány, společnost XXXXX neuskutečnila, neprovedla a nezakládají se na skutečnosti. Svědek hovoří o tom, že obchody skutečně probíhaly a popisuje jejich průběh. Soud přijímá, že při rychloobrátkových obchodech nemusí zboží ani doputovat do skladu jeho kupce, ale může se pohybovat jinou trasou, přestože lze obchod považovat za reálný a skutečný. Ve svědkem stvrzené knize závazků je záznam pouze o jediném obchodu, který měl proběhnout mezi XXXXX a XXXXX (čl. 5795). Například v seznamech pohledávek XXXXX za odběrateli, které společnost předkládala České spořitelně k zastavení a zajištění úvěru (čl. 165 – 215) vystupuje takových pohledávek XXXXX za XXXXX mnohem více. Potvrzují se slova obžalovaného T., který popisoval pozadí obchodování XXXXX s tím, že i když probíhaly skutečné obchody, vedle toho běžel další okruh „obchodování“, které se děly pouze na oko, neodpovídaly skutečnosti, byly vystavovány faktury, které neodpovídaly skutečným obchodům a byly tvořeny jenom proto, aby vytvářely obraz společnosti, která tím pádem mohla vykazovat vysoký obrát před financujícími bankami, umožnilo to další čerpání úvěru nebo zajištění úvěru, případně dalším společností navýšení obrátu tak, aby bylo možné žádat o poskytnutí úvěru.

Do vytýčené skupiny svědků, kteří vystupovali nebo působili v obchodních společnostech, které měly obchodovat s inkriminovanými společnostmi, patří také svědek J. Ch. (čl. 11 264–11 271) který na základě plné moci udělené panem D. zastupoval společnost XXXXX. Výpověď svědka byla do jisté míry neurčitá, ale přesto z ní lze vyvodit, že znal společnosti XXXXX a XXXXX, a obžalované T., P. a S.. Ke spolupráci XXXXX svědek uvedl, že XXXXX byla vždy dodavatelem, buď pracovníků na stavební a dokončovací práce pro XXXXX, ve dvou případech XXXXX prodala pneumatiky T.. Svědek naopak vyloučil, že by se obchodní spolupráce děla v opačném gardu, že by XXXXX nebo XXXXX byli dodavatelé a XXXXX odběratel. K obchodu s pneumatikami svědek řekl, že se mělo jednat o dva obchody a přibližně dva kamiony, při kterém XXXXX byla pouze mezičlánkem mezi předchozím prodejcem a společností XXXXX. Kromě toho se svědek vyjádřil k obchodu mezi XXXXX

a firmou XXXXX, u které také mělo dojít k prodeji kamionu pneumatik. Následně byl svědek konfrontován s listinnými důkazy o tomto obchodu (čl. 5754 – 5777), z nichž u více než poloviny svědek řekl, že na těchto listinách není jeho podpis. Zároveň nedokázal vysvětlit rozdíl v počtu pneumatik uvedených na předkládaných fakturách, které jsou v desítkách kusů, oproti jeho T., že měl tento obchod proběhnout v řádech několika stovek kusů. Z výpovědi tohoto svědka je pro soud důležité, že XXXXX nikdy nebyla odběratelem obchodních společností inkriminovaných v tomto případě a důležité je také výrazné zpochybnění obchodu mezi XXXXX a XXXXX, které sice není stěžejní pro posouzení projednávaných případů, ale navozuje představu o povaze obchodu mezi zainteresovanými obchodními společnostmi, resp. o pravdivosti dokladů, které jsou o těchto dokladech vystavovány; rovněž to vypovídá o věrohodnosti svědka Ž..

Do této skupiny svědků lze zařadit i svědka M. Ch. (čl. 11 271–11 274). Tento svědek ze zainteresovaných někdy slyšel o XXXXX, jinak byl v kontaktu pouze s J.. S ním se setkal při snaze o získání úvěru, J. mu pomáhal dělat účetnictví, administrativní záležitosti a doporučil mu daňovou poradkyni. Naopak svědek netuší, jestli se J. nějak podílel na získání bankovního úvěru. O získání úvěru svědek vypovídal podobné skutečnosti jako někteří obžalovaní. Svědek sám se na tom nijak nepodílel, dostal do ruky již hotové podklady pro vyřízení úvěru a s těmi pak věc vyřídil v bance. Sám vyslovil možnost, že podklady jeho známý K.: „udělal s panem J.“. Účetní závěrku a daňové přiznání mu zajistil jeho známý K., svědek Ch. ukazoval tyto podklady i J. a ti to patrně získali od jeho účetní. S vyjmenovanými společnostmi svědek nejspíš neobchodoval, rozhodně však vyloučil, že by XXXXX obchodoval s pneumatikami, nebo že by pneumatiky od inkriminovaných společností nakupoval. Nakonec byly svědkovi předloženy listinné důkazy (čl. 6680 – 6786). V případě výsledku tohoto svědka, resp. listinných důkaz týkajících se společnosti XXXXX (čl. 7174 – 7292) lze konstatovat, že doklady zajištěné v počítači u obžalovaného J. – účetní doklady XXXXX, jsou shodné s doklady, které byly později předloženy zástupci této obchodní společnosti při vyřízení úvěru u GE Money bank, který je předmětem prověřování v jiné trestní věci.

Mezi předchozí svědky patří K.W. (čl. 11 274–11 277). Svědek je představitel společnosti XXXXX. Z inkriminovaných společností neznal žádnou, z obžalovaných pouze J.. Obžalovaný J. fungoval jako poradní orgán, ale za všechno nesl odpovědnost svědek. Svědek potvrdil, že J. mu radil při uzavírání úvěru XXXXX u České spořitelny, úvěr byl následně řádně splacen. Svědek uvedl, že úvěr vyřizoval sám, doklady do banky předkládal rovněž sám. Jak by měly doklady vypadat, mu radil J., ale svědek je sám vytvořil a předložil. Naopak svědek vyvrátil, že by obžalovaný J. měl možnost se seznámit s poklady společnosti XXXXX. Proto svědek nechápal, při jaké příležitosti by se účetní a daňové doklady jeho společnosti našly v notebooku obžalovaného J. při domovní prohlídce. Nakonec svědek připustil, že v dokladech předkládaných České spořitelně nebyly uvedeny zcela pravdivé údaje. Mohly být odlišné, aby společnost vyhověla kritériím a úvěr získala. Odpovědnost za jejich předložení bance, svědek bral zcela na sebe. Na přímou otázku, zda upravil tyto doklady, si nebyl schopen vzpomenout a ani otázku, zda je vytvořil někdo jiný, konkrétně obžalovaný J., svědek nepotvrdil. Svědek i přes další otázky setrval na tom, že J. žádné doklady tohoto druhu ke zpracování nepředával a nepamatuje si na to. Následně byly svědkovi předloženy listinné důkazy (čl. 7059 – 7070, 7783 a násl. a 7779 - 7817). K prvním uvedeným dokladům, které byly nalezeny v počítači u obžalovaného J. (čl. 7059 – 7070) svědek řekl, že v dokladech je sice v hlavičce uvedena jeho

obchodní společnost, ale tyto doklady nepoznává. Daň v přiznání k XXXXX za rok 2011 rozhodně neodpovídá, takovou společnost určitě neplatila. Dále mu byly předloženy daňová přiznání získaná z finančního úřadu (čl. 7783 a násl.). K těm svědek řekl, že údaje v nich uvedené jsou reálná a měla by odpovídat skutečnosti. Nakonec byly svědkovi předloženy doklady, které byly předloženy při získání úvěru, o kterém svědek hovořil (čl. 7795 – 7817). K tomu svědek znovu zopakoval, že úvěr byl splacen, k daňovému přiznání uvedl, že podpis vypadá jako jeho, ale sám nepopírá, že podklady pro tento úvěr musely být upraveny a připouští možnost, že v této listinné nebo elektronické podobě to bylo u obžalovaného J.. V tomto případě nejenom listinné důkazy nalezené u obžalovaného J., ale přímo výpověď svědka potvrzuje, že obžalovaný J., ať už v listinné nebo elektronické podobě, měl k dispozici účetní a daňové doklady nebo přehledy s nepravdivými údaji, které měly sloužit nebo byly určeny k získání úvěrů u financujících bank. Je pravda, že získání tohoto úvěru ani obchodní společnost, o které vypovídal svědek, nejsou zahrnuty ve výroku tohoto rozsudku. Jak tato výpověď, tak i zmiňované listinné důkazy patří do širšího okruhu důkazů, na jejichž základě je možné činit závěry o věrohodnosti výpovědi např. obžalovaného T., resp. o věrohodnosti obrany obžalovaného J..

Ke skupině obchodních společností, jejichž účetní a daňové doklady byly zajištěny u obžalovaného J., byl vyslechnut také svědek R. F. (čl. 11 406–11 410). Svědek byl jediným jednatelem a společníkem XXXXX. Společnost se zabývala prodejem pohonných hmot. Ve spořitelně vyřídil úvěr se svědkyní V. (C.), úvěr mu byl schválen na základě přineseného daňového přiznání. Svědek připustil, že se předtím radil s obžalovaným J.. Podle svědka se jednalo o malý úvěr, který byl schválen pouze na základě daňového přiznání; toto přiznání svědek dokládá bance sám. Až později se dozvěděl, že úvěr byl schválen na základě změněného daňového přiznání, i když on sám předkládal originál. Když byl svědek dotazován na doklady, které byly nalezeny při domovní prohlídce v prostorách užívaných obžalovaným J., svědek nebyl schopen vysvětlit, jak se tam ocitla daňová přiznání společnosti XXXXX, která byla nepravdivá nebo v rozporu s tím, v jakém byla daňová přiznání předkládána na finanční úřad (čl. 7538 – 7575, 7464 – 7513). K tomu svědek nebyl schopen vysvětlit, jak se listiny ocitly u obžalovaného J.. Rozhodně se vyjádřil v tom směru, že společnost bývala ve ztrátě, uvedené obraty odpovídají, ale takové daně, jak jsou uvedeny v dokladech, společnost neplatila. Nakonec připustil, že tyto listiny mohl předat i J., že to mohlo být v souvislosti se žádostí o úvěr, když jeho žádost v bance neprošla. Svědek předal doklady J., který slíbil, že mu s úvěrem pomůže. Svědek obžalovanému J. každopádně předával originály, jak byly podány na finanční úřad. V tomto trestním řízení není projednáván úvěr, který měl získat XXXXX u České spořitelny, ale výpověď svědka F. ve spojení s listinnými důkazy naznačuje, že i jiné úvěry u České spořitelny byly získány s pomocí nepravdivých údajů či dokladů a že se v této souvislosti žadatelé obraceli právě na obžalovaného J., např. když byla první žádost o poskytnutí úvěru neúspěšná. Předávali mu účetní a daňové doklady své společnosti. Při získání úvěru v České spořitelně nakonec byly použity doklady jiné, nepravdivé, se změněnými údaji. Zároveň se potvrzuje, že u obžalovaného J. byly při prohlídkách ve více případech nalezeny doklady, které byly nepravdivé, v rozporu s údaji předkládanými na finanční úřad. Z toho soud dovozuje, že výpovědi obžalovaných, kteří ukazovali na J. jako na člověka, který zařizoval, získával nebo opatroval doklady, které se ukázaly jako nepravdivé, tentokrát již pro společnosti, jejichž úvěry jsou zahrnuty ve výroku tohoto rozsudku, mají reálný a hmatatelný základ.

Další svědectví se týká obchodních společností nebo firem, jejichž jméno se vyskytuje v seznamech pohledávek inkriminovaných společností, které předkládaly do jednotlivých bank. Jedním z nich je firma XXXXX a svědek J.Ž. (čl. 11 298–11 306). Z obžalovaných znal pouze P., J. a T.. Svědek podnikal na firmu vedenou na jméno jeho syna R. Ž.. Předmětem podnikání byla mezinárodní doprava, provoz kamionů, opravy a údržba kamionů a nakonec i obchod s pneumatikami. Svědek potvrdil, že spolupracoval s XXXXX, sám vymezil období spolupráce lety 2010 – 2012. Ze společnosti jednal s obžalovaným P. a T.. Předmětem spolupráce byly servis a opravy automobilů pro XXXXX a ve druhém období obchod s pneumatikami. Posléze byla svědkovi připomenuta jeho výpověď z přípravného řízení (čl. 9278 a násl.) a svědek byl dotazován na rozdíly mezi jeho výpovědí tehdy a u hlavního líčení. V přípravném řízení jednoznačně říkal, že obchody zprostředkoval obžalovaný P.. Stejný obžalovaný svědka instruoval, jak bude obchod probíhat. Právě P. dovážel svědkovi faktury firmy, od které měl svědek pneumatiky nakupovat a právě P. ujišťoval svědka, že XXXXX od něj pneumatiky koupí. Svědek nepřesvědčivě vysvětlil rozdíl, když tvrdil, že obchod s XXXXX normálně proběhl, zatímco původně říkal, že obchod neproběhl. Stejně nepřesvědčivě zůstalo svědkovo tvrzení, jak to bylo s placením za faktury, které mu obžalovaný P. předkládal. V této fázi se svědek začal uchýlovat při vysvětlení rozdílů k poukazům na časový odstup a nevybavnost paměti. Celkově výslech svědka u hlavního líčení byl nepřesvědčivý, a soud proto vychází především z protokolu o jeho výslechu z přípravného řízení (čl. 9 277–9 284). Z této výpovědi vyplývá, že svědkova firma spolupracovala s XXXXX. S touto firmou měl svědek spojeného pouze obžalovaného P. a zaregistroval obžalovaného J.. Výslovně dotazován na obžalovaného T., svědek řekl, že jméno slyšel, ale neví, kam ho má zařadit. Následně mluvil o tom, jak mu P. nabídl obchod s pneumatikami, svědkovi zprostředkoval firmu, která prodávala pneumatiky a XXXXX je měla koupit. Svědek ani nedokázal vysvětlit, proč do toho obchodu vstoupila ještě jeho firma. P. popsal svědkovi scénář prodeje, tedy že svědkova firma nakoupí pneumatiky a tyto následně prodá XXXXX. Vzápětí svědek tvrdil, že daný obchod neproběhl, pouze mu P. dovezl faktury od nějaké firmy na daleko větší částky ohledně nákupu pneumatik s tím, že je svědkova firma prodá XXXXX, jak se na tom domluvili. Poprvé se jednalo o čtyři faktury, každá z nich přibližně na částku 300 tis. Kč, kupujícím v tomto případě byla firma R. Ž.; to se ještě jednou opakovalo. Faktury svědek obdržel od P.. Svědek pak uváděl, že za faktury nezaplatil, obžalovaný P. mu k nim přinesl i příjmový doklad, že bylo zapláceno hotově. Faktury byly následně zaúčtovány. Předmětné pneumatiky svědek nikdy nepřevzal, ale převzal je XXXXX. Svědek nejednal ani s dodavatelskou firmou nebo s jejím zástupcem. Nakonec svědek vystavil faktury o prodeji pneumatik XXXXX a předal je P.. Za prodej mělo být svědkově firmě zapláceno převodem na účet, ale s P. bylo domluveno, že peníze bude muset svědek ihned vrátit. Finanční prostředky skutečně dorazily na účet u ČSOB. Svědek je vybral v hotovosti a peníze předal P.. Jednalo se celkem o 3 mil. Kč, které předal v hotovosti P., až do výše částek uvedených na fakturách. V souhrnu svědkova firma přijala asi osm faktur, svědek je zdvojnásobil a vystavil XXXXX čtyři faktury. Svědek potvrdil, že se mělo jednat o společnost XXXXX a že tyto faktury pocházely z konce roku 2011. Tomu odpovídají listinné důkazy (čl. 5 754–5 777). Svědek byl dotazován na přijaté faktury od společnosti XXXXX a naopak na faktury vydané odběrateli XXXXX, faktury vystavené společností XXXXX (čl. 5781 – 5784). K fakturám vystaveným XXXXX a XXXXX svědek u hlavního líčení vypovídal poměrně nepřesvědčivě. V přípravném řízení jasně říkal, že i v tomto případě, zejména u XXXXX jednal s obžalovaným P. a faktury od této společnosti mu doručoval P.. Opakovaně svědek potvrdil, že ani v roce 2011 se v XXXXX nesetkával s T. a nic s ním nedojednával.

Podobně to bylo i s faktury XXXXX. U těch svědek v přípravném řízení potvrdil, že této společnosti něco fakturovali, ale vše ohledně této společnosti domlouval P.. Nikoho jiného z této firmy svědek nezná.

Naprosto převažující v této výpovědi je skutečnost, že u všech obchodních společností, které byly pro tento případ důležité, XXXXX (podružně XXXXX a XXXXX) podle svědka Ž. jednal, anebo kontakt svědkovi zprostředkoval právě obžalovaný P.. Další důležitý poznatek je, že svědek s P. jednal v letech 2010 – 2011. Naopak ve stejném období nejednal s obžalovaným T., na kterého byl svědek opakovaně dotazován. Dalším poznatkem je skutečnost, že pokud svědek, ať už v přípravném řízení nebo v hlavním líčení mluvil o spolupráci mezi jeho firmou a XXXXX, vždy se jednalo o obchod s pneumatikami, které měly směřovat od XXXXX před fy XXXXX do XXXXX, tedy svědkova firma prodávala XXXXX pneumatiky. I když si soud odmyslí podivnosti styku mezi XXXXX, svědkem Ž. a XXXXX, který prakticky zajišťoval obžalovaný P., způsob placení, kdy obžalovaný P. Ž. rovnou přinesl příjmové pokladní doklady od XXXXX a peníze, které XXXXX poukázalo svědkově firmě, svědek vzápětí v hotovosti vybral a vrátil P., zejména v zástavních smlouvách o pohledávkách a připojených seznamech XXXXX z roku 2010 a 2011 (čl. 209 – 212) jsou uváděny pohledávky opačného charakteru, jakoby XXXXX byla dodavatel a XXXXX odběratelem a měl závazky vůči XXXXX, což vůbec neodpovídá výpovědi svědka Ž. a potvrzuje to i písemné vyjádření firmy XXXXX (čl. 327), že pohledávky XXXXX za fy XXXXX nejsou vedeny v evidenci firmy. Opět se ukazuje falešnost a nepravdivost údajů poskytovaných XXXXX úvěrujícím bankám, tentokrát v oblasti falešných pohledávek postupovaných bankám k zastavení. Výpověď svědka Ž. z přípravného řízení potvrzuje výpověď obžalovaného T., jak byly vytvářeny obraty XXXXX, ve snaze dosáhnout požadované úrovně pro získání a udržení úvěrů, mezi spřátelenými firmami a spolupracujícími osobami byly pouze vytvářeny účetní a daňové doklady o koupi a prodeji zboží, které ve skutečnosti nikdy mezi těmito společnostmi neprobíhalo, tomu měly odpovídat i dodací listy, příjmové doklady a nakonec i finanční pohyby peněz, kdy XXXXX posílalo peníze bezhotovostně na účty těchto spolupracujících firem, aby mohli vykázala požadovaný obrat i na bankovním účtu, přitom spolupracující firmy tyto peníze vybírali v hotovosti a vraceli XXXXX. Do třetice výpověď svědka ukazuje významnou roli obžalovaného P. v XXXXX i poté, co ve společnosti neměl žádné formální postavení a jeho zapojení do obchodu s pneumatikami souvisejícími s poskytováním a čerpáním úvěru u financujících bank.

Výpověď svědka J. B. (čl. 11 308–11 310) se týkala obchodování XXXXX a XXXXX, ve kterém svědek podnikal. Lihovar odkoupil od XXXXX v šesti až sedmi případech obilí nebo melasu. Zboží bylo dodáno, průběžně chodily faktury a byly zaplacený bankovním převodem. Celé to probíhalo čtyři měsíce a žádné jiné dodávky nebo obchody s XXXXX XXXXX neuskutečnil. Závěrem svědek potvrdil autentičnost kopií účetních dokladů s vlastním účetnictvím opatřeného policií (čl. 5724 – 5736). Porovnáním výpovědí svědka a listinných důkazů, které autenticky pocházejí z jeho účetnictví, vyplývá, že zmiňované obchodní případy probíhaly v březnu a dubnu 2010, přičemž výskyt pohledávek XXXXX za Lihovarem XXXXX v seznamech zastavovaných pohledávek v tomto rozsahu je možné považovat za oprávněný. Pokud se v seznamech XXXXX předkládaných České spořitelně a Komerční bance vyskytují pozdější pohledávky XXXXX za Lihovarem XXXXX, navíc neodpovídající ani datem vystavení faktury ani vyšší částky na fakturách, zejména v červnu nebo v prosinci 2010, je nutné

uzavřít, že se opět jedná o pohledávky falešné, což v důsledku dosvědčuje výpověď obžalovaného T., jak byly tyto seznamy pohledávek sestavovány.

Na dva okruhy byl zaměřen výslech svědka J. B. (čl. 9358 – 9365). Zprvce na snahy o získání úvěru. Svědek se přes pana V. dozvěděl o možnosti získat úvěr někde v Jihlavě i v situaci, když jeho firma byla již nějakou dobu neaktivní, neměla žádný obrat, nebo dokonce vykazovala ztrátu, každopádně nijak neobchodovala. Ten člověk mu vysvětlil, že je důležité, aby firma byla nějakou dobu na trhu a nebyla zadlužena. V. svědka odvezl do Jihlavy, kde se svědek setkal s obžalovaným J., který mu vysvětlil, jaké dokumenty má pro úvěr zajistit. S potřebnými dokumenty svědek znovu jednal s J., a doklady obžalovanému předal. Jednalo se o daňová priznání za několik předchozích zdaňovacích období, potvrzení bezdlužnosti a fotografie skladu. Po nějaké době se svědek s J. setkal znovu a měl s sebou vzít firemní razítko. Obžalovaný J. po něm chtěl, aby orazítkoval a podepsal nějaké dokumenty, pravděpodobně šlo o rozvahy a podobné dokumenty. Údaje v listinách svědek nijak nezkoumal. Nakonec svědek obdržel od J. úhledné modré desky, ve kterých byly všechny doklady připravené pro žádost o úvěr, se kterými měl odejít do kterékoliv banky, nejlépe v Prostějově. To svědek odmítl, domníval se, že součástí dohody bylo získání úvěru přímo v Jihlavě, což mu J. nesplnil. Následně svědek ukázal připravené doklady svému účetnímu, který mu sdělil, že se jedná o podvod a listiny obsahují zkreslené informace o stavu hospodaření firmy. Druhou částí výslechu byly popisy vztahů mezi svědkem B., obžalovanými S. a V., ze kterých plyne, že S. měl pohledávku za V. a B., kterou se svědek B. snažil uhradit. Výpověď svědka B. je už několikátá, která ukazuje obžalovaného J. jako muže, který radil či sliboval zařídit získání úvěru v bankách. Jednatelé či společníci se na něj obraceli a ačkoliv mu předali skutečné údaje, vzápětí se objevily účetní a daňové doklady, které byly se skutečností v rozporu, které buď vytvořil, nebo opatřil jmenovitě a osobně obžalovaný J.. Stejně je to i v případě svědka B., i když svědek doklady nakonec k získání úvěru po radě účetního nepoužil. Zato je možno výpověď svědka konfrontovat s účetními doklady, které byly zajištěny na finančním úřadu a u obžalovaného J. při domovní prohlídce (čl. 7078 – 7113), které výpovědi svědka B. přesně odpovídají.

K podobným skutečnostem mířila i výpověď svědka V. V. (čl. 9 428–9 437). Výpověď neodpovídala zcela výpovědi B. nebo S.. Svědek V. zprostředkoval kontakt mezi B. a J., prostřednictvím S., ale poukazoval na to, že na jednání mezi B. a J. si doklady vozil svědek B., protože B. chtěl vyřizovat úvěr a B. předával doklady J.. Obžalovaný J. mu měl konzultaci nebo pomoc odmítnout, protože zjistil informace o svědkovi B.. Dále se svědek V. vyjadřoval ke S., sděloval o něm různé negativní informace. Například S. měl mít kontakty s osobami páchajícími trestnou činností, měl s nimi různě spolupracovat. Rovněž svědek slyšel od S., že má vyřízeny různé úvěry a XXXXX má vyřízeny úvěry až na 19 mil. Kč. Obžalovaný S. peníze rozhazoval, používal je různým způsobem, mj. do hry v kasinech, případně některé prostředky převedl na jinou obchodní společnost své přítelkyně, nebo ukryl v objektu v Ivančicích. Výpověď svědka V. je v opozici, např. k výpovědi svědka B. nebo obžalovaného S.. Pokud jde o rozdíly ve výpovědích se svědkem B., může soud s klidem odkázat na listinné důkazy, které jednoznačně podporují výpověď svědka B., a výpověď svědka V. v tomto směru nesnese přísnější kritéria. Pokud jde o část výpovědi týkající se svědka obžalovaného S., tady se jedná o podezření ze spáchání trestné činnosti jiného druhu, než která je projednávána v tomto řízení. Přesto o tom, že se obžalovaný S. podílel na získání úvěru na základě nepravdivých údajů a

skutečností u jednotlivých bank, že měl z toho finanční prospěch, že s těmito penězi dále disponoval, o tom vypovídá sám obžalovaný S. a výpověď svědka V. k tomu nedodává nic významně nového.

Svědčce M. P. (čl. 11 231), manželka obžalovaného P. oprávněně odepřela vypovídat. Soud tedy v jejím výsledku nepokračoval. Obdobně byly k soudu předvolány svědkyně A. J. a K. J. (čl. 11 254–11 255). Tyto svědkyně odepřely vypovídat s ohledem na příbuzenský vztah s obžalovaným J. jako matka obžalovaného a manželka obžalovaného.

Z příbuzných vypovídal také svědek J. P. (čl. 11 255-11 257), bratr K. J. a švagr obžalovaného J.. Ten vypovídal o bankovním účtu, který u LBBW banky založil na žádost sestry K. J. proto, aby svědkyně při rozvodu s obžalovaným J. o uložené peníze nepřišla. Účet byl veden na svědkovo jméno, přístup k účtu měli svědek i K. J.. Na účet byly jednorázově vloženy prostředky z prodeje bytu, tak to alespoň svědkovi říkali. Když k rozvodu nedošlo, svědkyně J. peníze zase vybrala. O žádném jiném zdroji uložených prostředků svědek nic neví. Obžalovaný J. minimálně o uzavření účtu a výběru peněz věděl.

Dalším příbuzným byla svědkyně L. T. (čl. 11 257–11 261), matka obžalované V. Š. a bývalá manželka obžalovaného T.. Svědkyně popisovala vztah T. a Š. a jejich jednání v XXXXX. Podle svědkyně obžalovaná Š. založila XXXXX na žádost, s radou a pomocí T.. Fakticky Š. ve stejné době studovala v denním studiu vysokou školu a veškeré záležitosti řídil T.. Před svědkyní obžalovaný T. tvrdil, že se společnost zabývá obchodem s pneumatikami a vede internetový obchod. Když dcera společnost založila, vybavila T. plnou mocí, aby mohl společnost zastupovat a od té doby zařizoval vše pouze on. Podle svědkyně se dcera na řízení společnosti fakticky nijak nepodílela. Pokud V. Š. vykonávala nějakou činnost pro XXXXX, bylo to na základě příkazu T., který musela splnit. Když pokyn nesplnila, tak jim T. dělal doma ze života peklo. Obžalovaná Š. měla podle svědkyně zkreslené informace o společnosti, všechno řídil T. a ten jim celou dobu lhal. Jestli obžalovaná Š. dělala nějaké písemné nebo právní úkony za XXXXX se svědkyně dozvěděla až zprostředkovaně, anebo když T. něco potřeboval, například nějakou záležitost podepsat a obžalovaná Š. se tomu bránila. Nakonec vždycky obžalovaná Š. podlehla tlaku T. a splnila, co od ní požadoval. Příkladem T. zavola obžalované, že na ni čeká J., aby mohli jít do banky. Tak Š. šla s tímto obžalovaným záležitost vyřídit. K založení XXXXX svědkyně doplnila, že V. Š. v té době neměla žádné vlastní finanční prostředky. Za práci pro společnost nedostávala žádnou odměnu, nebo zcela výjimečně. K ostatním obžalovaným svědkyně řekla, že znala pouze P. a J.. J. měl vyřizovat věci v bance, což jí řekl T.. Nic bližšího k nim svědkyně schopna říct nebyla. Svědkyně ani blíže nevěděla, co vlastně dcera jako jednatelka XXXXX dělala. Podle svědkyně obžalované Š. vždycky řekli, že má něco podepsat a ona to buď udělala, anebo to odmítla, tak na ni T. vyvíjel nátlak, dokud to neudělala. Svědkyni byly rovněž předloženy listinné důkazy (čl. 4311 – 4312). K údajným smlouvám o půjčce, podle kterých měla XXXXX svědkyni T. půjčit částky 562.302,- a 219.896,- Kč, svědkyně řekla, že smlouvy nikdy nepodepsala.

U této svědkyně je nutné mít na paměti její blízký vztah k obžalované Š. (matka – dcera), což se na její výpovědi projevuje. Svědkyně obžalovanou Š. prakticky omlouvá a veškerou její odpovědnost přesouvá na T.. Z výpovědi svědkyně má vyplývat, že dcera vše dělala pod tlakem, na žádost a pod vedením T.. Faktem ale je, že obžalovaná Š. založila obchodní společnost a

jako její jednatelka se viditelně podílela minimálně na formálních úkonech, ke kterým je jednatele potřeba. Výpověď svědkyně se shodně s T. a dalšími svědky, že rozhodujícím činitelem v XXXXX byl právě T., který k tomu byl vybaven plnou mocí od jednatelky. Svědkyně T. se ovšem rozchází s výpověďmi osob, které měly co do činění s obžalovanou Š., když činila formální úkony za XXXXX. Z těchto svědectví pracovníků finančních institucí i dalších svědků vyplývá, že obžalovaná Š. byla informována o záležitostech XXXXX, jednala samostatně, v bankách zpravidla s J., bez přítomnosti T.. Obžalovaná Š. byla obeznámena s údaji o hospodaření XXXXX, s podstatou úkonů, které za XXXXX dělala. Vše činila s plným vědomím a dobrovolně. Obdobně to vyplývá z výpovědi zaměstnanců XXXXX. V tomto ohledu je možné vidět výpověď svědkyně T. jako zkreslenou, vidí chování a činnost své dcery v lepším světle, než jak se to soudu jeví reálně z ostatních provedených důkazů.

Soud rovněž přečetl úřední záznam o podání vysvětlení svědkyně J. B. (čl. 4286 – 4292), ze kterých vyplynulo, že měla milenecký vztah s obžalovaným J. a mají spolu dítě. Svědkyně pronajímala byt, kde měli s obžalovaným J. žít. Pokud se týká pracovní, podnikatelské nebo obchodní činnosti J., svědkyně řekla, že o tom se nikdy konkrétně nebavila, pouze obecně, že se obžalovaný zabývá finančním poradenstvím, pojistkami, ale nic bližšího k tomu nevěděla. Ze zainteresovaných osob svědkyně znala firmu XXXXX, která se měla zabývat obchodem s pneumatikami. Výpověď této svědkyně tedy nepřinesla k meritu věci nic důležitého.

Dále soud vyslechl svědka L.V., jehož jméno zaznívalo zejména ve výpovědi obžalovaného Z. (čl. 11 310–11 317). Právě Z. se týkala valná část výpovědi svědka. V jeho podání to vypadá tak, že Z. pro něj nějakou dobu pracoval. Později se Z. sám rozhodl, po domluvě s obžalovaným D., angažovat v jiné firmě (rozuměj XXXXX). Svědek V. uvedl tím, že ho právě Z. požádal o zásah v jihlavské firmě, protože podle Z. lidé okolo této firmy nesplnili, co měli. Jinak svědek V. Z. popsal jako nejhoršího člověka, jakého kdy poznal. K ostatním obchodním společnostem svědek nebyl schopen nic říct. Podle svědka obžalovaný Z. v XXXXX obchodoval s pneumatikami. Svědek o této společnosti nic nevěděl, ani to, že se v ní měl někdy dřív angažovat obžalovaný P.. Při intervenci za Z. se V. setkal s T. a J.. T. byl z pohledu svědka ředitel společnosti a J. mozek firmy. O získání úvěru svědek od Z. slyšel, ale nic bližšího. Svědek potvrdil, že angažmá Z. v jihlavské firmě mu nabídl obžalovaný D., který tam měl být také zaměstnaný, pracoval jako řidič pro obžalovaného S.. Svědek zpochybňoval pozici Z. jako loutky nebo bílého koně. Vyjádřil se v tom smyslu, Z. není hloupý, je jen vykutálený. Svědek také potvrdil, že od obžalovaného Z. koupil pneumatiky, na které mu Z. vystavil fakturu a za tu svědek ihned zaplatil. Ve zbytku se svědek vyjadřoval ke vztahům mezi obžalovanými T., J., Z., D., z čehož již nic podstatného pro věc nevyplynulo. Při předestření výpovědi obžalovaného Z. (čl. 8768 – 8770), kde zmiňoval svědka V. jako hybatele děje, svědek T. obžalovaného popřel.

Výpověď tohoto svědka soud musí hodnotit obezřetně vzhledem k tomu, v jakých rolích se svědek V. a obžalovaný P. ocitli před Krajským soudem v Hradci Králové (viz listinné důkazy) a v jaké pozici v tomto trestním řízení vystupoval obžalovaný Z.. Soud respektuje výsledek tohoto řízení, nicméně musí brát v úvahu, že Z. a V. už v tomto řízení stáli v protichůdných pozicích. Nyní je tento svědek znovu označen jako člověk stojící v pozadí angažmá obžalovaného Z. v XXXXX a zároveň člověk, který se v této věci údajně angažoval na obranu Z.. Nakonec dokonce měl být odběratelem části pneumatik. Svědek tedy má ve věci

znatelné osobní zájmy. Z jeho výpovědi je možné brát v potaz pouze to, co bylo potvrzeno z jiných důkazů. Svědek mluvil o účasti obžalovaných na XXXXX, zejména u Z., T. a J., což je poT.no i jinými důkazy a v tomto směru jeho výpověď odpovídá realitě. Naopak svědek V. bagatelizuje roli obžalovaného P., která vyplývá z jiných provedených důkazů a v tomto směru nelze na jeho výpověď spoléhat. Celkově byla výpověď svědka V. vedena tendencí zachovat si odstup od XXXXX, ačkoliv z některých provedených důkazů (odposlech a záznam telekomunikačního provozu) vyplývá, že jeho angažovanost v této záležitosti byla daleko větší, než svědek sám připouští.

Do podobného ranku lze řadit výpověď svědka K. A. (čl. 11 317–11 319). Svědek jen potvrdil, že znal D., P., S. a od vidění T. a S.. Setkával se pouze s D., za kterého zaskakoval při odvozu S. do Jihlavy. Když nemohl jet obžalovaný D., zavolal svědkovi a ten ho zastal. Svědek vozil obžalovaného S. do Jihlavy, S. měl v té době firmu XXXXX (XXXXX), která prodávala pneumatiky a náhradní díly. Obžalovaný D. pracoval pro S.. Svědek uvedl, kam S. vozil, mimo jiné do banky v Pelhřimově, kde obžalovaný S. jednal o nějakém úvěru. Jedenkrát ho tam svědek dokonce doprovázel. Svědek sám se na činnosti firmy nijak nepodílel, z ostatních obžalovaných viděl pouze ty, o kterých již mluvil. V průběhu cest se obžalovaný S. vyjadřoval pouze obecně, jak to ve firmě chodí, ale žádné bližší podrobnosti svědkovi neřekl.

Soud také přečetl protokol o výsledku svědka A. P. M. (čl. 8145 – 8151). Výslech svědka se týkal převodu obchodního podílu v XXXXX, provedeného dne 27. 12. 2011 notářským zápisem v Jihlavě. Svědek obsáhle líčil dobu a místo svého pobytu v České republice, a nakonec i skutečnost, že byl vyhoštěn a skutečně z ČR odjel. Poté si v Bulharsku opatřil falešné doklady a s těmito doklady na jméno A. M. N. se do ČR vrátil v druhé polovině prosince roku 2011. Zdržoval se u svých příbuzných v Jihlavě a po novém roce 2012 odjel do Brna, kde pracoval další měsíc a nakonec do Ústí nad Orlicí. Svědek rozhodně popíral, že by se účastnil nějakého úředního úkonu, např. notářského převodu obchodního podílu. Nepodepisoval žádné dokumenty s falešným jménem. Svědek trval na tom, že nikam nechodil, měl strach, aby ho policie znovu nevyhostila. Nikomu nepůjčoval své padělané osobní doklady, ani s nimi nikde nevystupoval. Svědek rovněž popřel, že by znal někoho ze zainteresovaných obžalovaných nebo obchodních společností. Skutečnosti zjištěné o osobě A. P. M., který se na území České republiky pohyboval s falešnými doklady znějícími na jméno A. M. N., vrhají podezřelé světlo vůbec na celý převod obchodního podílu v XXXXX z obžalovaného Z. na nového nabyvatele, který se měl odehrát v notářské kanceláři v Jihlavě, navíc právě v době, kdy se svědek M. skutečně měl v Jihlavě zdržovat, a přitom vehementně popíral, že by s tím měl cokoliv společného. Buď nemluví pravdu svědek M., anebo byly jeho falešné doklady někým zneužity.

V návaznosti na výpověď svědka A. P. M. byly v souvislosti s tím opatřeny i doklady o převodu obchodního podílu v XXXXX ze dne 27. 12. 2011, zejména výpis z Obchodního rejstříku, opis notářského zápisu a smlouva o převodu obchodního podílu (čl. 8125 – 8134). Proti XXXXX byl později prohlášen konkurz, bylo vedeno insolvenční řízení, které skončilo zrušením pro nedostatek majetku, jak je patrné z vyhlášky a usnesení (čl. 8135 – 8137). Svědek A. P. M. byl Okresním soudem v Ústí nad Orlicí (čl. 8160 – 8162) uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a přečinu padělání a pozměňování veřejné listiny, jak je to patrné z rozsudku 2 T 33/2012 – 83, kterého se dopustil v době od prosince 2011 do 9. 2. 2012 s tím, že se zdržoval na území České republiky, ačkoliv mu bylo rozhodnutím

cizinecké policie uloženo správní vyhoštění z území České republiky a při kontrole hlídkou policie předložil pozměněný průkaz totožnosti znějící na jméno A. M. N..

Kromě dříve zmíněných se soud zabíral a vycházel také z následujících listinných důkazů. Policejní orgán k zajištění důkazů o činnosti inkriminovaných obchodních společností a obžalovaných provedl řadu domovních prohlídek, prohlídek jiných prostor a pozemků užívaných společnostmi a obžalovanými. Podle podnětu policejního orgánu podal státní zástupce návrhy na provedení těchto prohlídek a Okresní soud v Jihlavě vydal příkazy k jednotlivým prohlídkám (čl. 2880 – 2901, 2953 – 2969, 1917 – 1928, 2016 – 2025, 2335 – 2342, 2434 – 2446). O provedení prohlídek svědčí protokoly o jejich provedení (čl. 1927 – 1938, 1974 – 1986, 2026 – 2039, 2344 – 2363, 2447 – 2484, 2940 – 2951, 2972 – 2985, 3366 – 3375). Při domovních prohlídkách byla zajištěna řada stop, předmětů, listin, počítačové a záznamové techniky, které byly sepsány v protokolech o provedení domovních prohlídek a které jsou zařazeny do spisového materiálu. Vzhledem k tomu, že některé obchodní společnosti vyvíjely podnikatelskou činnost, je řada těchto listin stopami právě této činnosti. Z pohledu soudu je jejich výpovědní hodnota neutrální, nelze z nich vyvozovat žádné podezřelé nebo usvědčující skutečnosti; o těch se soud v odůvodnění ani zmiňovat nebude. Naopak budou později uvedeny ty důkazy, které mají nějakou vypovídací hodnotu, ať už přímou (samy sdělují důležité okolnosti) anebo nepřímou (podporují některé jiné důkazy či skutečnosti), a jaké závěry z nich soud činí.

Z domovní prohlídky provedené v domě č. p. 5595/64C v Jihlavě v k. ú. Jihlava, ve společném jmění manželů V.P. a M.P., byla kromě elektronických dat z notebooků, zajištěna finanční hotovost ve výši 71.000,- Kč (čl. 1927 a násl.). Při domovní prohlídce rodinného domu a autodílny č. p. XXXXX v k. ú. XXXXX, rovněž ve společném jmění manželů P. byla zajištěna počítačová a záznamová technika, ze které byly pořízeny kopie. Nic podstatného na nich nebylo nalezeno (čl. 1973 – 1986).

Dále byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků, kanceláří a dalších prostor pronajatých a užívaných společností XXXXX v průmyslovém objektu č. p. XXXXX na ulici XXXXX, jak je vidět z protokolu o provedení prohlídky (čl. 2026 – 2039), včetně seznamu zajištěných stop. Pokud se jedná o faktury, dodací listy nebo pokladní doklady týkající se přímo společnosti XXXXX, ať už jako dodavatele, nebo jako odběratele, nelze na přítomnosti těchto listin v daném prostoru nacházet nic zvláštního, mimořádného nebo dokonce podezřelého. Zajímavější je, že se v daných prostorách nacházely listiny týkající se jiných obchodních společností a přesto ani z toho soud nevyvozuje zvláštní závěry, neboť se jedná o obchodní společnosti personálně provázené s obžalovaným P., svědkem K. nebo svědkem K., kteří měli přístup do prostorů XXXXX (např. XXXXX). Rovněž by nebylo divu, pokud by se v prostorách XXXXX nacházely listiny či doklady nebo dokumenty týkající se společnosti XXXXX z doby, kdy byl jejím jednatelem a společníkem obžalovaný P.. O listinách výše zmíněných kategorií se tedy soud už dále zmiňovat nebude. Kromě uvedených listinných důkazů, jsou zde ovšem důkazy, listiny či stopy, které ať už přímou nebo podpůrnou vypovídací hodnotu mají. Pod stopami č. 7, 8, 10, 12, byly v prostorách XXXXX zajištěny razítka XXXXX, jejichž otisky jsou založeny ve spise (čl. 2094 – 2101). Opět by na tom nebylo nic, pokud by se jednalo o razítka, které XXXXX používala v době, kdy byl jejím představitelem obžalovaný P.. V tomto případě se bude jednat o to razítko, které má pocházet z doby, alespoň

podle sídla, kdy obžalovaný P. byl jednatelem obchodní společnosti (stopa č. 7 a 10). Značné podezření ovšem vzbudí razítko XXXXX, které má graficky stejnou úpravu jako předchozí razítko, nese ovšem již adresu v XXXXX, tedy po změně sídla XXXXX, která byla zapsána 21. 4. 2010, tedy současně s výmazem obžalovaného P. jako jednatele a naopak se zápisem obžalovaných K. a S. jako jednatele a společníka (čl. 10809 – 10810), kteří jasně uvedli, že po převzetí firmy XXXXX si automaticky udělali svá nová razítka, která byla dvě, kulatá a očíslovaná. Nepřímo se k tomu vyjádřili při předkládání listinných důkazů (čl. 619 – 644, 2121 – 2126, 2212 – 2231), ve kterých opakovaně uváděli, že se nejedná o razítko, které by XXXXX v době působení obžalovaného používala. K tomu pak je ještě třeba dodat, že se jedná o razítko, ve kterém je text XXXXX namísto správného XXXXX 1. Přesně tento typ razítka je pak otištěn na všech fakturách XXXXX v účetnictví XXXXX, XXXXX a dalších. Faktury nalezené při prohlídce v objektech společnosti XXXXX, podle kterých měla XXXXX dodávat dalším společnostem, např. XXXXX, XXXXX nebo XXXXX, jsou nepravdivé, obžalovaný S. tyto subjekty nezná a ani s nimi nikdy neobchodoval. Obdobně se k tomu vyjádřil i obžalovaný K. (čl. 10937). A stejně nepřímo se k užívání tohoto razítka vyjádřila i svědkyně H. (čl. 11130 – 11135), která i k fakturám uvedla, že faktury si vystavovali obžalovaní S. a K. sami v Brně a svědkyni H. je pouze vozili. Daňová přiznání svědkyně pouze vypracovala, ale razítkovali si obžalovaní S. a K. sami, když za svědkyní přijeli. Svědkyně výslovně popřela, že by razítkovala daňová přiznání XXXXX. Budí to značné podezření o tom, proč se takové razítko v těchto prostorách, které mj. užíval obžalovaný P., nachází. Když soud přejde všechny faktury, u kterých lze najít alespoň jakési přirozené vysvětlení, zůstávají zde faktury, o kterých mluvil obžalovaný S., které měla údajně vystavit XXXXX svým odběratelům (čl. 2220 – 2224), J. XXXXX, XXXXX a XXXXX, o kterých obžalovaný S. jednoznačně tvrdil, že s těmito subjekty nikdy neobchodoval. Navíc je oproti ostatním fakturám rozdíl v tom, že zde je fakturováno za prodej nerez plechů, což je sortiment odlišný od všech ostatních faktur XXXXX. Nedostí na tom na poslední zmiňované faktuře (čl. 2224) je v kolonce „vystavil“ nikoliv ono hranaté razítko XXXXX se sídlem XXXXX 588, ale přímo razítko XXXXX, což velmi plasticky podporuje výpověď obžalovaného S., že tyto faktury skutečně oprávněný jednatel či společník nebo jiná osoba se XXXXX nevystavil. Navíc je nutné vidět, že se jedná o období, kdy jednatelem a společníkem byli obžalovaní K. a S. a sortimentem se liší od ostatní činnosti této společnosti. Razítko XXXXX je potom jasnou nápodobou, kdo by za vystavováním těchto faktur mohl stát.

Stejnou pozornost i podezření budí i další doklady (čl. 2176 – 2193). Jedná se o faktury, které měli fakturovat dodavatel XXXXX společnosti XXXXX v březnu roku 2011, tedy v době, kdy jednatelem a společníkem byli obžalovaní K. a S.. Jejich předmětem jsou různé vybavení domácnosti typu dřezů, odkapávačů, izolací, baterií, sprch, vaniček, ohřívačů apod. Velmi zvláště působí, že jako odběratel je uvedena XXXXX, ovšem s adresou XXXXX, na které tato společnost v té době už nesídlila. Vrcholem všeho je výdajový pokladní doklad ze dne 29. 3. 2011 (čl. 2190), na které je jako osoba, které byla vyplacena částka na tomto výdajovém pokladním dokladu uveden V. P. včetně skutečného čísla jeho občanského průkazu. Celá tato série faktur a pokladních dokladů ukazuje podstatně užší vztah mezi obžalovaným P. a společností XXXXX, než jak o tom sám obžalovaný hovoří, dokonce to naznačuje, že obžalovaný P. vystupoval v těchto obchodních vztazích jako zástupce či funkcionář XXXXX a v jejím zastoupení jednal s jinými obchodními subjekty. Nepřímo to podporuje zejména výpovědi obžalovaných S. a K., že obžalovaný P. vystupovat za tuto společnost i dávno poté,

co s ní formálně neměl nic společného. Nabízelo by to také vysvětlení, proč se v prostorách XXXXX vyskytlo tolik účetních dokladů týkající se XXXXX, i když obžalovaný P. již neměl s touto společností nic společného. Proč se tam nacházelo razítko, které obžalovaný S. a K. a XXXXX nepoužívala. Rovněž to podporuje tvrzení obžalovaných S., K. a svědkyně H., že ne všechny doklady, které nesou hlavičku XXXXX, museli nutně vystavit obžalovaný S. či K., ale že měly vznikat jiným způsobem, např. v režii obžalovaného P. s použitím razítka XXXXX, které ve skutečnosti nebylo jejich pravým razítkem. Že tedy i jiné osoby mohly v tomto prostředí vytvářet účetní či daňové doklady, které nebyly autorizovány oprávněnými osobami a mohly nést i nepravdivé údaje, např. směrem k získávání úvěrů. Soud si uvědomuje, že tyto skutečnosti se netýkají přímo získávání úvěrů. Proto soudu slouží především k orientaci, které výpovědi obžalovaných a listinné důkazy jsou v souladu se skutečností a které nikoliv, o které se může ve svých závěrech opírat a které neobstojí. Při porovnání výpovědí obžalovaných S. a K. na jedné straně a obžalovaného P. na druhé straně, pokud se týká společnosti XXXXX, na základě těchto důkazů soud činí závěr, že věrohodnější a pro skutkové závěry soudu přínosnější jsou právě výpovědi S. a K..

Ve stejné době přitom podle dalších faktur (čl. 2288 – 2310) měla XXXXX ve stovkách až tisících kusech pneumatik nakupovat od různých obchodních společností, zejména však od XXXXX a XXXXX. Ty byly přitom úzce propojené personálně či v obchodních prostorách i v činnostech, není tedy zřejmý důvod, proč by měla jedna společnost prodávat pneumatiky XXXXX a vzápětí druhá společnost od XXXXX znova tyto pneumatiky nakupovat. Ukazuje to na věrohodnost výpovědi obžalovaného T., resp. obžalovaných S. a K., kteří tyto obchody s pneumatikami a tyto faktury, ať už přijaté nebo vydané, označují za zástěrku vytvářenou jenom za účelem zvyšování obrátu, aby dostáli požadavkům bank vyjádřeným v úvěrových smlouvách, umožnili další čerpání úvěru, případně si připravili pole pro získání dalších uvažovaných úvěrů. To je vše, co soud zjistil či vyvodil ze stop, listin, dokladů a dokumentů nalezených při zmiňované prohlídce jiných prostor v kancelářích a prostorách společnosti XXXXX.

Z listin nalezených při domovní prohlídce provedené v domě č. p. XXXXX v k. ú. XXXXX (bydlišti obžalovaného T.) lze vyčíst následující skutečnosti (čl. 2344-2363). Proti obžalovanému T. byla v různých dobách vedena řada civilních a exekučních řízení, k vymáhání jeho různých závazků. Vedle toho obžalovaný doma disponoval výpisem z účetní evidence, stavu zásob XXXXX k říjnu 2011 a květnu 2012 (čl. 2414-2432). Vzhledem k výpovědi obžalovaného T. ovšem spolehlivost těchto účetních dokladů není velká a není možné z nich odvozovat žádné relevantní závěry. Z kopie části trestního spisu ve věci vloupání do objektu rodinného domu XXXXX (čl. 9439 – 9466) vyplývá, že tento objekt byl předmětem vloupání v noci ze 4. na 5. srpna 2011, přičemž byly odcizeny náramkové hodinky a šperky poškozeným P. T. a V.Š. (T.). Za tento skutek byl Okresním soudem v Jihlavě odsouzen pachatel rozsudkem sp. zn. 10 T 238/2012.

Dalším objektem, ve kterém byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků, byly kanceláře XXXXX a další prostory pronajaté či užívané firmami XXXXX a XXXXX v Jihlavě v objektu na ulici XXXXX; dokladem o provedení prohlídky je protokol (čl. 2447 – 2484, včetně seznamu zajištěných stop a pořízené fotodokumentace). I v tomto případě lze ve stopách a dokladech zajištěných při této prohlídce nalézt řadu účetních a daňových dokladů týkajících

se nepřekvapivě XXXXX a jejich obchodních případů. Také v řadě z nich nelze bez dalších souvislostí spatřovat podezření nebo rovnou usvědčující důkazy, proto na ně soud pohlíží neutrálně a nevyvozuje z nich žádné zásadní závěry. V odůvodnění soud zmíní ty, které považuje za důležité. Z dříve zmíněných listinných důkazů soud zaznamenal pohyb pneumatik po lince XXXXX – XXXXX – XXXXX, následující listinné důkazy dokumentují tento pohyb a uzavírají tento okruh, když je zde řada dokladů o prodeji pneumatik mezi dodavatelem XXXXX a odběratelem XXXXX (čl. 2545 – 2604). Ne že by obchod mezi těmito obchodními subjekty nebyl možný. V uvažování soudu to ovšem podporuje výpověď obžalovaného T., který hovořil o tom, že kromě řádných obchodů mezi těmito subjekty, některé obchodní případy proběhly, v zájmu získání a udržení úvěrů si tyto společnosti tímto způsobem navyšovaly obraty proto, aby splnily podmínky bank, resp. navodily podmínky pro získání dalších úvěrů. Koloběh pneumatik mezi zmiňovanými obchodními subjekty je pro takové účely ideální. Pneumatiky jsou předměty určené druhově, lze u nich zkontrolovat pouze jejich aktuální počet a sortiment, ale nelze přesně ukázat, o jaké konkrétní pneumatiky se jedná; uloženy ve skladu mohou být vydávány za vlastnictví kohokoliv ze zainteresovaných. Další sada dokladů potvrzuje výpověď obžalovaného T. o spolupráci XXXXX a XXXXX, resp. XXXXXv tom směru, že součástí této spolupráce byla i tzv. officeové služby, zpráva domény apod., které měl XXXXX fakturovat XXXXX a XXXXX (čl. 2608 – 2627) a totéž pokračuje v různých obměnách na další listině důkazně (čl. 2629 – 2643, 2661 – 2698). Obžalovaný T. měl uzavřenou pracovní smlouvu s XXXXX a dohodu o hmotné odpovědnosti (čl. 2645 – 2655).

Pak jsou zde ovšem listiny vysoce podezřelé a silně zpochybňující jiné listinné důkazy a podporující výpovědi těch obžalovaných, kteří přiznali, že doklady, kterými dokládali své žádosti o úvěr, měly být zfalšované, prefabrikovány a veskrze nepravdivé. Jedná se o listiny nalezené jako stopy č. 20 bod 1, 2, 3 (čl. 2698 – 2703, 2704 – 2705, 2706 – 2753), kdy se jednalo o prázdné listy papírů, na kterých jsou v pravém dolním rohu otisk razítka společnosti XXXXX, prázdné listy papírů v levém dolním rohu s otiskem razítka XXXXX, a prázdné listy papíru v pravém dolním rohu s otiskem razítka XXXXX. Existence takových prázdných listů s razítkem nasvědčuje, že mohly být použity k prefabrikaci účetních či daňových dokladů, užitých k simulaci obchodních vztahů mezi jednotlivými společnostmi. Zpochybňuje to veškeré daňové doklady, které pocházejí od obchodních společností, jejichž listiny s otiskem razítka byly v tomto případě nalezeny a to nejenom, které byly zařazeny do účetnictví XXXXX, ale i dalších spolupracujících či provázaných obchodních společností (XXXXX, XXXXX). V širším slova smyslu to pak poukazuje vůbec na nespolehlivost účetních dokladů, které všechny zmiňované obchodní společnosti dokládají jako důkazy na dotvrzení svých slov o probíhajících obchodních případech. Ukazuje se, že prefabrikace účetních či daňových dokladů byla mezi všemi provázanými obžalovanými a obchodními společnostmi možnou, přítomnou a nepochybně používanou praxí. Prázdné listiny s otiskem razítek těchto obchodních společností to dávají naprosto jasně najevo.

K předchozím listinným důkazům se připojují i doklady o exekucích vydaných proti obžalovanému T. (čl. 2754 – 2762). K údajným obchodům mezi XXXXX a XXXXX svědčí i další dodací listy, podle kterých měla XXXXX dodávat XXXXX stovky pneumatik v období listopadu 2011 (čl. 2811 – 2841 a totéž na čl. 2871 – 2885).

Policejní orgán dále prováděl domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor v objektech a automobilech, které užíval obžalovaný J.J., jak je to vidět z podnětů k provedení těchto prohlídek, návrhů na jejich provedení a příkazů Okresního soudu v Jihlavě (čl. 2880 – 2901, 2953 – 2969) a z protokolu o jejich provedení (čl. 2905 2929a, 2940 – 2951, 2972 – 2985 a 3366 – 3375). Při domovní prohlídce v domě č. p. XXXXX byly zajištěny pod č. XXXXX řada mandátních smluv mezi XXXXX a obžalovaným J., o kterých obžalovaný vypovídal, které ho zavazovaly, aby pro XXXXX vyvíjel činnost k zajištění úvěrů, obnovy úvěrů, faktoringu apod. Na tom samo o sobě není třeba shledávat nic závadného. Současně s těmito mandátními smlouvami jsou jako podkladové materiály, kopie priznání daní z příjmů právnických osob XXXXX za roky 2007 – 2009 a čtvrtletní rozvahy a bilance za rok 2010. Zatímco u daňového priznání v letech 2007 – 2008 lze vidět soulad s tím, jak daňové priznání bylo podáno i na finančním úřadu, již údajně u daňového priznání v roce 2009 je vidět rozdíl (čl. 3042 – 3058 vs. 4429 – 4445). Rozhodně z toho nelze dělat žádné přímočaré závěry, soud pouze upozorňuje na to, že v držení obžalovaného byly doklady, které nesouhlasí s tím, jak jsou tyto doklady založeny oficiálně u daňového úřadu. I tady si je soud vědom, že jednotlivě se takový doklad může do držení obžalovaného dostat různým způsobem. Ve spojení s ostatními důkazy ovšem již je pohled soudu na existenci takového dokladu u obžalovaného odlišný.

To se v žádném případě nedá říct o následujících důkazech zajištěných při stejné domovní prohlídce. Prvním z nich je pod č. 6 – razítko České národní banky, sekce regulace analýz finančního trhu (jehož otisk je ve spise založen čl. 3134). Zvláště to vynikne, když se to uvede do souvislosti s padělkem výpisu z centrálního registru úvěrů, který byl předložen obžalovaným Z. při jednání v Komerční bance dne 10. 10. 2011, s originálem Výpisu z centrálního registru úvěrů ČNB a zápisem z jednání o tomto padětku (čl. 463 – 470). Důležité je rovněž, jak se o vzniku nebo opatření padětku s otiskem razítka ČNB vyjadřovali obžalovaní Z. a T.. Zde je tedy nejenom vzneseno obvinění, že u obžalovaného J. se nacházejí účetní či daňové doklady, které se neshodují s těmi, které byly podávány na finančním úřadě, naopak obsahují nepravdivé údaje a v této podobě jsou předkládány bankám. Zde je přímé provázání mezi razítkem, jeho otiskem a předložením takové nepravdivé listiny, opatřené falešným otiskem razítka, Komerční bance při jednání o úvěrech. Zásadním způsobem to podporuje výpovědi těch obžalovaných, kteří se priznali ke spáchání trestného činu a kteří mj. svědčí proti obžalovanému J. právě na něj ukazují jako na osobu, která opatrovala nepravdivé či falešné listiny, listiny obsahující nepravdivé údaje, že právě obžalovaný J. byl osobou, který takové listiny buď opatroval, nebo dokonce sám vytvářel.

Naopak některé listiny, nelze bez dalšího považovat za usvědčující, resp. lze na ně hledět neutrálně a pro které lze mít i jisté nekriminální vysvětlení jako byly např. faktury za konzultační činnost, které obžalovaný J. vystavoval XXXXX, XXXXX (čl. 3152 – 3155). Na druhé straně tyto listiny ukazují provázání obžalovaného J. s obchodními společnostmi, včetně jeho konzultační činnosti v souvislosti se získáním úvěru, zpracováním podkladů pro tyto úvěry a účast obžalovaného při jednáních o těchto úvěrech s bankami.

K důkazům vysloveně usvědčujícím patří listiny označené jako stopa č. 12. Jedná se o listy, na kterých je již zobrazen otisk nebo naskenované prázdné podací razítko Finančního úřadu v Prostějově bez dalšího vyplnění, nebo dalším hranatým razítkem finančního úřadu, nebo v černobílé kopii a na závěr přímo originál vystřiženého obrázku prázdného podacího

razítka Finančního úřadu v Prostějově (čl. 3215 – 3220). Na to navazuje stopa č. 14, opět se jedná o prázdné listy papíru A4 s otiskem razítka Finančního úřadu v Prostějově a o kopie daňových přiznání společnosti B. a XXXXX (čl. 3232 – 3249), jedná se o daňové přiznání za roky 2008 a 2009, přičemž obsahuje nepravdivé údaje, jak vyplývá ze srovnání účetních dokladů a daňových přiznání předložených na finančním úřadě a těch, které byly zajištěny právě u obžalovaného (čl. 7078 – 7112). Opět se zde ukazují polotovary nebo prefabrikáty, které mohly sloužit k vytváření dalších daňových přiznání, tedy samostatné prázdné listy A4 pouze se zobrazením podacího razítka finančního úřadu a k tomu čelní strana takových daňových přiznání za jeden rok a úplné daňové přiznání, které je rozdílné oproti tomu, které je uloženo u finančního úřadu. Prakticky totéž lze říci i o stopě č. 15, upraveném daňovém přiznání XXXXX (čl. 3250 – 3282), ve srovnání s daňovým přiznáním skutečně podaným na finanční úřad (čl. 4582 – 4718), stejně jako o stopě č. 17, upraveném daňovém přiznání společnosti XXXXX (čl. 3287 – 3364), ve srovnání s daňovými přiznáními této společnosti skutečně předloženými na finanční úřad (čl. 7126 – 7167). Z těchto fyzicky nalezených dokladů, jejich koncentrace a zároveň jejich rozprostření mezi různé obchodní společnosti, včetně polotovarů a prefabrikátů s otisky razítek nebo dokonce přímo s fyzickým falešným razítkem České národní banky, soud vyvozuje silnou podporu pro výpovědi těch obžalovaných, kteří vypovídali právě o obžalovaném J. jako o osobě, která byla schopna dodávat upravené daňové či účetní doklady a naopak vyvracejí obhajobu obžalovaného J., která tyto skutečnosti popírá a tvrdí, že se mu tyto doklady dostaly do rukou vždy od zástupců, představitelů nebo jednatelů uvedených obchodních společností.

Poslední z prohlídek, při které byly zajištěny listiny nebo předměty důležité pro trestní řízení byla prohlídka jiných prostor a pozemků, konkrétně vozidla rz. XXXXX, registrovaného na A. J., užívané obžalovaným J., jak je vidět z protokolu o prohlídce (čl. 3366 – 3375). Ani v tomto případě už soud nepřekvapí, že přiznání XXXXX R. S. v nalezené podobě (čl. 3385 – 3389), je zásadně odlišné od podoby stejného přiznání podaného u finančního úřadu (čl. 7619 – 7627). Zatímco v podobě u obžalovaného J. dosahuje při dílčím základu daně z podnikání přes 1 mil. Kč vlastní daňová povinnost necelých 129 tis. Kč, v přiznáních na finančním úřadě je v dílčím základu daně ztráta z podnikání více než 170 tis. Kč a z toho plynoucí nulová daň. Zopakovat lze prakticky totéž, co u předchozích listinných důkazů nalezených u obžalovaného J., tedy že koncentrace nepravdivých, prefabrikovaných nebo zfalšovaných účetních a daňových dokladů z různých zdrojů, rozprostřena mezi různé podnikatelské subjekty je vysoce nadlimitní. Znovu se potvrzují slova obžalovaného T., resp. dalších obžalovaných, kdo měl na starosti přípravu podkladů pro získání úvěru a zejména daňových přiznání a dalších účetních či daňových podkladů. Soud si je vědom toho, že jako v posledním uvedeném případě se tyto nepravdivé daňové či účetní doklady netýkají obchodních společností a případů, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku. Proto také tyto důkazy považuje za nepřímé, ovšem silně podporující tvrzení těch obžalovaných nebo svědků, kteří usvědčují právě obžalovaného J..

Další skupinou důkazů jsou stopy a záznamy elektronické komunikace mezi zainteresovanými osobami, mezi obžalovanými navzájem, ale také mezi obžalovanými a dalšími obchodními společnostmi a finančními ústavami, které jim poskytly úvěr. První částí z nich jsou e-mailové zprávy, které v přípravném řízení policejnímu orgánu předložil obžalovaný S. (čl. 3619 – 3635). V něm je obsažena jedna zpráva z emailové adresy XXXXXX (čl. 3619) a další zprávy, které si se schránkou XXXXXX vyměňovala emailová schránka

XXXXXZprávy ze schránky XXXXX vznášejí dotazy a z druhé strany XXXXX se jí dostává odpovědi, případně jsou přesně sepsány reakce na dotazy banky, stanoviska nebo vyjádření, které jsou obžalovanému S. předloženy či vyhotoveny. Soud si je i tady vědom omezení těchto důkazů, zejména toho, že emailovou schránku s určitým názvem může založit prakticky kdokoli. Stejně jako, že po založení konkrétní osobou, pokud někomu sdělí heslo k emailové schránce, může tuto schránku používat i někdo jiný. Tyto zprávy zde ovšem nestojí osamocně, ale v kontextu výpovědi obžalovaného S., který ukazuje, že z této emailové schránky s ním komunikoval právě obžalovaný J.. Kromě názvu uvedené emailové schránky, její pisatel ukazuje významnou míru ekonomické erudice, se kterou je schopen reagovat na dotazy banky a vyjadřovat se odborným způsobem. Kromě toho jsou v příloze zasílány různé účetní nebo daňové doklady a přehledy (výsledovky a rozvahy za určitá zdaňovací období). Jak název emailové schránky, tak i způsob komunikace a přílohy podporují výpověď obžalovaného S., že to právě byl obžalovaný J., který tuto schránku užíval. Z obsahu emailových zpráv sice není možné vyvodit žádné přímé důkazy, nepřímo se však ukazuje, že autor píšící z této schránky byl silně zainteresován nejen při získávání úvěru, ale i v době čerpání úvěru, případně obnovování úvěru, silně se angažoval na straně XXXXX, byl vysloveně konzultačním místem, na kterého se obžalovaný S. obracel s žádostmi, jak má na emailové zprávy banky reagovat a co víc, pisatel si při tom počítal poměrně sebejistě, tedy nepředkládal nějaké varianty, nebo nenabízel nějaké možnosti, jak má S. na dotazy banky reagovat, ale rovnou předával hotové vyjádření. Pozoruhodné jsou přílohy těchto emailů, ve kterých se ukazuje, že přílohy putovaly nejenom od XXXXX k J., ale stejně i opačným směrem, tedy od J. k XXXXX. V případě jediné zprávy z emailové schránky XXXXX rovněž není možné dělat dalekosáhlé závěry, přesto i její obsah je poměrně direktivní a striktní ve stylu: „...zaplat'...“, „...dále je to potřeba zaplatit...“. Je to sice jen malý kousíček ostatních důkazů, ale i ten ukazuje a podporuje spíše výpověď obžalovaného S. a naopak kalí ryzost obhajoby obžalovaného P. ohledně XXXXX.

I obžalovaný S. předložil faktury o obchodech mezi XXXXX a XXXXX (čl. 3592 – 3602) a naopak mezi XXXXX a XXXXX (čl. 3603 – 3617). Tyto faktury jen kopírují dříve zmíněné účetní doklady, které ve spojení s dalšími listinami navozují představu, jak pneumatiky postupně kolují mezi XXXXX, XXXXX, XXXXX a zpět k XXXXX, a to všechno ve stejném období. Obžalovaný S. také předložil doklad o kopii smlouvy o prodeji části podniku mezi XXXXX a XXXXX (čl. 3636 – 3641), kterým byla převedena část podniku představující silniční motorovou dopravu včetně nemovitosti na společnost XXXXX. Smlouva měla být podepsána 12. 4. 2010. Tento dokument je v souladu s tím, jak je pojednán i převod obchodního podílu ve společnost XXXXX, který měl být podle obchodního rejstříku (čl. 4370 – 4373) vymazán (obžalovaný P.) a zapsán jako společník (obžalovaný S. 21. 4. 2010), na což se taky odvolával obžalovaný P. s tím, že od té doby se již k této společnosti nehlásí. Z jiných důkazů, z účetních dokladů dále uvedených vysvitlo, že obžalovaný P. byl se společností XXXXX v daleko užším kontaktu i po tomto datu a uvedená emailová zpráva k tomu jen přispívá. Obžalovaný S. také dodává, že kupní cena za převedení části podniku byla zaplacená na bankovní účet XXXXX u ČSOB, který v dané době ovládal právě obžalovaný P., tehdejší představitel XXXXX o něm nevěděli a obžalovaný P. s penězi naložil po svém (čl. 8883). Písemné vyjádření obžalovaného T. k policejnímu orgánu (čl. 3728 – 3729) se ve světle výpovědi obžalovaného T. u hlavního líčení ukázalo jako kusé, útržkovité a které spoustu věcí neobsahovalo nebo nesdělilo, a pokud soud může hodnotit obsah tohoto sdělení ve srovnání

s tím, co obžalovaný T. ukázal u hlavního líčení, pak jeho vystoupení u hlavního líčení soud hodnotí jednoznačně jako komplexnější, úplnější a věrohodnější.

Typově podobný soubor listin jako obžalovaný S. předložil také svědek J. V., zaměstnanec Komerční banky. Obsahuje emailovou komunikaci vedenou tímto svědkem s jednotlivými zainteresovanými obžalovanými. První z nich (čl. 3810) je emailová zpráva ze schránky svědka V. na adresu XXXXX ze září 2010, ve které svědek V. adresáta oslovuje „pane J.“. Obsah této zprávy není až tak důležitý, jako zjištění, že uvedená emailová schránka byla používána právě obžalovaným J.. Totéž lze potom připojit i k emailovým zprávám mezi stejnou schránkou, jenom týkající se společnosti XXXXX (čl. 3923) a totéž týkající se společnosti XXXXX (čl. 4039 – 4042). Další sady emailové komunikace probíhaly mezi schránkami XXXXX a svědkem V. (čl. 3812 – 3920), mezi schránkou XXXXX a svědkem V. (čl. 3924 – 4022), a mezi emailovou schránkou XXXXX a svědkem V. (čl. 4043 – 4103). V těchto zprávách soud neshledává žádné zvláštnosti, jsou podepisovány jménem tehdejších jednatelů nebo společníků obchodních společností, tj. S., Z., obžalovaným S., K., obžalovanými T. (Š.). Z určité části se jedná o provozní komunikaci, kdy jedna či druhá strana sděluje druhé straně data schůzek, případně požadavky na druhou stranu, což je vzhledem k získání a čerpání úvěru i k jejich splácení celkem pochopitelné. Mezi těmito zprávami proto vynikne, když jsou zprávy podepsány obžalovanými S. nebo Z. najednou velmi obsáhlé, erudované, napsané s očividnou ekonomickou znalostí a širším rozhledem. Jak u souboru komunikace s XXXXX, tak u souboru zpráv vyměněných se XXXXX, je vidět vývoj úvěrových případů ze strany Komerční banky, od počáteční spolupráce, přes narůstající potíže až k rezignovanému závěru, kdy ani XXXXX ani XXXXX prakticky nespolupracují. Rovněž v případě sady emailových zpráv vyměněných se společností XXXXX (čl. 4043 – 4103) jsou podepisovány jménem obžalované T. (Š.). I v tomto případě se od roku 2011 po rok 2012 opakuje stejný scénář, tedy od počáteční spolupráce, přes narůstající problémy, až k úplnému vyhoření vztahu a zhroucení vztahu mezi Komerční bankou a XXXXX v roce 2012.

Formální situaci v jednotlivých obchodních společnostech XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX a obchodních společností, které byly shledány jako zájmové (XXXXX, XXXXX, L. D., XXXXX, XXXXX, XXXXX) je možné vyvodit z výpisů z Obchodního rejstříku, včetně výpisu ze sbírky listin (čl. 4364 – 4382, 4384 – 4410).

Příslušné finanční úřady vydaly pro účely trestního řízení daňová přiznání, včetně příloh, výkazů zisků a ztrát, rozvah inkriminovaných obchodních společností za příslušná zdaňovací období, které sloužily pro srovnání s dalšími listinnými důkazy, ať už vydanými bankami nebo nalezenými a zajištěnými policejním orgánem v přípravném řízení ke zjištění, v jaké podobě inkriminované společnosti podávaly daňová přiznání finančnímu úřadu a v jaké podobě byly nalezeny nebo předkládány finančním úřadům. To se týká především společnosti XXXXX za roky 2008 – 2010 (čl. 4416 – 4456), společnosti XXXXX za období roku 2009 – 2011 (čl. 4461 – 4509), XXXXX za období roku 2009 – 2011 (čl. 4582 – 4631) a XXXXX za roky 2009 – 2011 (čl. 4722 – 4745). Druhý zdroj stejných informací, navíc včetně čtvrtletních výkazů, se u některých společností podařilo zajistit přímo od účetních, které daňová přiznání, případně výkazy, účetní či daňové přehledy, zpracovávaly a uschovaly. Takto policejní orgán zajistil z účetnictví XXXXX daňové přiznání, výkazy zisků a ztrát a čtvrtletní výkazy za období roku 2010 a 2011 přímo od svědkyně H. (čl. 4510 – 4578). Totéž se týká XXXXX a daňových

příznání, výkazů zisků a ztrát vč. čtvrtletních výkazů, účetních výkazů (za období roku 2009 – 2011), získáno od svědkyně C. (čl. 4637 – 4718) a XXXXX, v tomto případě se jedná o daňové příznání a výkazy zisků ztrát a rozvahy za období roku 2010 a 2011, které vydala přímo obžalovaná B. (čl. 4748 – 4767). Tento zdroj informací umožňuje porovnávat daňové a účetní výkazy, které inkriminované společnosti předkládaly finančním ústavům s jejich podobou, v jaké je společnosti samy uchovávaly ve svém účetnictví. O těchto listinných důkazech soud nemá žádné pochybnosti, byly získány z příslušných finančních úřadů nebo od konkrétních osob, které je vydaly pro účely trestního řízení, a soud s nimi inkriminované záznamy předané finančním ústavům porovnával, jak je to zmíněno v předchozích částech odůvodnění.

Podkladem pro zjištění týkající se nepravdivosti údajů o pohledávkách poskytovaných XXXXX jednotlivým financujícím bankám je rovněž torzo účetních dokladů získaných od obžalovaného J., které obsahovalo část účetních dokladů XXXXX (čl. 4853 – 4856); jednotlivé účetní doklady, které mají vztah k projednávané věci, tedy doklady a výkazy, faktury, objednávky, dodací listy apod. na předchozí úřední záznam a usnesení navazují (čl. 4866 – 5175, 5176 – 5182, 5184 – 5199). Jejich porovnáním je možné dospět k závěru, která pohledávka uváděná v seznamech pohledávek předkládaných XXXXX financujícím bankám souhlasí s originálním účetním dokladem, případně kdy se liší. Velmi často se ukazuje, že pohledávky předkládané bankám, měly jiného dlužníka, jiné datum vystavení faktury a také jinou částku, zpravidla nižší než tu, kterou XXXXX ukazovala financujícím bankám, jak je to vidět ze srovnání účetních dokladů a seznamu pohledávek, která XXXXX bankám překládala. Jako pomůcky mohou sloužit tabulky se seznamy pohledávek, jak je zpracoval policejní orgán pro jednotlivé obchodní společnosti ze seznamů poskytnutých jednotlivými bankami a srovnáním s výše zmíněnými podklady (čl. 4795 – 4834).

Podkladem pro srovnání údajů, které inkriminované společnosti předkládaly financujícím bankám, jsou účetní doklady, přehledy a výkazy, které samy inkriminované společnosti prostřednictvím pověřených osob resp. externích účetních, vedly o své skutečné činnosti (svědkové H., C. a účetní M. N.). V tomto případě se jedná u XXXXX o knihy závazků a knihy vydaných faktur za roky 2010 a 2011 a přehled přijatých a uskutečněných plnění ke zpracování DPH za roky 2010 a 2011, které navíc odpovídají údajům, které byly získány z počítače nalezeného při prohlídce jiných prostor u společnosti XXXXX, kde svědkyně H. vedla účetnictví XXXXX (čl. 5201-5221). Obdobné účetní přehledy a výkazy předala svědkyně C., jednalo se o knihu přijatých a vydaných faktur za roky 2010 a 2011 týkající se XXXXX (čl. 5322 – 5373) a knihy závazků a knihy pohledávek, resp. seznam přijatých a vydaných faktur XXXXX vydaných M.N. (čl. 5377 – 5380). Ani v tomto případě soud nemá žádné pochybnosti o autenticitě zajištěných listinných důkazů. Tyto listinné důkazy byly předány uvedenými svědky či osobami, soud nezjistil žádné nesrovnalosti v opatření těchto listinných důkazů a nikdo ani žádnou takovou námitku nevznesl. I v tomto případě lze z uvedených dokladů vyvozovat závěry o nepravdivosti seznamu pohledávek, které XXXXX a XXXXX předkládaly do financujících bank, resp. údajů, které jednotlivé inkriminované společnosti deklarovaly financujícím bankám jako údaje o svém hospodaření.

Do stejné oblasti míří i další listinné důkazy vztahující se k pohledávkám prezentovanými inkriminovanými společnostmi financujícím bankám. Jedná se o dílčí části účetních dokladů, účetních výkazů a přehledů dalších firem a společností, jejichž představitelé byli vyslýcháni v průběhu hlavního líčení a se kterými lze porovnat údaje o pohledávkách, které inkriminované společnosti předkládaly financujícím bankám. Konkrétně se jedná o daňová priznání firmy L.D. a výpis z Živnostenského rejstříku stejné firmy za roky 2009 – 2011 (zejména čl. 5438 – 5447), knihy závazků XXXXX za roky 2010 a 2011 (čl. 5459 – 5475), knihou vystavených faktur společnosti XXXXX za rok 2009 a 2011, knihou závazků stejné společnosti za roky 2010 a 2011 a konkrétních účetních dokladů těže společnosti (čl. 5486 – 5489, 5504 – 5508, 5572 – 5643 a 5509 – 5571).

Prakticky totéž lze říci o následujících listinných důkazech. V knize závazků společnosti XXXXX(dříve XXXXX) za roky 2010 a 2011 (čl. 5670 – 5675), ve spojení s výsledkem svědků C. a L.M.; seznamu přijatých faktur společnosti XXXXX (dříve XXXXX); seznam přijatých faktur a kopií faktur (čl. 5680 – 5684); daňových dokladů společnosti XXXXX, zejména seznam přijatých faktur od XXXXX včetně samotných faktur (čl. 5685 – 5689, 5690 – 5697), ve spojení s výpovědí svědka M.; daňové doklady společnosti XXXXX, zejména kniha závazků za roky 2010 a 2011 včetně samotných účetních dokladů a přijatých a vystavených faktur (čl. 5704 – 5720) ve spojení s výsledkem svědka M.B.; kniha došlých faktur firmy XXXXX včetně 4 skutečných faktur od XXXXX (čl. 5721 – 5723, 5724 – 5736) ve spojení s výsledkem svědka B.; přehled přijatých faktur společnosti XXXXX za roky 2005 – 2012 (čl. 5740 – 5741); daňových dokladů firmy R. Ž. XXXXX, zejména vystavených faktur (čl. 5750 – 5786), ve spojení s výsledkem svědka J. Ž.; smlouvy o dílo a přijatých faktur společnosti XXXXX, včetně 46 ks faktur týkající se spolupráce s XXXXX (čl. 5798 – 5851).

I v tomto případě platí totéž, co bylo řečeno u předchozích dokladů dlužníků resp. firem, které měly spolupracovat s inkriminovanými společnostmi, totiž že pohledávky, které inkriminované společnosti předkládaly při zajišťování poskytnutých úvěrů, resp. při čerpání poskytnutých úvěrů, se ukazují jako z velké části nepravdivé. Menší část pohledávek těchto inkriminovaných společností vůči svým dlužníkům byla oprávněna, ostatně o tom vypovídají někteří svědkové a je to doloženo některými daňovými doklady, ale z větší části se tyto pohledávky ukazují jako falešné a neodpovídající skutečnosti, v číslech faktur, v datech zdanitelných plnění, i ve výši samotných zdanitelných plnění. I když se jedná o dílčí a druhotný problém poskytnutých úvěrů, na základě provedených listinných důkazů a výpovědi zmiňovaných svědků soud nemá pochybnosti, že zmiňované pohledávky byly v měsíčních seznamech pohledávek za jednotlivá zdaňovací období postupovaných České spořitelně a Komerční bance, uváděny v nepravdivé podobě o výši a existence pohledávek za uvedenými obchodními společnostmi, přičemž tyto údaje přispěly k čerpání již získaných úvěrů, k zajištění úvěrů a k jejich udržení, případně k jejich obnovení. Udržovaly financující banky v přesvědčení, že hospodaření inkriminovaných společností běží normálním způsobem, firmy řádně obchodují, vykazují odpovídající podíl nebo procento pohledávek a že je tedy možné jim úvěr poskytnout, nechat vyčerpat již poskytnutý úvěr, případně jim úvěr prodloužit. Proto i tuto část popisu skutkového děje, týkající se postupovaných pohledávek do splatnosti vykazovaných především XXXXX soud zařadil do popisu skutkového děje.

Dalšími listinnými důkazy byly informace poskytnuté jednotlivými finančními ústavy o bankovních účtech, které vedly pro fyzické i právnické osoby, které osoby zakládaly tyto účty, kdo k nim měl ve které době přístup, jaké byly k účtům vydány platební karty, kdy byly účty založeny a zrušeny, kdy bylo zřízeno k jednotlivým bankovním účtům internetové bankovníctví, jak byly zajištěny přístupy k internetovému bankovníctví, včetně informací jaké peněžní transakce byly na bankovních účtech provedeny a jaké transakce byly provedeny prostřednictvím internetového bankovníctví. Do tohoto okruhu se zařadily zprávy České spořitelny o jednotlivých účtech (čl. 6028 – 6032), přehled jednotlivých účtů České spořitelny (čl. 6034), identifikační čísla osob (čl. 6035 – 6036), typová označení jednotlivých transakcí (čl. 6037 – 6047) a úplný výpis z internetového bankovníctví k účtům, které Česká spořitelna vedla (čl. 6060). Obdobou toho je zpráva Komerční banky o jednotlivých účtech (čl. 6064 – 6067), vč. přehledů všech údajů o transakcích v internetovém bankovníctví vedených u Komerční banky (čl. 6069 – 6070, 6077 – 6090). Součástí je i výpis z internetového bankovníctví účtu transakcí provedených internetovým bankovníctvím na účtech u Komerční banky obsažených na CD (čl. 6105), listiny o zřizování a přístupech k internetovému bankovníctví XXXXX a XXXXX (čl. 6118 – 6151); podněty a žádosti o poskytnutí bankovních údajů, na které se vztahuje bankovní tajemství (čl. 6152 – 6166), zpráva ČSOB o účtech XXXXX vč. výpisů z bankovních účtů, materiálů o založení účtů, přístupů k účtům, podpisových vzorů a účtů dalších osob, které měly u ČSOB založeny bankovní účet (čl. 6164 – 6176, 6177 – 6202a), podněty a žádosti k poskytnutí údajů, na které se vztahuje bankovní tajemství (čl. 6203 – 6208) a konečně zpráva Citibank o účtech XXXXX (čl. 6209 - 6211) včetně výpisu z tohoto účtu. Ani o těchto důkazech soud nemá žádné pochybnosti, jedná se o zprávy bank poskytnuté v rámci vyšetřování na základě vyžádání policejního orgánu, ani v těchto případech soud neshledal žádné nesrovnalosti, žádná ze stran k těmto údajům nevznesla žádné námitky. Dílčím závěrem plynoucím z těchto důkazů je jednak přehled částek, jak byly jednotlivé úvěry vyčerpány, na které účty směřovalo čerpání jednotlivých úvěrových tranší a jak bylo dále s těmito částkami naloženo. Zejména je zřejmé, že po připsání úvěrových částek na běžné účty byly z těchto účtů prováděny opakované hotovostní výběry, časově blízce navazující na došlé částky z úvěrového účtu. Z úvěrového účtu byly po připsání úvěru převáděny peníze na další bankovní účty a z těchto následujících účtů potom byly opět prováděny v časové návaznosti další výběry v hotovosti. Z důkazů lze potom vyvodit, z jakých úvěrů byly prostředky vybrány v hotovosti, ať už přímo z úvěrového účtu nebo z bankovního účtu, na který byly poukázány částky z úvěrového účtu a v jaké celkové výši byly prostředky z úvěru vyčerpány, případně jak jinak bylo s těmito prostředky naloženo. Vše je přehledně zobrazeno v pomocném grafu (čl. 6217, 6218-6218a).

Ze zpráv finančních institucí o provozování internetového bankovníctví u jednotlivých bankovních účtů byly zjištěny dílčí údaje o IP adresách, ze kterých byly jednotlivé transakce prostřednictvím internetového bankovníctví prováděny. Výpis adres je seřazen v přehledu (čl. 6222 – 6227). K těmto IP adresám bylo zaměřeno šetření policejního orgánu, který zjišťoval uživatele těchto IP adres dotazem na jednotlivé telekomunikační operátory (čl. 6229 – 6230, 6234 – 6236, 6238 – 6239). Z propojení těchto údajů s údaji o transakcích a užívání internetového bankovníctví u jednotlivých bankovních účtů, lze činit následující závěry. Pokud se týká bankovního účtu XXXXX u Komerční banky č. XXXXX a u České spořitelny č. XXXXX, ke kterým měli mít v příslušné době zřízeny přístup prostřednictvím internetového bankovníctví jeho jednatelé, tedy obžalovaní S. a Z., byly údaje porovnány s přístupem

internetového bankovníctví k bankovnímu účtu obžalovaného P. u Komerční banky č. XXXXX, společnosti XXXXX, a.s. u České spořitelny č. XXXXX, společnosti XXXXX č. XXXXX a přístupy obžalovaného T. k účtu XXXXX č. XXXXX a XXXXXč. XXXXX. Z vyjádření společnosti XXXXX(čl. 6232-6236) poskytující internetové připojení u statických adres lze vyčíst IP adresy, které používaly společnosti XXXXX: XXXXX., XXXXX: XXXXX a XXXXX, v jejichž kancelářích a skladech měla pronajaté prostory společnost XXXXX: XXXXX. Porovnáním těchto IP adres se záznamy internetového bankovníctví soud dochází k závěrům, že od července 2010 do června 2011 ve stejném dni, ve stejnou dobu a ze stejné IP adresy, kdy osoba s přístupovým oprávněním vydaným pro obžalovaného S. pro účet XXXXX prováděla transakce či přistupovala prostřednictvím internetového bankovníctví na účet společnosti XXXXX, autorizovaná osoba přistupovala k bankovnímu účtu obžalovaného P. a osoba s autorizovaným přístupem na účet společnosti XXXXX přistupovala na účet této společnosti. Jedná se o shodu nejen ve dnech, ale v blízké časové souslednosti několika minut, kdy se objevují přístupy na všechny tyto tři účty po sobě. Pokud víme z výpovědi svědků, že veškeré finanční transakce ve společnosti XXXXX měl na starosti právě obžalovaný P., že právě obžalovaný P. přistupoval na svůj osobní bankovní účet, pak lze z toho dovodit, že to byl právě on, kdo ve stejných dnech a časech přistupoval i na bankovní účet XXXXX. Totéž lze dovodit i pro prosince 2011, kdy přístup k účtu XXXXX měl mít obžalovaný Z. a je zde opět zaznamenána shoda s přístupy na účty společnosti XXXXX ve stejnou dobu, kdy je přistupováno i na účet XXXXX ze stejné IP adresy. Obdobné závěry lze učinit i ohledně obžalovaného T., a to porovnáním mezi přístupy do internetového bankovníctví k bankovním účtům XXXXX s oprávněním obžalované Š. (T.). Z výpovědi obžalovaného T. vyplývá, že internetové bankovníctví ovládal právě obžalovaný T.. Ze stejné IP adresy a ve stejných dnech a časech velmi blízkých několika minut přitom bylo přistupováno s oprávněním vydaným pro obžalovaného S. do internetového bankovníctví XXXXX. I tady lze učinit závěr, že to byl právě obžalovaný T., který ve stejných dnech a hodinách současně vstupoval do internetového bankovníctví XXXXX a ve stejném časovém období byly blízké časové souvislosti i do internetového bankovníctví XXXXX.

Dále byly pro ukotvení těchto zjištění, zejména týkající XXXXX, vyžádány údaje o zdravotním stavu a zdravotních úkonech poskytnutých obžalovanému S.. Data pocházejí z evidence Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra (čl. 6269 – 6291). Z těchto údajů vyžádaných se souhlasem obžalovaného S. je zřejmé, kdy se obžalovaný S. měl nacházet osobně na zdravotnických úkonech a ve kterých zdravotnických zařízeních. Tyto údaje pak byly porovnány s údaji o přístupech do internetového bankovníctví XXXXX včetně IP adres, ze kterých byly tyto přístupy prováděny a z nich vyplynula celá řada termínů, kdy se obžalovaný S. účastnil zdravotnických úkonů v lékařských zařízeních v místě svého bydliště, především v Trutnově, příp. byl přímo hospitalizován v nemocnici v Trutnově, kdy současně byly z IP adres přidělených počítačům v Jihlavě a okolí prováděny vstupy či transakce prostřednictvím internetového bankovníctví k účtům XXXXX, přičemž je zřejmé, že tyto nemohl provádět právě obžalovaný S..

Výpisy z účtu XXXXX, obžalovaného P., XXXXX, R. Ž. a XXXXX dokládají následující skutečnosti. Z výpisu bankovního účtu společnosti XXXXX (čl. 6310 – 6311), vyjádření exekutora (čl. 6309) a kopií smlouvy o půjčce předaných Komerční bance s XXXXX (čl. 6306 – 6307) a výpovědi svědkyně T., která popřela, že by kdy takovéto smlouvy podepsala,

vyplývá, že prostředky, které XXXXX vyčerpala z úvěru u Komerční banky, byly převedeny na účty exekutora a použity na úhradu exekucí vedených proti obžalovanému T. ze strany České spořitelny. Z výpisu o zahraniční transakci z bankovního účtu obžalovaného P. společnosti XXXXX a XXXXX vyplývá (čl. 6315 – 6137, 6318 – 6325), že z těchto účtů byly na ukrajinský účet vedený u ukrajinské banky v letech 2011 – 2012 prováděny větší převody peněz na účet společnosti XXXXX.

V souvislosti s výpovědí svědka Ž. k transakcím se společností XXXXX a obžalovaným P., souvisí výpis z bankovního účtu firmy R. Ž. (čl. XXXXX) u ČSOB, ze kterých vyplývá, že v prosinci 2011 byly na tento účet z úvěru XXXXX poukázány vysoké částky peněz, celkem v pěti tranších a po těchto přesunech byly tyto částky vzápětí vybírány v hotovosti, jak o tom vypovídal svědek Ž., který vybrané sumy předával právě obžalovanému P.. Výpis jenom potvrzuje přesuny peněz z účtu XXXXX na účet R. Ž. a výběry v hotovosti, jak o tom svědek Ž. hovořil. Z výpisu z přístupu k účtům společnosti XXXXX vyplývá (čl. 6164 – 6176), že přístup k bankovnímu účtu XXXXX a u ČSOB měl obžalovaný P. nebo provázané osoby (P. a K.) dispoziční právo k danému účtu až do 21. 10. 2010, ačkoliv obžalovaný K. byl jednatelem od března 2010. Obdobně u bankovního účtu XXXXX u Komerční banky vyplývá, že přístup k tomuto účtu měl obžalovaný K. až od 1. 11. 2010, do té doby k tomu opět měli přístup obžalovaný P. (P.). Totéž je zřejmé i z výpisu z přístupu k internetovému bankovníctví, kdy ještě těsně před zřízením přístupu pro obžalovaného K. na tento účet, internetové bankovníctví k tomuto účtu ovládal obžalovaný P..

Porovnáním výpisů z účtu L.D. (čl. 6436 – 6444) za březen a duben 2010 s fakturami L.D. založenými u České spořitelny, vyplývá, že z úvěru poskytnutého Českou spořitelnou XXXXX byly podle těchto faktur a příkazů k úhradě prostředky zasílány na účet L.D. a z tohoto účtu ve velmi krátké době vybírány v hotovosti.

Při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor v prostorách domu č. p. XXXXX v obci XXXXX užívaných obžalovaným J. byly zajištěny důkazy, zmíněné již v předchozích částech odůvodnění, zde jsou založeny v částečném přehledu (čl. 6449 – 6594). Některé z nalezených listinných důkazů byly podrobeny kriminalistickému zkoumání v odvětví technické zkoumání dokladů a písemností (čl. 6606 – 6610). Zkoumání porovnávalo otisk razítka na elektrografické kopii písemností „Výpis z centrálního registru úvěrů“, 6 otisků razítka s textem „ČNB“ atd. Ty byly porovnány s kontrolním otiskem razítka, které bylo nalezeno při domovní prohlídce v domě č. XXXXX. Přitom byla zjištěna shoda znění textu, umístění textu v prostoru, otisku, řezu písma, ale i individuální identifikaci, např. zeslabení písmene „a“ ve slově „banka“. Nebyla zjištěna shoda velikosti obrazů, ke kterému může dojít např. při zvětšování či zmenšování obrazu kopírované předlohy. Proto byl obraz otisku na listině označen jako padělek dozvětšován do obrazu otisku razítka a byla zjištěna plná shoda ve znacích skupinové identifikace. Z uvedeného vyplývá, že na kopii „Výpis z centrálního registru úvěrů...“, která byla označena jako padělek, se nachází vytištěné obrazy otisku razítka, které bylo zajištěno při domovní prohlídce v domě XXXXX. Naopak při srovnání obrazu originálního otisku razítka na originálním výpisu z Centrálního registru úvěrů poskytnutého ČNB jsou zjištěny rozdíly v řezu písma, textu a jeho rozmístění v prostoru otisků, takže je zřejmé, že na originále výpisu z Registru úvěrů bylo otištěno jiné razítko než to, které bylo zajištěno při domovní prohlídce. Ze sdělení ČNB (čl. 6620 – 6625) vyplývá, že dokument

předložený obžalovaným Z. v Komerční bance, není shodný s výpisem vydaným Českou národní bankou klientovi (XXXXX) a že tento výpis byl někým upraven. Dále ve zprávě uvádí, komu bylo přiděleno razítko otištěné na originále výpisu z Centrálního registru úvěrů, a potvrzují, že u tohoto razítka nikdy nedošlo k jeho ztrátě a razítko bylo zničeno při jeho výměně v důsledku změny názvu organizačního útvaru.

Dále bylo vyžádáno odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností (čl. 6637-6648), k otiskům razítek Finančního úřadu v Prostějově zajištěných jako stopa č. XXXXX při domovní prohlídce v domě č. XXXXX a zjištění jejich shody s otisky skutečných razítek předložených Finančním úřadem v Prostějově a porovnání otisků razítek Finančního úřadu v Prostějově na dokladech společnosti B. a H., případně výstřižku papíru s otiskem razítka Finančního úřadu v Prostějově s tvarem, velikostí a dalšími parametry některého z otisků razítek skutečného finančního úřadu na příznácních společnostech B. a H., XXXXX, XXXXX. Totéž bylo vyžádáno k otiskům razítek Finančního úřadu v Jihlavě nacházejících se při stejné domovní prohlídce na listinách zaznamenaných pod stopou č. 15 a 17. Odborné vyjádření konstatuje sporný materiál, tedy stopy č. 12, 14, 15 a 17, k tomu srovnávací materiál opatřený přímo z příslušných finančních úřadů v Prostějově a Jihlavě. U porovnání otisků Finančního úřadu v Prostějově se stopou č. 8 dochází k závěru, že jsou vytištěné metodou barevného laserového tisku a nejedná se tedy o originály otisku razítek, ale o jejich vytištěné obrazy a vzhledem ke shodě vnějších a vnitřních rozměrů tvaru linek vyslovuje závěr, že se jedná o obrazy vytištěné ze stejné datové předlohy. Překrytím těchto vytištěných obrazů otisků s otiskem nesporně pravého razítka se stejným číslem byla zjištěna shoda. Stejná shoda byla zjištěna i u obrazu otisku obdélníkového podacího razítka Finančního úřadu v Prostějově s č. 15 a totéž u otisku obrazu razítka s č. 48. Konstatuje se tedy, že jako stopa č. 12 byly zajištěny vytištěné obrazy otisku razítek, jejichž předlohami byly nesporně pravé otisky razítek užívaných na Finančním úřadu v Prostějově. U stopy č. 14 vyjádření konstatuje, že pro vytištění obrazů „podacího razítka“ Finančního úřadu v Prostějově s č. 15 byl jako předloha použit nesporně pravý otisk podacího razítka po naskenování z jiné předlohy a do takto vytištěného obrazu bylo datumovacím razítkem dodatečně dotištěno datum podání. K této stopě č. 14 se rovněž konstatuje, že tyto stopy byly vytištěny elektrografickou metodou černobílého tisku. U stopy č. 15 se konstatuje, že doklady, které byly předlohami kopií dokladů zajištěných jako stopa č. 15, byly opatřeny buď originálními otisky, nebo vytištěnými otisky obrazů razítka, které vykazuje rozdíly oproti kopiím srovnávacích otisků podacích razítek Finančního úřadu v Jihlavě. Doklady zajištěné ke stopě č. 17 jsou opatřeny originálními otisky razítka, které vykazuje rozdíly oproti podacím razítkům Finančního úřadu v Jihlavě č. 1, kopie, jejichž srovnávací otisky byly předloženy. Zda se jedná o otisky razítka padělaného nebo pravého razítka finančního úřadu, které bylo dodatečně opraveno, nelze bez zajištění originálu spolehlivě zjistit. Stejným razítkem pak byly i opatřeny i doklady, které byly kopiemi dokladů zajištěným jako stopa č. 15. Na závěr u stopy č. 17 při zkoumání pořadí vzniku otisků podacího razítka a barevného elektrografického otisku, kterými jsou vytištěné samotné tiskopisy, bylo ve všech případech zjištěno, že nejprve byl na papír vytvořen otisk „podacího razítka“ a dále otisk datumovacího razítka a pak teprve vytištěny tiskopisy samotných dokladů. V tomto případě odborné vyjádření podtrhuje závěr, který soud učinil již ze samotného nálezu prázdných listů papírů s otisky Finančního úřadu v Prostějově. Potvrzuje se, že nejsou vytvořeny razítkovací barvou, ale jedná se o obrazy vytištěné metodou barevného laserového tisku, příp. metodou laserového černobílého tisku a jedná se tedy pouze o vytištěné obrazy otisků razítek. Takové

volné obrazy otisků razítek ovšem mohou v daných souvislostech znamenat jedinou věc, a to přípravu anebo pozůstatek po úpravě nebo přípravě listin, které mají vzbudit dojem, že jsou kopiemi nebo dokonce originály razítek příslušného finančního úřadu. Přímo se to pak ukazuje na stopě č. 14, u které bylo poT.no, že pro vytištění obrazů razítka Finančního úřadu v Prostějov s č. 15 na těchto listinách (příznání k XXXXX B. a H.) a prázdné listy papírů s otiskem tohoto razítka bylo použito nesporně pravého otisku např. po naskenování z jiné předlohy a do takto vytištěných obrazů byla datumovacím razítkem dodatečně dotištěna data podání. Podle přesvědčení soudu se tedy jedná o úpravy těchto dokumentů, aby vzbuzovaly dojem, že se jedná o dokumenty nebo jejich kopie, které byly přímo podány na finančním úřadu v uvedeném datu. To jen potvrzuje, že u dokladů popsaných ve stopě č. 14 byly nejprve na doklady vytištěny na listy papírů, které již byly opatřeny obrazem otisku razítka Finančního úřadu v Prostějově a originálem datumovacího razítka. Prakticky obdobný závěr lze zopakovat u dokladů zajištěných jako stopa č. 15 s otisky Finančního úřadu v Jihlavě. Ty byly opatřeny buď otisky razítka, nebo obrazy otisků razítka, které vykazují rozdíly oproti kopiím srovnávacích otisků razítek Finančního úřadu v Jihlavě, buď se jedná o otisky razítka padělaného, nebo pravého razítka, které však bylo dodatečně opraveno; jedná se o příznání k XXXXX XXXXX, výkazy zisků a ztrát stejné společnosti a rozvahy XXXXX s otisky razítek ze dne 9. 6. 2010. Obdobně u stopy č. 17 doklady pod písmeny A až L jsou opatřeny originálními otisky razítka, které ale vykazují rozdíly oproti razítku finančního úřadu, jejichž srovnávací otisky byly předloženy ke zkoumání.

Všechny uvedené závěry tedy podporují závěry soudu ohledně přípravy anebo již zhotovených dokladů upravených tak, aby vzbuzovaly představu, že byly skutečně podány finančnímu úřadu v uvedených datech, aby tedy představovaly originály nebo kopie originálů listin, které mají ukazovat, že se jedná o daňová příznání nebo účetní výkazy, které byly podány na finanční úřad, ačkoliv z odborného vyjádření je zřejmé, že se jedná o listiny, na které nejsou opatřeny otisky těchto razítek. Ať už tedy porovnáním listin nalezených při domovní prohlídce v domě č. XXXXX s doklady, které byly skutečně doručeny na Finanční úřad v Jihlavě či v Prostějově, tak srovnáním oněch obrazů otisků razítek se ukazuje, že v příznáních jsou upravovány hospodářské výsledky z nulových či záporných hodnot do výrazně kladných hodnot, je výrazně zlepšován hospodářský výsledek uvedených společností a jedná se o daňové příznání, která jsou výrazně odlišná od těch, které byly předkládány příslušnému finančnímu úřadu. Ve spojení se závěrem o manipulacích či vyslovených falešných obrazech otisků razítek, které nejsou otisky razítek, ale jejich obrazy předtištěnými laserovou tiskárnou, se ukazuje, že se jedná o doklady prefabrikované, zručně a obratně manipulované, aby vzbudily dojem, že se jedná o doklady pravé či kopie pravých dokladů, které byly na finanční úřad skutečně předloženy. Všechny tyto důkazy potom ve svém souhrnu podporují výpovědi všech osob, ať už obžalovaných nebo svědků, kteří ukazovali na obžalovaného J. jako na osobu, která byla schopna, ochotna zajistit nebo jinak opatřit doklady, které falšovaly hospodaření daných obchodních firem či obchodních subjektů, výrazně ho nadhodnocovaly a navíc vzhledem k umístění otisku razítek vzbuzovaly dojem, že se jedná o doklady, které skutečně byly předloženy příslušným finančním úřadům. Proto soud nemá pochybnosti, že to byl právě obžalovaný J., který tyto dokumenty buď sám připravoval, manipuloval a prefabrikoval, anebo je minimálně opatřoval.

Při domovních prohlídkách v objektech a prostorách užívaných obžalovaným J. v tomto případě v domě na ulici XXXXX byl zajištěn notebook ACER jako stopa č. 1 a z něho byla provedena bitová kopie, jak o tom svědčí protokol o jejím vyhodnocení (čl. 6662 – 6663). Zájmové soubory byly zvláště přeneseny na CD a vytištěny do spisu. Jedná se zejména o daňová přiznání, výkazy zisků a ztrát a rozvahy buď přímo inkriminovaných společností (XXXXX, XXXXX), anebo obdobné dokumenty dalších společností, které měly spolupracovat nebo být v kontaktu mimo jiné s obžalovaným J.: XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, jejichž představitelé nebo zástupci byli v hlavním líčení vyslechnuti a byly porovnány doklady zajištěné při této domovní prohlídce s doklady, které tyto společnosti předkládaly finančnímu úřadu. Zejména ke společnosti XXXXX výkazy zisků a ztrát a daňová přiznání za roky 2007 - 2008 (čl. 6710 – 6716, 6768 – 6781), ke společnosti XXXXX daňová přiznání, výkazy zisků a ztrát a rozvahy (čl. 6787 – 6845, 6881, 6883). V témže adresáři byly nalezeny seznamy pohledávek společnosti XXXXX zaslané do Komerční banky (čl. 6846 – 6868), daňová přiznání, výkazy a rozvahy ke společnosti XXXXX (čl. 6884 – 6913), totéž ke společnosti XXXXX (čl. 6914 – 6941). Daňová přiznání, výkazy zisků a ztrát a rozvahy k různým datům XXXXX za rok 2009, úplně shodné s tím, které bylo předloženo do České spořitelny a Komerční banky (čl. 6942 – 6954 a 6963 – 6966) a business plán XXXXX (čl. 6967 – 6969). Dále doklady týkající se OSVČ XXXXX, daňová přiznání, výkazy a zisků a ztrát a rozvahy (čl. 6991 – 7058), daňová přiznání struktury pohledávek, výkazy zisků a ztrát a rozvahy společnosti XXXXX (čl. 7059 – 7070) a kopie daňových přiznání společnosti B. a H. za roky 2009 (čl. 7071 – 7074).

Na tyto dokumenty soud narazil již při hodnocení výpovědi svědků B., Ch., K., F., S., Č., přičemž zjišťoval, v jakém vztahu jsou dokumenty zajištěné v notebooku používaném obžalovaným J., s pravými listinami těchto subjektů nebo obchodních společností. Pro toto srovnání byly u všech subjektů zajištěny stejné účetní doklady, které tyto subjekty předkládaly správci daně. Konečně se k těmto listinám a případně ke spolupráci s obžalovanými nebo s inkriminovanými společnostmi vyjadřovali jmenovaní svědkové. Výsledky jsou především takové, že se doklady zajištěné u obžalovaného J. liší od těch, které tyto subjekty nebo společnosti předkládaly finančnímu úřadu. Tak je tomu u daňových přiznání a účetních výkazů společnosti B. a H. předložených na finančním úřadu (čl. 7085 – 7112), ve srovnání se stejnými dokumenty nalezenými v počítači obžalovaného J., u listin předložených společností XXXXX finančnímu úřadu, daňovým přiznáním a přílohou za rok 2008 – 2010 u společnosti XXXXX (čl. 7126 – 7167), opět ve srovnání se stejnými dokumenty nalezenými u obžalovaného J., listin zajištěných u finančního úřadu týkající se společnosti XXXXX, zejména daňová přiznání a přílohy za roky 2008 – 2011 (čl. 7302 – 7332), ve srovnání se stejně nazvanými dokumenty zajištěnými u obžalovaného J. (čl. 6787 – 6883), a ve srovnání, jaké údaje byly předkládány Komerční bance a České spořitelně (čl. 7333 – 7452); u dokladů vyžádaných z finančního úřadu týkající se společnosti XXXXX (čl. 7464 – 7513), ve srovnání s listinami zajištěnými u obžalovaného J. (čl. 6914 – 6941) a ve srovnání s tím, jaké doklady tato společnost předkládala České spořitelně (čl. 7514 – 7575); konečně u dokladů zajištěných u finančního úřadu týkající se OSVČ R. S., zejména daňová přiznání a přílohy za roky 2008 - 2012 (čl. 7583 – 7636), ve srovnání s tím, jaké listiny předložil u České spořitelny (čl. 7637 – 7700) a s tím, jaké doklady byly nalezeny při domovní prohlídce u obžalovaného J. (čl. 6991 – 7058). Totéž se týká i listin vyžádaných u finančního úřadu týkající se společnosti XXXXX, daňová přiznání a přílohy za roky 2008 – 2012 (čl. 7761 – 7794) ve srovnání s tím, v jaké podobě byly obdobné stejně

nazvané listiny zajištěné při domovní prohlídce obžalovaného J. (čl. 7059 – 7070) a ve srovnání s tím, v jaké podobě byly tyto doklady předloženy České spořitelně (čl. 7795 – 7817). Závěr je naprosto stejný jako u předchozích listinných důkazů. Uvedené údaje byly získány na základě žádosti policie o zjištění údajů podléhajících bankovnímu tajemství (čl. 7823 – 7831) a ze seznamu sbírky listin obchodního rejstříku (čl. 7833 – 7851).

I v tomto případě soud dospívá k dílčímu závěru vyplývajícímu zejména z uvedeného srovnání listinných důkazů, z bank a z finančního úřadu, nalezených při domovních prohlídkách u obžalovaného J., že právě tyto doklady, které byly předkládány do banky, byly významným způsobem upraveny ve směru zlepšení hospodářského výsledku dotčených subjektů, oproti výsledkům, které tyto subjekty vykazovaly v daňovém řízení u příslušných správců daně. V tomto případě je zvláště důležité, že se jedná o vícero subjektů, které spolu nemají žádné vazby navzájem. Vyvrací to obhajobu obžalovaného J., že mu právě samotné subjekty, které mu dodávaly daňové a účetní výkazy či přehledy, předávaly výkazy již upravené a že obžalovaný se žádného takového upravování nedopustil. Vzhledem k počtu těchto subjektů a tomu, že všechny doklady se sbíhají u obžalovaného J., je prakticky vyloučeno, aby zrovna obžalovaný J. byl ve všech případech adresátem upravených, pozměněných, prefabrikovaných účetních a daňových výkazů, přehledů a přiznání, navíc když svědkové zastupující společnosti tvrdí, že obžalovanému J. předávali doklady v podobě, jaké měli sami k dispozici, jak je předkládali finančnímu úřadu, tedy vyvracejí obhajobu obžalovaného J.. Velmi nápadné je rovněž to, že doklady byly velmi často vypracovávány ve formuláři pocházející z webové stránky finance.cz, která umožňuje i po jejich uložení v počítači měnit jejich data, vykazují nápadně podobný vzhled. Soud si je vědom toho, že uvedené závěry se týkají subjektů a obchodních společností, které nefigurují v inkriminovaných úvěrových smlouvách a nejsou předmětem obvinění, obžaloby nebo rozhodnutí soudu. Jedná se o důkazy nepřímé, které ovšem významně podporují jednak výpovědi obžalovaných, případně svědků, kteří poukazují na to, že právě obžalovaný byl jediný schopen daňové či účetní výkazy, přehledy a přiznání sám upravit, přichystat do takové podoby, aby na jejich základě bylo možné uzavřít úvěrovou smlouvu, aby splnili podmínky bank, nebo je přinejmenším byl schopen opatřit. Zároveň se tím potvrzují i závěry vyplývající z listinných důkazů, z nálezů různých prefabrikovaných listin opatřených, případně prázdných listů vystřižených, opatřených razítky různých finančních úřadů, případně obrázků otisků razítek finančních úřadů, razítka České národní banky, které naznačují stejný závěr jako nyní zmiňované důkazy.

Z dalších listinných důkazů jsou to zejména ty, které byly nalezeny při domovních prohlídkách v jednotlivých objektech. Při prohlídce v XXXXX byl při analýze souborů a dokumentů nalezen dokument „XXXXX“ (čl. 7858 – 7862) s uvedeným datem 15. 4. 2011 a elektronickým podpisem J.S.. Kopie listin z vyhodnocení notebooku Toshiba nalezeného při prohlídce jiných prostor v prostorách firmy XXXXX v Jihlavě na ulici XXXXX jako stopa č. 4 byly zjištěny dokumenty týkající se spol. XXXXX (čl. 7869 – 7882), které ukazují spojitost mezi společnostmi XXXXX a XXXXX, tedy i s obžalovaným P.. Z téhož zdroje pak pochází i koncept výpovědi z funkce odpovědného zástupce (čl. 7883), který je adresován P.K. s XXXXX s datem 12. 12. 2011, ve které V. P. oznamuje adresátovi, že vypovídá funkci odpovědného zástupce k živnosti silniční motorová doprava. Z bitové kopie stopy č. 5 zajištěné při domovní prohlídce v XXXXX nebyly zjištěny žádné podstatné skutečnosti (čl. 7884 – 7889) a obdobně to platí i pro stopu č. 4 zajištěné při prohlídce objektu XXXXX (čl. 7890 – 7893). Při

ohledání počítače zajištěného jako stopa č. 2 při domovní prohlídce v prostorách v Jihlavě na ulici XXXXX (čl. 7894 – 8075, XXXXX) bylo v tomto počítači nalezeno velké množství písemností vztahujících se ke společnostem XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a dalším zájmovým společnostem. Takto byly v počítači zajištěném při této domovní prohlídce nalezeny části výkazů zisků a ztrát XXXXX za roky 2009 doložené s navýšenými hospodářskými výsledky výrazně lepšími, než byla skutečnost, které byly předloženy při žádosti o úvěr CitiBank, části daňového přiznání XXXXX za rok 2009 rovněž s upravenými hospodářskými výsledky a rovněž předložené při podání žádosti o úvěr, části daňových přiznání, výkazy zisků a ztrát za rok 2009 společnosti XXXXX s rovněž upravenými hospodářskými výsledky, jak byly zajištěny v písemné podobě v domě č. XXXXX, některé faktury, pracovní smlouvy XXXXX a kopie konceptu přiznání k DPH XXXXX za část měsíců roku 2011. Všechny údaje z telefonních přístrojů, počítačů a paměťových zařízení byly prozkoumány na základě příkazu ke zjištění údajů o telekomunikačním provozu podle § 88a trestního řádu (čl. 8101 – 8104, 8112 – 8119).

Někteří z obžalovaných prošli jiným trestním řízením, které bylo postaveno na blízkém skutkovém obrysu, ovšem vedeného jiným směrem. V tomto řízení byl obviněn obžalovaný P. se svědkem V., jak je to patrné z usnesení o zahájení trestního stíhání (čl. 8476 – 8488), ze spáchání zločinu vydírání podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku. Toto trestní stíhání bylo skončeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 4 T 3/2013 – 1155, 1337, ze dne 9. 9. 2014 (čl. 8484 – 8509), který ve vztahu k obžalovanému P. nabyl právní moci téhož dne 28. 10. 2014. Tímto rozsudkem byl obžalovaný P. uznán vinným ze spáchání přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen podmíněný trest odnětí a trest propadnutí věci. Ve zbytku byli obžalovaní P. i V. zproštěni obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že část skutků spáchali obžalovaní P. s V., nebo že by skutek spáchal obžalovaný P. sám. Důležité pro nynější trestní řízení je popis skutků, pro které byl obžalovaný P. zproštěn obžaloby. Prvního se měl dopustit obžalovaný P. tím, že pod pohrůzkou násilí přinutil P. Z. jako jednatele a společníka XXXXX uzavřít dne 23. 11. 2011 na pobočce České spořitelny úvěrovou smlouvu na částku 10 mil. Kč, z nichž část měla být určena pro osobu vystupující jménem A. M. N., který měl převzít funkci jednatele XXXXX, přičemž Z. měl být do funkce jednatele dosazen obžalovanými P. a V. z důvodu získávání úvěru od různých bankovních ústavů, za což mu měla být vyplácena měsíční odměna. V další části byl obžalovaný P. zproštěn obžaloby ve skutku spočívajícím v tom, že od června do srpna 2011 obžalovaný P. nejprve nabídl I. B. obchodní spolupráci s XXXXX a poté co uzavřela smlouvu o revolvingovém úvěru v CitiBank, za pomoci opakovaných vyhrůžek ji nutil, aby B. pneumatiky vrátila. Třetí část skutku obdobného ražení se pak měla týkat svědka J.Č.. Soud zopakuje, že v těchto třech bodech byl obžalovaný P. obžaloby pravomocně zproštěn. Z odůvodnění citovaného rozsudku plyne, že soud shledal řadu výpovědí obžalovaného Z. k verzi uváděné v obžalobě jako značně nevěrohodnou. Obdobně se to týkalo i výpovědi obžalované B. a svědka Č.. I z dalších důvodů krajský soud dospěl ke zprošťujícímu výroku. Vedle toho se krajský soud opakovaně vyjádřil v tom směru, proč byli obžalovaní P. a V. stíháni právě pro vydírání, když se nabízelo stíhat příslušné osoby z podvodného vylákání úvěru společností XXXXX na uvedených bankách, v jehož rámci by bylo možno v komplexu lépe posoudit, zda obžalovaní Z., B., P. a další byli či nebyli ke své spolupráci nuceni či nikoliv. Soud sám konstatuje, že u obžalovaného Z. je role „bílého koně“ zcela evidentní.

V rámci právě zmiňovaného trestního řízení byl policejními orgány také pořízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu, na základě žádosti o povolení a příkazu o povolení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (čl. 8513 – 8582). Záznamy a prepis záznamů telekomunikačního provozu týkající se osob, které jsou zainteresovány v nynějším trestním řízení, je ve spise založen (čl. 8583 – 8629). Odposlechy a záznamy se týkají období od února do června 2012, tedy ex post po spáchání všech skutků uvedených v tomto rozsudku. Může se tedy jednat pouze o reakce zachycených osob, případně vykreslení vztahů mezi jednotlivými osobami a poměrů ve skupině odposlouchávaných osob; k nyní projednávané věci se proto vztahují pouze nepřímě. Ze záznamu je patrné, že byli v poměrně častém kontaktu obžalovaní P. a Z. (čl. 8596 – 8589) a tito se pouze domlouvali na další komunikaci prostřednictvím programu Skype. Velmi častý je také kontakt mezi P. a svědkem V., přičemž častým tématem jejich kontaktu je právě styk či kontakt nebo schůzky s obžalovaným Z. (čl. 8590 – 8595). Nejzajímavější ze všech odposlechlů a záznamů je hovor ze dne 3. 4. 2012 (čl. 8620 – 8629), ve kterém hovoří obžalovaný P., J. a svědek V.. Především z něj vysvítá, že P. shání peníze pro V., které by měl získat od svědka Č., případně od S.. Opakovaně se baví o Z., o kterém hovoří v tom smyslu, že pokud nastane nějaký problém, bude ho mít pouze právě obžalovaný Z. jako svéprávní osoba. Zmiňují rovněž, že Z. sice nevybíral peníze v bance, ale vybíral je „strejda“ (pozn. přezdívka obžalovaného D.), případně obžalovaný S., kterého tam D. vždy přivezl. Neosobně pak přímo P. zmiňuje, že účel vytunelovat XXXXX byl jasný, o tom se vědělo, ale nikoliv, že by ho měl vytunelovat obžalovaný S. (pozn. přezdívkou F.). Všichni tři hovořící obviňují z nečinnosti Z., který nedostal své úloze, kterou měl plnit. Výslovně se baví o tom, co nastane, když policie přijde za Z., jak má vypovídat a na to přímo obžalovaný P. odpovídá, že: „... (Z.) musí říkat to, na čem se vždycky domluvili, že se Z. o firmu nestaral, ale staral se o ni T...“. V další části pak zmiňují, že podle původní dohody měl Z. po splnění svého úkolu zmizet v Thajsku, což se nestalo. Z. přisuzují snahu ze všeho bez úhony vyváznout, což se ale podle nich nestane, jen si nepřejí, aby se celá záležitost otočila proti nim, tedy P., J. nebo V., ale proti T. a v tomto smyslu by měl také Z. vypovídat. V závěru pak obžalovaný P. dodává, že on sám je absolutně v klidu, i s B., s T. i s Z..

Z formálního a procesního hlediska je nutné poznamenat, že odposlech a záznam telekomunikačního provozu resp. sledování osoby a věcí s pořizováním zvukových záznamů bylo provedeno v jiné trestní věci, o které již v odůvodnění byla řeč, která skončila rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu může být použit v jiné trestní věci podle § 88 odst. 6 trestního řádu, pokud je toto trestní stíhání vedeno pro trestný čin uvedený v § 88 odst. 1 trestního řádu, což jsou řízení pro zločiny, na které zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 8 let, což platí i pro nynější trestní řízení, vedené pro trestný čin úvěrového podvodu, ve kterém je horní hranice trestní sazby 10 let. Obdobně platí i pro záznamy pořízené při sledování osob a věcí podle § 158d trestního řádu, kdy je možné v jiné trestní věci tyto záznamy použít, je-li i v této věci vedeno řízení o úmyslném trestném činu, což trestný čin úvěrového podvodu je. I s omezeními, o kterých byla řeč na začátku této části odůvodnění, týkající se odposlechlů a záznamů telekomunikačního provozu a záznamu ze sledování osob a věcí je z těchto záznamů patrné provázání mezi obžalovanými, zejména obžalovanými J., P., D. a svědkem V.. Výslovně se taky hovoří o vytunelování XXXXX a opakovaně se mluví o roli obžalovaného Z., který měl

v této společnosti plnit svůj úkol jako nastrčená osoba, přičemž XXXXX mělo být tunelováno pomocí spřátelených firem, pouze se ukázalo, že děje neprobíhaly tak, jak si hovořící osoby představovaly. Výslovně se také zmiňuje, že pokud by se na celou věc přišlo, byl jako jednatel nastrčen právě Z., ten si měl přitom počínat tak, aby veškerá odpovědnost zůstala na obžalovaném T., případně na Z.. Naopak pozornost měla být odvrácena od rolí obžalovaného P., J., svědka V., obžalovaného D. a dalších. I když to není přímý důkaz a nelze z něj vyčíst rovnou skutečnosti rozhodné pro skutkový děj týkající se jednotlivých úvěrových smluv a jejich čerpání, velmi plasticky dokresluje poměry mezi jednotlivými zainteresovanými obžalovanými, příp. svědky, naznačuje, jaká byla jejich role a pozice v XXXXX, jaký smysl měla celá činnost okolo této společnosti, co bylo cílem všech zúčastněných osob, jak těsně tyto osoby spolupracovaly a podílely se na činnosti XXXXX a jak měla být činnost některých z nich zastřena, zatímco odpovědnost ostatních měla být vystrčena do popředí. Tyto záznamy také významným způsobem podporují výpovědi zejména obžalovaných Z., nepřímo výpovědi S. a K., obžalovaného T. a obžalované B.. Naopak významným způsobem vyvracení zejména obhajobu obžalovaného P., J. a D..

K adheznímu řízení se řádně a včas připojily Česká spořitelna, Komerční banka, Československá obchodní banka a Citibank k jednotlivým bodům obžaloby, kde zároveň včas uplatnili svůj nárok na náhradu škody vůči obžalovaným, řádně vyčíslili uplatňovaný nárok tak, jak je to uvedeno v jejich vyjádřeních a vyčíslení (čl. 10151 – 10310a). Českomoravská záruční a rozvojová banka sice nárok vyplývající z bankovních záruk vyčíslila, ale tento svůj nárok řádně neuplatnila jako svůj nárok na náhradu škody. Osoby jednotlivých obžalovaných soud hodnotil podle opisu Rejstříku trestů a výpisu z evidence přestupků jednotlivých obžalovaných z místa trvalého bydliště (čl. 10328 – 10352, 10650 – 10662). Připojení poškozených bank a vyčíslení nároku u Komerční banky (čl. 10691 – 10701) u České spořitelny (čl. 10703) a Československé obchodní banky (čl. 10704 – 10705).

U listinných důkazů opatřených policejním orgánem v průběhu trestního řízení, ať už zajištěných při domovních prohlídkách, prohlídkách jiných prostor, vyžádaných od příslušných institucí, finančních úřadů, od fyzických osob – účetních, právnických osob – bank a spořitelen, soud nemá pochybnosti o jejich původu a obsahu. Všechny strany měly možnost se těmito listinnými důkazy seznámit a byly jim v průběhu hlavního líčení předloženy, nikdo nevznesl žádnou námitku; strany se pouze vyjadřovaly k jejich obsahu. Z těchto důkazů tedy soud mohl bez překážek vycházet. Pokud jde o listinné důkazy předkládané samotnými obžalovanými a především kopiemi emailových zpráv, ani tyto soud nijak nezpochybňuje, pokud jde o jejich zdroj, který z obžalovaných je předložil, dokonce je obhajoba nebo obžalování sami uváděli do souvislosti a soud si tedy může sám udělat představu, co ten který listinný důkaz má znamenat. Navíc i ostatním obžalovaným, kterých se tyto důkazy týkají, byly předestřeny a mohli se k nim vyjádřit. V tomto případě má soud jedinou výhradu u kopií emailových zpráv předkládaných samotnými obžalovanými, protože aniž by soud cokoliv obžalovaným podsouval, byť se jedná o vytištěné zprávy, které mají podobu, jakou by emailová zpráva vytištěná ze schránky měla, žádná nezávislá autorita neměla možnost kontrolovat získávání těchto emailových zpráv, a proto u jejich obsahu je nutné je brát s výhradou, kterým z obžalovaných byly předloženy, protože i podoba, v jaké jsou předloženy soudu, může být jejich předkládatel ovlivněna. S vědomím této výhrady, že tento důkaz ukazuje pouze to, co předkládající strana sama chtěla, soud může i s těmito listinnými důkazy pracovat.

Tyto listinné důkazy soudu potvrdily závěry týkající se výroku o vině u obžalovaných Z., K., B., S. a T., kteří se ve svých výpovědích ke spáchání žalovaných skutků přiznali. Jak dříve zmíněné listinné důkazy, tak i další listinné důkazy a výpovědi svědků jejich přiznání potvrdily. Proto soud u těchto obžalovaných nemá pochybnosti, že se jejich skutky odehrály způsobem popsaným ve výroku rozsudku.

Obhajoba obžalovaného P. S. zejména akcentovala (čl. 11 497 – 11 499), že obžalovaný jako jednatel XXXXX absolutně nedisponoval žádnými ekonomickými znalostmi, natož znalostmi z bankovníctví, ve všem se spoléhal na jiné osoby, kterým důvěřoval. Podle něj někdo zneužil XXXXX a samotného obžalovaného S., využil jeho zdravotního stavu, neznalostí a zfalšoval podklady za účelem svého prospěchu, tedy s plánem, jak peníze obdržené z úvěru z XXXXX vyvést. Poukazuje rovněž na to, že obžalovaný nepředkládal bance žádné listiny, nezasílal žádné seznamy, nepodepisoval listiny, které byly bance předloženy, a není tedy prokázáno, že by se tedy obžalovaný S. na úvěrovém podvodu nějak podílel nebo účastnil. Nepoužíval ani emailové schránky nebo internetové bankovníctví. Obhajoba rovněž zmiňuje, že obžalovaný žije na hranici chudoby, na jeho majetek je vyhlášen konkurz a on sám byl uměle udržován v domnění, že vše skvěle funguje. Domnívá se tedy, že u obžalovaného není dán úmysl a odpovědnost za spáchání úvěrového podvodu, leda v rovině práva občanského. Obhajoba se řečnický ptá, kdo by se k takovéto odpovědnosti podpisem zavazoval, kdyby chtěl spáchat podvod? Právě z důvodu, že u obžalovaného není dán úmysl přímý či nepřímý, obžalovaný S. vůbec nevěděl, že svým jednáním porušuje zájem chráněný trestním zákoníkem, ale spoléhal na odborné znalosti jiných osob, která zneužila jeho důvěřivosti, není dána ani jeho trestní odpovědnost.

Ze skutkového hlediska, soud u obžalovaného S. vycházel především z výpovědi svědků L. a V., kteří jednoznačně potvrzovali, že při jednáních o úvěrech XXXXX ve dnech 5. 2., 8. 4. a 13. 12. 2010 jednali buď s obžalovaným S., anebo s oběma tehdejšími jednatelem XXXXX S. a Z.. Obžalovaný sám ani nezpochybňuje, že úvěrové smlouvy podepsal, ale tvrdí, že v bance nepředkládal žádné doklady, ani nezasílal žádné informace. Soud se k této otázce staví následujícím způsobem. Jestliže byl obžalovaný S. jediným společníkem a jednatelem XXXXX, případně jedním ze dvou jednatelů, je jasné, že byl buď jediným nebo jednou ze dvou oprávněných osob, která za XXXXX mohla jednat. Svědkové potvrzují, že jediný, s kým jednali z XXXXX, byl právě obžalovaný S.. Obžalovaný S. podepisoval úvěrovou smlouvu, byl přítomen v samotném centru dění, když byla úvěrová smlouva sjednána, podepsána, seznámil se tedy s jejím obsahem, a jak vypovídají svědkové, obžalovaný byl seznámen i se všemi údaji a parametry, které ke sjednání této úvěrové smlouvy vedly. Za této situace není možné, že by obžalovaný S. o něčem nevěděl, o něčem nebyl informován, anebo se něco dělo bez jeho vědomí, zejména pokud se týká okolností a podmínek uzavíraných úvěrových smluv. Zároveň se podle soudu obžalovaný S. nemůže úspěšně obhajovat svou odbornou neznalostí, příp. důvěřivostí k druhým osobám. Jestliže obžalovaný jednou zaujal místo společníka a jednatele společnosti s ručením omezeným, převzal na sebe kromě práv z toho vyplývajících, také jistou míru povinností, včetně toho, že v obchodní společnosti zná v nejnútnější míře údaje, které se této společnosti týkají. Soud obžalovanému nepřisuzuje nutnost nějaké výrazné odborné znalosti, zkušenosti nebo vědomosti. Údaje, na kterých byly založeny žádosti o poskytnutí úvěru, podle kterých financující banky úvěry poskytly, jsou v základních

parametrech natolik odlišné od údajů, které XXXXX vykazovala ve svém vlastním účetnictví a pro finanční úřad, že i zcela laické srovnání výsledků hospodaření za daný rok, příp. na výši daňového základu nebo odváděné daně vede k jednoduchému zjištění, že se údaje liší výrazně ve prospěch lepších hospodářských výsledků XXXXX, aby před financujícími bankami vypadala jako úspěšná a fungující obchodní společnost s výbornými hospodářskými výsledky. Na takové jednoduché srovnání obžalovaný žádné ekonomické ani jiné znalosti nepotřebuje. Na základě těchto úvah nad provedenými důkazy v části týkající se obžalovaného S. soud nepochybuje o skutkovém základu výroku o jeho vině v tomto rozsudku, ani o naplnění subjektivních znak označené skutkové podstaty.

Obhajoba obžalované V.Š. (dříve T., zejména na čl. 11439 - 11441) stojí na následujících bodech. Připouští, že se obžalovaná dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu toliko v rozsahu, jak popsala ve své výpovědi v ryze formálním postavení v XXXXX, přičemž byla fakticky ve všech směrech ovládána jinými osobami a role obžalované se zúžila pouze na podpisy požadovaných podkladů úvěrových smluv a jiné dokumentace, aniž by se nějak podílela na jejich pořízení, nebo měla informace, zda jsou tyto informace věcně správné. Z toho důvodu nesouhlasí s právní kvalifikací činu jako úvěrového podvodu, dokonce jako čl. organizované skupiny. Obžalovaná popírá, že by mezi obžalovanými existovala nějaká dohoda, domluva či vymezená spolupráce s ostatními obžalovanými, že by nějak koordinovala svou činnost s ostatními. Neměla ani vědomosti o skutečnostech popsaných v obžalobě ve vztahu k jednotlivým úvěrům. Dále poukazuje na to, že jednala pod tlakem obžalovaného T. jako nevlastního otce. Až později v ní jeho jednání vzbuzovalo pochybnosti, zda je všechno tak, jak má být. Rovněž zmiňuje, že v jejím případě nebyla naplněna subjektivní stránka žalovaného zločinu, čistě z podpisu podle ní nelze dovozovat existenci úmyslu.

Ve skutkové rovině soud nemá pochybnosti, že se skutky týkající se obžalované Š. odehrály, jak jsou popsány ve výroku rozsudku. Soud opakuje, že v případě obžalované Š. se závěr soudu o jejím podílu na spáchání skutků zakládá nejenom na výpovědi samotné obžalované, která je spíše obhajobou ve shora uvedeném smyslu, ale také na výpovědi obžalovaných T. a J., svědků z bank - V. a V., i zaměstnanců XXXXX. Tyto důkazy podle soudu vyvracejí obhajobu obžalované Š. včetně výpovědi, která zazněla v její prospěch, tj. výpověď její matky L. T.. Ze způsobu spáchání skutků, jak o něm vypovídala sama obžalovaná Š., ale i obžalovaný T., jak o ní vypovídali svědkové z bank a jak je patrné z listinných důkazů, je zřejmé, že musela existovat koordinace mezi obžalovanými Š., J. a T.. Všichni tři si byli minimálně v hrubých obrysech vědomi, že jejich kroky směřují k uzavření úvěrové smlouvy, byli si vědomi, na základě jakých podkladů XXXXX s Českou spořitelnou a Komerční bankou vyjednávají, a byli si vědomi role ostatních spoluobžalovaných v těchto bodech. Z toho soud dovozuje, že mezi obžalovanými došlo k organizaci, k rozdělení a plnění různých rolí, ke koordinaci činnosti obžalovaných, která nebyla nahodilá nebo ojedinělá. Během zkoumané doby se opakovala ve více případech a všichni tři obžalovaní v těchto bodech si byli vědomi postavení a činnosti ostatních obžalovaných. Ani u obžalované Š. tedy soud nemá žádné důvodné pochybnosti o skutkovém základu výroku o vině obžalované Š.. Výpovědi svědků i listinné důkazy tento závěr podporují a žádný z nich je důvodně nezpochybňuje. Z hlediska subjektivní stránky bylo prokázáno, že obžalované byly známy všechny skutečnosti zakládající trestnost jejího jednání, např. údaje, na nichž byly založeny žádosti o úvěry ve srovnání se skutečností prezentovanou finančním úřadům. S jejich vědomím obžalovaná aktivně jednala

s bankami a v bankách, o jejím vědomí a vůli, dílčích složkách zaviněného jednání, tedy nemůže být pochyb.

Rovněž v případě obžalovaného L.D. u skutků popsanych v bodech 1C – 1F) a 4) soud po zhodnocení všech provedených důkazů nemá pochybnosti o skutkovém základě rozhodnutí o vině obžalovaného. Soud již vyjádřil, z jakých důkazů v případě obžalovaného D. vychází. Jedná se především o výpověď obžalovaného Z. a B.. Kromě toho vychází i z dalších důkazů, které podporují výpovědi těchto dvou obžalovaných. V tomto směru je řeč zejména o obžalovaném T., podpůrně i o výpovědi obžalovaných S. a K., jejichž výpovědi se sice týkají jiných bodů, ale podstata jednání je obdobná jako u obžalované B.. Tyto výpovědi jsou podpořeny i listinnými důkazy, které potvrzují různé okolnosti zmíněné v jejich výpovědích. Soud proto důvodně nepochybuje ani tehdy, když tito obžalovaní hovoří o roli, prostřednictví a zapojení obžalovaného D. do projednávaných skutků. Jedná se o věrohodné výpovědi, na jejichž základě soud zakládá výrok o vině obžalovaného D.. Zmíněné důkazy dokládá i obsah odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a sledování osob a věcí (viz výše v odůvodnění), kde hovořící zmiňují roli obžalovaného D. (alias S.) a podporují věrohodnost výpovědi obžalovaných, jak se na spáchání projednávaných skutků podílel. Proto soud u obžalovaného D. dospěl k závěru o jeho vině v popsáném rozsahu.

V případě obžalovaného V.a P. soud svůj závěr o jeho vině buduje především na výpovědi obžalovaných Z., S., K. a T., kteří všichni mluví o inspirační, vůdčí i rozhodující roli P. při činnosti XXXXX, XXXXX i v době, kdy formálně s těmito společnostmi již neměl nic společného. Ukazují na obžalovaného P. jako na zákulisního hráče, který sice nikde formálně nevystupoval, ale fakticky konal významnou a rozhodující roli v činnosti ostatních obžalovaných, kteří na rozdíl od obžalovaného P. museli vystupovat zjevně. Ať už se jedná o osoby nastrčené jako formální jednatele a společníky obchodních společností (Svoboda, Z., K.), tak ostatní obžalované (T., J.). Přitom o postavení obžalovaného P. nemluví jen ostatní obžalovaní, ale charakteristika činnosti obžalovaného P. vysvítá i z výpovědi některých zaměstnanců XXXXX nebo XXXXX, případně účetních, kteří zpracovávali účetnictví pro tyto společnosti. Významným důkazem o činnosti obžalovaného P. je ovládnutí internetového bankovníctví XXXXX, když bylo prokázáno, že ze stejné statické IP adresy byly během několika minut, v řadě zaznamenaných dnů, ovládnuty jednak bankovní účty XXXXX a XXXXX (ve které měl přitom tuto činnost na starosti jedině obžalovaný P.) a k tomu ještě bankovní účty přímo obžalovaného P.. V tolika dnech a takové seskupení používání internetových bankovníctví různých subjektů ze stejné IP adresy ukazuje, že účty takto ovládal pouze jeden člověk a tím byl obžalovaný P.. O podílu obžalovaného P. svědčí rovněž výpovědi lidí, podle kterých část peněžních prostředků vybíraných z úvěrových účtů byla předávána právě obžalovanému P.. Svědčí o tom také skutečnost, že když obžalovaný P. formálně neměl se společnostmi nic dočinění, do účetnictví těchto firem byly vkládány účetní doklady, které buď přinesl obžalovaný P., anebo jejichž příjemcem byl právě obžalovaný P.. Jak plyne z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a ze sledování osob a věcí, obžalovaný P. byl pojítkem na svědka V. a dalšího z obžalovaných L.D., kteří jak plyne z výpovědi obžalovaného Z., se podíleli na zapojení obžalovaného Z. jako společníka a jednatele XXXXX, nastrčeného k jednání za tuto společnost s financujícími bankami, aby zakryl osoby skutečně rozhodující a jednající za XXXXX. Všichni zapojení do činnosti XXXXX, zejména obžalovaný P., věděli o záměru „vytunelování“ XXXXX. Z odposlechů, záznamů a sledování osob a věcí

také je naprosto jasná a zřejmá osobní a finanční zainteresovanost obžalovaného P. na XXXXX resp. na výsledcích jeho „hospodaření“, když vyčerpala řadu úvěrů, které následně nesplatila, a peníze byly vyvedeny jinam. Právě proto soud nepochybuje o věrohodnosti výpovědi obžalovaných, svědků a listinných důkazů, které svědčí proti obžalovanému P. na jejich základě buduje výrok o jeho vině.

Obhajoba obžalovaného P. byla postavena na těchto bodech. Především zde byl odkaz na trestní věc vedenou u Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 3/2013, ve které byl obžalovaný zproštěn obžaloby pro skutek, ve kterém byl spatřován zločin vydírání spáchaný vůči obžalovanému Z. v souvislosti s uzavřením úvěrové smlouvy v České spořitelně dne 23. 11. 2011 a obdobného zločinu, kterého se měl dopustit vůči I. B. v souvislosti s uzavíráním úvěrů XXXXX u Citibank v Brně 23. 3. 2011. Obhajoba poukázala na alespoň částečnou totožnost jednání či následku mezi skutky, pro které byl obžalovaný P. rozsudkem sp. zn. 4 T 3/2013 zproštěn obžaloby a skutky uvedenými v tomto rozsudku v bodech 1F) a 4), na což soud reagoval v samostatném usnesení vyhlášeném současně s tímto rozsudkem.

Dále obžalovaný zdůrazňoval důkaz originálem cestovním pasem obžalovaného P., který soud provedl z podnětu obžalovaného (čl. 11 450 – 11 466), z něhož lze vyvodit následující. Obžalovaný měl podle vstupních a výstupních razítek ukrajinského pohraničního orgánu opakovaně cestovat do této země, přičemž v letech 2010 měl vstupovat a opouštět území Ukrajiny v době od 3. do 10. 2., od 14. do 16. 6., od 5. do 9. 9., od 14. do 16. 10., od 2. do 4. 11. a od 11. do 14. 12. 2010 a od 9. do 10. 2., od 27. do 30. 4., od 24. do 26. 7. a od 20. do 29. 11. 2011; na dobu od 19. 2. do 20. 5. a 7. 6. do 5. 9. 2011 měl udělena víza do USA.

Upozorňoval, že se jedná o veřejnou listinu, ze které plyne nepřítomnost obžalovaného P. na území ČR v datech spáchaní jednotlivých skutků. Vypočítává jednotlivé dny a konstatuje, u sjednání kterých úvěrových smluv obžalovaný P. nemohl být přítomen. V tomto ohledu soud považuje za nepřipadné odkazy na dny, kdy byly uzavírány úvěrové smlouvy XXXXX nebo XXXXX, protože je zřejmé, že organizátoři projednávaných skutků, ke kterým patří obžalovaný P. (T., J.), sami neuzavírali úvěrové smlouvy a jejich přítomnost při uzavření této smlouvy nebyla nutná. Tito obžalovaní ze známých důvodů místo sebe nastrkovali jiné osoby (S., Z., K.). K jednotlivým přístupům do internetového bankovníctví XXXXX pod identitami K., S. a Z. a jejich souběhu s přístupem do internetového bankovníctví XXXXX případně obžalovaného P. osobně lze uvést následující. Když obžalovaný tvrdí, že 14. 6. 2010 nemohl nahlížet do internetového bankovníctví, z přehledu (čl. 6253) je zřejmé, že právě v tento den sice bylo v blízké časové souvislosti přistupováno pod identitou K. do internetového bankovníctví XXXXX a identitou P. do internetového bankovníctví XXXXX. Bylo to z jiné IP adresy, než která byla přidělena kanceláři XXXXX, která v drtivé většině převažuje v přístupech do těchto internetových bankovníctví. Mohlo se tedy jednat o přístup do internetového bankovníctví i jinde, např. i mimo Českou republiku. Naopak 14. a 15. 10. 2010, 13. 12. 2010 je uveden přístup do internetového bankovníctví jednak s identitou Svobody do XXXXX, jednak s identitou P. do XXXXX. V těchto případech tedy vysvětlení obžalovaného je jedním ze dvou možných. Na věc je možné se podívat i z opačného pohledu. Jakou váhu mají ukrajinská razítka v české veřejné listině, zda skutečně vystihují skutečnost vstupu obžalovaného P. na ukrajinské území zrovna v uvedené datum či nikoliv. Dne 28. 4. 2011, kdy se obžalovaný opět hájil tím, že byl na území Ukrajiny, je přítom v přehledu vstupu do

internetového bankovníctví opět vidět, že právě 28. 4. 2011 bylo do internetového bankovníctví XXXXX s identitou S. a do internetového bankovníctví XXXXX s identitou P. vstupováno opět z odlišné IP adresy, tedy někde mimo kancelář XXXXX např. i mimo území České republiky. Navíc, jak je z přehledu o souběhu přístupu do internetových bankovníctví pod uvedenými identitami patrné (čl. 6249, 6253 – 6254), tento souběh se netýká jednoho jediného data, ale několika desítek přístupů, v tom nejreprezentativnějším srovnání, kdy je zaznamenána korelace mezi vstupy identity „S.“ do internetového bankovníctví XXXXX, vstup identity „P.“ do internetového bankovníctví bankovního účtu obžalovaného P. a do internetového bankovníctví společnosti XXXXX je za necelý rok sedmkrát (čl. 6249). Takže ojedinělý případ, kdyby skutečně přístup spadl do období, kdy obžalovaný P. byl mimo území České republiky, by stejně nezvrátil závěr vyplývající ze všech ostatních zaznamenaných přístupů. Navíc je třeba si uvědomit, že role a postavení obžalovaného P. nespočívala ve výkonné funkci, nemusel být fyzicky přítomen při jednotlivých aktech popsaných v rozsudku, jeho úlohou bylo právě rozhodování, organizace a řízení z pozadí, včetně řízení obžalovaného T., spíše než faktická osobní přítomnost nebo přímé vystupování před státními orgány a bankami, na to byli určeni jiní obžalovaní. Takže i kdyby obžalovaný P. nebyl právě přítomen na území ČR, stejně se v uvedených dnech mohly odehrát skutky popsané ve výroku rozsudku a na pozici, postavení, roli a úloze obžalovaného P. to vůbec nic nezměnilo.

Jediné skutečně kolizní vyznění důkazů se týká výpovědi obžalovaných S. a K., o okolnostech uzavírání úvěrů uvedeného v bodu 2A) v České spořitelně, pobočce v Jihlavě dne 7. 9. 2010, ve srovnání s obhajobou obžalovaného P. založenou na ukrajinských razítkách v cestovním pasu, ze kterých má vycházet, že obžalovaný byl na území Ukrajiny od 5. 9. do 9. 9. 2010. Obžalovaní K. a S. tvrdili, že po uzavření úvěru ihned došlo k čerpání úvěru, k výběru peněz v hotovosti, která měly být bezprostředně poté předána obžalovanému P., který čekal před pobočkou. V tomto místě soud ponechá stranou relevanci otisků ukrajinských razítek v cestovním pasu obžalovaného a spolehlivosti jejich sdělení a soustředí se na samotné srovnání ostatních důkazů. Z výpisu úvěrového účtu a účtu XXXXX vyplývá, že k čerpání úvěrového účtu došlo ve dnech 7. 9. 2010 v částce 1.200.000,- Kč, 8. 9. 2010 ve výši 800.000,- Kč, 16. 9. 2010 ve výši 1.200.000,- Kč, ve všech třech případech na bankovní účty XXXXX. Z bankovního účtu XXXXX došlo k výběru hotovosti 7. 9. 2010 ve výši 800.000,- Kč, 8. 9. 2010 ve výši 300.000,- Kč, 9. 9. 2010 ve výši 300.000,- a 100.000,- Kč, 27. 9. 2010 ve výši 600.000,- Kč a 29. 9. 2010 ve výši 600.000,- Kč. To vše se týká pouze září, k dalšímu čerpání pak došlo ještě později. Porovnáním s výpověďmi obžalovaných K. a S. soud musí konstatovat, že obžalovaní si dobře vybavili jak to, že k čerpání úvěru a dokonce i k výběru v hotovosti došlo týž den, kdy došlo k podpisu úvěrové smlouvy, ačkoliv se to obhajoba snažila zpochybnit. Napovídalo by to, že si obžalovaní K. a S. dobře vybavují okolnosti dne 7. 9. 2010, včetně přítomnosti obžalovaného P., což by na opačné straně zpochybnilo relevanci oněch razítek v cestovním pasu. Vzhledem k časovému odstupu, který od té doby uplynul, při počtu jednotlivých čerpání úvěru i počtu výběrů hotovosti z bankovního účtu, nejen u tohoto, ale u dalších úvěrů, u kterých měli být obžalovaní K. a S. přítomni, nebylo by divu, kdyby se obžalovaní K. a S. jedenkrát zmýlili a přítomnost obžalovaného P. v den podpisu úvěru, jeho čerpání i výběru v hotovosti zařadili k 7. 9. 2010 a ne k některému jinému dni, kdy vybírali hotovost z bankovního účtu nebo k některému z následujících uzavíraných úvěrů. S přihlédnutím k výše uvedenému, i když soud konstatoval dílčí rozdíl ve vyznění části těchto důkazů, nezměnilo to jeho závěr o širší a obecnější věrohodnosti výpovědi K. a S. a naopak o

vině obžalovaného P. i v tomto bodu rozsudku. Obhajoba rovněž argumentuje úředním záznamem o podání vysvětlení obžalovaného P.S., k tomu se ze známých důvodů soud nemůže nijak vyjádřit, protože tento úřední záznam není součástí důkazní podstaty.

Obhajoba obžalovaného P. rovněž státnímu zástupci a potažmo i rozsudku, který z obžaloby vzešel, vyčítá nekonkrétnost a obecnost a požaduje detailní specifikaci bankovních operací, kterými se měl obžalovaný P. obohatit. K tomu soudu poznamenává, že popis činnosti obžalovaného P. může být natolik konkrétní a detailní, nakolik konkrétní a detailní byla jeho činnost v rámci skupiny pachatelů, jejíž činnost je popisována ve výroku tohoto rozsudku. Soud může na základě provedených důkazů konstatovat, že hlavní pachatelé (T., J., P.) vyvíjeli očividnou snahu o zdání legality všech operací XXXXX a také ostatních společností, proto jsou všechny finanční operace formálně zdůvodněné fakturami, dodacími listy, ačkoliv jak vyplývá z provedených důkazů, se nejčastěji jednalo o pouhou zástěrku. Proto také např. obžalovaný J. si podepisoval mandátní smlouvy k jednání s bankami, aby své postavení a činnost v rámci XXXXX a ostatních společností deklaroval tímto způsobem. Proto si také obžalovaní vybírali za jednatele a společníky takové osoby, které ke skutečnému obchodnímu vedení společnosti, ke všem jejím právním úkonům buď nebyly způsobilé, anebo k tomu nebyli ani připuštěni, měli pouze dělat fasádu těm, kteří v XXXXX skutečně rozhodovali. Vymezení role, postavení a úlohy obžalovaného P. je tak konkrétní a detailní, jak byla konkrétní a detailní jeho činnost v rámci celé skupiny, v popisu obžaloby a obdobně v opisu rozsudku je popsáno, čímž se obžalovaný P. podílel na činnosti skupiny pachatelů, zda to bylo rozhodování, vedení jednotlivých osob, podávání instrukcí, domluvě s jednotlivými obžalovanými, určování ostatním obžalovaným kdy a kam se mají dostavit, vědomí o zapojení jednotlivých obchodní společností do koloběhu obchodu s pneumatikami, jejich fakturace a přesunu peněžních částek, vědomí o nepravdivosti údajů, na základě kterých jsou sestavovány žádosti o úvěr a dokladů, které jsou jako podklady předkládány bankám, domluva na zajišťování dalších obžalovaných jako zástupců XXXXX, používání internetového bankovníctví, převedení obchodního podílu v XXXXX, pověření ostatních obžalovaných obchodním vedením XXXXX, které se dá ve svém souhrnu shrnout jako činnost rozhodovací a organizační, která ani ze své podstaty nemůže být naprosto přesně a detailně vymezena. Pro vyvození trestní odpovědnosti obžalovaného přitom ani nemusí, jak je z teorie a praxe známo, být zřejmé, že se obžalovaný P. musel účastnit na všech dílčích protiprávních jednáních, které ve svém důsledku a souhrnu vedly ke spáchání projednávaného zločinu. Stačí, jestli se významnou a zaznamenanou měrou podílel na řetězci všech jednání, vedoucích k protiprávnímu následku, což soud v rozsudku pojmenoval uvedeným způsobem. Není ani nezbytné, aby bylo prokázáno přesnými bankovními operacemi zapojení obžalovaného P. do činnosti ostatních obžalovaných, protože podstata skutku a úvěrového podvodu netkví v provedení některé bankovní operace na účtu, ale v činnosti všech obžalovaných směřujících k získání úvěrů v bankách. A na té se obžalovaný P. uvedeným způsobem podílel.

Odkaz na to, že obžalovaný P. a stejně obžalovaný J. mají majetek evidovaný na své jméno, což by mělo zpochybnit možnost jejich protiprávního jednání, je nepřesvědčivý. Soud konstatuje, že důvody, proč obžalovaní evidovali majetek na své jméno, mohou být různé. Žádný z nich přitom nevyklučuje možnost spáchání trestného činu. Zločiny popsány v tomto rozsudku mohli shodně spáchat pachatelé majetní, hůře situovaní anebo jen naoko nemajetní. To soud přivádí na myšlenku, že obžalovaní mohli mít jiné části a druhy majetku evidované na

identity jiných osob. V souhrnu to neznamena nic jiného, než že obžalovaní zvolili tuto variantu vlastnictví a držení majetku, ale vzhledem k možnosti spáchání projednávaného skutku, resp. k odpovědnosti za něj to nemá žádnou vypovídací hodnotu.

Obhajoba obžalovaného P. předložila u hlavního líčení 6. 10. 2015 listiny dokládající, že XXXXX, prošla několika daňovými kontrolami u Finančního úřadu v Třebíči bez podstatných závad v době, kdy se v ní angažoval obžalovaný P. (čl. 11 202 – 11 226). Pro soud ovšem bylo podstatné období, kdy obžalovaný P. neměl v XXXXX žádnou oficiální nebo formální funkci (po 21. 4. 2010), kdy si naopak počínal tak, aby svůj vliv na XXXXX co nejvíce zakryl. Zadruhé soud nezkoumal dopad činnosti obžalovaných na daňovou povinnost inkriminovaných společností, ale jejich počínání před úvěrujícími bankami. Proto daňové kontroly z dřívějšího období uvažování soudu nijak nezměnily.

Obhajoba obžalovaného P. také zpochybňuje hodnotu výpovědi obžalovaných T., S., B., K. a Z.. Soud v tomto odůvodnění hodnotil věrohodnost výpovědi všech obžalovaných. Soud si je vědom, že se jedná právě o výpovědi obžalovaných, kteří mají v řízení i vlastní zájmy. Po porovnání s ostatními provedenými důkazy, o kterých byla řeč v předchozích částech, a mezi sebou navzájem, soud konstatuje, nejenom na základě shody mezi napadanými výpověďmi navzájem, ale i shody s ostatními hodnocenými důkazy, že tyto výpovědi jsou věrohodné, odpovídají jiným důkazům, a proto se o ně v těchto závěrech opírá. Pokud právě obhajoba obžalovaného P., případně obhajoba obžalovaného J., zůstaly vůči souboru ostatních důkazů osamocena, svědčí to v očích soudu pro závěr, že provedené dokazování obžalované usvědčuje a vyvrací jejich obhajobu, než o tom, že by samotné výpovědi obžalovaných P. a J. vyvracely všechny ostatní provedené důkazy.

S účastí obžalovaného P. na skutcích, u kterých je namítána totožnost skutku se skutky označenými v rozsudku Krajského soudu Hradec Králové sp. zn. 4T 3/2013 se soud samostatně vyřádal v usnesení vyhlášeném současně s tímto rozsudkem.

Pokud obhajoba obžalovaného P. poukazuje na to, že obžalovaného usvědčují pouze ostatní spoluobžalovaní, pak se nezbyvá než obrátit zpět k odůvodnění rozsudku, ve kterém jsou vypsány nejenom obsah výpovědi obžalovaných usvědčujících obžalovaného P., ale také řada dalších nepřímých důkazů, které tyto výpovědi podporují. Soud tedy nestaví svůj závěr o vině obžalovaného pouze na důkazech přímých, ale i na důkazech nepřímých, které podporují důkazy přímé, které podporují jejich věrohodnost, ukazují, že na výpovědi těchto obžalovaných usvědčujících obžalovaného P. a J. je možné v závěru stavět výroku o vině těchto obžalovaných. Jestliže obhajoba zpochybňuje výpovědi spolupracujících obžalovaných S., Z. a B., musí soud konstatovat, že nezaznamenal žádné podstatné odchýlení se od předchozích výpovědí, ani od vyznění ostatních provedených důkazů. Soud nechce přeceňovat „mnohost“ jako argument k pravdivosti některé vysvítající verze, nelze ale přehlédnout, že v tomto řízení je projednáváno čerpání úvěrů u čtyř obchodních společností, a skutkový děj týkající se především těchto úvěrů se u všech obchodních společností velmi nápadně podobá, až by se dalo říct, že se jedná o jeden scénář opakovaný v různých obměnách. Stejně rysy pak nesou i výpovědi spolupracujících obžalovaných, které se zejména v činnosti obžalovaného T., J., P. a potažmo i D. opět ve všech výpovědích velmi nápadně podobají. S různými obměnami se jedná prakticky o obdobné rozložení a postavení jednotlivých osob, o jejich úlohy i o způsoby,

jakým byly úvěry získány, čerpány a zužitkovány. Proto soud z těchto výpovědí spolupracujících obžalovaných, dalších obžalovaných, svědků a listinných důkazů, které tyto výpovědi podporují, vychází a na jejich základě dospívá k závěru o vině obžalovaného P..

Obhajoba obžalovaného J.J. stojí především na následujících bodech. Část obžaloby spočívá v tom, že získané úvěry přestaly být zcela nebo částečně spláceny a dodává, že to není znak trestné činnosti nebo úvěrového podvodu, ale může to být důsledek špatného hospodaření, nedodržení úvěrových pravidel apod. K tomu dodává soud, že tato poznámka obhajoby je správná. Ve výroku rozsudku jsou ovšem uvedeny jiné nepravdivé a falešné skutečnosti zakládající trestnost jednání, než to, že by úvěry nebyly spláceny. Výrok zmiňuje konkrétní skutečnosti, které přímí pachatelé ve spolupráci s účastníky na spáchání trestné činnosti, uváděli při jednání s financujícími bankami jako falešné, nepravdivé a zkreslené a tím získávali úvěry. Ve výroku i v odůvodnění soud vyjmenovány všechny informace, ať už v účetních dokladech, závěrkách a daňových přiznáních, které představují nepravdivé skutečnosti, které jsou podkladem závěru soudu o vině obžalovaných. Nesplácení úvěrů není podstatou trestnosti projednávaných skutků.

Obžalovaný J. v průběhu svého výslechu jako obviněný v přípravném řízení předložil řadu faktur, které měla vystavit XXXXX na odběratele Vltavskou obchodní, jejichž předmětem byl rovněž obchod s pneumatikami (čl. 9148 – 9153). Ve svém výslechu potom poukazoval na činnost společnosti XXXXX (která není přímým předmětem tohoto trestního řízení) a na činnost společnosti XXXXX, resp. obžalovaného T.. Tyto důkazy soud zaznamenal, ovšem o vině obžalovaného T. soud ví stejně dobře už z výpovědi jeho samotného a tyto listinné důkazy do toho zapadají.

V průběhu své výpovědi u hlavního líčení obžalovaný J. předkládal své listinné důkazy, konkrétně ke společnosti XXXXX, které již jsou obsaženy ve spisovém materiálu (příloha č. 1, čl. 10940 – 10945). Dále obžalovaný J. předložil kopie emailových zpráv, které byly naopak na jeho adresu XXXXX odeslány z adresy XXXXX na důkaz toho, že mu obžalovaný S. posílal podklady pro tvorbu business plánu (příloha č. 2, čl. 10946 – 10950) a podklady pro zpracování účetních přehledů jako podklady pro banku – přehled pohledávek a závazků, výsledovky a rozvahy (čl. 10951 – 10971, příloha č. 2 a 3). Obžalovaný J. také označil obžalovaného S. jako osobu, která mu zasílala do jeho emailové schránky údaje o firmách, které byly připraveny pro úvěry, které se nikdy neměly platit. Jejich seznam a emailové zprávy, které se toho mají týkat, obžalovaný J. předložil (příloha č. 4, čl. 10972 – 10990). K tomu si soud dovolí poznamenat, že ne všechny emailové zprávy, které obžalovaný J. takto předložil, jsou zcela přesvědčivé, aby soud z předloženého textu mohl jasně vyvodit to, co tvrdí obžalovaný. Přesto se soud nezdráhá tyto listinné důkazy přijmout, ovšem pro obžalovaného J. s poněkud paradoxním vyzněním. To, že obžalovaný S. posílá obžalovanému J. údaje a dokumenty týkající se dalších firem, které mají být připraveny pro úvěry, které tyto firmy neměly nikdy platit, nasvědčuje tomu, že výpovědi obžalovaného S., resp. například obžalovaného T. a dalších obžalovaných, kteří právě na obžalovaného J. ukazují jako na osobu, která byla schopna upravit účetní a daňové výkazy tak, aby vyhovely pro získání úvěru a i kdyby zde nebyly žádné jiné důkazy o prefabrikaci nebo upravování těchto účetních či daňových výkazů a přehledů, pak minimálně tím, že se obžalovaný J. v takovýchto věcech angažoval nebo se jich účastnil, protože jediné tak lze vysvětlit, proč mu obžalovaný S. tyto doklady zasílá a na takové firmy obžalovaného J.

upozorňuje. Tento závěr ovšem zcela recipročně platí i pro obžalovaného S.. Zatímco obžalovaný S. se ke spáchání svého činu ve vztahu k XXXXX přiznává, obžalovaný J. svou vinu jak v bodu týkající se XXXXX, tak v ostatních bodech popírá.

Prakticky totéž obžalovaný J. dokazuje i ve vztahu k J.B., který mu měl zaslat podklady pro vyřízení úvěru firmě XXXXX (příloha č. 5, čl. 10991 – 10993). V tomto případě platí stejný závěr jako u předchozích listinných důkazů a přílohy, jak o tom byla řeč. Z podobného ranku je i další důkaz, kterým obžalovaný J. dokazuje, že kopie dokladů týkající se firmy R. Ž. XXXXX mu posílal obžalovaný T. z emailové adresy XXXXXX (příloha č. 6, čl. 10994, 11005), že tedy obžalovaný T. zná firmu R. Ž. XXXXX. Dalšími dvěma kopiemi emailových zpráv potom obžalovaný J. dokazoval, že i obžalovaný T. věděl o požadavku Komerční banky na výpis z Centrálního registru úvěrů (příloha č. 8, čl. 11007), který obžalovaný T. z emailové adresy XXXXXX posílal obžalovanému J. že i obžalovaný T. věděl, nebo dokonce měl k dispozici razítko ČNB (příloha č. 7, čl. 11006). I v případě těchto listinných důkazů soud registruje to, že obžalovaný J. usvědčuje obžalovaného T. ze spáchání skutku, který je obžalovanému T. tak jako tak připisován ve výroku tohoto rozsudku, ale i z paradoxního významu těchto důkazů, které usvědčují nejenom obžalovaného T., ale nepřímou také obžalovaného J. samotného. Proč by obžalovaný T. přeposílal obžalovanému J. požadavek Komerční banky, resp. proč by se na ně obracel se sdělením, že má k dispozici razítko České národní banky, kdyby obžalovaný J. nebyl v této věci zainteresovaný, resp. se na ni svým podílem neúčastnil dokonce v tak choulostivé záležitosti, jako je pozměnění údajů na výpisu z Centrálního registru úvěrů a opatření ho falešným razítkem. V tomto případě je význam tohoto důkazu podtržen i pro obžalovaného P., protože právě z kopie emailové zprávy předložené obžalovaným J. vyplývá, že právě obžalovaný J. se obrátil 3. 10. 2011 na obžalovaného T., ale také na schránku v.XXXXXX s původním dotazem, jak to vypadá s výpisem z centrálního registru úvěrů. Adresáty svého dotazu přitom oslovuje „Pánové zdravím a přeji hezké ráno“ tedy v množném čísle, evidentně tedy jeho dotaz míří na více osob a vůbec jeho dotaz v tomto směru je velmi vypovídající, protože hovoří o činnosti banky, která se nemá víc zabírat žádostmi o úvěr a pokud to bude dělat „naše šance na úspěch“ se snižují, a proto je třeba v této věci konat a teprve na tento dotaz reaguje obžalovaný T. se zprávou o činnosti obžalovaného Z., žádosti o výpis z centrálního registru úvěrů a razítku České národní banky. Významně se tedy potvrzuje výpověď obžalovaného T., jak tři obžalovaní – T., J. a P. spolupracovali při žádostech XXXXX o úvěry v Komerční bance, a to způsobem, který jasně naznačuje prefabrikaci upravování podkladů, které byly Komerční bance v průběhu žádosti o úvěr předkládány a že všichni tři obžalovaní jsou s touto věcí seznámeni, participují na ní a ohledně ní se informují a domlouvají, a to včetně obžalovaného P..

Dalšími kopiemi emailových zpráv obžalovaný J. dokládá svá slova ve výpovědi, že se obžalovaný T. podílel na organizování činnosti okolo XXXXX (příloha č. 10, čl. 11010), že T. poslal J. koncept sdělení pro firmu XXXXX podepsanou jménem obžalovaného J. (příloha č. 11, čl. 11011), obžalovaný T. si autonomně připravoval doklady pro kontrolu finančního úřadu (příloha č. 12, čl. 11012), záležitosti s bankou řešil nikoliv J., ale přímo obžalovaný T., který je teprve předával obžalovanému J. (příloha č. 13, čl. 11013) a naopak na požadavek obžalovaného J., aby obžalovaný T. předložil nebo mu sdělil údaje požadované bankou, sám T. odpovídal (příloha č. 14, čl. 11015, 11017). Kopie emailových zpráv (příloha č. 16, čl. 11020) ukazují na rozpory mezi obžalovanými T. a J., které se týkají mimo jiné obžalované B.

a společnosti XXXXX. Z vyznění emailu je pro soud především patrné, že oba obžalovaní velmi dobře znají podstatu toho, o čem se baví, aniž by si nijak blíže vysvětlovali předmět toho, o čem je řeč, v jeho skutkovém základu se evidentně shodují. Rozličné je jejich vzájemné hodnocení a názory, kterými se v těchto emailech častují. Obdobně to je i v dalším emailu (příloha č. 17, čl. 11021). Doklad toho, jak obžalovaný T. spolupracoval s obžalovaným S. je patrný z dalšího emailu (příloha č. 18, čl. 11022), který se týká právě onoho preposílání částek mezi jednotlivými společnostmi a jejich následným „fakturačním řešením“. Naopak obhajoba předkládala obžalovanému T. při jeho výslechu originály listiny (příloha č. 19, 22 čl. 11023 – 11031), přičemž obžalovaný J. potvrdil pouze autenticitu první z nich, tedy mandátní smlouvy s XXXXX (čl. 11023 – 11024) a mandátní smlouvy s XXXXX (čl. 11025 – 11026). Naopak u smlouvy o půjčce (čl. 11027) a mandátní smlouvy s XXXXX (čl. 11028 – 11031) obžalovaný J. popřel, že by měl nějakou půjčku obžalovaného od XXXXX, naopak odkazoval na obžalovaného T., který neustále tvořil nějaké formy půjček, ale v případě obžalovaného to tak nebylo a stejně jako nevykonával žádnou činnost podle mandátní smlouvy u XXXXX.

Dále obhajoba rozporuje, že obžaloba vycházela především z výpovědi spoluobžalovaných Z., B., S., K. a T.. Naopak obhajoba obžalovaného J. akcentuje výpověď svědka V.. Výrok rozsudku se v podstatných bodech shoduje s obžalobou, proto soud může odkázat na části odůvodnění rozsudku, ve kterých vysvětluje, proč výpovědi obžalovaných Z., S., K., B. a T. považuje v kontextu ostatních provedených důkazů za věrohodné, a proč právě z nich vychází ve výroku rozsudku. A zároveň, v čem tyto výpovědi usvědčují obžalované J. a P. ze spáchání trestné činnosti, ovšem nikoliv výlučně tyto dva obžalované, ale současně se všemi dalšími obžalovanými. O zapojení obžalovaného J. mluvili nejen zmiňovaní obžalovaní, ale také svědkové V., T., M., C., S., N. a další. U těchto svědků nejde o přímé důkazy, které by vypovídaly o zapojení obžalovaného J. do vyjednávání o získaných úvěrech. Výpovědi těchto svědků soud považuje za podporu výpovědi obžalovaných, kteří obžalovaného J. ze spáchání těchto skutků usvědčují přímo. Dalším okruhem svědků, kteří se týkali obžalovaného J., byli svědkové Č., S., B., Ch., W., F., B., zejména ve vztahu k dokladům, které byly později nalezeny při prohlídkách u obžalovaného J.. V nich se opakovaně ukazovalo, že svědkové byli v kontaktu buď s některým z obžalovaných, nebo přímo s obžalovaným J.. Právě s obžalovaným J. projednávali záležitosti týkající se vlastních úvěrů, účetnictví, předávali mu účetní doklady a výkazy, příp. daňová priznání. Přičemž po srovnání dokladů, jak byly nalezeny v prostorách užívaných obžalovaným J., tyto svědkové byli překvapeni, nebo nedokázali vysvětlit, jak se tam ocitly doklady, které obsahují nepravdivé a falešné údaje oproti těm, které tyto společnosti nebo svědkové odevzdávali finančním úřadům nebo do vlastních účetnictví. Dále je nutné odkázat právě na výsledky domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, které užíval obžalovaný J. a všech předmětů a listin, které tam byly nalezeny. Ukazují na obžalovaného J. jako na člověka, která s doklady zacházel a byl schopen buď sám vytvořit, anebo opatřit doklady, které obsahovaly nepravdivé nebo falešné údaje. Nález razítka České národní banky, různých částí prefabrikovaných listin, prázdných listin s naskenovanými podacími razítky finančních úřadů a především velká řada účetních dokumentů, u kterých se ukázalo, že se jedná o doklady nepravdivé a falešné v rozporu s tím, jak jsou uloženy u finančních úřadů, ukazuje, že výpovědi ostatních obžalovaných, které ukazovaly na obžalovaného J. jako na člověka ekonomicky a účetně zběhlého a orientovaného, kdo byl schopen sám vyrobit či opatřit doklady nepravdivé a falešné, které obstály při žádosti při podání úvěru, jsou výpovědi věrohodné. Jednotlivé důkazy,

kteřé usvědčují obžalovaného J., ať už výpovědi svědků, spoluobžalovaných nebo listinné důkazy, soud jednotlivě uvedl v odůvodnění.

Obhajoba obžalovaného připouští, že se obžalovaný J. skutečně účastnil na vyjednávání o úvěrech. Osobně obžalovaný J. velmi přesně vymezuje, kterých jednání byl přítomen osobně a u kterých nebyl. Přitom zdůrazňuje, že se jednalo o činnost externího ekonomického nebo účetního poradce, na kterou měl uzavřené mandátní smlouvu a jednal pouze a úzce v tomto rámci, přičemž všechny nepravdivé doklady, které byly dodány do jednotlivých financujících bank, nebo které byly nalezeny v prostorách, které obžalovaný užíval, byly doklady, které mu dodaly právě ony obchodní společnosti, nebo podnikající osoby, a obžalovaný tedy s jejich změnou na nepravdivé nebo falešné nemá nic společného. Tuto obhajobu soud považuje za prakticky vyvrácenou. Nejen že jsou zde výpovědi spoluobžalovaných, u kterých soud musí mít rezervu vzhledem k tomu, že spoluobžalovaní mají v trestním řízení i vlastní zájmy. Dále soud bere v úvahu podpurné výpovědi svědků a především věcné a listinné důkazy nalezené v prostorách užívaných obžalovaným v kontextu s výpověďmi osob, které přesvědčují soud, že činnost obžalovaného J. nebyla pouze expertní, externí a neutrální, ale že je obžalovaný J. pro své schopnosti a znalosti v oblasti ekonomiky a účetnictví, pro znalost bankovního prostředí, kde dříve pracoval v oblasti poskytování úvěrů podnikatelským subjektům, na kterého ostatní spoluobžalovaní pravdivě ukazují jako na muže, který je schopen nejen připravit v neutrálním slova smyslu listiny potřebné pro podání žádosti o úvěr, ale i v nezbytné míře buď sám vytvořit účetní doklady, závěrky, výkazy a daňová přiznání s nepravdivými údaji o hospodářských výsledcích firmy v takové podobě, aby při podání žádosti o úvěr obstály před financujícími bankami jak po formální, tak i po obsahové stránce. Soud považuje za věrohodné nejen to, že se obžalovaný J. účastnil vyjednávání o úvěrech, ale také že instruoval ostatní obžalované před jednáním o úvěru, doprovázel je na těchto jednáních, dohlížel na ně, radil jim, sám se dokonce u některých jednání projevoval více než ten, kdo o úvěr žádal. Na tuto roli obžalovaného poukázal obžalovaný T. a pak ti obžalovaní, se kterými obžalovaný J. jednání v bankách absolvoval. U obžalovaného J. se tedy sbíhají minimálně dva zdroje důkazů, které jeho roli popsanou ve výroku rozsudku dosvědčují. Zaprvé to jsou výpovědi spoluobžalovaných a svědků, zadruhé jsou to listinné důkazy. Všechny přitom směřují ke stejnému závěru, vyjádřenému ve výroku rozsudku. Proto soud považuje obhajobu obžalovaného J. za vyvrácenou a popis skutkového děje týkající se obžalovaného J. za prokázaný, bez důvodných pochybností vypočítanými důkazními prostředky.

Na základě takto provedených důkazů a jejich hodnocení, a z nich vyplývajícího skutkového stavu, soud dospěl k závěru vyjádřeného ve výroku tohoto rozsudku.

Ze zjištěného skutkového stavu soud vyvozuje následující právní závěry. U všech obžalovaných a ve všech bodech odsuzující části rozsudku platí, že obžalovaní naplnili znak objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu úvěrového podvodu spočívající v okolnosti: „...při sjednání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru...“. Ve všech vypočtených bodech odsuzující části, označení obžalovaní se jako zástupci právnické osoby příp. další osoby účastnili jednání, vyjednávali a uzavírali smlouvy o úvěru nebo smlouvy o revolvingovém úvěru, podávali žádosti o poskytnutí úvěru, které jsou označeny v jednotlivých výrociích rozsudku. Již z jejich pojmenování a jejich obsahu je zřejmé, že se jedná o úvěrové smlouvy uzavírané podle obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. mezi právnickými osobami (XXXXX,

XXXXX, XXXXX a XXXXX) a financujícími bankami (Česká spořitelna, Komerční banka, ČSOB, CitiBank). Za postup při sjednávání úvěrové smlouvy je třeba považovat všechna související jednání, která předcházejí uzavírání úvěrové smlouvy. Nejedná se tedy o samotné uzavření úvěrové smlouvy jeho podpisem mezi bankou a úvěrovaným subjektem, ale všechna jednání, ať už osobní či zprostředkovaná, zejména vedená samotným jednatelem či dalšími osobami, které se tohoto sjednávání účastní, včetně dodávání podkladů, listin a údajů, účetních výkazů a daňových přiznání předkládaných před sjednáním a uzavřením úvěrové smlouvy. Zároveň ve všech bodech platí, že se činu dopustili při čerpání úvěru, čímž se rozumí, ať už jednorázové nebo postupné vybrání poskytnutých peněžních prostředků převodem z úvěrového účtu na účet dlužníka, příp. výběrem v hotovosti, při kterém financující banky vyžadovaly předkládání dalších konkrétních informací ze strany úvěrovaných obchodních společností o hospodářské situaci před tím, než bude úvěr vyčerpán, příp. než bude prodloužena jeho splatnost. I v těchto obdobích jmenované banky požadovaly po obchodních společnostech předkládání účetních výkazů, dokladů, daňových přiznání a dalších informací o stavu obchodních společností, které jak se ukázalo a jak jsou vypočítány v jednotlivých bodech rozsudku, byly nepravdivé. K nepravdivým údajům patřily i údaje o obchodních vztazích inkriminovaných společností, zejména seznamy pohledávek za obchodními partnery, které inkriminované obchodní společnosti předkládaly bankám k zástavnímu ručení za úvěry.

Rovněž pro všechny obžalované platí, že při spáchání svého činu naplnili znak objektivní stránky skutkové podstaty zločinu úvěrového podvodu spočívajícího ve znaku: „... uvedl nepravdivé a hrubě zkreslené údaje...“. Za dovršení tohoto znaku soud považuje uvedení nepravdivých daňových přiznání obchodních společností, nepravdivých účetních výkazů, nepravdivých dokladů o obchodních vztazích společnosti žádajících nebo čerpajících úvěry, při veškerých jednání s bankou, ať už před nebo při sjednání úvěrové smlouvy, anebo při čerpání úvěru. Údaje o hospodářské situaci obchodních společností žádajících o úvěr v podobě účetních výkazů a daňových přiznání jsou klíčovým údajem pro financující banku, které slouží k rozhodnutí, zda žádající obchodní společnost vyhovuje podmínkám daného úvěru a banka její žádosti o poskytnutí úvěru vyhoví. V jednotlivých případech je vidět, jak se daňová přiznání, účetní výkazy a údaje o obchodních vztazích obchodních společností liší od skutečného stavu, které obchodní společnosti prezentovaly finančnímu úřadu, naprosto bez výjimky ve prospěch lepšího obrázku o ekonomickém stavu obchodní společnosti.

Rovněž pro všechny obžalované ve všech bodech odsuzující části rozsudku platí, že: „... spáchali takový čin jako členové organizované skupiny...“. Organizovanou skupinou se rozumí sdružení více osob, v němž je provedena určitá dělba úkolů mezi jednotlivé členy a jehož činnost se v důsledku toho vyznačuje plánovitostí a koordinovaností, což zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu, čímž jsou umocněny jeho škodlivé dopady pro společnost. Skupina přitom nemusí mít trvalejší charakter, v organizované skupině lze spáchat i ojedinělý nebo jednorázový trestný čin. Nevyžaduje se výslovně přijetí za člena skupiny nebo přistoupení ke skupině, stačí, pokud se pachatel vělení a aktivně se na její činnosti podílel. S výjimkou bodu 1A) a 1B), kde bylo prokázáno pouze spáchání činu jednotlivým obžalovaným nebo dvojicí pachatelů, ve všech ostatních bodech odsuzující části rozsudku bylo prokázáno, že se na spáchání činu podíleli tři a více obžalovaných. Ve všech případech je přitom vidět, že se na činech podíleli v různých rolích, které se vzájemně kombinovaly a doplňovaly. Byla zde užší skupina zosnovatelů a řídicích trestné činnosti (obžalování P., J., T., D.), kteří

buď sami ovládali obchodní společnosti, které se stali žadateli o úvěr, nebo lákali další obžalované a jejich obchodní společnosti (S., B.) ke spolupráci a nabízeli pomoc při získání nebo zajištění úvěru. Zajistili si pro tuto činnost další spolupachatele, zejména osoby, které měly vystupovat v pozicích jednatelů obchodních společností (S., Z., K.), aby jednali za obchodní společnosti ve styku s bankou v procesu projednání žádostí o úvěry. Ve spolupráci s osobami přímo jednajícími za obchodními společnostmi, nebo osobami obsazenými do těchto pozic, vybavili tyto osoby potřebnými doklady, listinami, žádostmi, účetními výkazy, které vyhotovoval anebo opatroval obžalovaný J., těmto osobám pak určili banku, ve které mají žádost podat, doprovázeli je na jednání, účastnili se jednání, jako obžalovaný J., kontrolovali tyto osoby a nakonec inkasovali finanční částky z těchto úvěrů získané. Na spáchání činu se podílí jeho ideoví autoři, dodavatelé nepravdivých údajů, výkazů a listin, výkonné osoby, které pomáhají dosazené osoby převážet z místa na místo, doprovázet na jednání v bankách, a samotní přímí pachatelé, kteří za obchodní společnosti úvěrovou smlouvu podepíší a vyberou peníze, příp. převedenou peníze na dodané bankovní účty. Tento scénář se opakuje ve velmi obdobných obrysech u všech čtyřech obchodních společností uvedených v odsuzujících výrocích rozsudku. Role obžalovaných jsou rozdělené, každý plní úlohu odlišnou a dílčí, teprve jejich zřetězení umocňuje a zvyšuje úspěšnost spáchání celého činu, protože před financujícími bankami je vytvořen takřka dokonalý obrázek o fungující obchodní společnosti s perfektními účetními výkazy a hospodářskými výkazy, ve kterých všechno funguje, má výborný hospodářský výsledek, má obraty na účtu a financující banky potom rády takovému subjektu poskytují žádaný úvěr. Vytvořená fasáda přitom kryje autory a iniciátory celého dění. Naplnění tohoto znaku soud považuje za dovršené i u těch obžalovaných, kteří zapojení do organizované skupiny popírali, nebo zpochybňovali. Ze souboru ostatních provedených dílčích důkazů je patrný celkový obrázek, který dává jednoznačný závěr, že všichni obžalovaní se tohoto činu dopustili právě i v této kvalifikované podobě.

Obžalovaní B. a D. v bodu 4) a obžalovaný J. v bodech 1C), 2A), 2B), 2E), 3A) a 3C) uvedenými trestnými činy způsobili „... značnou škodu...“ ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Výši škody soud v těchto bodech odvozuje od výše úvěrů, kterou se při žádosti o úvěr za pomoci nepravdivých údajů podařilo získat, která přesahuje hranici 500.000,- Kč stanovené v uvedeném ustanovení trestního zákoníku a nepřekračuje hranici škody velkého rozsahu. Tito a ostatní obžalovaní ve zbývajících bodech odsuzující části rozsudku uvedenými zločiny způsobili škodu velkého rozsahu podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku. I v tomto případě soud výši způsobené škody odvozuje od výše úvěrové částky, kterou obžalovaní vylákali při sjednávání úvěru a čerpání úvěru uváděním nepravdivých údajů a jako členové organizované skupiny. Pokud částka získaného úvěru přesahuje hranici 5 mil. Kč, soud obžalovaným přisoudil i znak kvalifikované skutkové podstaty spočívající ve způsobení: „... škody velkého rozsahu...“.

Obžalovaní se dělí do skupiny přímých pachatelů, kteří se sami účastnili při sjednávání úvěru a čerpání úvěru, při kterém uvedli nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, spáchali čin jako členové organizované skupiny a způsobili takovým činem uvedené výše škody. V tomto případě jsou vedeni jako pachatelé nebo spolupachatelé trestného činu (§ 22 a 23 trestního zákoníku), což se týká obžalovaného S. v bodě 1A) – 1C), obžalovaného Z. v bodech 1C) – 1F), obžalovaných K. a S. v bodě 2), obžalované Š. v bodě 3), obžalované B. v bodě 4), a obžalovaného J. v bodech 1B), 1D) – 1F), 2C), 2D), 3B) a 4) rozsudku. U posledně

jmenovaného bylo prokázáno, že se v těchto bodech osobně účastnil sjednávání úvěrové smlouvy s dalšími spolupachateli a sám se tím stal spolupachatelem zločinu.

Do druhé skupiny obžalovaných patří ti, kteří se přímo a osobně neúčastnili sjednávání úvěrové smlouvy, ani jednání o čerpání úvěru, nemohou být tedy označeni za pachatele nebo spolupachatele a jejich jednání spočívá v jiné účasti na spáchání zločinu. U obžalovaného D. se jedná o zajištění dalších lidí, kteří měli působit jako statutární orgány při jednáních s bankami, zprostředkování nabídek dalším obžalovaným, aby se zapojili do trestné činnosti, příp. zajišťování obžalovaných a jejich doprava pro jednání v bankách. U obžalovaného P. šlo o řízení a vystupování v XXXXX při jednání s ostatními obžalovanými, rozhodování kdy a jaký bude vyřízen úvěr a určování ostatním pachatelům, kdy a kam se mají k jednání o úvěru dostavit, pověření dalších obžalovaných vedením obchodní činnosti XXXXX Servis, domlouvání možnosti nových úvěrů, zapojení XXXXX do obchodu s pneumatikami a instrukce spoluobžalovaným, jak si při obchodu počínat, domlouvání přítomnosti spolupachatelů při sjednávání úvěrových smluv, používání internetových bankovníctví obchodních společností, rozhodování o převedení obchodních podílů na další osoby, podílení se na vytvoření falešných razítek a předávání části účetních dokladů i bez vědomí formálních orgánů společnosti. U obžalovaného J. to představovalo zejména opatřování a přípravu nepravdivých daňových priznání, účetních výkazů a listin o hospodářské situaci obchodních společností, instrukce, porady, pokyny a vytváření dalších výstupů pro jednání s bankami mimo přímé sjednávání úvěrové smlouvy a čerpání úvěru. U obžalovaného T. se jedná o obchodní vedení XXXXX, rozhodování kdy a kde bude vyřízen úvěr jednotlivými obchodními společnostmi, určování dalším spolupachatelům, kam se mají dostavit a jak mají při jednání jednat, provádění finančních transakcí na bankovních účtech a podílení se na fiktivním obchodování mezi obchodními společnostmi, které vytvářelo falešné zdání o obchodní činnosti jednotlivých obchodních společností. Jak už bylo řečeno, v tomto případě se nejedná o přímou účast na jednání o úvěrových smlouvách, ani o účast při čerpání úvěru, ale jedná se o činnost organizátora, který zajišťuje všechny nezbytné podmínky, aby spáchání zločinu bylo co nejpravděpodobnější, nejjednodušší a nejúčinnější. V tomto případě se jedná o rozhodnutí, kdy a kde bude o úvěr požádáno, opatření osob, které budou přímo vystupovat za obchodní společnosti, jejich instrukce a doprovázení na toto jednání, zajištění potřebných nepravdivých dokladů, koordinace všech těchto činností a potom také inkasování peněz z úvěrů a jejich převody a používání v soukolí všech spřátelených obchodních společností, které nakonec vedlo k tomu, že úvěry nebyly splaceny a peníze byly spotřebovány či převedeny na účty jiných společností a osob. V tomto jednání soud spatřuje zosnování a řízení spáchání zločinu, tedy činnost organizátora ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, což se týká obžalovaného D. v bodech 1C) – 1F) a 4) rozsudku, obžalovaného P. v bodech 1C) – 1E) a 2) rozsudku, obžalovaného J. v bodech 1C), 2A), 2B), 2E), 3A) a 3C) rozsudku a obžalovaného T. v bodech 1C) – 1F), 2), 3) a 4). Pokud soud jmenovaným obžalovaným připisuje trestnou součinnost v podobě účastenství na spáchání zločinu v organizátorské podobě, musel respektovat akcesoritu účastenství, tedy závislosti účastníka na hlavním pachateli, které není možné spojovat do řetězce útoků pokračujícího trestného činu s jinými hlavními pachateli. Dílčí zločiny, kde hlavním pachatelem byly jiné osoby, musel soud rozdělit tak, že účastenství je možné pouze na spáchání stejného hlavního pachatele. Když byli hlavní pachatelé různí, muselo být i účastenství na spáchání těchto zločinů rozděleno podle hlavních pachatelů.

V případech, že se obžalovaní dopustili zločinu jako pachatelé či spolupachatelé, považuje soud uzavření úvěrových smluv, případně čerpání úvěrů, za dílčí útoky pokračujícího trestného činu, který splňuje znaky pokračování podle § 116 trestního zákoníku. Jednotlivé útoky jsou vedeny jednotným záměrem; ve všech případech je záměrem pachatelů a účastníků za pomoci nepravdivých údajů a dokladů dosáhnout sjednání úvěrové smlouvy a tento úvěr vyčerpat a získané prostředky užít podle vlastních potřeb. U všech platí, že dílčí útoky jsou spáchány prakticky stejným způsobem. Organizátoři vybrali obchodní společnost, která bude žádat o úvěr, do této obchodní společnosti dosadili formální představitele, anebo získali obchodní společnost jinou, přesvědčili a vmanévrovali její představitele ke spáchání skutku. Dále organizátoři opatřili či sami vytvořili nepravdivé doklady o hospodářské situaci dané obchodní společnosti, instruovali osoby, které budou jednat s bankami, doprovázeli je na jednání v bankách, vyčkávali na úspěšné sjednání úvěrové smlouvy a pak s pomocí hlavních pachatelů vyčerпали úvěry, převáděli je na další bankovní účty, vybírali je v hotovosti a používali je pro svou potřebu. Je dána také souvislost v předmětu útoku, kterým byl majetek bank, resp. úvěrové prostředky poskytované bankami. Mezi dílčími útoky je zachována blízká časová souvislost. U jednotlivých obžalovaných je rozestup mezi navazujícími útoky několik měsíců, nejdelší jeden rok. Vzhledem k výši škody způsobené jednotlivými útoky, organizovanosti a připravenosti útoků soud považuje i po nejdelší přetržce časovou blízkost za zachovanou. V případě obžalovaného S. jsou útoky spáchány v únoru, dubnu a prosinci 2010; u obžalovaného Z. soud považuje za pokračující útoky v prosinci 2010, dubnu, říjnu a v listopadu 2011; u obžalovaného K. a S. v bodu 2) rozsudku byly spáchány v září, říjnu, listopadu 2010, v květnu a září 2011; obdobný závěr platí pro obžalovanou Š. v bodu 3) rozsudku, kde ke spáchání činu došlo v srpnu 2010 a v srpnu 2011; u obžalovaného D. byly dílčí útoky účastenství na spáchání zločinu spáchaného obžalovaným Z. rozprostřeny mezi prosincem 2010 a listopadem 2011, kde došlo ke spáchání čtyř útoků pokračujícího zločinu, s nejdelší přetržkou deset měsíců, kterou soud považuje za dobu splňující blízkou časovou souvislost; totéž platí u obžalovaného P. v bodech 1C) – 1E) a ve všech bodech bodu 2) rozsudku, kdy se jedná o celkem tři a pět útoků, dvou účastenství na spáchání zločinu úvěrového podvodu. A nejvýraznější je to vidět u obžalovaného J. a T., i když jsou jejich účastenství na spáchání jednotlivých zločinů rozděleny podle jejich hlavních pachatelů mezi jednotlivé body rozsudku.

U obžalovaných Z., K., B., S. a T. je soud na základě výpovědí samotných obžalovaných přesvědčen o tom, že se obžalovaní spáchaných zločinů dopustili v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, který obsahuje vědomostní i volní složku. Doznání uvedených obžalovaných nenechává v tomto směru žádné pochybnosti, z výpovědí obžalovaných jsou obě tyto složky přímého úmyslného jednání dobře patrné.

U obžalovaných S., Š., D., P. a J. je soud rovněž přesvědčen, že i v jejich případech byly naplněny všechny znaky subjektivní stránky skutkové podstaty zločinu úvěrového podvodu v podobě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. U těchto obžalovaných soud vychází především z ostatních provedených důkazů týkajících se těchto obžalovaných. U obžalovaných S. a Š. je vědomostní složka úmyslného jednání dána tím, že vystupovali jako statutární orgány obchodních společností. V těchto pozicích měli k dispozici všechny potřebné údaje, zejména skutečnosti týkající se hospodářského stavu těchto obchodních společností, minimálně v podobě, v jaké je obchodní společnosti vytvářely, podávaly finančnímu úřadu a vytvářely samy své vlastní účetní doklady a výkazy. Zároveň byli

při sjednávání úvěrové smlouvy nepochybně seznámeni, za jakých podmínek se smlouvy sjednávají a jaké doklady jsou ke sjednání smluv použity, přičemž použité dokumenty se zásadním způsobem v základních parametrech liší od údajů, které stejné obchodní společnosti předávaly finančnímu úřadu nebo do vlastního účetnictví. K poznání nepravdivostí předkládaných údajů není zapotřebí žádných zvláštních schopností, zkušeností nebo znalostí. Falešnost údajů je schopen rozpoznat každý člověk, který vystupuje v pozici statutárního orgánu obchodní společnosti. U obžalovaných D., P. a J. soud vycházel při zjištění přítomnosti znaků subjektivní stránky skutkové podstaty označených zločinů především z ostatních provedených důkazů, protože jmenovaní obžalovaní buď nevypovídali, nebo popírali spáchání trestného činu. Soud může opět zopakovat výčet všech důkazů, které při svém rozhodování zohlednil. Jedná se především o výpovědi spoluobžalovaných, kteří hovoří o činnosti obžalovaných D., P. a J., o jejich podílu na spáchání zločinu, o jejich vědomosti, k jakému cíli jejich jednání směřuje a s jakým záměrem jsou jejich jednání vedena. Podpůrně soud při zmíněných úvahách používal výpovědi svědků, v případě obžalovaných P. a J. také listinné důkazy a proti obžalovanému J. také nálezy dokumentů, listin a stop zajištěných při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor. Ze souboru všech důkazních prostředků provedených v rámci dokazování soud dovodil, že i u těchto obžalovaných je přítomna vědomostní složka úmyslného jednání, takže věděli, že svým jednáním porušují zájmy chráněné trestním zákoníkem, zejména v případě těchto obžalovaných, že se účastní na spáchání zločinu přímých pachatelů v podobě jejich zosnování a řízení jejich trestné činnosti, příp. opatřování prostředků ke spáchání trestné činnosti a potom využívání a získávání prostředků, které byly samotnou trestnou činností získány.

U všech obžalovaných přitom platí, že jejich jednání obsahuje také volní složku úmyslného jednání. U všech obžalovaných byly prokázány konkrétní jednání popsána ve výroku rozsudku, která představují cílevědomé, promyšlené, koordinované činnosti, tedy aktivní fyzické jednání projevující se ve vnějším světě, která musela vycházet z mysli jednotlivých obžalovaných a být vedena jejich vůlí. V souhrnu soud nepochybuje, že se všichni obžalovaní připisovaných zločinů dopustili v přímém úmyslu podle § 15 písm. a) trestního zákoníku, který obsahoval jak složku vědomostní, tak složku volní.

Všichni obžalovaní byli v době spáchání zločinů zletilí a plně trestně odpovědní podle trestního zákoníku (§ 25 trestního zákoníku). V průběhu celého hlavního líčení a na základě výsledků přípravného řízení soud nezjistil žádný náznak, že by některý z obžalovaných nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání nebo své jednání ovládat. Všichni obžalovaní jsou podle soudu plně odpovědní z hlediska přičetnosti (§ 26 trestního zákoníku). Výše způsobené škody a koordinovanost jednání ukazuje na vysoký stupeň společenské škodlivosti činů obžalovaných, u kterých nestačí uplatnění odpovědnosti z jiných předpisů a je na místě vyvození trestní odpovědnosti.

Před stanovením druhu a výše trestu soud nejprve uvažoval obecně, jak přistoupit k ukládání trestů jednotlivým obžalovaným. Mezi obžalovanými se vykristalizovaly dvě skupiny. V první z nich byli obžalovaní Z., K., Š., B., S. a T.. U všech obžalovaných se dá říct, že se ke spáchání trestných činů doznali. Buď od samého začátku trestného stíhání, anebo k tomuto postoji došli postupně v průběhu trestního řízení. Každý z uvedených nakonec přijal svůj podíl na spáchání trestné činnosti a ztotožnil se s ním. Mezi těmito obžalovanými je nutné

vydělit obžalované Z., B. a S., které již státní zástupce v podané obžalobě označil za spolupracující obviněné. Takto s nimi zacházel i soud a tuto okolnost významným způsobem zohlednil při stanovení druhu a výměry trestu. K těmto třem se v průběhu řízení P. i obžalovaní K., Š. a T., kteří sice nebyli označeni jako spolupracující obvinění, jejich výpovědi se ovšem spolupracujícím obviněným přiblížily. I na ně lze vztáhnout podobná měřítká, přiznali se ke spáchání trestného činu minimálně ve své vlastní osobě, ve významné míře přispěli k objasnění trestné činnosti, vypovídali o činnosti ostatních obžalovaných a přispěli tím k jejich usvědčení. U všech je důležité, že se jejich výpovědi shodly s dalšími provedenými důkazy. Soud nezjistil žádné významné rozpory, nesprávnosti, rozdíly nebo zjevné nepravdy. Proto soud u všech obžalovaných jejich postoj k probíhajícímu trestnímu řízení i postoj k vlastní trestné činnosti považuje za nejvýraznější okolnost, kterou musí zohlednit při ukládání druhu a výměry trestu. Do druhé skupiny soud řadí obžalované S., D., P. a J., kteří zaujali legitimní postoj obžalovaného, hájili se v mezích zákona a popírali spáchání trestného činu. Ovšem po provedeném dokazování se ukázalo, že i v jejich případě jsou naplněny všechny znaky připisovaných skutkových podstat a v porovnání s předchozími obžalovanými tedy jejich pozice při stanovení druhu a výměry trestu bude odlišná.

U obžalovaného P. S. soud bral v úvahu, že obžalovaný popsaným zločinem zasáhl ochranu cizího majetku, zejména majetkových práv a vztahů při sjednání úvěrových smluv a jejich čerpání. Způsob spáchání zločinu byl v případě obžalovaného S. jednodušší v tom smyslu, že byl člověkem dosazeným do funkce jednatele obchodní společnosti, byl přímým pachatelem, nebylo ovšem prokázáno, že by obžalovaný zosnoval a řídil spáchání zločinu. Následky zločinu obžalovaného představuje škoda způsobená jednotlivým finančním ústavům, která v případě obžalovaného S. dosahuje takřka 23 milionů Kč. O obžalovaném S. nejsou známy žádné předchozí negativní skutečnosti; obžalovaný nemá žádný záznam v rejstříku trestů. Míru jeho zavinění zakládá přímé úmyslné spáchání zločinu. Nutno ovšem vidět, že zavinění obžalovaného S. je nižší než zavinění organizátorů a osnovatelů. Pohnutku ke zločinu soud vidí u obžalovaného jako zjištnou. Záměrem bylo s pomocí nepravdivých údajů a dokumentů vylákat z financujících bank úvěrové prostředky a ty pak použít ke svým vlastním účelům. Dále soud vycházel z osobních, majetkových, rodinných a jiných poměrů obžalovaného. K nim je známo, že se jedná o invalidního důchodce se zhoršeným zdravotním stavem, zejména v důsledku diabetu a souvisejících zdravotních komplikací. Dosavadní způsob života soud vidí u obžalovaného jako neutrální. Vzhledem k tomu soud shledává možnosti nápravy obžalovaného jako příznivé. Povaha a závažnost zločinu a postoj obžalovaného k trestnímu řízení ho zařadil přibližně doprostřed ve skupině všech obžalovaných. Jeho poměry se ukazují jako zhoršené, zejména z hlediska zdravotního stavu, což by svědčilo pro ukládání nižšího trestu. Zároveň výrazně pro obžalovaného hovoří jeho dosavadní bezúhonnost a příznivé možnosti jeho nápravy. Proto soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody v rámci zákonného rozpětí trestu podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku na samé spodní hranici v trvání pěti let. Výměra trestu podle zákonných kritérií vede k zařazení obžalovaného pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou. Soud neshledal žádné zvláštní okolnosti, které by měly vést zařazení obžalovaného do jiného typu věznice, ani jeho zdravotní stav. Zmiňované komplikace jsou běžně léčitelné i ve vězeňských podmínkách. Obžalovaný S. se uvedeného zločinu dopustil jako statutární orgán obchodní společnosti a zneužil tohoto postavení ke spáchání zločinu. Proto soud považuje za nezbytné mu další výkon takovéto funkce na přiměřenou dobu odeprít a uložil

obžalovanému také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu pěti let.

U obžalovaného P. Z. soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu také spíše jako nižší. Obžalovaný se svým postojem v trestním řízení a svou výpovědí zařadil do skupiny obžalovaných, na kterou soud hledí nejmírněji. Dále soud bral v úvahu, že už státní zástupce obžalovaného označil jako spolupracujícího obviněného a toto postavení si obžalovaný Z. zachoval i svým vystupováním v hlavním líčení. Dále měl soud na paměti, že se obžalovaný označeného zločinu dopustil před tím, než byl odsouzen Okresním soudem v Trutnově za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky trestním příkazem č. j. 1T 77/2012 – 50. I v případě obžalovaného Z. platí, že svým jednáním porušil zájem na ochraně cizího majetku, zejména majetkových práv vznikajících při sjednávání úvěrových smluv a jejich čerpání. Také u něj platí, jako u obžalovaného S., že se jednalo o muže, který byl dosazen do pozice jednatele obchodní společnosti, aby formálně a naoko vystupoval před financujícími bankami. V tomto směru byl obžalovaný usměrňován a řízen ostatními obžalovanými, kteří spáchání trestného činu organizovali, osnovali a řídili. Ukazuje to spíše na nižší úroveň závažnosti spáchaného zločinu. Obžalovaný Z. byl formálním představitelem XXXXX, ukazoval se před zástupci bank a zároveň na něm měla spočinout odpovědnost při případném odhalení zločinu. Obžalovaný se svým jednáním zúčastnil na zločinu, kterým byla způsobena škoda v rozsahu necelých 10 miliónů Kč a pokoušel se s ostatními obžalovanými o spáchání zločinu v rozsahu dalších více než 21 miliónů Kč. Obžalovaný P. Z. byl před spáchání projednávaného zločinu bezúhonný. Obžalovaný spáchal zločin v přímém úmyslu; i u něj se ovšem jedná o zavinění nižšího stupně škodlivosti. Jedná se sice o přímého pachatele, který vystupoval ve financujících bankách a uzavíral úvěrové smlouvy, ovšem pořád je nižší než u těch, kteří čin osnovali, řídili a v celku organizovali, protože bez druhých uvedených, by ke spáchání vůbec nedošlo. Také u něj byla pohnutka jednoznačně zjištěná, obžalovaný byl za své vystupování odměňován. Záměrem jednání obžalovaných v jednotlivých bodech bylo získání úvěrových prostředků u financujících bank na základě nepravdivých skutečností a dokumentů. K poměrům obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný Z. je ženatý, má tři děti, byl zaměstnán v dělnické profesi, ve které vydělával 18 tis. Kč. Nebylo proti němu vedeno žádné další trestní stíhání. Kromě zločinu a sbíhajícího se přečinu, za který soud obžalovanému ukládá trest, u obžalovaného nejsou známy žádné jiné negativní skutečnosti o jeho životě. Vzhledem k uvedeným skutečnostem a jeho přiměřeně uspořádaným poměrům, s přihlédnutím k postoji obžalovaného k trestnímu řízení, k přijetí viny za spáchání označeného zločinu soud shledává, že i u něj je možnost nápravy příznivá. U obžalovaného Z. chtěl soud nejvýrazněji zohlednit skutečnost, že obžalovaný byl označen jako spolupracující obviněný a v této pozici vydržel až do konce hlavního líčení před soudem. Proto soud u obžalovaného přistoupil k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 4 trestního zákoníku. Ze sbíhajícího se zločinu a přečinu je nejpřísněji trestný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku a pod jeho základní výměrou soud ukládal souhrnný trest odnětí svobody. U obžalovaného soud považuje za adekvátní trest odnětí svobody v trvání tři let. Zároveň je soud přesvědčen, že osoba obžalovaného, jeho stávající poměry, postoj k trestnímu řízení, i přihlédnutí k jeho dosavadnímu životu, odůvodňuje podmíněné odložení trestu a není nutný jeho okamžitý výkon. Proto soud obžalovanému Z. výkon souhrnného trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti let. Zároveň soud obžalovanému uložil, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Vzhledem k ukládání souhrnného trestu soud zopakoval uložený trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel uložený trestním příkazem, k němuž byl souhrnný trest ukládán. I obžalovaný Z. se nyní projednávaného zločinu dopustil jako jednatel obchodní společnosti, zneužil tuto funkci ke spáchání uvedeného zločinu. I v jeho případě soud považoval za nezbytné, aby mu výkon takové funkce byl na přiměřenou dobu znemožněn. Proto soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce, člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodních společností na dobu pěti let. V závěru soud zrušil výrok o trestu z trestního příkazu, k němuž soud ukládal souhrnný trest.

U obžalovaného P. K. soud hodnotil povahu a závažnost zločinu podle dotčeného zájmu, kterým je ochrana cizího majetku před neoprávněnými zásahy, v tomto případě ochrana majetkových práv při sjednávání úvěrových smluv. U obžalovaného K. byl způsob provedení činu poměrně jednoduchý, byl dosazen jako formální jednatel XXXXX obžalovaným S. a jednal zcela pod jeho vedením a řízením. Formálně to nezmenšuje jeho odpovědnost. Obžalovaný K. zůstává hlavním pachatelem spáchaného zločinu, ale závažnost jeho podílu na spáchání celé činnosti to přeci jenom posouvá níže. K obžalovanému K. soud nezjistil žádné negativní skutečnosti, doposud byl bezúhonný, v rejstříku trestů nemá žádný záznam. Míra jeho zavinění je dána přímým úmyslem, podobně jako u ostatních obžalovaných. Také obžalovaný K. se řadí mezi osoby, které sice byly hlavními pachateli, ale byli spíše využiti dalšími obžalovanými, aby formálně představovali obchodní společnosti, nastavovali své jméno a tvář před financujícími bankami a v případě selhání na nich mohla zůstat také odpovědnost za uzavřené úvěry a spáchané zločiny. Přesto i u obžalovaného K. platí, že záměrem bylo vylákání úvěrových prostředků za pomoci nepravdivých skutečností a dokumentů. K osobním poměrům obžalovaného je známo, že je svobodný a naposledy byl nezaměstnaný. V minulosti ukončil střední školu s maturitou a prošel několika manuálními profesemi. S ohledem na tyto skutečnosti lze říct, že jeho dosavadní způsob života byl běžný a nekonfliktní a z toho také vyplývá závěr, že možnosti jeho nápravy jsou příznivě otevřené. Na závěr lze opět zdůraznit nejvýraznější okolnost, kterou soud u obžalovaného zahrnoval do svých úvah, a to je přístup obžalovaného k projednávanému činu. Po zahájení trestního stíhání nahlédl nepřijatelnost svého jednání a jeho rozpor se zákonem, zcela přijal svůj podíl odpovědnosti za spáchaný zločin, úplně se k němu přiznal, zároveň svou výpovědí pomohl objasnit skutečnosti důležité pro trestní řízení, jak jen to bylo v jeho možnostech. Celkově lze shrnout, že povaha a závažnost činu jsou u něj na nižší úrovni, obžalovaný se řadí k těm obžalovaným, kteří nejvíce reflektují svůj podíl odpovědnosti. Obžalovaný žije v běžných poměrech a jeho dosavadní způsob života byl normální a jsou u něj příznivé okolnosti nasvědčující jeho nápravě. Proto soud považoval ukládání trestu v základní trestní sazbě podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku u obžalovaného K. za nepřiměřeně přísné. Soud je přesvědčen, že okolnosti činu a poměry obžalovaného, možnosti jeho nápravy, vystupování v trestním řízení, nasvědčují tomu, že je možné dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání. Proto soud rozhodl o uložení trestu pod spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, v konkrétním vyjádření trestu odnětí svobody v trvání tří let. Vzhledem k naznačeným poměrům obžalovaného a možností jeho nápravy soud nepovažuje za nutné, aby obžalovaný vykonal trest odnětí svobody ihned, ale je možné mu stanovit zkušební dobu, ve které se soud přesvědčí, zda obžalovaný povede řádný život. Proto soud rozhodl o podmíněném odkladu výkonu trestu odnětí svobody na zkušební dobu pěti let. Zároveň pro uvedenou dobu soud jako hodnotící měřítko obžalovanému uložil, aby podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Také obžalovaný

K. se trestného činu dopustil jako jednatel obchodní společnosti a zneužil tohoto postavení ke spáchání uvedeného zločinu. Proto i jemu soud uložil trest zákazu činnosti statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodní společnosti na dobu pěti let.

Obžalovaná V. Š. (dříve T.) rovněž svým jednáním porušila zájem na ochraně cizího majetku, zejména majetkových práv v oblasti sjednávání úvěrových smluv. I v jejím případě platí, že do pozice jednatelky XXXXX byla dosazena obžalovaným T., aby formálně představovala vedení společnosti, i když skutečné vedení a řízení obchodní společnosti obstarával obžalovaný T.. Obžalovaná se svým jednáním v bodě 3) podílela na způsobení škody ve výši 10 mil. Kč. Obžalovaná Š. je zcela bezúhonná, v minulosti nebyla odsouzena za žádný trestný čin. Soud nezjistil žádné negativní skutečnosti o jejím dosavadním životě. Míra jejího zavinění na spáchání zločinu je určena přímým úmyslným jednáním, je srovnatelná např. s obžalovaným K., nebo Z. a je výrazně nižší než u obžalovaného T., J. nebo P.. I v jejím případě lze říct, že záměrem bylo podílet se na vylákání úvěrových prostředků z banky s využitím nepravdivých údajů, informací a dokladů o hospodářské situaci XXXXX. K poměrům obžalované lze konstatovat, že je svobodná, pracuje jako administrativní pracovník s čistým měsíčním příjmem 15 tis. Kč. Na majetek obžalované byl vyhlášen konkurz, který byl zrušen pro nedostatek majetku k uspokojení věřitelů. Dosavadní způsob života obžalované Š. byl bezúhonný a vzhledem k jejímu věku i všem skutečnostem zjištěným o jejím dosavadním životě soud dospívá k závěru, že možnosti její nápravy jsou naprosto příznivé. Proto i v jejím případě soud považoval dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku za nepřiměřeně přísnou a je přesvědčen, že okolnosti případu, pozice obžalované ve schématu skupiny obžalovaných páčající trestnou činnost, její podíl na spáchání trestných činů, její uspořádané poměry a příznivé možnosti nápravy ji řadí do skupiny obžalovaných nejméně nebezpečných a také nejméně závažných. Proto soud rozhodl obžalované uložit trest odnětí svobody mimořádně snížený podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku v konečném vyjádření trestu odnětí svobody v trvání tří let. Osoba obžalované, její poměry, míra jejího zavinění a podílu na spáchání trestné činnosti i s přihlédnutím k dosavadnímu bezúhonnému životu, prostředím a uspořádaným poměrům, ve kterých žije a pracuje, podle soudu umožňuje, aby nemusela uložený trest odnětí svobody vykonat ihned, ale byla podrobena zkušební době, ve které se definitivně ukáže, zda výkon trestu odnětí svobody je nutný, nebo zda pro její nápravu stačí pouze hrozba takového trestu. Proto soud obžalované výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu pěti roků. Zároveň jako jedno ze základních kritérií k osvědčení ve zkušební době soud obžalované stanovil další podmínku, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobila. Obžalovaná Š. se zločinu také dopustila jako jednatelka obchodní společnosti XXXXX a zneužila této funkce ke spáchání uvedeného zločinu. Proto soud považuje za nezbytné jí výkon takové funkce na nejbližší dobu zakázat a uložil jí trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodních společností na dobu pěti let.

Obžalovaná I. B. patřila do skupiny obžalovaných, kteří byli již v obžalobě označeni jako spolupracující obvinění a svým vystupováním u hlavního líčení tomuto postavení dostala, stejně jako obžalovaní Z. a S.. Obžalovaná se navíc od ostatních obžalovaných lišila tím, že vzhledem k výši způsobené škody bylo její jednání v bodě 4) kvalifikováno podle § 211 odst. 5 trestního zákoníku, tím bylo výrazně nižší zákonného rozpětí trestu odnětí svobody, který se na ni vztahoval. Od toho se odvíjí celkově nižší stupeň závažnosti spáchaného zločinu.

Závažnost činu je podobně určena zásahem obžalované do ochrany cizího majetku, zejména majetkových práv v úvěrovém vztahu, při sjednání úvěrové smlouvy a čerpání úvěru. Způsob provedení činu je u obžalované podobný jako u obžalovaných S. a K.. Obžalovaná byla sama představitelkou obchodní společnosti, která se nechala organizátory trestné činnosti zlákat k účasti na ní. Výše způsobené škody u obžalované B. u ní jako jediné nedosahuje hranice škody velkého rozsahu, ale „pouze“ značné škody, jednáním obžalované byla společnost CitiBank způsobena škoda ve výši 4 milióny Kč. K obžalované soud nezjistil žádné negativní skutečnosti, obžalovaná nebyla v minulosti nikdy soudně trestána, je tedy bezúhonná. Míra jejího zavinění je dána přímým úmyslným jednáním a je srovnatelná s ostatními obžalovanými, kteří vystupovali v pozici jednatelů obchodních společností, zastupovali je před financujícími bankami a konali formální úkony, aby zakryli skutečné organizátory trestné činnosti a zároveň byli vystaveni do pozice odpovědných osob pro případ, že by došlo k odhalení jejich činnosti. Také u obžalované B. soud shledal, že záměrem jednání obžalované ve spolupráci s ostatními obžalovanými bylo vylákat za pomoci nepravdivých skutečností a dokumentů úvěrové prostředky z financujících bank. K poměrům obžalované soud zjistil, že je svobodná, žije s druhem, je na rodičovské dovolené, má jedno dítě, nemá žádný významný majetek. Její příjmy sestávají z podpory na rodičovské dovolené a příspěvku na bydlení, dohromady ve výši necelých 13 tis. Kč; poměry obžalované jsou uspořádané. Vzhledem k její dosavadní bezúhonnosti a daným poměrům je soud přesvědčen, že možnosti její nápravy jsou zcela příznivé a otevřené. Při stanovení výměry trestu soud považoval ukládání trestu v zákonné trestní sazbě pro obžalovanou jako spolupracující obviněnou za přísné, proto rozhodl o uložení trestu pod hranicí zákonem dané sazby a uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání dvaceti měsíců. Vzhledem k uvedeným okolnostem, zejména vztahujícím se k dosavadní bezúhonnosti, uspořádanému životu obžalované, i s přihlédnutím k její pozici mezi ostatními obžalovanými a k jejímu přístupu k trestnímu řízení, je soud přesvědčen, že okamžitý výkon trestu není nutný, je možné dát obžalované přiměřenou zkušební dobu, aby příkladným životem ukázala, že i hrozba výkonu trestu povede k její nápravě. Proto soud rozhodl o podmíněném odložení výkonu trestu odnětí svobody na zkušební dobu v trvání tří let. Kromě obvyklých podmínek, jako vedení řádného života a vyvarování se další trestné činnosti, soud stanovil pro osvědčení obžalované B. další podmínku, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradila škodu, kterou trestným činem způsobila. Stejně jako u ostatních obžalovaných, kteří se trestné činnosti dopustili jako jednatelé obchodních společností, i obžalované B. soud uložil trest zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy obchodních společností na dobu pěti let, neboť obžalovaná zneužila tuto funkci ke spáchání trestného činu a je potřeba ji takovou možnost na nejbližší dobu odebrat.

U obžalovaného L.D. je závažnost spáchaného zločinu střední. Obžalovaný jako o ostatní porušili zájem na ochraně cizího majetku, zejména majetkových práv v úvěrových vztazích. U obžalovaného lze zejména zdůraznit jeho roli osnovatelskou, když jak obžalovaného Z., tak obžalovanou B. vtáhl do skupiny pachatelů trestné činnosti. Obžalovaný pomohl dosadit obžalovaného Z. jako jednatele XXXXX, která žádala o úvěry, a zajišťoval jeho přítomnost při dalších jednáních v bankách. Obžalované B. nabídnul zapojení XXXXX mezi společností obchodující s pneumatikami a přivedl ji na jednání, na které jí obžalovaný J. s P. nabízeli vyjednání úvěru u banky. Obžalovaný D. tedy patří k osobám, které si počínaly systematicky s delším výhledem, hledal lidi, které nastrčili před sebe, aby na skutečné organizátory trestné činnosti nebylo vidět, byl určitým spojovacím článkem mezi uvedenými

obžalovanými, bez něhož by spáchání trestných činů nebo k zajištění osob k páchání trestného činu vůbec nedošlo. Nebylo přitom prokázáno, že by se přímo a osobně účastnil vyjednávání o úvěrových smlouvách. K následkům činu obžalovaného lze uvést, že obžalovaný se podílel na spáchání zločinů, které způsobily škodu dosahující takřka 14 mil. Kč a k pokusu o spáchání zločinu v rozsahu dalších 21,5 mil. Kč. V opisu rejstříku trestů obžalovaný D. sice má záznamy, ovšem soud k nim nepřihlíží. Míra zavinění je u obžalovaného D. určena přímým úmyslným zaviněním. Soud vidí míru jeho zavinění jako vyšší, zejména pro jeho příslušnost do skupiny obžalovaných, kteří se podíleli na řízení a zosnování trestné činnosti. I v jeho případě platí, že záměrem bylo získat pro sebe úvěrové prostředky za pomoci nepravdivých údajů a skutečností. K poměrům obžalovaného soud zjistil, protože obžalovaný jinak využil svého práva a nevyprávěl, že je nemajetný, nezaměstnaný a rozvedený. Dosavadní způsob života obžalovaného alespoň podle opisu rejstříku trestů nebyl zcela příkladný, ale nejedná se o tak závažné skutečnosti, které by vůbec mohly být obžalovanému přičítány jako přitěžující okolnost. Proto ani možnosti nápravy obžalovaného nejsou úplně ztracené. Celkově lze říct, že povaha a závažnost činu řadí trestné činy obžalovaného spíše do dolního pásma daného zákonného rozpětí. V poměrech obžalovaného, jeho dosavadním způsobu života, ani v možnostech jeho nápravy soud nezjistil nic, co by se mělo při ukládání trestu nějakým výrazným způsobem zobrazit. Soud proto rozhodl o uložení trestu v daném zákonném rozpětí podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku jako úhrnného trestu odnětí svobody za dva trestné činy na spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání pěti let. Soud rovněž nezjistil žádné okolnosti, které by měly změnit zařazení obžalovaného pro výkon trestu odnětí svobody, proto ho podle zákonných kritérií pro výkon uloženého trestu zařadil do věznice s ostrahou. Délka uloženého trestu zároveň neumožňuje uvažovat o odkladu výkonu trestu. Soud je přesvědčen, že je na místě, aby ho obžalovaný D. trest odnětí svobody ihned vykonal.

Při ukládání trestu obžalovanému J.S. soud musel mít na mysli, že obžalovaný se spáchaného zločinu dopustil poté, co byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 10 T 247/2005 a před tím, než byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 10 T 109/2011. Nyní projednávaný zločin je tedy ve vztahu souběhu ke zločinu podvodu, za který byl obžalovaný odsouzen druhým uvedeným rozhodnutím. Dále soud hodnotil povahu a závažnost činu. Jako u ostatních obžalovaný S. porušil zájem na ochraně cizího majetku a konkrétně majetkových práv vznikajících v souvislosti se sjednáváním úvěrových smluv a čerpáním úvěru. Způsob provedení činu je u obžalovaného o něco závažnější než u obžalovaného K. právě proto, že obžalovaný S. zapojil do činnosti XXXXX obžalovaného K., protože sám nemohl v pozici jednatele vystupovat. Ve skutečnosti byl rozhodující osobou v XXXXX a on také vyjednával s ostatními rozhodujícími obžalovanými, zejména obžalovanými T., P. a J.. Následky činu obžalovaného jsou způsobení škody financujícím bankám odpovídající výši získaných úvěrů, celkem ve výši 14,5 mil. Kč. K osobě obžalovaného lze konstatovat, že v minulosti nevedl řádný život, i když v současné době nelze k žádnému z předchozích odsouzení přihlížet. Jediné odsouzení, které v současné době ještě soud může zohlednit, je rozhodnutí rušené výrokem o souhrnném trestu. Míra zavinění obžalovaného je vyšší než u obžalovaného K.. I v případě obžalovaného platí, že je určena přímým úmyslem a odpovídá roli obžalovaného S. ve vztazích s ostatními obžalovanými. Zatímco obžalovaný K. byl pouze formálně jednajícím člověkem, obžalovaný S. byl ten, kdo jeho činnost řídil a koordinoval, zejména ve vztazích se jmenovanými obžalovanými, kteří trestnou činnost organizovali. Také u obžalovaného S. hrála roli zjištěná pohnutka a jeho záměrem, jako u

ostatních obžalovaných, bylo získat úvěrové prostředky s pomocí nepravdivých údajů a dokumentů. K poměrům obžalovaného soud z jeho výslechu zjistil, že obžalovaný nemá žádný cenný majetek, pracuje pouze příležitostně jako řidič při rozvozu zboží, vydělává asi 12 tis. Kč, žije s družkou a vychovává s ní tři děti. V minulosti prodělal infarkt a léčí se s Crohnovou nemocí. Možnosti nápravy jsou poněkud změněné vzhledem k tomu, že obžalovaný v minulosti nevedl řádný život. Na druhou stranu jeho poměry jsou uspořádané. Nejvýraznější skutečnost, kterou soud považoval za nutné zobrazit při stanovení výše a druhu trestu, je přístup obžalovaného k trestnímu stíhání, který státní zástupce vyjádřil už v podání obžaloby, když označil obžalovaného jako spolupracujícího obviněného. Obžalovaný v průběhu trestního řízení před soudem vypovídal podle svých možností úplně a v souladu s ostatními provedenými důkazy. Soud nezjistil žádné skutečnosti, které by významně zpochybňovaly jeho výpověď. Obžalovaný nic nezastíral ze své vlastní trestné činnosti, poctivě se ke spáchání celého skutku přiznal. Zároveň svou výpovědí významně přispěl k objasnění trestné činnosti dalších obžalovaných. Vzhledem k souběhu trestné činnosti soud rozhodoval o ukládání souhrnného trestu podle § 211 odst. 6 trestního zákoníku i za spáchaný přečin podvodu, za jehož spáchání byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 10 T 109/2011. U obžalovaného soud byl nejvíce na vážkách z těch obžalovaných, kteří spolupracovali v trestním řízení s orgány činnými v trestním řízení, protože přece jenom se na jeho straně nakupilo více okolností, které mají záporný vliv na druh a výměr trestu. Zaprvé se jedná o ukládání trestu za dva trestné činy, zadruhé zde hrají roli i to, že obžalovaný v minulosti nevedl řádný život. Nakonec soud dospěl k přesvědčení, že nejvýraznějším prvkem, který by se měl odrazit ve výměře trestu, je právě spolupráce obžalovaného na spáchání trestné činnosti a jeho přispění k objasnění trestné činnosti spáchané ostatními. Celkově lze shrnout, že povaha a závažnost činu v případě obžalovaného směřuje do dolní poloviny rozpětí typové závažnosti, poměry obžalovaného a možnosti jeho nápravy potvrzují tento trend, ukazují, že by obžalovanému mohl být uložen trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby a nakonec způsob, jakým obžalovaný vystupoval v trestním řízení, nakonec přesvědčily soud, že i tento trest by byl pro obžalovaného nepřiměřeně přísný. Proto soud rozhodl o uložení souhrnného trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 4 trestního zákoníku jako spolupracujícímu obviněnému mimořádně sníženému pod spodní hranici trestní sazby v trvání tří let. Ze stejných důvodů vzhledem k tomu, že obžalovaný jinak nevykazuje žádné současně negativní známky v životě, není zřejmé, že by páchal trestnou činnost, nebo se věnoval jinému kriminálnímu jednání, rozhodl soud, že je možné trest podmíněně odložit na přiměřeně dlouhou zkušební dobu a není potřeba k jeho nápravě nutný jeho okamžitý výkon. Zároveň se tím obžalovaný dostane do stejné úrovně jako ostatní obžalovaní, jejichž trestná činnost je srovnatelná a jejichž přístup k trestnímu řízení byl podobný. Proto soud u obžalovaného S. rozhodl, že k nápravě obžalovaného prozatím stačí hrozba výkonem trestu a rozhodl o podmíněném odložení trestu odnětí svobody na zkušební dobu v trvání pěti let. Zároveň obžalovanému soud stanovil další podmínku, jejíž plnění bude sledovat ve zkušební době, a tou je povinnost ve zkušební době podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil. Vzhledem k ukládanému souhrnnému trestu a zrušení předchozího trestu z rozsudku, k němuž je souhrnný trest ukládán, aby nebyl dosavadní trest mírnější, než trest ukládaný rozsudkem předchozím, soudu znovu rozhodnul o uložení peněžitého trestu ve výměře 20.000,- Kč a náhradního trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Posledním výrokem o trestu vztahující se k obžalovanému S. je výrok zrušující výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 10 T 109/2011.

Při ukládání trestu obžalovanému V. P. soud hodnotil povahu a závažnost jeho trestných činů. Obžalovaného P., spolu s obžalovanými J. a T., soud pokládá za jádro skupiny obžalovaných, kteří trestnou činnost zosnovali, organizovali a měli z ní také největší prospěch. Už tento fakt staví závažnost činu obžalovaného minimálně do středního pásma typového rozpětí závažnosti trestných činů. Platí pro něj stejně, že svým jednáním zasáhl do zájmu na ochraně cizího majetku, zejména majetkových práv vznikajících při sjednávání úvěrové smlouvy. Závažný je rovněž způsob provedení činu, který je zvláště patrný u obžalovaného P.. Obžalovaný získává další osoby, které buď instaluje jako jednatele a společníky obchodních společností, nad kterými si ale zachovává kontrolu, nebo získává ke spolupráci další obchodní společnosti, které jsou ochotny s obžalovanými spolupracovat. Tak to bylo v případech XXXXX a XXXXX. Důsledně přitom dbá na to, aby nikde formálně nevystupoval, operativní obchodní činnost přenechává dalším osobám a řídí je pouze zpovzdálí a z pozadí. Pokud s někým přijde do styku, např. s řadovými zaměstnanci a ti se zajímají o jeho postavení, jsou pak důrazně upozorněni, aby si obžalovaného P. nevšíмали a nemluvili o něm. Obžalovaný tedy zastává roli inspirátora, organizátora, který se současně snaží minimalizovat zanechané stopy. Obžalovaný P. se v případech, za které byl odsouzen, podílel na spáchání škody představující 19,5 mil. Kč a přičítá se mu pokus o způsobení škody dalších 21,5 mil. Kč. Na obžalovaného P. se dříve hledělo jako na bezúhonného. Nyní projednávaného zločinu se dopustil před tím, než byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě sp. zn. 1 T 107/2011 a následně rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 4 T 3/2013. Zavinění obžalovaného je určeno přímým úmyslným jednáním. Míru jeho zavinění v očích soudu zvyšuje, že obžalovaný patří mezi tři jedince, které soud považuje za hlavní postavy spáchaných zločinů. U těchto obžalovaných také nejvíce platí, že jejich pohnutka ke spáchání činu byla jednoznačně zjištěná, i obžalovaný P. evidentně sledoval zjištěné motivy. Záměrem obžalovaných bylo jednak s použitím nepravdivých skutečností, informací a dokumentů a s použitím dalších osob získat úvěrové prostředky od financujících bank a zároveň zůstat co nejvíce v pozadí, aby na obžalovaného padalo co nejmenší podezření. Ke svým poměrům obžalovaný sdělil, že je ženatý, má dvě děti, vlastní rodinný dům v XXXXX a areál v XXXXX, dále má obchodní podíl ve firmě na Ukrajině. Obžalovaný je zaměstnaný ve společnosti XXXXX. Jeho osobní příjem ze zaměstnání a z podílů ve firmě na Ukrajině tak činí přibližně 40 až 50 tis. Kč měsíčně. Kromě uvedených záznamů v rejstříku trestů, o obžalovaném před spácháním nyní projednávaného zločinu nebyly známy žádné negativní informace. Dosavadní způsob života do okamžiku spáchání nyní projednávaných zločinů byl bez zjevných závad. Nakupení nyní projednávaných zločinů a dalších dvou odsouzení mírně snižuje možnosti nápravy obžalovaného, které ale nejsou vyloučeny. Celkově lze shrnout, že závažnost zločinu spáchaného obžalovaným P. je ve středním pásmu, jeho osobní, rodinné a majetkové poměry jsou uspořádané a stabilní a možnosti nápravy jsou sice snižené, ale nikoliv zásadním způsobem. Na straně obžalovaného soud neshledal žádnou výraznou polehčující okolnost. Proti obžalovanému hovoří přitěžující okolnosti podle § 42 písm. a), b), k), n) trestního zákoníku, zejména pro obžalovaného P., J. a T. platí, že spáchali čin po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti, způsobili trestným činem vyšší škodu, v případě obžalovaného takřka čtyřnásobně přesahující hranici škody velkého rozsahu a dopustil se více trestných činů. Současně musel mít soud na paměti, že nyní projednávané zločiny jsou ve vztahu souběhu k trestnému činu pojistného podvodu, za který byl obžalovaný P. odsouzen Okresním soudem v Jihlavě rozsudkem sp. zn. 1 T 107/2015 a za tyto sbíhající se trestné činy má být uložen souhrnný trest. U obžalovaného P. soud neváhal nad tím, že mu má být uložen trest odnětí svobody. Závažnost projednávaného zločinu a postavení

obžalovaného P. ve skupině ostatních obžalovaných bylo velmi výrazné a uložení jiného trestu by tyto skutečnosti dostatečně nevystihovalo. Vzhledem k závažnosti zločinu, které řadí čin obžalovaného do středního pásma, mírně polehčujícím dosavadnímu životu a možnostem nápravy, které by ukazovaly spíše na dolní hranici tohoto středního pásma a vzhledem k převaze přitěžujících okolností, soud rozhodl obžalovanému uložit souhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti a půl let. Podle zákonných kritérií pro výkon tohoto trestu odnětí svobody byl obžalovaný P. zařazen do věznice s ostrahou. Soud neshledal žádné skutečnosti, které by toto zařazení měly změnit. Na straně obžalovaného soud shledal výraznou snahu získat majetkový prospěch. Proto k tomu soud přihlédl a rozhodl obžalovanému uložit peněžitý trest. Při jeho výměře soud vycházel ze zjištěných majetkových poměrů obžalovaného, které udával jako měsíční příjem ve výši 50 tis. Kč. Tomu podle soudu denní sazba ve výši 1.000,- Kč. Závažnost činu vyjadřuje stanovený počet denních sazeb ve výši 515, tedy celkem peněžitý trest ve výměře 515.000,- Kč. Pro případ nezaplacení tohoto peněžitého trestu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Zároveň soud zrušil výrok o trestu z citového rozsudku Okresního soudu v Jihlavě, k němuž byl souhrnný trest ukládán.

U obžalovaného J.J. soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných zločinů jako největší ze všech obžalovaných. Jednak v tom hraje roli pozice, jakou obžalovaný měl mezi ostatními obžalovanými. Soud ho řadí mezi obžalované (společně s P. a T.), kteří měli největší podíl na spáchání označených zločinů, neboť patřili mezi zosnovatele a řídicí trestné činnosti. Další důležitou okolností je, že obžalovaný figuroval v největším počtu dílčích zločinů. Tím pádem je u něj největší míra účasti na způsobené škodě, vyšší než u obžalovaného P. T.. Obžalovaný J. zasáhl zájem na ochraně cizího majetku, konkrétně na ochraně majetkových práv vznikajících při sjednávání úvěrových smluv a čerpání poskytnutých úvěrů. U obžalovaného J. hraje velkou roli při posuzování závažnosti činu jeho role mezi ostatními obžalovanými. Ukázalo se, že obžalovaný J. je velmi dobře erudovaný v oblasti bankovníctví, poskytování úvěrů, účetních evidencí, účetních dokladů a přehledů a v poskytování úvěrů, což pramení ze skutečnosti, že se přímo této oblasti věnoval v době svého zaměstnání v bankovních ústavech. Spolupracující obžalovaní, kteří vypovídali o podílu ostatních obžalovaných, ukazovali právě na obžalovaného J. jako na muže, který vybíral, v jakých bankách dojde ke sjednání úvěru, podílel se na vyjednávání, instruoval ostatní obžalované, jak mají při jednáních vystupovat. Především buď sám tvořil, anebo opatřil nepravdivé listiny, účetní doklady a výkazy a daňová přiznání. Tyto nepravdivé doklady potom buď sám předkládal bance, anebo těmito doklady vybavoval přímé pachatele, kteří je předkládali ve financujících bankách. Zároveň obžalovaný působil jako tzv. expert nebo externí spolupracovník obchodních společností, a v případě, že obžalovaní nebyli schopni sami jednat na dostatečné úrovni s bankami, zasahoval do těchto jednání obžalovaný J., reagoval na požadavky bank, tzv. „obhajoval“ úvěrové záměry jednotlivých firem apod. V tom vidí soud největší „přínos“ obžalovaného ke spáchání trestné činnosti. Obžalovaný využil nepochybných znalostí, zkušeností a vědomostí o chodu bankovního systému a poskytování úvěrů nabytých v předchozích zaměstnáních a obrátil tyto zkušenosti proti financujícím bankám, přičemž své znalosti a vědomosti beze zbytku využil. Kromě projednávaných zločinů, není známa žádná negativní informace o jeho dřívějším životě. Obžalovaný byl zcela bezúhonný, v rejstříku trestů dosud nemá žádný záznam. Míra zavinění je nejvyšší možná ze všech obžalovaných, založená přímým úmyslným jednáním. V případě obžalovaného je také určena jeho postavením ve skupině obžalovaných, kterou lze přirovnat k postavení obžalovaného P. a T., tedy v trojici nejdůležitějších mužů, kteří trestnou činnost

organizovali, připravovali, promýšleli, inspirovali a řídili ostatní obžalované a z trestné činnosti také nejvíce profitovali. Rovněž u obžalovaného J. platí, že za celým jednáním soud vidí zjištěnou pohnutku obohatit se na úkor financujících bank. Záměrem bylo s pomocí nepravdivých skutečností a dokumentů a nastrčením osob, které zakryjí pravé iniciátory celé trestné činnosti dosáhnout poskytnutí úvěrů, jejich vyčerpání a využití těchto získaných prostředků. Ze všech těchto skutečností soud uzavírá, že povaha a závažnost činu spadá do středního pásma typové závažnosti činu kvalifikovaného podle ust. § 211 odst. 6 trestního zákoníku.

Z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že vystudoval dvě vysoké školy, druhou Vysokou školu ekonomickou, v oboru mezinárodní finance, s postgraduálním vzděláním MBA. Je ženatý, má tři děti. Pracuje jako samostatně výdělečně činný v oboru obchodu, zprostředkování obchodu a poradenství, od financování po nynější kauze odstoupil. Jeho měsíční příjmy činí 100 tis. Kč měsíčně, vlastní dva rodinné domy, pozemek a vozidla střední kategorie. Následky činu obžalovaného J. jsou největší ze všech obžalovaných. Obžalovaný se podílel na způsobení škody více než 46 mil. Kč a pokus o spáchání škody ve výši dalších 21,5 mil. Kč. Dosavadní způsob života obžalovaného byl spořádaný, obžalovaný je zcela integrovaný, výdělečně činný, majetný, s fungujícím rodinným zázemím. Vzhledem k tomu se i možnosti nápravy u obžalovaného jeví jako naprosto otevřené. Z uvedených skutečností soud dovozuje, že obžalovanému by měl být ukládán úhrnný trest odnětí svobody za všechny spáchané zločiny ve středním pásmu daného zákonného rozpětí. Poměry obžalovaného a možnosti nápravy ukazují, že by to mohlo být spíše v jeho nižší části. Na straně obžalovaného soud shledává výraznou polehčující okolnost podle § 41 písm. o) trestního zákoníku, protože vedl před spácháním trestného činu řádný život. Proti obžalovanému stojí přitěžující okolnosti podle § 42 písm. a), b), k) a n) trestního zákoníku, protože spáchal trestný čin po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti, způsobil trestným činem vyšší škodu, více než osmi násobně překračující škodu velkého rozsahu a spáchal více trestných činů vedle sebe. Tomuto výčtu podle soudu odpovídá trest v první polovině zákonné trestní sazby, blíže k polovině, v konkrétní výměře uvedeného trestu odnětí svobody v trvání sedmi let. Vzhledem k uvedené výměře soud obžalovaného zařadil pro výkon trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou, protože nezjistil žádné okolnosti, které by odůvodnily zařazení do jiného typu věznice. Z činnosti obžalovaného je zřejmé, že se snažili získat majetkový prospěch, proto soud rozhodl o ukládání peněžitého trestu ve výši 500 denních sazeb se stanovením denní sazby 1.500,- Kč, tedy celkem ve výměře 750.000,- Kč. K tomu soud stanovil odpovídající náhradní trest odnětí svobody pro případ, že by peněžitý trest nevykonal.

Do třetice také k obžalovanému P. T., soud při hodnocení povahy a závažnosti jeho činu bral především v úvahu jeho postavení ve skupině obžalovaných. Jak už bylo uvedeno, patří mezi tři inspirátory a organizátory celého dění, spolu s obžalovanými P. a J.. Druhým významným momentem je přístup obžalovaného k trestnímu řízení. Původně využíval svého práva a k věci nevypovídal. U hlavního líčení pak podle svých možností řekl všechno, co mohl k věci říci. Zejména popsal svůj podíl na spáchání celého trestného činu, přičemž nezastíral míru své účasti na spáchání zločinů a dalo by se říci, že na své činy nahlížel kriticky a s lítostí. Kromě toho popsal i činy ostatních obžalovaných, jak o nich on sám měl přehled a popsal také mechanismus, jakým k páchaní trestného činu docházelo. I v jeho případě platí, že zasáhl zájem na ochraně cizího majetku a majetkových práv vznikajících při sjednávání úvěrových smluv a čerpání poskytnutých úvěrů. V jeho případě je důležitý způsob spáchání činu, protože působil

jako praktický, organizující a výkonný prvek, který převáděl inspirace a záměry společně s obžalovaným P. a J. do praxe, podílel se na obchodním vedení společnosti XXXXX a XXXXX, ovlivňoval chod těchto společností i ostatních firem, které vstoupily do spolupráce s těmito firmami a všestrannou měrou tedy uváděl na svět to, na čem se před tím dohodl s ostatními obžalovanými. Obžalovaný T. se podílel na spáchání škody ve výši 38,5 mil. Kč a pokusu o spáchání další škody ve výši 21,5 mil. Kč. Před spácháním nyní projednávané trestní věci obžalovaný nebyl trestán a jeho jediný záznam o odsouzení pochází až z doby následující. Míra zavinění obžalovaného je stejná jako u obžalovaných P. a J. je určena přímým úmyslným zaviněním a především postavením obžalovaného ve skupině ostatních obžalovaných. Také obžalovaného T. vedly zjištěné pohnutky při páchaní trestné činnosti a jako u ostatních sledovaným záměrem bylo vylákání úvěrových prostředků pomocí nepravdivých skutečností a dokumentů. Celkově lze shrnout, že závažnost spáchaného zločinu obžalovaného je v dolním pásmu typového rozmezí takového zločinu. K poměrům obžalovaného z jeho vyjádření u hlavního líčení vyplývá, že je rozvedený, má dvě děti, v současné době je mírně zhoršený jeho zdravotní stav. Obžalovaný se prohlašuje za nemajetného, v současné době bez stálého zaměstnání a je žadatelem o invalidní důchod. Možnosti nápravy obžalovaného jsou výrazně lepší než u obžalovaných P. a J., zejména z toho důvodu, jak kriticky obžalovaný T. nahlédl svou trestnou činnost, jak se k ní nyní staví. Z toho lze čerpat naději, že obžalovaný dospěl k poučení ze své trestné činnosti ještě před tím, než vůbec trestní řízení dospělo k nějakému závěru. Celkově lze shrnout, že povaha a závažnost činu v případě obžalovaného vzhledem k jeho postoji v trestním řízení je spíše nižší, poměry obžalovaného jsou vyhovující a odpovídají jeho možnostem, dosavadní způsob života není sice zcela příkladný, ale vzhledem k reflexi, jakou obžalovaný předvedl u hlavního líčení, má soud zato, že jeho náprava je nadějná. Na straně obžalovaného soud shledal polehčující okolnosti podle § 41 písm. l) a n) trestního zákoníku, protože obžalovaný svou výpovědí u hlavního líčení napomáhal objasňování trestné činnosti své i ostatních, trestných činů upřímně litoval, tak se jeho postoj jevil soudu. Proti němu lze postavit přitěžující okolnosti podle § 42 písm. a), k) a n) trestního zákoníku, tedy že čin spáchal po předchozím uvážení, svým činem způsobil vyšší škodu a spáchal více trestných činů. Právě postoj obžalovaného v trestním řízení, reflexe trestných činů, podíl na objasnění trestné činnosti a přijetí své vlastní viny, přesvědčuje soud ze všeho nejvíc, že ukládání trestu obžalovanému v základní trestní sazbě pro něj bude nepřiměřeně přísné. Proto soud u obžalovaného T. využil ust. § 58 odst. 1 trestního zákoníku a vzhledem k uvedeným okolnostem a poměrům obžalovaného, považuje za možné účelu trestu dosáhnout i trestem kratšího trvání. Při ukládání trestu mimořádně pod zákonnou spodní hranici trestní sazby soud na druhou stranu musel reflektovat, že podíl obžalovaného T. je výraznější, než u spolupracujících obžalovaných nebo dosazených jednatelů společností. Je tedy možné obžalovanému snížit trest pod zákonnou hranici, ovšem ne tolik, aby se vyrovnal obžalovaným, kteří mají výrazně nižší podíl na spáchání celého trestného činu. Zároveň soud musel brát v úvahu, že obžalovaný trestnou činnost spáchal před tím, než byl odsouzen Okresním soudem v Třebíči za přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby a za tento a za sbíhající se zločiny je nutné mu ukládat souhrnný trest. Proto soud obžalovanému T. vyměřil souhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř let. Soud obžalovaného zařadil pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou, protože neshledal žádné další skutečnosti, které by odůvodnily jeho zařazení do mírnějšího typu věznice. U obžalovaného T. soud viděl evidentní snahu o získání majetkového prospěchu, která by se měla odrazit v určitém druhu majetkového postihu. Zároveň soud shledal horší majetkové poměry obžalovaného než u obžalovaného P. a J.. Proto

soud obžalovanému vyměřil peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb s denní sazbou ve výši 1.000,- Kč, tedy celkem ve výměře 100 tis. Kč. Pro případ nevykonání trestu, soud stanovil i náhradní trest odnětí svobody. Vzhledem k ukládání souhrnného trestu soud zrušil výrok o trestu, k němuž byl souhrnný trest ukládán.

V adhezním řízení se s nárokem na náhradu škody vůči všem obžalovaným ve všech bodech rozsudku přihlásily banky, které poskytovaly inkriminované úvěry, konkrétně Česká spořitelna (čl. 10149 a 10703), Komerční banka (čl. 10202 – 10213, 10259, 10298, 10691 – 10701), Československá obchodní banka (čl. 10296, 10704 – 10706), CitiBank Europe (čl. 10308). Podle § 3079 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku se právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo před nabytím účinnosti tohoto zákona (1. 1. 2014) posuzuje podle dosavadních právních předpisů. Soud tedy rozhodoval podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Odpovědnost dlužníků, tedy obchodních společností, které uzavíraly úvěrové smlouvy, by byla řešena podle obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. Odpovědnost fyzických osob obžalovaných, odlišných od přímých dlužníků zavázaných v úvěrové smlouvě, soud posuzuje podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. Citovaný zákoník stanoví každému povinnost počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na majetku (§ 415 občanského zákoníku) a stanoví obecnou odpovědnost, podle které každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti (§ 420 občanského zákoníku).

V prvé řadě je třeba říct, že na majetku poškozených bank byla způsobena škoda. Za škodu v adhezním řízení soud považuje celou výši úvěru, kterou pachatelé získali vyjednáváním úvěrové smlouvy a jejím vyčerpaním, po zohlednění toho co bylo na dlužných úvěrech zapláceno nebo vráceno. Z dokazování vyplynulo, že kroky obžalovaných byly od počátku vedeny zločinným úmyslem, nepravdivými informacemi a doklady vylákat úvěrové částky. Proto soud za výši škody z trestně právního hlediska považuje celou výši úvěru, kterou se pachatelům podařilo získat, nebo se pokoušeli získat. Tomuto následku na majetku poškozených bank předcházelo jednání popsané ve výroku rozsudku, které soud pojímá vždy jako jednání organizované skupiny pachatelů, kteří po vzájemné domluvě, koordinovaně, cílevědomě, připraveně a promyšleně činili každý za sebe dílčí kroky, které ve svém souhrnu znamenaly spáchání zločinu na majetku banky. Všichni obžalovaní přitom věděli, že svým jednáním zasahují do majetkových práv poškozených bank, porušovali tedy obecnou povinnost počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na majetku. Kromě toho porušovali povinnosti stanovené trestním zákoníkem, který výslovně zapovídá při sjednávání a čerpání úvěru uvádění nepravdivých skutečností. Mezi jednáním obžalovaných a způsobenou škodou je přímá příčinná souvislost, protože jednání celé skupiny obžalovaných bylo jediným důvodem, proč banka přistoupila na základě nepravdivých údajů k uzavření úvěrové smlouvy, což bylo jedinou příčinou následného vzniku škody. Soud shledává, že zde existuje příčinná souvislost mezi jednáním a následkem a obžalovaní jsou tedy odpovědni za škodu. Obžalovaní v jednotlivých bodech odpovídají za škodu společně a nerozdílně, což odpovídá jejich podílu spolupachatelů a účastníků na spáchání trestné činnosti. Proto soud musel rozlišit jednotlivé dílčí body a rozhodovat o náhradě škody po částech podle toho, jak se kteří obžalovaní na spáchání zločinu v daném bodě podíleli. Soud neshledal žádné zavinění na straně poškozených. Výši způsobené škody soud považuje za prokázanou listinnými důkazy, které poskytli financující připojené poškozené banky, jak jsou uvedeny výše. Soud rozhodl o přiznání nároku na náhradu škody ve výši poskytnuté úvěrové částky, pokud samy banky neuplatňovaly škodu v nižší výměře.

Proto soud rozhodl o povinnosti obžalovaného S. nahradit způsobenou škodu odpovídající výši škody v bodě 1A) rozsudku, přičemž soud přiznal pouze výši, se kterou se Česká spořitelna připojila k řízení (čl. 10149). Dále soud rozhodl o povinnosti obžalovaného J. k povinnosti náhrady škody způsobené jednáním v bodě 1B) rozsudku, společně a nerozdílně s obžalovaným S., vůči němuž Komerční banka uplatnila svou pohledávku v jiném soudním řízení (čl. 10213). I tady bylo prokázáno způsobení vyšší škody, ale soud rozhodl pouze v tom rozsahu, který požadovala poškozená banka. V bodě 1C) a 1F) soud rozhodl o povinnosti uvedených obžalovaných uznáných ze spáchání daného skutku k úhradě způsobené škody, jak byla trestním řízením prokázána; v obou případech byla poškozenou Česká spořitelna, případy se liší pouze v tom, že v bodě 1F) nemohl být mezi škůdce zařazen obžalovaný P. z důvodů uvedených ve zprošťující části. V bodě 2) rozsudku byly odpovědnými vždy celá skupina obžalovaných, kteří byli vinni spácháním zločinu v tomto bodě a výroky o náhradě škody jsou tedy rozděleny podle toho, která poškozená banka daný nárok uplatnila. Soud rozhodl o povinnosti k náhradě škody obžalovaných K., S., P. a J. a T. vůči České spořitelně za škodu způsobenou v bodě 2A), 2E) vůči Československé obchodní bance v bodě 2B) a vůči Komerční bance v bodě 2C), 2D). Rovněž v bodu 3) rozsudku bylo prokázáno spáchání trestného činu obžalovanými Š., J. a T. a tedy o jejich odpovědnosti za způsobenou škodu. Jako v ostatních případech bylo na místě rozhodnout o povinnosti všech obžalovaných k náhradě způsobené škody České spořitelně a Komerční bance. V této části bylo nutno zohlednit, že pohledávky České spořitelny a Komerční banky za obžalovanou Š. již byly uplatněny cestou směnečné žaloby a vydaného směnečného platebního rozkazu (čl. 10779). Proto soud rozhodoval pouze o povinnosti obžalovaných J. a T. zaplatit způsobenou škodu v prokázané výši, společně s již přiznaným dlužníkem obžalovanou Š.. V bodu 4) soud uložil všem obžalovaným, kteří byli v tomto bodě uznáni vinnými povinnost nahradit škodu vůči společnosti CitiBank Europe. V bodech, kde Česká spořitelna, Komerční banka a Československá obchodní banka uplatnily vyšší nároky na náhradu škody, které jim nebyly přiznány, byly s nepřiznanými zbytky nároků odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

Ke zprošťující části výroku rozsudku soud může uvést následující. V těchto výrocích soud vycházel ze stejného rozsahu dokazování, jako v odsuzující části rozsudku. K bodům 1/a) a 1/b) obžaloby a k obsahu jednotlivých důkazů, jejich významu a hodnocení soudem je možné odkázat na odůvodnění odsuzující části. Již tam ovšem soud poukázal na to, že soubor důkazů v těchto bodech poskytuje oporu pouze pro vyslovení výroku o vině obžalovaného S.(bod 1A), resp. obžalovaných S. a J. (bod 1B). Jedná se o to, že k těmto dvěma bodům obžalovaný S. nevypovídal, obžalovaní P., D., T. a J. svou odpovědnost v těchto bodech odmítají. Jedinými důkazy, které mohou svědčit o účastní některého z obžalovaných na spáchání těchto zločinů, jsou listinné důkazy, resp. výpovědi zaměstnanců bank, kteří při sjednávání těchto úvěrů figurovali. V bodu 1A) se jedná o výpověď svědka L., v bodu 1B) o výpověď svědka V.. Svědek L. přitom jednoznačně potvrdil pouze jednání obžalovaného S.a o žádném dalším obžalovaném resp. pachateli již svědek nemluvil. Účast ostatních obžalovaných přitom nevyplývá ani z žádných listinných důkazů. Proto soud ve vztahu k ostatním obžalovaným (kromě obžalovaného S.) neměl žádné důkazy, které by jednoznačně propojily tyto obžalované se spácháním tohoto skutku a vyslovil proto výrok o zproštění obžaloby v tomto bodě. Soud vidí, že v celku se jedná o souvislou řadu jednání, které nesou velmi podobné znaky jako uzavírání

úvěrových smluv v dalších bodech. Pouhá podobnost či obdobný způsob spáchání trestného činu soudu neumožňuje vyvozovat osobní odpovědnost vůči ostatním obžalovaným.

Prakticky totéž lze říci u bodu 1b) obžaloby, kde svědek V. jednoznačně mluvil pouze o obžalovaných S. a J. jako o účastnících jednání o úvěrové smlouvě. Z listinných důkazů nevyplývá účast žádných obžalovaných a jiní obžalovaní nebo svědci o účasti dalších obžalovaných a spáchání tohoto trestného činu rovněž mlčí, včetně obžalovaného T., který se v té době ještě v XXXXX nepohyboval. Proto je situace stejná jako v předchozím bodu. Soud nemá jiné důkazy, ze kterých by při stanovení odpovědnosti jednotlivých obžalovaných vycházel, než výpověď svědka V. a tato je dostatečná pro rozhodnutí o vině pouze u jmenovaných obžalovaných, nikoliv u dalších obžalovaných. Proto soud v obou uvedených bodech, protože je přesvědčen, že se tyto skutky staly (ostatně jiní obžalovaní byli za tyto skutky odsouzeni), rovněž je soud přesvědčen, že tyto skutky jsou zločiny úvěrového podvodu, nedospěl ale k závěru, že se na nich podíleli všichni obžalovaní a ti, u kterých jejich účast prokázána nebyla, proto jsou zahrnuti ve zprošťujícím výroku podle § 226 písm. c) trestního řádu. Zprošťující výroky jsou pouze dílčími výroky, jak jsou vymezeny ve výroku rozsudku. Vzhledem k tomu, že se v těchto bodech poškozené Česká spořitelna a Komerční banka připojily s nárokem na náhradu škody vůči všem obžalovaným, byli v těchto bodech vůči těm obžalovaným, kteří byli obžaloby zproštěni, obligatorním výrokiem odkázáni s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybný.

Krajský soud v Brně
dne 26. února 2016

Za správnost vyhotovení:
Michaela Ungrová

Mgr. Tomáš Kurfiřt v. r.
předseda senátu